

૧૯૬૫

॥ શ્રી ॥

લોહાગચ્છીય શ્રાવકસ્ય સાર્યપંથ પ્રતિક્રમણસૂત્ર.

તથા

કેટલાં એક સ્તવન, સઙ્ગાઓ
વગેરે પ્રકરણ.

તેને યથા મતિ સશોધન કરીને

પૂન્ય ભટ્ટારક

શ્રીકલ્યાણચંદ્ર નયચંદ્રએ

મોહમયી મધ્યે

નગદીશ્વર પ્રેસમાં છપાવી

પ્રગટ કર્યાં છે.

આવૃત્તિ બીજી.

આશ્વિન વદ ૧૩.

સંવત ૧૯૭૭

આ પુસ્તકનો હક્ક માલેકે પોતાને સ્વાધીન

રાખ્યો છે.

9655

॥ अनुक्रमणिका प्रारंभः ॥

विषय.

पृष्ठ.

१	पंथ परमेशि नमस्कार	१
२	छछामि जभासभणो	२
३	पंथिंहिय	२
४	छरियावहियं	३
५	तस्तजितरी	६
६	अन्नथ्यजिससिग्गेणं	७
७	लोगस्त	८
८	सामायिक लेवानो पाठ	१३
९	नमुथ्युणंनो पाठ	१४
१०	सामायिक पारवानो पाठ	१८
११	पडिड्डमणुं छछामि जभासभणो	१९
१२	आवसिआग्गेनो पाठ	२१
१३	पडिड्डमणुं आववानो पाठ	२२
१४	छछामि ढामिनी पाठ	२३
१५	तपना उजिस्सण्णी आठ गाथा	२५
१६	आर व्रतना अतिथार	३१
१७	वंहित्ता सूत्र	५५
१८	गुइ जामणानो पाठ	८३
१९	लुवराशी जमावुंल	८५
२०	आयरिय जिवज्जाय	८६

૨૧	નવકારસી આદિ દશ પંચજ્ઞાણ	૮૮
૨૨	ચૌદ નિયમની ગાથા	૯૮
૨૩	સામાયિક લેવાનો વિધિ	૯૯
૨૪	સામાયિક પારવાનો વિધિ	૯૯
૨૫	દૈવસિક પ્રતિક્રમણ વિધિ	૧૦૦
૨૬	રાઈ પ્રતિક્રમણ વિધિ	૧૦૩
૨૭	પાક્ષિક પ્રતિક્રમણ વિધિ	૧૦૪
૨૮	ચોમાસી પ્રતિક્રમણ વિધિ	૧૦૪
૨૯	સાંવચ્છરિક પ્રતિક્રમણ વિધિ	૧૦૫
૩૦	વરસીતપના કાળિસ્સગ્ગનો પાઠ	૧૦૫
૩૧	પોસહ લેવાનો વિધિ	૧૦૮
૩૨	પોસહ પારવાનો વિધિ	૧૧૧
૩૩	ચોવીશ તીર્થંકરનું સ્તવન	૧૧૨
૩૪	શ્રીપાર્શ્વનાથનું સ્તવન	૧૧૩
૩૫	શ્રીશાંતિ નિન વિનતિ	૧૧૫
૩૬	શ્રીવર્ધમાન નિન સ્તુતિ	૧૧૭
૩૭	શ્રી ગૌતમસ્વામીની સઙ્કાય	૧૧૮
૩૮	શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન	૧૧૯
૩૯	શ્રીપાર્શ્વનાથ સ્તોત્ર	૧૨૦
૪૦	શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિ સઙ્કાય	૧૨૧
૪૧	શ્રી સીમંધર નિન સ્તવન	૧૨૩
૪૨	સામાયિક જન્મીશ દોષની સઙ્કાય	૧૨૪

૪૩	આવકના એકવીશ ગુણની સજ્જાય	૧૨૬
૪૪	શિખામણની સજ્જાય	૧૨૭
૪૫	આવકની કરણીની સજ્જાય	૧૨૮
૪૬	શોભસતીની સજ્જાય	૧૩૦
૪૭	નવકારનો છંદ	૧૩૩
૪૮	મહાવીર નિન સ્તવન	૧૩૬
૪૯	મહાવીરાષ્ટક	૧૩૮
૫૦	મહાવીર સ્તવ પ્રભાતેં કહેવાનું	૧૩૯
૫૧	હિતોપદેશ પચ્ચીશી	૧૪૧
૫૨	જ્ઞાન પચ્ચીશી	૧૪૩
૫૩	ખાલચંદ જત્રીશી	૧૪૬
૫૪	આદેશરની વિનતિ	૧૫૭
૫૫	સરસતીનો છંદ	૧૬૩
૫૬	શ્રીસંત્તવનાથનું સ્તવન	૧૬૮
૫૭	દ્યૌપદીની સજ્જાય	૧૭૦
૫૮	મેઘકુમારની સજ્જાય	૧૭૩
૫૯	અરણીક મુનિની સજ્જાય	૧૭૩
૬૦	રેવતીની સજ્જાય	૧૭૫
૬૧	પારસનાથનો છંદ	૧૭૬
૬૨	માંગલિક	૧૮૦
૬૩	શ્રી અનિત નિન સ્તવન	૧૮૨
૬૪	વંકથૂલની સજ્જાય	૧૮૭

૬૫	શ્રોવીરા તીર્થંકરનું સ્તવન	૧૮૫
૬૬	સુવિધિનાથનું સ્તવન	૧૮૬
૬૭	ધર્મનાથનું સ્તવન	૧૮૭
૬૮	અનિતનાથનું સ્તવન	૧૮૮
૬૯	દશાર્ણલક્ષ્મી સજ્જાય	૧૮૯
૭૦	શ્રીપારસનાથનું સ્તવન	૧૯૩
૭૧	નંજુ સ્વામીની સજ્જાય	૧૯૪
૭૨	રાત્રિમતીની સજ્જાય	૧૯૬
૭૩	મેઘ મુનિનું ચોઢાલીયું	૧૯૬
૭૪	એલાયથી કુમરની સજ્જાય	૧૯૯
૭૫	શ્રીમહાવીર નિનસ્તવન	૨૦૧
૭૬	શ્રીમહાવીર નિનસ્તવન	૨૦૨
૭૭	શિજામણી સજ્જાય	૨૦૩
૭૮	પરનારી પરિહાર સજ્જાય	૨૦૪
૭૯	કુમતિ સુમતિની સજ્જાય	૨૦૪
૮૦	જ્ઞાન પંથમીનું સ્તવન	૨૦૬
૮૧	જ્ઞાન પંથમીની સજ્જાય	૨૦૭
૮૨	શ્રીગૌતમ સ્વામીનો રાસ	૨૦૮
૮૩	નેમનાથનું સ્તવન	૨૧૮
૮૪	નવતત્ત્વની ચોપાઈ	૨૧૯

॥ श्रीवीतरागाय नमः श्रीगुडत्वयो नमः ॥

॥ अथ ॥

श्रावडनुं पडिडमणुं, सामायिड, सळ्ळा
यादिड वजियें छैयें.

॥ तिहां प्रथम पंथ परमेशि
नमस्कार प्रारंભः ॥

ચોત્રીશ અતિશય અને બાર ગુણેં કરી સહિત
એવા શ્રી અરિહંત પ્રભુને મહારો નમસ્કાર હો ॥૧॥
નેણેં આઠ કર્મને ક્ષય કર્યાં છે એવા શ્રીસિધ્ધલ
ગવાન્ તેને મહારો નમસ્કાર હો ॥૨॥

નમો અરિહંતાણં નમો સિધ્ધાણં ॥

ચત્રીશ ગુણેં કરી સહિત એવા શ્રીઆચાર્ય પ્રભુ
ને મહારો નમસ્કાર હો ॥૩॥ પચ્ચીશ ગુણેં સંયુક્ત
શ્રીબિપાધ્યાયજીને મહારો નમસ્કાર હો ॥૪॥

નમો આચરિયાણં નમો બિવજ્ઞાયાણં ॥

અઢી દ્વીપને વિષે ને કોઈ સાધુ સત્તાવીશ ગુ
ણેં બિરાજમાન્ છે, તે સર્વ સાધુ પ્રત્યેં મહારો નમ
સ્કાર હો ॥૫॥

નમો ભોજે સબ્ધ સાહૂણં ॥

એ પૂર્વોક્તિ પંથ પરમેષ્ટિને ને ગુરૂએ મને જોલ-
ખાધ્યા છે, તે ગુરૂદેવને મહારી બિડાલ વંદના હોને
ઠાઈતિ ૥૧૥

શ્રીગુરૂદેવને બિડાલ વંદણા ઠાઈતિ ૥૧૥

હવે એવા ગુરૂને વંદના કરનાર કહે છે.

ઈશ્વં હું, હે સુમાશ્રમણ ! એટલે સાધુજી ! તમ
ને વાંદવાને (નવણિન્નએ કે) મહારા શરીરની
શક્તિયે સહિત.

ઈછામિ ખમાસમણો વંદિછિં નવણિન્નએ
પાપના ને વ્યાપાર, તેને નિષેધીને હે પૂન્યજી ! હું
તમોને મસ્તકે કરી વાંદું છું ૥ ઠાઈતિ ૥૨૥

નિસીદિ આએ પૂન્યજી મથ્યએણ વંદામિ ૥૨૥

હવે ગુરૂ કહેવા છે ? તે કહે છે.

પાંખેન્દિયના ત્રેવીશ વિષયને સંવરનાર

પંચિંદિસ સંવરણો ૥

તથા નવ પ્રકારે જ્ઞાનચર્યની ગુપ્તિના ધરનાર -

એટલે શીલની નવ વાડના પાલનાર,

તહ નવવિહ જંભયેર ગુપ્તિધરો ૥

પાર પ્રકારના ક્રોધાદિક કષાયથી મૂકાણા છે.

પેગિવિહ કસાય મુકો ॥

એ સર્વ એકઠા કરતાં અઢાર ગુણ થયા, તેણે
કરી યુક્ત છે.

ઈજ અઢારસ ગુણેહિં સંનુત્તો ॥૧૫

પ્રાણાતિપાતાદિક પંચામ્રવના ત્યાગ રૂપ પાંચ મ
હાગ્રતેં કરી યુક્ત છે,

પંથ મહવ્યય નુત્તો ॥

પંથવિધ આચાર પાલવાને સમર્થ છે.

પંથવિહાયાર પાલણ સમથ્યો ॥

પાંચ સમિતિયેં કરી સમિત છે, એટલે જીમયુક્ત
છે ત્રણ ગુણિયેં કરી ગુણ છે.

પંથ સમિઓ તિગુત્તો ॥

એ છત્રીશ ગુણેં કરી સહિત મહારા ગુરૂ છે ॥૩૫

છત્તીસ ગુણો ગુરૂ મઝ્ઝ ૧૨ ૥ ઈતિ ॥૩૬

તમારી ઈચ્છા પૂર્વક આદેશ આપો. હે ભગવન! પૂન્ય

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ॥

ઈરિયાપધિક ને ચાલવાનો માર્ગ તેને વિશે થઈ

એવી ને ભવ વિરાધના રૂપ સપાપક્રિયા, તે થકી કું

પડિક્કમું ? એટલે નિવર્તું ? પાપ દાલું ? તેવારેં ગુરૂ

કહે કે, પડિક્કમહ એટલે નિવર્તી પાપ દાલો. તેવારેં

શિષ્ય કહે, ઈછું. એટલે પ્રમાણ છે.

ઈરિયાવહિયં પડિહ્મમામિ ાઈછં ા

ફું પણ પડિહ્મમિળે એટલે પડિહ્મમવાને નિવર્તવા
ને ઈછામિ એટલે ઈછું છું. ડૂડી પેરેં માર્ગે ચાલ
તાં ઈરિયા શોધતાં પણ ને ભરીને,

ઈછામિ પડિહ્મમિળે ઈરિયા વહિઆએ ા

વિરાધ્યા હોય, ગમણાગમણે એટલે બતાં તથા અ
વતાં પ્રાણી, તે જેંદિયાદિક ભવને આંપવે કરીને

વિરાહુઆએ ગમણાગમણે પાણકુમણે ા

સર્વ જીવને આંપવે કરી, હરિત એટલે નીલી વ
નસ્પતિને આંપવે કરી, ઓસનું પાણી, ઊત્તિંગ એટ-
લે. ત્રેહ તે ઘરનું પાણી,

જિઅહ્મણે હરિઅહ્મણે ઓસા ઊત્તિંગ

પણગ એટલે પાથે વરણી નીલ ફૂલને (દગ કેળ)
પાણી, (મટ્ટી કેળ) માટી, (મહ્મડા કેળ) કરોલીઆનાં
સંતાન એટલે નલ,

પણગ દગ મટ્ટી મહ્મડા સંતાણા ા

એ સર્વભવને સંક્રમણ એટલે પર્ગે કરી આંખ્યા
પડી ને મેં ભરોને વિરાધ્યા હોય, તે કહે છે.

સંક્રમણે ને મે ભવા વિરાહિઆ ા

એકેંદિય ભવને, બેંદિય ભવને, તેંઈંદિય ભવને,

ચૌરિંદિય ભવને,

એગિંદિયા જેઠંદિયા તેઠંદિયા ચૌરિંદિયા

પંચેંદિય ભવને, (અભિહયા કે) સામા આવ-
તા હુણ્યા હોય (વતિયા કે) ધૂલેં કરી ઢાંક્યા હોય,
(લેસિયા કે) લૂમિ સાથેં ઘસ્યા હોય,

પંચિંદિયા અભિહયા વતિયા લેસિયા ॥

માંહો માંહેં એકઠા કીધા હોય, તે ભવોની સાથેં સં-
ઘટ્ટો કીધો હોય, તે ભવોને પરિતાપ ઊપન્નજ્યો હોય

સંઘાઠયા સંઘટ્ટિયા પરિયાવિયા ॥

તે ભવોને ગાઢી કિલામણા ઊપન્નવી હોય, (ઊદ્ધ-
વિયા કે) તે ભવોને ત્રાસ પમાડ્યો હોય, પોતાનાં
સ્થાનક થકી ઊપાડીને બીજાં સ્થાનકેં

કિલામિયા ઊદ્ધવિયા ઠાણાઓ ઠાણં ॥

સંક્રમાવ્યા હોય, તેના ભવિતવ્ય થકી (વવરોવિ-
યા કે) વિપરીત કીધા હોય, ચૂકાવ્યા હોય, ભૂદા-
કીધા હોય, માસ્યા હોય,

સંકામિયા ભવિયાઓ વવરોવિયા ॥

તે સંજંધિને દુષ્ટત એટલે પાપ લાગ્યું હોય, તે મ-
હાન પાપ મિથ્યા એટલે નિષ્ફલ હોને ॥ ઈતિ ॥ ન્ના

તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ ઈતિ ઈરિનાન્ના

હવે એ આલોચ્યા, પડિક્કમ્યા ને અતિથાર, તેનું
ગિત્તરીકરણ એટલે વલી વિશેષ શુધ્ધિ કરવાને અર્થે
કાળિસ્સગ્ગ કરવાને ઇચ્છતો થકો તસ્સ ગિત્તરીનો
પાઠ કરે, તે કરે છે:-

એ આલોચતાં, પડિક્કમતાં પણ ને કાંઈ પાપ સ
હિત આત્મા રહ્યો હોય (તસ્સ કે) તેની ન વલી વિ
શેષ શુધ્ધિને અર્થે ને કાંઈ આગલ કરવું, તેને ગિ
ત્તરીકરણ કહિયેં, તે આગલ તો હવે કાળિસ્સગ્ગ
કરવો છે તે કાળિસ્સગ્ગ તો (પાયછિત્ત કરણેણં કે)
વિશુદ્ધ પ્રાયશ્ચિત્ત કરવે કરીને હોય

તસ્સ ગિત્તરિ કરણેણં પાયછિત્ત કરણેણં ॥

તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરણ પણ વિશેષ કરણ એટલે
આત્માને વિશુદ્ધ નિર્મલતા કરવે કરીને હોય, તે વિ
શેષ કરણ પણ વિશાલ્ય એટલે આત્માને નિઃ-
શાલ્ય કરવા થકી એટલે માયાદિક ત્રણ શાલ્ય રા
તવા થકી થાય

વિસોહિ કરણેણં વિસત્તી કરણેણં ॥

હવે એ ગિત્તરિ કરણાદિક ચાર હેતુયેં કરીને
શું કરવું? તે કરે છે. સંસારહેતુ ને જ્ઞાનાવરણી
યાદિક પાપ રૂપ કર્મો છે, તેને નિર્ધાતિન ગિછેદન
કરવાને અર્થે,

પાવાણં કમ્માણં નિધ્યાયણાદ્વાજે ॥

ઠાળિં છું એક ઠામેં કરું છું, કાચવ્યાપાર ત્યાગરૂ

પ કાળિસ્સગ્ગ પ્રત્યેં ઠાળિં છું ॥ ઈતિ ॥ પા ॥

ઠામિ કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં ॥ ઈતિ ॥ પા ॥

હવે એક ઠામેં કાળિસ્સગ્ગ કરું, એ પહેં કરીને એ વી પ્રતિજ્ઞા કરી કે, કાયાનો વ્યાપાર ન કરું તો હવે જીને કાંઈ પણ શરીરનો વ્યાપાર કરવા થકી પ્રતિજ્ઞાનો લંગ થાય, તે ભાટે કાળિસ્સગ્ગમાં નીચેં લખેલા આગાર મોકલા રાખ્યા છે, એ આગારેં કરી કાળિસ્સગ્ગનો લંગ ન થાય, તે કહે છે:-

અન્યત્ર એટલે આગલ ને ઊચ્છ્વાસાદિક આગાર કહેશે, તે વર્ણને જીને સ્થાનકેં કાયાનો વ્યાપાર કરવાનો નિયમ કરું છું. (ઊસસિએણં કેન્) એક ઊંથો શ્વાસ લેવે કરીને જીનું નીથો શ્વાસ મૂકવે કરીને ॥

અન્નથ્થ ઊસસિએણં નીસસિએણં ॥

ત્રીનું ખાંસી, ઊધરસ આવે થકે, થોથું છીંક આવે થકે, પાંથમું જગ્ગસું આવે થકે, છઠું ઓઝાર આવે થકે ॥

ખાસિએણં છીએણં નંભાઈએણં ઊડુએણં

સાતમું અધોદ્વારે વાયુ નિકલવે કરીને, આઠમું
તમરી ફેર આવવે કરીને, નવમું પિત્તને પ્રકોપે
મૂર્છા આવવે કરીને ॥

વાયનિસજ્જેણં તમલિજ્જે પિત્તમુછ્જાજ્જે ॥

દશમું સૂક્ષ્મ અંગનો સંચાર કરવે કરી, અગ્નિ
આરમું સૂક્ષ્મ ॥

સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિં ॥

શ્લેષ્મના સંચાર કરવે કરી, બારમું દષ્ટિનો સં
ચાર કરવે કરીને

જેતસંચાલેહિં સુહુમેહિં દિદ્ધિસંચાલેહિં ॥

એ પૂર્વે બાર આગાર કહ્યાં, તે આદે દેઈને
આદિ શબ્દ થકી જીન્ન પણ આગારેં કરીને એ મ
હારો કાઠિસ્સજ્જા અત્તગ્ન સર્વથા અખંડિત ॥

એવ માર્ઠજ્જેહિં આગારેહિં અત્તગ્ગો ॥

અવિરાધિત હોન્ને. મહારો કાઠિસ્સજ્જા તે-
ક્યાં લગેં હોન્ને ? તો કે,

અવિરાહિજ્જો હુન્ન મે કાઠિસ્સજ્જો ॥

ન્યાંસુધી શ્રી અરિહંત લગવંતને નમસ્કાર કરી,

નવ અરિહંતાણં લગવંતાણં નમુક્કારેણં ॥

હું કાઠિસ્સજ્જા પારેં નહીં, ત્યાં લગેં એ મહારી
કાયાને એક સ્થાનકેં સ્થિર પણે, મૌન પણે,

ન પારેમિ તાવકાયં ઢાળેણં મોણેણં ॥

એકાગ્ર ધ્યાનેં કરીને મહારા આત્માપ્રત્યે વો
સિરાવું છું ॥૬૫॥

ઝાળેણં અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ઈતિ ॥ ૬૫ ॥

હવે કાગિસ્સગ્ગમાં કહેવાના લોગસ્સનો પાઠ-
અર્થ સહિત લખીયેં છેયેં:-

સર્વ લોકમાંહેં કેવલ જ્ઞાનેં કરી ઊઘોતના કર
નાર, ચતુર્વિધ સંઘ રૂપ ને ધર્મતીર્થ, તેના કરનાર,
રાગ દ્વેષના છંપનાર ॥

લોગસ્સ ઊઝ્ઝોઝગરે, ધમ્મતિથ્યયરે નિણે ॥

કર્મ રૂપ શત્રુને હણનાર, એવા અરિહંતનું હું કી
ર્તન કરીશ, તેમાં ઋષભાદિક એવીશ તીર્થંકરો
ને કેવલી થયા છે, તેનું તો નામોચ્ચારણા પૂર્વક
કીર્તન કરીશ, અપિ શબ્દ થકી અન્ય તીર્થંકરો
નું પણ કીર્તન કરીશ ॥૧૫॥

અરિહંતે કિત્ત ઈસ્સં, ચઊવીસંપિ કેવલી ॥૧૬॥

શ્રીઋષભદેવ તથા શ્રીઅભિતનાથને હું વાંડું છું ॥

ઊસત્ત મનિયં ચ વંદે ॥

શ્રી સંત્રવનાથને, શ્રીઅભિનંદનને, વલી શ્રી
સુમતિનાથને હું વાંડું છું. વલી

~~સંભવ મભિણંદણં થ સુમર્ઠ થા~~
~~શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી પ્રત્યે, શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રત્યે,~~

~~પણિમપ્પહં સુપાસં ા~~

~~કર્મશત્રુને ભંતનાર એવા શ્રી ચંદ્રપ્રભ પ્રત્યે, હું~~

~~વાંડું છું ારા~~

~~ભિણં થ ચંદ્રપ્પહં વંદે ારા~~

~~શ્રી સુવિધિનાથ વલી એમનું જીભું નામ પુષ્પ~~
~~દંત છે તે પ્રત્યે,~~

~~સુ વિહિં થ પુષ્કદંત ા~~

~~શ્રી શીતલનાથને, શ્રેયાંસ પ્રભુને, શ્રીવાસુપૂ-~~
~~ન્ય સ્વામીને, વલી~~

~~સીઅલ સિલ્લંસ વાસુપુલ્લં થા~~

~~શ્રી વિમલનાથને, શ્રી અનંતનાથને, વલી કર્મ~~
~~શત્રુને ભંપનાર~~

~~વિમલમણાંતં થ ભિણં ા~~

~~એવા શ્રી ધર્મનાથને, શ્રી શાંતિનાથ પ્રત્યે હું~~
~~વાંડું છું ારા~~

~~ધમ્મં સંતિં થ વંદામિ ારા~~

~~શ્રી કુંથુનાથને, શ્રી અરનાથને, વલી શ્રીમ~~
~~ત્તિનાથને~~

~~કુંથું અરં થ મલ્લિં ા~~

વાંડું છું. શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીને, નમિ નિનને વલી

વંદે મુણિસુવ્યયં નમિનિણં થા

હું વાંડું છું, અરિષ્ટને મિનાથ પ્રત્યેં

વંદામિ રિઠ્ઠનેમિં

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રત્યેં, તથા શ્રી વર્ધમાન પ્રત્યેં હું

વાંડું છું ાજ્ઞા

પાસં તહ વર્ધમાણં થાજ્ઞા

એ પ્રકારેં મહારે ભવેં ને નામ પૂર્વક અલિસુ

તા એટલે સંસ્તવ્યા તે ચોવીશે નિનવર કેહેવા

છે ? તો કે

એવ મરને અલિથુજ્ઞા

વિધુત એટલે ટાલ્યાં છે કર્મરૂપ રત્ન, અને ક

ર્મરૂપ મલ નેણેં એવા છે, વલી પ્રહીણા એટલે અ

તિશયેં કરીને ક્ષય કસ્યાં છે, નરા અને મરણ ને

ણેં એવા

વિહુય રય મલા પહીણા નરમરણા

પૂર્વોક્ત ચોવીશે તીર્થંકર સાંપ્રત કાલેં થયા,

અપિ શબ્દ થકી બીજા પણ તીર્થંકર લેવા.

ચઊવીસંપિ નિણવરા

તે તીર્થંકરો (મે કે) મહારા બીપર પ્રસન્ન

થાઓ ાપા

તિથ્યયરા મે પસીયંતુ ાપા

કીર્તિત છે, વંદિત છે, પૂનિત છે, એટલે ઈશ્વારકો
યેં નેને કીર્ત્યા, વાંઘ્યા, લાવેં કરી પૂન્યા છે

કિત્તિઅ વંદિઅ મહિઆ ા

એવા ને એ સુતીર્થ લોકને વિષે ઊત્તમ સિ-
ધ્ધ લગવંત તમેં મુઝને

ને એ લોગસ્સ ઊત્તમા સિધ્યા ા

રોગ રહિત પણું તે સ્વ્ય આરોગ્યતા અને સિ-
ધ્ધ પણું તે લાવ આરોગ્યતા, તે તો જોધિલાલ
એટલે શ્રી નિનધર્મની પ્રાપ્તિનો લાલ થાય, તેવા-
રેં પમાય છે.

આરૂગ્ગ જોહિલાલં ા

તે શ્રી નિનધર્મની પ્રાપ્તિનો લાલ થવાને અ-
ર્થે સ્ત્રવ્યને વિષે સ્થિરતા રૂપ ઊત્તમ સમાધિ મુ-
ઝને આપો ાદા

સમાહિવર મુત્તમં દિંતુ ાદા

ચંદ્ર સમુદાય થકી અત્યંત નિર્મલ છે

ચંદેસુ નિમ્મલયરા ા

સૂર્ય સમુદાય થકી અધિક પ્રકાશના કરનારા છે

આઈએસુ અહિયં પયાસયરા ા

સ્વયંતુ રમણનામા સમુદ્ધની પેરેં ગુણેં કરી

ગંભીર છે.

સાગરવર ગંભીરા ા

એવા અષ્ટકર્મ રહિત સિદ્ધ તમે મુઝને સિ-
ધિ પ્રત્યે આપો ાજા

સિધ્ધા સિધ્ધિં મમ દિસંતુ ાઈતિ ાજા

હવે સામાયિક લેવાનો પાઠ, અર્થ સહિત લખે છે.
કર્મ છું હે ભગવંત ! સામાયિક પ્રત્યે સાવધ એટલે
પાપ સહિત ને મન, વચન અને કાયાના વ્યાપાર

કરેમિ ભંતે સામાયિક સાવલ્લં નેગં ા

તે પ્રત્યે પશ્ચાન્નું છું, તે ન્યાં સુધી સામાયિક
વ્રતના નિયમને હું પર્યુપાસું, સેવું, ત્યાં સુધી ક
રવા કરાવવા રૂપ

પશ્ચાન્નામિ, ભવ નિયમં પન્નુવાસામિ ા

જે પ્રકારનો ને સાવધ વ્યાપાર, તેને ત્રિવિધેન
કરી એટલે મને કરી, વચને કરી,

દુવિદેણં તિવિદેણં મણેણં વાયાએ ા

કાયાયે કરી, હું પોતે નહીં કરું, અનેરા પાસે
નહીં કરાવું.

કાએણં ન કરેમિ ન કારવેમિ ા

તે અતીત કાલ સંજંધિ ને સાવધ વ્યાપાર રૂપ

પાપ, તેને હે લગવંત ! હું પ્રતિક્રમું છું. આત્મા
સાજે નિંદું છું ॥

તસ્સ ભંતે પડિહ્કમામિ નિંદામિ ॥
ગુરૂની સાજે ગર્હું છું, તે પાપથી મહારા આત્મા
ને વોસિરાયું છું ॥ ૮ ॥

ગરિહામિ અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ૮ ॥

અથ નમુચ્ચુણંનો પાઠા ॥
નમસ્કાર કરું છું - આઠ કર્મ રહિત એવા સિ
ધ્ધ લગવંત પ્રત્યે.

નમસ્કાર કરું છું. સિધ્ધ લગવંત પ્રત્યે ॥
નમસ્કાર હો શ્રી અરિહંત લગવંત પ્રત્યે. અ
રિહંત કેવા છે ?

નમુચ્ચુણં અરિહંતાણં લગવંતાણં ॥
ધર્મની આદિના કરનાર, અતુર્વિધ સંઘરૂપ-
તીર્થના કરનાર, પોતાની મેલે જૂન્યા છે.

આર્થગરાણં તિથ્યયરાણં સયંસંજુધ્યાણં
પુરિષ માંહે ઊત્તમ છે, પુરિષ માંહે સિંહ સમાન છે,
પુરિ સુત્તમાણં પુરિસ સીહાણં ॥
પુરિષ માંહે પ્રધાન પુંડરીક કમલ સમાન છે.

પુરિસ વર પુંડરીઆણં ॥

~~પુરુષ માંહેં પ્રધાન ગંધહસ્તી સમાન છે.~~

પુરિસવર ગંધહૃથીણાં ॥

~~લોક માંહેં ઉત્તમ છે, લોકના નાથ છે, લોકને~~

~~હિતન કરનાર છે~~

લોયુત્તમાણં લોગનાહાણં લોગહિઆણં ॥

~~લોક માંહેં પ્રદીપ સમાન છે, લોકને વિષે પ્રયો
તના કરનાર છે, એટલે મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારના
દાહનાર છે.~~

લોગપર્ષવાણં લોગપલ્લનેઅગરાણં ॥

~~છક્કાયના ભવને અભયના દેનાર છે, સમ્યક્
જ્ઞાનરૂપ ચક્ષુના દેનાર છે, રત્નત્રયરૂપ ને મોક્ષ
નો માર્ગ છે, તેના દાતાર છે,~~

અભયદયાણં ચૃજ્જુદયાણં મજ્જદયાણં ॥

~~કર્મભૂપથી બીક પામનારા ભવને શરણના દા
તાર છે, સંયમરૂપ ભવિત્યના દાતાર છે, સમ્યક્ત્વ
રૂપ બોધજીવના દાતાર છે,~~

સરણદયાણં ભવદયાણં બોહિદયાણં ॥

~~ચારિત્રરૂપ ધર્મના દાતાર છે, ધર્મ માર્ગના બીપ
દેશના કરનાર છે,~~

ધમ્મદયાણં ધમ્મદેસિયાણં ॥

~~ધર્મના નાથક છે, ચારિત્રરૂપ ધર્મના સારથિ છે,~~

ધમ્મનાયગાણં ધમ્મસારહીણં ॥

ધર્મને વિષે પ્રધાન થાતુરંત થક્રવર્તિ સમાન છે.

ધમ્મવર થાઊરંત થિક્કવટ્ટીણં ॥

સમુદ્ર મધ્યે નેમ દ્વીપ આધાર ભૂત છે તેમ-

સંસાર મધ્યે સ્વામી આધાર ભૂત છે, દુઃખિઆ
ભવને શરણ ભૂત છે.

દીવોત્તાણં સરણગયપઠ્ઠાણં ॥

અપ્રતિહત એટલે આઘ્યા પછી પાછા ન ન્યય
અથવા કોઈથી હુણાય રોકાય નહીં એવા પ્રધા-
ન જ્ઞાન અને દર્શનના ધરનાર છે ॥

અપ્પડિહય વરનાણ દંસણ ધરાણં ॥

. નિવર્ત્યું છે ને થકી છન્નસ્થ પણું રાગાદિક અંત
રંગ વૈરીને પોતેં ભૂત્યા છે જીન્નને રાગાદિક વૈરી
થકી ગંતાવવાને સમર્થ છે.

વિયટ્ટ છગિમાણં નિણાણં ન્નવયાણં ॥

પોતેં સંસાર સમુદ્ર થકી તર્યા છે જીન્નને સં-
સાર સમુદ્ર થકી તારવાને સમર્થ છે, પોતેં તત્ત્વના
ન્નણ થયા છે જીન્નને સ્વસ્વરૂપનો જોધ કરના
ર છે.

તિન્નાણં તારયાણં જુધ્યાણં જોહ્યાણં ॥

આઠકર્મ થકી પોતેં મૂકાણા છે, જીન્નને મૂકાવવા

સમર્થ છે, સર્વ વસ્તુને જ્ઞાનેં કરી ન્નણો છે, સર્વ વસ્તુ
ને દર્શને કરી દેખે છે.

મુક્તાણં મોક્ષગાણં સવ્યન્નૂણં સવ્યદરિસીણં
(શિવ કેન્) ઊપદ્રવ રહિત અચલ છે (અરુન્ કેન્)
વ્યાધિ વેદનાથી રહિત છે. જ્ઞાનાદિક અનંત ચતુષ્થયેંક
રી યુક્ત છે, અક્ષય છે.

સિવમયલ મર્ય મણંત મજ્જયા
(અવ્યાબાધ કેન્) બાધા પીડા રહિત છે સંસાર
માં કરી અવતરવું નથી માટે અપુનરાવર્તિ એવી
સિધ્ધિ ગતિ છે.

મવ્યાબાહ મપુણરાવત્તિ સિધ્ધિગર્ઠા
નામ નેનું એવા સ્થાનક પ્રત્યે (સંપ્રાપ્ત કેન્) પામ્યા
તે અરિહંતને નમસ્કાર થાઓ. કેવા છે તે શ્રી અરિહંત
તોકે અંતરંગ રાગાદિક શિપુવર્ગને ભંતનાર છે.

નામધેયં ઠાણં સંપત્તાણં નમો નિણાણં
ભંત્યા છે ઈહલોકાદિક સાત ભય નેણે એવા દેવા-
ધિદેવને મહારી ત્રિકાલ વંદના હોને ॥ ઈતિ ॥ ૫ ॥
નિય ભયાણં દેવાધિદેવને ત્રિકાલ વંદના
૥ ઈતિ ॥ ૫ ॥

અથ સામાયિક પારવાનો પાઠા
સામાયિક વ્રતને વિષે સંયુક્ત હોય ॥

સામાઈજન વચ નુત્તો
ન્યાંસુધી જીવ સાવધબ્યાપારના નિયમ સંયુક્ત હોયા

નવ મણે હોઈ નિયમ સંનુત્તો ॥
ત્યાં સુધી અશુભ કર્મને છેદે

છિન્નઈ અસુહં કમ્મં ॥
નેટલી વાર સામાયિક કરે, તેટલી વાર અશુભ કર્મને છેદે

સામાઈજન નત્તિઆ વારા ॥ ૧ ॥
(૭ કે) વધી સામાયિક કરતી વખત,

સામાઈયંમિ ઊ કચે ॥
(નમ્હા કે) ને માટે સાધુ સમાન આવક હોય,

સમણોઈવ સાવજો હવઈ નમ્હા ॥
એ કારણ ભણી ઘણા સામાયિક પ્રત્યે ને તત્ત્વના

નણ હોય તે કરે.

એએણ કારણેણં, જહુસો સામાઈયં કુન્ન ॥ ૨ ॥
સામાયિક વિધે લીધું વિધે પારિણં,

સામાયિક વિધે લીધું વિધે પારિણં ॥
વિધિ કરતાં ને કાંઈ અવિધિ આશાતના

વિધિ કરતાં ને કાંઈ અવિધિ આશાતના
થઈ હોય, તે (દુષ્ટ કે) પાપ મિથ્યા એટલે નિ

પ્રત્યક્ષ થાને.

થઈ હોય તસ્સ મિછામિ દુક્કડં

સામાયિક વ્રતને વિષે દશ મનના દોષ, દશ વચનના દોષ, અને બાર કાયાના દોષ.

દશ મનના દશ વચનના બાર કાયાના

એવં બ્રહ્મીશ દોષમાં ને કોઈ દોષ લાગ્યો હોય,

એ બ્રહ્મીશ દોષમાં ને કોઈ દોષ લાગ્યો હોય

તે પાપ નિષ્કલ થાને ાઈતિ સામાયિક પારદાનો પાઠા

તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ાઈતિ ાણા

અથ પડિક્કમણું લિખ્યતે

ઈદ્ધં છું. વાંદું છું. હે ક્ષમાશ્રમણા તમોને વાંદું છું.

યાપનિકા એટલે, મહારા શરીરની શક્તિયેં કરી સહિત

ઈદ્ધામિ બ્રહ્મસમણો વંદિઉં નવણિન્નએ

પાપશૂં વ્યાપારને નિષેધિને વાંદું છું. તમે (એ કે)

મુઝને (મિગિગ્ગહ કે) મિત અવગ્રહ માંહે પ્રવેશ કરવા

ની (અણુન્નણહ કે) આજ્ઞા આપો

નિસીહિઆએ અણુન્નણહ મે મિગિગ્ગહં

એક ગુરિવંદન વિનાબીન વ્યાપારને નિષેધિને (અથ

સદાય કે) ગુરિનો અધઃપ્રદેશનો છેલ્લો ભાગ તે પગ

ન્નણવા, એટલે ગુરિના પગ પ્રત્યે પોતાના (કાય કે)

હાથ અને લલાટેં કરી રૂડી રીતે (સંકાસં કે૦) સ્પર્શે.

નિસિહિ અહો કાયં કાયસંકાસં ॥

પછી જે હાથ નેડી ગુરૂની સન્મુખ દૃષ્ટિ રાખી આવી રીતે કહે કે હે પૂન્ય ! તમારાં ચરણ સ્પર્શતાં ને કાંઈ મહારે જીવેં આપને (કિલામો કે૦) કિલામના એટલે પી-ડા ઊપનવી હોય, તે (લે કે૦) તમોને (જમણિને કે૦) જમવા યોગ્ય છે (અપ્પકિલંતાણં કે૦) આપ અત્થ કિ-લામણાવાલા છો.

જમણિન્ને લે કિલામો અપ્પકિલંતાણં ॥

જહુ શુલેં કરીને એટલે ઘણા સમાધિ લાવેં કરી-ને જોમ કુશલેં કરીને (લે કે૦) તમારો દિવસ, વ્યતિક્રાંત થયો એટલે વીત્યો ?

જહુ સુલેણ લે દિવસો વઠ્ઠકંતો ॥

(લે કે૦) તમારે (જ્ઞાતા કે૦) સંયમ યાત્રા (થ કે૦) વતી (જ્ઞાણિઝં કે૦) ઈંદ્રિય અને નોંઈંદ્રિયના ઊપશમાદિક પ્રકારેં કરી નિરાબાધ શરીર (લે કે૦) તમારે છે. હું જમાવું છું.

જ્ઞાતા લે જ્ઞાણિઝં થ લે જામેમિ ॥

હે ક્ષમામમણ ! તમોને દિવસ સંજંધિ વ્યતિક્રમ એટલે અવશ્ય કરણીય વિરાધનારૂપ મહારો અપરાધ તેમ જ ત્યેં ॥ ઈતિ વાંદણા ખાર આવર્ત રૂપ સંપૂર્ણ ॥ ૧૧ ॥

જમાસમણો દેવસિયં વઠ્ઠમંઠતિ ॥૧૧॥

અથ આવસિઆએનો પાઠઅર્થસહિત.

અવશ્ય કરણીને વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે
થકી હું નિવર્તું છું. ક્ષમાશ્રમણા સંજંધીની

આવસિઆએ પઠિહ્મમામિ જમાસમણાણં

દિવસને વિષે થઈ એવી ને આશાતના તે કેઈ આશા
તના તો કે તેત્રીશ આશાતના માંદેલી અનેરી કોઈ પ-
ણ આશાતનાયેં કરીને તથા વલી

દેવસિઆએ આસાયણાએ તિત્તીસન્નયરાએ

ને કાંઈ દૂડું આલંબન લેઈ મિથ્યાલાવ વર્તાયો
હોય મન સંજંધિ ને દુષ્ટત એટલે પાપ વચન સંજંધી
ને દુષ્ટત એટલે પાપ

નંડિયિ મિદ્ધાએ મણદુહ્કડાએ વયદુહ્કડાએ

કાયા સંજંધિ અયલાયેં ને દુષ્ટત થયું હોય, કોયેં
કરી, માનેં કરી, માયાયેં કરી,

કાયદુહ્કડાએ કોહાએ માણાએ માયાએ ॥

તોલેં કરી, સર્વ ત્રણે કાલને વિષે ને અવિનયા
દિડ થયો હોય, સર્વથા મિથ્યા બિપચાર રૂપ આશાત
નાયેં કરીને

તોલાએ સવ્વકાલિઆએ સવ્વમિદ્ધોવચાર

એ ॥

સર્વ ધર્મ ને આઠ પ્રવચન માતા રૂપ તેની કરણીને
અતિક્રમવા રૂપ આશાતનાથેં કરીને એ પૂર્વોક્ત પ્ર-
કારની સર્વ આશાતનાથેં કરીને

સવ્યધમ્માઈકકુમણાએ આસાયણાએ

ને મહારે જીવેં અતિચાર દોષ કર્યો હોય, તે અતિ
ચાર પ્રત્યેં હે ક્ષમાશ્રમણ ! હે સાધુ !

ને મે અઈઆરો કર્યો તસ્સ જમાસમણો

હું પડિક્કમું છું, આત્માની સાજેં નિંદું છું. ગુરૂ સાજેં ગર્હું છું

પડિક્કમામિ નિંદામિ ગરિહામિ

તે અપરાધ રૂપ પાપેં કરી સહિત એવા આત્માને હું વો
સિરાવું છું ॥ ઈતિ આવસિઆએનો અર્થ સંપૂર્ણ ॥ ૧૨ ॥

અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ઈતિ સમાપ્ત ॥ ૧૨ ॥

અથ પડિક્કમણું ઠાવવાનો પાઠા

અવશ્ય કરણી કરવા યોગ્ય તેનો તમારી ઈચ્છા હો
ય તો આદેશ આપો. હે ભગવનૂ પૂન્ય ! તો

આવસહિ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવનૂ

હું દિવસ સંજંધિ પડિક્કમણું ઠાળેં દિવસ સંજંધિ ॥

દેવસિ પડિક્કમણું ઠાએમિ દેવસિ

જ્ઞાનાધારને વિષે, સમ્યક્ત્વ દર્શનને વિષે, દેશ વિરતિ
ચારિત્રને વિષે, તપાધારને વિષે, વીર્યાધારને વિષે,

જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તપ વીરિયા

ને અતિથાર લાગો હોય, તેની ચિંતવનાને અર્થે ક
રું છું. હું કાચોત્સર્ગ પ્રત્યે ॥ ઈતિ પઢિક્કમણું ઠાવવાના
પાઠનો અર્થ સંપૂર્ણ ॥૧૩॥

અતિથાર ચિંતવનાર્થે કરેમિ કાઠિસ્સગ્ગા
ઈતિ ૧૩

અથ ઈચ્છામિ ઠામિનો પાઠા

ઈચ્છું છું હું એક ઠામે કાઠિસ્સગ્ગા કરવાને ને મહા
રે ભવે ॥

ઈચ્છામિ ઠામિ કાઠિસ્સગ્ગં ને મે ॥

દિવસ સંજંધિઓ અતિથાર દોષ કીધો હોય તે અ-
તિથાર અનેક પ્રકારના છે, તે કહે છે. કાયા સંજંધિ

દેવસિઓ અઈઆરો કરો કાઈઓ ॥

વચન સંજંધિ મન સંજંધિ ત્યાં ઊત્સૂત્ર જોલવા થ-
કી ઊન્માર્ગ સ્થાપ્યો હોય, તેના યોગેં કરી,

વાઈઓ માણસિઓ ઊત્સૂતો ઊમ્મગો ॥

અકલ્પનીય પણું આચર્યું વલી તેના યોગેં કરી નહીં
કરવા યોગ્ય કાર્ય કર્યું એ કાય અને વચન સંજંધિ અ-
તિથાર કહ્યા, હવે મન સંજંધિ અતિથાર કહે છે - મન
ને વિષે (દુબ્બનઓ કે) દુધ્યાન કરવે કરી તે દુધ્યાનના
યોગેં કરી દુષ્ટ અશુભ કાર્યનું ચિંતવણું ॥

અકપ્પો અકરણિન્ને દુન્નમ્મો દુચ્ચિંતિન્નો

તે માટે તે અનાયાર કહિયે. તે અનાયાર માટેન ઈછવા વાંછવા યોગ્ય નહીં તે ઈછવા વાંછવા યોગ્ય નહીં માટેન આવડને કરવા યોગ્ય નહીં, બિચિત નહીં એ મન સંજંધિ અતિયાર કહ્યો.

અણાચારો અણિછિયવ્વો અસાવગપાવગો

હવે એ સર્વ અતિયાર શાને વિષે લગાડ્યો હોય તે કહે છે. જ્ઞાનને વિષે, તથા દર્શન તે સમકિતને વિષે ચારિત્રાચારિત્ર તે દેશવિરતિ ચારિત્રને વિષે.

નાણે તહદંસણે ચરિત્તાચરિત્તે

શ્રુત સિધ્ધાંતને વિષે, સમ્યક્ત્વ રૂપ સામાયિકને વિષે, શંકા પ્રમુખે કરી ત્રણ ગુણિને અણપાલવે કરી,

સુએ સામાઈએ તિન્હં ગુત્તીણં

ચાર કષાયને કરવે કરીને પાંચ અણુવ્રત માંહેથી

ચેગિન્હં કસાયાણં પંચન્હં મણુવ્વયાણં

ત્રણ ગુણવ્રત માંહેથી, ચાર શિક્ષા વ્રત માંહેથી,

તિન્હં ગુણવ્વયાણં ચેગિન્હં સિજ્જાવ્વયાણં

એ જાર પ્રકારના વ્રત રૂપ આવડનો ને ધર્મ, તેને વિષે

જારસ્સ વિહસ્સ સાવગ ધમ્મસ્સ

ને કાંઈ દેશચક્રી જંકના કીધી હોય, ને કાંઈ સર્વ ચક્રી લંગ કરી વિરાધ્યું હોય, તેનું દુષ્ટત ને પાપ, તે

મહાર્ષિ પાપ, મિથ્યા ધ્યાઓ ॥ ઈતિ ઈચ્છામિ ઠામિના
પાઠનો અર્થ ॥૧૮॥

નં જંડિઅં નં વિરાહિઅં તસ્સ મિચ્છામિ દુ
ક્કડં ॥ ઈતિ ॥૧૯॥

સાંઝના પડિઝ્ઝમણામાં તપનો

ડાણિસ્સણ પ્રારંભઃ

જ્ઞાનને વિષે, સમકિત દર્શનને વિષે,

નાણંમિ દંસણંમિઅ ॥

આરિત્રને વિષે, તપને વિષે તથા વીર્યને વિષે,

અરણંમિ તવંમિ તહય વીરિયંમિ ॥

એ પાંચને વિષે ને આચરણ એટલે વ્યાપાર, તેને
(આચારો કે) આચાર કહિયેં અથવા એ જ્ઞાનાદિક પાં
ચનું ને આચરણ, તેને આચાર કહિયેં.

આચરણં આચારો ॥

એ પ્રકારેં એ પ્રત્યક્ષ પાંચ પ્રકારનો આચાર, શ્રીતી
ર્થકરેં કહ્યો છે ॥૧૯॥

ઈઅ એસો પંથ હા ભણિઓ ॥૨૦॥

તિહાં પ્રથમ જ્ઞાનના આઠ આચાર કહે છે. એક કા
લ વેલાયેં લણવું, જીનું જ્ઞાનીનો વિનય કરવો, ત્રી
નું જ્ઞાની તથા જ્ઞાનને વિષે અંતરંગ પ્રેમ કરવો, તે-

ને જહુમાન કહિયેં ॥

કાલે વિણએ જહુમાણે ॥

થોથું સૂત્રોના તપ વિશેષ ઊપદાન યોગનું વહેવું ત
થા પાંથમુ વિદ્યાગુણે ઓલવવો નહીં, વિસારવો નહીં

ઊવહાણે તહય નિન્હવણે ॥

છહું સૂત્ર અક્ષર શુધ્ધ લણવો તેને વ્યંનન કહિયે
સાતમો અર્થ શુધ્ધ લણવો, આઠમો (તદુલએ કે)
સૂત્ર અને અર્થ એ બેહુ શુધ્ધ લણવાં ॥

વંળણ અથ્થ તદુલએ ॥

એ આઠ પ્રકારે જ્ઞાનાધાર બણવો. તે નેમ કહ્યો છે
તેમન કરવો, એથી વિપરીત કરીયેં તો અતિધાર લાગે

અહુવિહો નાણ માયારો ॥ શા

હવે દર્શનના આઠ આધાર કહે છે. એક શ્રી ભિન
વચનમાં શંકા ન કરવી, બીજી અન્ય દર્શનની વાંછા
ન કરવી, અન્ય દર્શનનીમાં લગારેક ક્ષમાદિક ગુણ દે-
ખી તેનો અભિલાષ ન કરવો.

નિસ્સંકિઅ નિકંકિઅ ॥

ત્રીજી ક્રિયા અનુષ્ઠાનાદિક ધર્મના રૂલમાં સંદેહ
ન રાખવો તથા સાધુ સાધવીના મત મલિન શરીર,
વસ્ત્ર દેખી ડુગંછા ન કરવી. ચોથું મિથ્યા દષ્ટિનાં-
ક્રિયા, કષ્ટ, કરામત દેખી તેના ઊપર વ્યામોહ ન થાવું

તે અમૂઢ દષ્ટિ પુરૂષનું લક્ષણ ન્નણવું ॥

નિવિતિગિછા અમૂઢ દિઢિઅા

પાંચમું સમકેત ધારી ગુણવંતના અલ્પગુણની-
પણ અધ્યા પૂર્વક પ્રશંસા કરવી. તે ઊપજાવેલું આચાર
ન્નણવો. છઠું શ્રીનિન ધર્મ થકી પડતા પ્રાણીને-
સહાય આપી ધર્મમાં ચિર કરવો, તે ચિરીકરણ પુ-
રૂષનું લક્ષણ ન્નણવું.

ઊવવૂહ ચિરી કરણો ॥

સાતમું સાધર્મિની ભક્તિ કરવી, તે વાત્સલ્ય પુરૂષ-
નું લક્ષણ. આઠમું ને રીતે અન્ય દર્શની લોક પણ શ્રી
નિનશાસનની અનુમોદના કરે, મિથ્યાત્વ મૂકે એવાં
કાર્ય કરવાં ને થકી શ્રી નિન ધર્મ દીપે, તે પ્રભાવના લક્ષણ.

વચ્છલ પ્પભાવણે અઠ્ઠાઠા

હવે ચારિત્રાચાર કહે છે. (પ્રણીધાન કે) સ્થિર યો-
ગ સંયમ વ્યાપાર એટલે મન, વચન, કાયાના યોગ
ચારિત્ર પાલવાને વિષે યુક્ત હોય.

પણિહાણ નેગનુત્તો ॥

તે પાંચ સમિતિ અને ત્રણ ગુણિ તેણે કરી

પંચહિં સમઘિં તિહિં ગુત્તિહિં ॥

એ ચારિત્રાચાર ને છે, તે આઠ પ્રકારનો ન્નણવો ॥

એસ ચરિત્તાચારો ॥ અઠ્ઠવિહો હોઈ નાયવ્યો ॥

હવે તપાચાર કહે છે - જાર પ્રકારના તપને વિષે અ
પિ શબ્દે નિશ્ચય છે -

જારસવિહંભિવિ તવેા

તે છેલેદ અલ્પ્યંતર અને છેલેદ બાહ્ય સહિત છે.
વલી કુશલ એટલે તીર્થકરે બિપદિષ્ટ્યું છે એવું છે ॥

સમ્પિંતર બાહિરે કુસલ દિઢૂા

તે તપ કહેવું છે તો કેગલાનિ એટલે કુગંછા લાવ
રહિત છે તથા અશનાદિક આલ્લવિકાયેં કરી રહિત
છે, માત્ર કર્મક્ષયને નિમિત્તેન કરવું છે પણ હું તપ ક
શંતો મહારી પેટભરાઈ થાલે, તે વાસ્તે નહીં.

અગિલાઈ અણાળવી ॥

એ રીતેં બણાવી તે તપાચારને અને એથી વિપરી
ત કરે તો તે તપાચારના અતિચાર લાગે ॥ ૫ ॥

નાયવ્યો સો તવાયારો ॥ ૫ ॥

હવે તપાચારના જાર લેદમાંથી પ્રથમ બાહ્ય તપના
છેલેદ કહે છે. એક અશનાદિક ચાર આહારનો
ત્યાગ કરવો તેને અનશન તપ કહિયે, તે બે પ્રકારે
છે. એક નવકારસીથી માંડીને હમ્માસી પર્યંત તપ
કરવું તે ઈત્તર કહીયે. બીજું નવચ્ચ પર્યંત અન-
શન કરવું. બીજે બિનોદરીકા તપ. તે વસ્ત્ર પાત્ર ઓ
છાં કરવાં તથા ભૂજ કરતાં પાંચ સાત કોલિઆ ઓ

છા નમવા તથા કષાયની ન્યૂનતા કરવી.

અણસણ મૂળોચરિયા

ત્રીને સ્વ્યાદિક ચાર પ્રકારના અભિગ્રહ કરીને વ્રતી
એટલે આઠવિકાનો સંક્ષેપ કરવો, તેને વ્રતિ સંક્ષેપ ત
પ કહિયેં. ચોથો વિગ્યાદિક રસનો ત્યાગ કરવો તથા
લીલોતરી પ્રમુખનો નિયમ કરવો, નીચી કરવી, તેને
રસ ત્યાગ તપ કહિયેં.

વ્રતિ સંજેવણ રસચ્યાઓ

પાંચમું તપ કાગિસ્સગ્ગ કરવો, વીરાસન, પદ્માસન
તથા ગિહરાદિક આસન કરવાં, ટાઢ તાપની આતા-
પના લેવી, લોચ કરવો, ઊઘાડે પગેં ચાલવું, લૂભિ
ઊપર શયન કરવું, ઈત્યાદિક પ્રકારેં કરી શરીરને ક
ષ્ટ દેવું, તેને કાય કલેષ તપ કહીયેં. છઠું વિષય કષાય
ને ઊદીરવા નહીં, ઊદય આવ્યા તેને નિઃક્રત કરવા, અ
શુભ યોગનું નિવારવું, શુભયોગમાં પ્રવર્તવું, સ્ત્રી,
પશુ, નપુંસક રહિત સ્થાનક સેવવું, ફૂકડીની પેરેં
હાથ પગ પ્રમુખ સંવરી રાખવા, તેને સંલીનતા તપ
કહીયેં. એ છ પ્રકારેં (જન્મે તવો હોઈ કે) બાહ્ય
તપ છે તાદુ

કાયકલેસો સંલીણ યાયજન્મે તવો હોઈ દુ
હવે અભ્યંતર તપના છે લેદ કે છે. એક દોષ ત્રણે

થકે ગુરૂ પાસેથી જ્ઞાતોચણા લીયે, બીન્ને જ્ઞાનાદિક
નો વિનય કરે. તથા ગુરૂવાદિકનો વિનય કરે. ત્રીન્ને
જાલ, વૃદ્ધ, તપસ્વી, ગ્લાનની વયાવશ્ય એટલે શુ-
શ્રૂષા કરે, (તહેવ કે) તેમજ. થોથો વાંચના, પૃછ-
ના, પરાવર્તનાદિક પાંચ પ્રકારનો સ્વાધ્યાય કરે ॥

પાયછિત્તં વિણ્ણો, વેયાવશ્યં તહેવ સઝ્ઝાઓ

પાંચમો આર્ત અને રોદધ્યાન નિવારણો અને ધર્મ
તથા શુક્લ ધ્યાનનું ધ્યાવણું, તેને ધ્યાન તપ કહીયે.
છઠું કર્મક્ષય નિમિત્તે કાયોત્સર્ગ કરવો, તેને કાઠિ
સ્સગ્ગ તપ કહીયે. (અપિ કે) નિશ્ચે, એ અત્યંતર
તપ છ પ્રકારે છે ॥ ૭ ॥

બ્બણં ઊસ્સગ્ગોવિય, અપ્પિંતરઓ તવો હોઈ

હવે વીર્યાધાર કહે છે. અનિગૂહિત એટલે અણ
ઢાંકેલા છે અણ ગોપવેલા છે, અર્થાત્ પ્રગટ છે મ-
ન, વશન અને કાયાનાં બલવીર્ય નેનાં.

અણિગૂહિઅ બલવીરિઓ ॥

(ને કે) ને (પરિક્કમઈ કે) પરાક્રમ કરે છે, બિ-
દ્યમ કરે છે, (બહુત કે) યથોક્ત નેમ શ્રીતીર્થંકર દેવે
કહ્યો છે તેમ (મગિત્તો કે) બિપયુક્ત સાવધાન થકો.

પરિક્કમઈ ને બહુત મગિત્તો ॥

(બુનંઈ કે) તે ધર્મકાર્યને વિષે નેડે, લાગે, પ્રવર્તે,

(નહાથામં કે) યથાશક્તિ પ્રમાણે પીતાના જલને-
 અનુસારે તેને (નાયબી કે) નળાવો વીર્યાધાર પ્રત્યે
 એટલે સંવર કરણીમાં યથાશક્તિયે પરાક્રમ ફોરવે,
 તે મનાદિઙ્ગ ત્રણ લેદે વીર્યાધાર નળાવો પાટા

નુંભઈઅ નહાથામં, નાયબો વીરિઆયારો
 પાટા ઈતિ તપના ઠાળિસ્સગ્ગ સંપૂર્ણા

અથ જારવ્રતના અતિધાર અર્થસહિત
 પ્રારંભિયે છેયેા

શ્રીજ્ઞાનને વિષે ને ડાંઈ અતિધાર લાગ્યા હોય.

શ્રીજ્ઞાનને વિષે ને અતિધાર લાગ્યા હોય

તે આલોળિં છું. ને વચન હીણ લણ્યો હોય પાપા.

અક્ષર લણતાં વચમાં મેલી દીધો હોય પાપા

તે આલોળિં. નં વાઈધ્યં વચ્ચે મેલિઅં

હીન અક્ષર લણ્યો હોય પાપા અધિકી અક્ષર

લણ્યો હોય પાપા પદ હીન એટલે લણતાં પદ મે

લી દીધું હોય પાપા

હીણાજ્જરં અચ્ચેજ્જરં પયહીણં

વિનય હીન, તે સુતાં, જિદતાં, લાંબે પગેં જેસતાં

લણ્યો હોય પાપા યોગ હીન લણ્યો હોય પાપા શ

જ્ઞ હીન લણ્યો હોય પાપા

વિનયહીણં નેગહીણં ઘોસહીણં

ગુરુએ અક્ષર રૂડો દીધો તેને ફેરવી નાખ્યો હોય
યા તાજા ગુરુ દત્ત અક્ષરને ભૂંડી રીતે ઈચ્છું હોય
તપ્પા અકાલે

સુદુહિન્નં દુદુ પડિછિયં અકાલે

સિધ્ધાંત લણ્યો હોય તપ્પા અને કાલ વેલાયે
સિધ્ધાંત ન લણ્યો હોય તપ્પા

કરુ સઝારુ કાલે ન કરુ સઝારુ

અ સઝાર્યે, સઝાર્ય ધ્યાન કર્યો હોય તપ્પા
સઝાર્ય કરવાની વેલાયે સઝાર્ય ધ્યાન ન કર્યો
હોય તપ્પા

અસઝાર્યે સઝાર્ય સઝારુ ન સઝાર્ય

એમ ને કોઈ જ્ઞાન લણવાના યોદ્ધ અતિથારને વિષે
ને કોઈ જ્ઞાનના થગીદ અતિથારને વિષે
દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય.

દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય

જ્ઞાનની આશાતના લણાતી વળતે કરી હોય, તે
પાપ મિથ્યા હોને નિઃશ્વ હોને તપ્પા

તસ્સ મિછામિ દુકકડાપા

હવે નિનવથન ઉપર નિસ્સંક પણે રહેવું એવું ને

શ્રી સમ્યક્ત્વ દર્શન રૂપ રત્ન તેને વિષે ને

~~દર્શન શ્રી સમકેત રત્નને વિષે ને~~

~~અતિયાર લાગો હોય, તે આલોગિં છું.~~

~~અતિયાર લાગો હોય, તે આલોગિં~~

~~શ્રી નિન તીર્થંકરના વચન સત્ય કરી ઠીક સદ્દેશ્યાં
ન હોય પાશા~~

~~શ્રી નિન વચન સમાં સદ્દેશ્યાં ન હોય~~

~~તેમના વચનજી પર પ્રતીત એટલે આસ્તા આણી ન
હોય પાશા તીર્થંકરના વચનજી પર રૂચિ આણી ન હોય પાશા~~

~~પ્રતિત્યાં ન હોય, રોચ્યાં ન હોય~~

~~પરદર્શની ને યોગી, સંન્યાસી, પ્રમુજ તેની આકાં-
ક્ષા વાંછના પ્રમુજ ડીધી હોય પાચા~~

~~પરદર્શનીની આકાંક્ષા ડીધી હોય~~

~~તપ પ્રમુજ ધર્મ કરણીનાં ને ફલ, તે પ્રત્યે સંદેહ
આણ્યો હોય, ને આ ધર્મ કરણી કહું છું, તેનું ફલ થ
શે કિંવા નહિં થાય પાચા~~

~~ફલ પ્રત્યે સંદેહ આણ્યો હોય~~

~~યોગી, સંન્યાસી, પ્રમુજ પરદર્શનીનો મહિમા દેખા
વખાણ્યા હોય પાશા~~

~~પર પાજંડીની પ્રશંસા ડીધી હોય~~

~~પરદર્શનીનો સંસ્તવ કચ્યો હોય પાશા પરદર્શની~~

સાથે રાત્રિ દિવસ પરિચય ગોષ્ઠિ કરી હોય ॥૮૧॥

પરપાઝંડિનો સંસ્તવ, પરિચય કીધો હોય ॥

એ રીતે સમકેત રૂપ રત્નને વિષે ને કાંઈ મલીન લા
વકર્યો હોય. એ આઠ પ્રકાર માંહેલો ને કોઈ

ને કાંઈ સમકિત રત્નને વિષે આઠ પ્રકારે

ન્નણતાં, અન્નણતાં, દિવસ સંજંધી

ન્નણતાં, અન્નણતાં દિવસ સંજંધી

દોષ લગાડ્યો હોય, તે મહારે પાપ નિષ્ફળ થાઓ ॥૮૨॥

દોષ લગાડ્યો હોય તસ્સ મિછામિ દુક્કડં ॥૮૩॥

હવે બાર વ્રતના શાઠ અતિથાર આલોવે છે, તિહાં પ્ર
થમ મહોરા પ્રાણીના પ્રાણનો અતિપાત એટલે ઘાત ક
ર્યો, તેથી નિવર્ત્યો છું. તે વ્રત માંહે

પહેલું સ્થૂલ પ્રાણાતિપાત વિરમણ વ્રતને વિષે

ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તેને આલોગં છું ॥

ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તે આલોગિંગા

પ્રથમ રીશ વશે ક્રોધેં કરી કોઈ ન્વ બપરે આકરો

ઘાવ ઘાલ્યો હોય, એટલે ઘણો માર્યો હોય ॥૮૪॥

રીશવશે ગાઢો ઘાવ ઘાલ્યો હોય ॥

ઢોર પ્રમુજને આકરા જંધને જાંઘ્યા હોય ॥૮૫॥ ઢોર

પ્રમુજના નાક, કાન, કંઝલાદિક અવયવનો

ગાઢે જંઘનેં જાંઘ્યા હોય અવયવનો
 છેદ કીધો હોય ાઝા ગાંડલ પળે ઢોર ગાડાં, ઊંટ,
 પ્રમુજ ઊપરેં અત્યંત તાર લસ્યો હોય ાન્ના
 છેદ કીધો હોય અતિતાર લસ્યો હોય
 ઢોર પ્રમુજને ચારો, પાણી, દાણો પ્રમુજ દેવાનો વિ
 છેદ એટલે અંતરાય કીધો હોય ાપા

ભાત પાણીનો વિછેદ કીધો હોય,
 એ પ્રથમ વ્રતના પાંચ અતિયાર માંહેલો ને કોઈ દિ
 વસ સંજંધિ દોષ એટલે પાપ લાગ્યું હોય,
 ને કાંઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય,
 તે મહાર્કે દુષ્ટત એટલે પાપ મિથ્યા થાને ાઝા
 તસ્સ મિછામિ દુઝ્ઝડં ાઝા

જીને વ્રતેં મહોટકું નૂહું જીલવા થકી નિવસ્યું છું તેને વિષે
 જીનું સ્થૂલ મૃષાવાદ વિરમણવ્રતને વિષે
 ને અતિયાર દોષ લાગ્યો હોય તે આલોજિં છું.
 ને અતિયાર દોષ લાગો હોય, તે આલોજિં છું.
 સહસાહારેં કોઈના ઊપર અછતું જોતું આલ દીધું હોય
 સહસાહારેં કોઈ પ્રત્યેં ઠૂડાં આલ દીધાં હોય,
 કોઈ મિત્રાદિકની છાની ગુહ્ય વાર્તા પ્રગટ કીધી હોય
 રહસ્ય છાની વાત પ્રગટ કીધી હોય

સ્ત્રીના મર્મની વાત, લોક આગલ પ્રકાશી દેખાડી હોય

સ્ત્રીનાં મર્મ પ્રકાશ્યાં હોય

કોઈને નવભાં નાખવાને અર્થે નૂહો ઊપદેશ દીધો હોય

કોઈને અપાય પાડવા લાગી મૃષા ઊપદેશ

દીધો હોય

જોટા લેજ લજ્યા હોય, જોટી સાક્ષી પૂરી હોય

ફૂડા લેજ લજ્યા હોય, ફૂડી સાજ પૂરી હોય

એ જીન વ્રતના પાંચ અતિથાર માંહેલો ને કોઈ દિવસ સંજંધિ અતિથાર દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિઃ

શ્વ થાને

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ નાજા

ત્રીને વ્રતે મહોટકું અદત્તાદાન એટલે ચોરી કરવા થ

ડી નિવૃત્ત્યો છું, તે વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા ને

આલોચી છું

ત્રીનું સ્થૂલ અદત્તાદાન વિરમણ વ્રતને વિ

ષે ને અતિથાર લાગા

ચોરીની વસ્તુ નાણીને લીધી હોય

હાય દીધું હોય

ચોરાઈ વસ્તુ લીધી હોય, ચોરને સહાય દી

ધું હોય,

રાન્ય વિરધ્ય કાંઈ આચર્યું હોય, દાણચોરી કી-
ધી હોય તાહા

રાન્ય વિરધ્ય કીધું હોય

ખોરાં તોલ, ત્રાનવાં તથા પાચલી, ગળ પ્રમુજ મા-
પ ખોરાં કીધાં હોય, લેવાના નૂદાં અને દેવાનાં નૂ-
દાં કીધાં હોય તાન્ના

ફૂડાં તોલાં, ફૂડાં માપ કીધાં હોય,

સારી વસ્તુમાં માઠી વસ્તુનો ભેલ, સંભેલ કરી વેચી
હોય, અથવા સારી નણસ દેખાડીને પછી ખરાબ
નણસ આપી હોય તાપા

વસ્તુમાં ભેલ સંભેલ કીધા હોય

એ રીતે ત્રીન વ્રતના પાંચ અતિચારમાં ને કોઈ દિવસ
સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિઃકૃલ થાને
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તા

થોધે વ્રતે પોતાની સ્ત્રી ને પંચની સાજેં પરણી છે,
તેની સાથેં લોગ લોગવવાનો સંતોષ રાખ્યો છે, અને
પરદારા ને પરસ્ત્રી તેની સાથેં ગમન કરવાનો

ચોધું સ્થૂલ સદારા સંતોષ પરદારાગમન

ત્યાગ કીધો છે, એવા ચોથા વ્રતને વિષે ને અતિ-
ચાર દોષ લાગો હોય, તે આલોળું છું

વિરમણ વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગા

જીનની રાજેલી વેશ્યા સાથે મૈથુન સેવા કીધી
હોય તે પ્રથમ અતિથાર ૧૧૧૧

ઈત્તર થોડા કાલની રાજીસૂં ગમન કીધાં હોય

વિઘવા કુમારિકા તથા દાસીની સાથે મૈથુન સે
વા કીધી હોય ૧૧૨૨

અપર ગ્રહીતનાં ગમન કીધાં હોય,

અન્ય સ્ત્રીઓ સાથે આલિંગન, અંજનાદિક કરવા
પડી ત્રીને અતિથાર થાય ૧૧૩૩ પોતા વિના અન્ય
પડીલાદિકના દીકરા દીકરીના વિવાહ નેડ્યા હોય ન

**અનંગ ક્રીડા કીધી હોય, પીયારા વિવાહ
નેડ્યા હોય,**

કામલોગ, તીવ્ર અભિલાષે સેવ્યા હોય,

કામલોગ તીવ્ર અભિલાષે સેવ્યા હોય ૧૧

અનેકા પાસે કામલોગ સેવરાવ્યાં હોય કોઈ સેવતા
હોય તેને અનુમોદન આપ્યું હોય ૧૧૪૪

સેવરાવ્યા હોય, સેવતાં પ્રત્યે અનુમોદા હોય

એ રીતે થોથા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધિ
દોષ લાગ્યો હોય તે પાપ નિષ્ફલ થાને.

ને કાંઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તસ્મિ

પાંચમા પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રતને વિષે પોતાની ઈ
છા પ્રમાણે ધનાદિડ નવવિધ પરિગ્રહનું પ્રમાણ કરે
લ છે, તે વ્રતને

પાંચમું ઈછાપરિગ્રહ પરિમાણ વ્રતને
વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય, તે આલોળિં છું.

વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય તે આલોળિં

ધન તે નાણાનું, તથા ઓવીશ નતના ધાન્યનું પ
રિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૧૧૧ ઢાંકેલી તથા બિઘાડી ભૂ
મિડાનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૨૧૧ રૂપા તથા સો
નાનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૩૧૧

ધન ધાન્યનું જિત્તવચ્ચુનું રૂપા સોનાનું

દાસ, દાસી, ગાય, ભેંસ, ઘોડા પ્રમુખ દ્વિપદ ચતુ
ષ્પદનું પરિમાણ અતિક્રમ્યું ૧૧૧૧ ઘર વજરી, થાલી,
વાટકા પ્રમુખનું પરિમાણ,

દુપદ ચિપ્પદનું કુવિધાતુનું પરિમાણ

અતિક્રમ્યું હોય ૧૧૧૧ એ પાંચના પરિમાણ થ
કી બિપરાંત વધારો થાય તેને રાખે, તેવારે તે અતિ-
ક્રમ્યો કહેવાય, એ રીતે પાંચમા પરિગ્રહ પરિમાણ
વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધી

અતિક્રમ્યું હોય, ને કોઈ દિવસ સંજંધી

અતિથાર દોષ લાગ્યો હોય, તે મહાર્ગ પાપ નિષ્કૂલ હો
ને ૧૧૧૧

દોષ લાગો હોય, તસ્સ મિછામિ દુઝડં ॥ ૭૫ ॥

છઠ્ઠું વ્રતેં દિશિની મર્યાદાનું પ્રમાણ કરેલું છે, તે વ્રતને વિષે ને

છઠ્ઠું દિશિ પરિમાણ વ્રતને વિષે ને

અતિથાર લાગા હોય, તે આલોઈં છું. ઊંચી તે પર્વતા દિકની ભૂમિ ॥ ૭૬ ॥ નીચી તે ભૂયરાદિકની ભૂમિ ॥ ૭૭ ॥

અતિથાર લાગા હોય, તે આલોઈં, ઊંચી, નીચી,

તીર્છી તે ચાર દિશિ, અને વિદિશિની ભૂમિ ॥ ૭૮ ॥ એ રીતેં દશદિશિનું ને પ્રમાણ કરેલું છે, તેને અતિ-
ક્રમ્યું હોય,

તીર્છી દશો દિશિનું પરિમાણ, અતિક્રમ્યું હોય

ચોથું ચારે દિશિનું ને પરિમાણ રાજેલું છે, તેમાંથી

એક દિશિ વધારી હોય, અને એક દિશિ ઘટાડી હોય ॥ ૭૯ ॥

એક દિશિ વધારી હોય, એક દિશિ ઘટાડી હોય

પાંચમો માર્ગના સંદેહથી એટલે ને ને મર્યાદા રાજેલી

છે, તે મર્યાદા ઓલંધીને સંદેહથી આઘો ચાલ્યો હોય ॥ ૮૦ ॥

પાંચને સંદેહથી આઘો ચાલ્યો હોય ॥

એ રીતેં છઠ્ઠા વ્રતના પાંચ અતિથારને વિષે દિવસ સંજંધી ને અતિથાર દોષ લાગો હોય, તે પાપ નિષ્ફ-
લ થાને ॥ ૮૧ ॥

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તત્

સાતમા વ્રતે ઊપલોગ પરિલોગના પરિમાણનું પ
શ્ચજ્ઞાણ કસ્યું છે, તિહાં ને એકવાર લોગવવામાં
આવે એવા ને ફૂલફૂલાદિક, તેને લોગ કહિયેં -
અને સ્ત્રી તથા ઘરેણાં પ્રમુજ ને વારંવાર લોગવ
વામાં આવે, તેને પરિલોગ કહિયેં એવા લોગોપ-
લોગ વ્રતને

સાતમું ઊપલોગ પરિલોગ પરિમાણ વ્રતને

વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે આલોભિં છું.

વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે આલોભિં

એક ગુરુ મુજે પશ્ચજ્ઞાણ કસ્યું છે, તે ઊપરાંત
સચિત્ત વસ્તુનો

પશ્ચજ્ઞાણ ઊપરાંત સચિત્તનો

આહાર કીધો હોય તાશા જીને સચિત્ત વસ્તુ સા
થેં પ્રતિજંધ તે ગોલ તથા જનૂર, તિલાદિકેં મિશ્રિ
ત તેને અચિત્ત વસ્તુ ન્હાણે

આહાર કીધો હોય, સચિત્ત પડિજંધનો

આહારી હોય તાશા ત્રીને અપક્ય તે જાનરા
પ્રમુજનો લોટ અણથાલ્યો હોય તેનો ફુલેરાદિક
કરી ખાધો હોય તાગા ચોથો દુપક્ય તે એલા પ્રમુજ

કાંઈક કાચાં કાંઈક પાકાં તેનો

આહાર કીધો હોય, અપકક દુપકકનો

આહાર કીધો હોય તાજા પાંચમું તુછોષધિ તે ને
વસ્તુ થોડી ખાધામાં આવે અને ઘણી નાજી દેવી
પડે એવી શેલડી પ્રમુખ તુછોષધિનાં લક્ષણ કી
ધાં હોય તાજા

આહાર કીધો હોય, તુછોષધિનાં લક્ષણ
કીધાં હોય તા

એ રીતે સાતમા વ્રતના પાંચ અતિથાર માંહેલો દિ
વસ સંજંધિ ને દોષ લાગો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાનેપાવ
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગાજા

હવે પંદર કર્મદાન કહે છે. ને થકી કર્મનો આ
દાન એટલે ગ્રહણ કરીયે, તેને કર્મદાન કહીયે, તે
આવકને ન્નણવા યોગ્ય છે.

પન્નરે કર્મદાન આવકને ન્નણવાં.

પણ તેને સમાધરવાં નહીં, તે પંદર જોલ કહે છે. તિ
હાં પ્રથમ અંગાર કર્મ, તે લીહાલાદિક કરવા નહીં તાજા

પણ સમાધરવાં નહીં, ઈંગાલકમ્મે,

જીનું વનકર્મ, તે વન કપાવવાં નહીં તારા ત્રીનું સ
કટકર્મ, તે ગાડાં ગાડલીના સાટાં કરી વેચવાં વેચાવ-

વાં નહીં ાઢા થોથું લાડીકર્મ તે ઘોડા, બલદ પ્રમુજ
રાજી તેનું લાડું કરી આજીવિકા કરવી નહીં ાજા

વણકર્મ સકટ સાડિકર્મ લાડીકર્મ

પાંચમું કોટિક કર્મ, તે વાવ્ય, ફૂવા, તલાવ, બાણ
પ્રમુજ બાણાવવી નહીં પચ્ચર કોડવા નહીં ાપા છડું
દંતકુવાણિન્ય તે દાંત તથા કચકડાનો વ્યાપાર કરવો
નહીં ાજા સાતમું લાજ કુવાણિન્ય તે લાક્ષાદિકનો
વ્યાપાર કરવો નહીં ાજા

કોડીકર્મ દંતવાણિન્ય લજ્જવાણિન્ય

આઠમું રસ કુવાણિન્ય, તે દત્ત, તેલ, મધુ, માજ
ણ, પ્રમુજ રસનો વ્યાપાર કરવો નહીં ાજા નવમું -
વિષ કુવાણિન્ય તે અદ્રિણ, વછનાગ, સોમલ તાલપુ
ટાદિક ઝેરી વસ્તુનો વ્યાપાર કરવો નહીં ાજા દશ
મું કેશ કુવાણિન્ય તે મનુષ્ય અને પશુ પ્રમુજનો -
વ્યાપાર કરવો નહીં ાજા

રસવાણિન્ય વિસવાણિન્ય કેસવાણિન્ય

(એવં કે) એમ (જુ કે) નિશ્ચે અગીઆરમું ચંત્ર
પીલન કર્મ, તે અરહટ, ચરખા, ચીંચોડા, રેંદીઆ, ઘં
દી પ્રમુજ લાલ અર્થે વેચવાં નહીં ાજા બારમું નિ
લંછન કર્મ, તે લાલાર્થે મનુષ્ય તથા પશુને સખા
રવા સમરાવવા નહીં ાજા

એવં જુનંત પિલ્લણકમ્મં નિલ્લંછણકમ્મં ॥

તેરમું દવદાનકર્મ તે વગડા તથા વનને દવ દેવું
નહીં, એટલે અગ્નિયેં કરી સલગાવવું નહીં ॥૧૩॥યૌ
દમું શાર, ફૂલા, વાપી તથા તલાવાદિકના પાણી
શોષવાં નહીં, શૂઝાવવાં નહીં ॥૧૪॥

દવનું દેવું સરદહ તલાય સોસંથ ॥

પંદરમું અસતીપોષણ કર્મ, તે ફૂતરાં, ફૂડડાં, બિ-
લ્લાડાં, પોપટ, પ્રમુજ હિંસક જીવો તથા દુરાચારી,
દાસ, દાસીઓનું પોષણ કરવું નહીં ॥૧૫॥

અસતી બનનાં ત્તરણ, પોષણ કીધાં હોય

એ રીતેં એ પંદરે કર્માદાનને વિષે દિવસ સંજંધી ને
કોઈ અતિથાર દોષ લગાડ્યા હોય, તે પાપ નિષ્ફળ થાને ॥
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગા ॥૧૬॥

આઠમે વ્રતેં અનર્થ એટલે ને થકી સ્વાર્થ વિના આ
ત્મા દંડાય તેને અનર્થ દંડ કહીયેં. તે અનર્થ દંડરૂપ
પાપકર્મ કરવું નહીં એવી રીતના વ્રતનું પશ્ચાન્નાણ
ચુરિમુજેં કર્યું છે. એ વ્રતને

આઠમું અનર્થદંડ વિરમણ વ્રતને

વિષે ને અતિથાર લાગા હોય, તે આલોછી છું.
વિષે ને અતિથાર લાગા હોય તે આલોછી છું.

ઝામલોગના ચાલા કચ્ચા હોય ૧૧૫૫ લાંડલવાચા-
ની પેરેં ગાલ, મુજ અપેટાં વગાડ્યાં હોય ૧૧૨૫

કંદર્પની કચા કીધી હોય, લાંડ ચેષા કીધી હોય

મુજરી તે વાચાલપણે પીચારી તાત, મર્મ, મોસો,
જોલ્યો હોય ૧૧૩૫ ઊજલ, મુસલ, ઘંટી પ્રમુજ અધિ-
કરણના સંયોગ નેડી મૂડ્યા હોય ૧૧૪૫

**મુજરી વચન જોલ્યાં હોય, અધિકરણ નેડી
મૂડ્યાં હોય ૧૧**

ખાવા પીવાની વસ્તુ તે લોગ વસ્તુ અને વસ્ત્ર, પાત્ર
પ્રમુજ તે પરિલોગ વસ્તુને જપ કરતાં અધિક કરી રા-
ખ્યાં હોય ૧૧૫૫

ઊવલોગ પરિલોગ અધિક વધાર્યાં હોય

એ રીતેં એ આઠમા અનર્થ દંડ વિરમણ વ્રતને વિ-
ષે ને દિવસ સંજંધિ અતિચાર દોષ લાગો હોય તે પા-
પ નિષ્કલ થાને ૧૧૬૫

ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગા ૧૧

નવમું સામાયિક નામેં વ્રત, તે નિત્ય પ્રત્યેં સ. ૧૧૭૫
કરવું એવો નિયમ લીધેલો છે, તેને વિષે ને અતિચાર
નવમું શ્રીસામાયિક વ્રતને વિષે ને અતિચાર
દોષ લાગ્યા હોય તે આલોર્ષિં છું.

દોષ લાગા હોય તે આતોજિં ઘું.

એક મનોયોગ, જીન્ને વચન યોગ, ત્રીન્ને કાય યોગ, એ ત્રણ યોગને સામાયિક માંહેં વિપરીત પાણે પ્રવર્ત્યા હોય એ ત્રણ યોગના ત્રણ અતિથાર થયા તાડા

મન, વચન, કાયાના નેગ, પાડુવે ધ્યાને પ્રવર્ત્યા હોયા

ચોથો સામાયિકમાં સમતા ન કીધી હોય, સામાયિકને વજતેં કર્યું નેઈયે તે વજતેં ન કર્યું હોય અને કર્યું તો યદ્વા તદ્વા કર્યું અથવા જિતાવલથી આદરવિના સ્વે છાયેં ક્રિયા કરે તે અનવસ્થા દોષ રૂપ થોથો અતિથાર.

સામાયિક માંહે સમતા ન કીધી હોય,

સામાયિકની વેસા થયા વિના અણ પૂરું પાર્યું હોય, સામાયિક કરતાં જિતાવલથી કોઈ સૂત્રું લણતાં મૂકી દીધું હોય, વીસાર્યું હોય, તે પાંચમો સ્મૃતિવિદીન અતિથાર ન્ણવો.

અણપૂરું પાર્યું હોય, પારતાં વીસાર્યું હોય

એ રીતે સામાયિક નામા નવમા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તે પાપ નિષ્ફલ થાને તાણ ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય ત

સ્સ મિછાનાશ

દશમા દેશાવકાશિક વ્રતેં નિત્ય પ્રત્યેં દિશિનો સં
ક્ષેપ કરે છે, તે વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હો
ય, તે આલોખિં છું.

દસમું દેસાવગાસિક વ્રતને વિષે ને અંગા
નેટલી ભૂમિડા મોડલી રાજી છે, તેથી ઊપરાંતની
ભૂમિથી ડોઈ વસ્તુ અણાવી હોય પાપા

નીમિ ભૂમિડા જાહેરથી વસ્તુ અણાવી હોય
તથા ત્યાં ડોઈ વસ્તુ મોડલાવી હોય પાશાશબ્દ,
જુંજારો પ્રમુજ કચ્ચો હોય પાડા હાથ, પગ, આઘો
પાછો કરી રૂપ દેખાડવું પાજા

તથા મોડલાવી હોય, શબ્દ કરી રૂપ દેખાડી
પુદ્ગલ પ્રક્ષેપ એટલે કાંકરો નાજી પોતાનું છતા
પણું નણાવ્યું હોય પાપા

પુદ્ગલ નાજી આપણ પુંછતું નણાવ્યું હોય,
એ રીતેં દશમા વ્રતને વિષે ને ડોઈ દિવસ સંજંધિ -
દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાન્ને પાડા

ને ડોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તગાડ

અગીઆરમા પોષધ વ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગ્યા
તે આલોખિં છું

અગીઆરમું પોષધ વ્રતને વિષે ને અંગા લાગ્યા

સુવાનો સંથારો તેને પ્રતિ લેજ્યા, ન્નેયા વિના સુવે
 અથવા ન્નુજે તો નેમ તેમ જીપયોગ વિના ન્નેઈને સુવે ૫
**સઝા સંથારો અપ્રતિલેજ્યો હોય દુઃપ્રતિ
 લેજ્યો હોય.**

તેમન અણપૂંને સૂવે અને પૂંને તો ભૂંડી રીતે જી-
 પયોગ વિના પૂંને ૧૧૨૧૧ તથા જીચ્યાર એટલે વડી-
 નીતિ, લઘુનીતિ, પરઠવવાની

**અ પ્રમાણ્યો હોય, દુઃપ્રમાણ્યો હોય, જી-
 ચ્યાર પાસવણ**

ભૂમિકા, તે ન્નેઈ ન હોય, અને ન્નેઈ હોય તો રૂ-
 ડી રીતે ન ન્નેઈ હોય ૧૧૩૧૧

ભૂમિકા અપ્રતિલેજી હોય દુઃપ્રતિલેજી હોય

અણપૂંને પરઠવ્યું હોય, અને પૂંને તો નેમ તેમ
 પૂંનું પરઠવી દીધું હોય ૧૧૪૧૧ પોસહ કચ્છા પછી જે
 ઠાં જેઠાં સૂત્ર વિશ્લેષ વાત

**અ પ્રમાણ્ય હોય દુઃપ્રમાણ્ય હોય પોસહ માં
 હેં વાત**

વિકથા કીધી હોય, નિરુ, આલસ, પ્રમાદેં કરી પોસહ
 ના દિવસ સંજંધિ કાલનું નિર્ગમન કચ્છું હોય ૧૧૫૧૧

વિકથા નિરુ પ્રમાદેં કરી કાલ નિર્ગમ્યો હોય

એ રીતે અગીઆરમા પોષધ વ્રતને વિષે ને કોઈ દિ-

વસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તે પાપ નિષ્ફલ થાને રહે
ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય તબક્ક

જારમું અતિથિ સંવિભાગ વ્રત, તે સાધુ ચારિત્રિયા
ને વહોરાવીને ગૃહસ્થે નમવું, તે વહોરાવતાં ને દોષ
લગાડ્યો હોય, તે વ્રતના પાંચ અતિથાર આલોજિં છું.

જારમું અતિથિ સંવિભાગ વ્રતને વિષે ને અઠ

શુધ્ધમાન આહાર ને રોટલી, ઘાન્ય, પાણી પ્રમુખ
તેને વિસ્મૃતે કરી સચિત્ત વસ્તુ ઊપર મૂકી દીધી હોય ત

સૂનતી વસ્તુ સચિત્ત ઊપર મૂકી હોય,

તથા સૂન ॥ વસ્તુને સચિત્ત વસ્તુએ કરી ઢાંકી મૂ
કી હોય ॥ રા સાધુને વોહોરાવવાનો વખત અતિ-
ક્રમાવીને પછી નિમંત્રણા કીધી હોય ॥ ૩૮ ॥

સચિત્તે કરી ઢાંકી હોય, કાલ અતિક્રમ્યો હોય,

પોતાની વસ્તુ હોય તે સાધુએ માંગી છતાં, એવું ક
હે કે સ્વામી ! એતો પારકી વસ્તુ છે મહારી નથી ॥ ૩૯ ॥

આપણી વસ્તુ પીરખારી કીધી હોય,

જું ઘાનેસરી છું માટે ઘાન આપું છું, જીને કોણ મ
હારી સ્પર્ધા કરે ! એમ ચિંતવી મત્સર સહિત સાધુને
લાત, પાણી આપ્યાં હોય ॥ ૪૦ ॥ લાણે જેશીને

મછર સહિત ઘાન દીધું હોય, લાણે જેઠાં

સાધુ, સાધવીને વોહોરાવી જમું, એમ ચિંતવણા કરવી એવી ચિંતવણા કસ્યા વિના વ્રતધારી જમીતો તેને દોષ લાગે.

સાધુ, સાધવીની ચિંતવણા ન કીધી હોય
કોઈ પણ ન્તતનાં વ્રત, પશ્ચજ્જાણ કસ્યાં હોય તેને પારતી વેલાયેં ત્રણ નવકાર તથા નમુચ્ચુણંનો પાઠ લણીને પારવાં, તે પાઠ લણ્યા ગણ્યા વિના નવકાર નમુચ્ચુણં લણ્યા ગણ્યા વિના વ્રત પશ્ચજ્જાણ પાસ્યું હોય તો દોષ લાગે.

વ્રત પશ્ચજ્જાણ પાસ્યું હોય,
એ રીતેં જારમા વ્રતને વિષે ને કોઈ દિવસ સંજંધી અતિથાર લાગા હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાને પાપના ને કોઈ દિવસ સંજંધિ દોષ લાગો હોય તજ્જપ

અંત સમય અથવા રાત્રિ સમય સાગારી અનશ ન કરવાં, તે વારેં કોઈ ન્તતની વાંછા કરવી નહીં, અને ને વાંછા કરે, તો અતિથાર લાગે એ સંલેષણાના પાંચ અતિથાર લાગા હોય તે આલોગિં છું.

સંલેષણા વ્રતના પાંચ અતિથાર લાગાના
ફરી આલોકમાં સુખી થાગિં, એવી વાંછા કીધી હોય પાશા પરલોકેં દેવેન્ થાગિં, એવી વાંછા કીધી હોય પાશા

ઈહલોગાસંસપ્પજોગે પરલોગાસંસ- પ્પજોગે

અણસણમાં ઘણા લોકની પૂન સહાર દેજીને પોતે સુજીઓ લણી જીવવાની વાંછા કીધી હોય પણ અણસણ કરીને સુધાદિ પરિસહે પીડયો થકો મન માં વિશ્વારે ને હવે પીડા સહન થતી નથી માટે વહેવું મરણ થાય તો સારું ? એવા ચિંત્ય ઉઠે તે થોથો અતિથાર

જીવિઆસંસપ્પજોગે મરણાસંસપ્પજોગે

અનશનનો ફલ ફૂડા કામ લોગની પ્રાપ્તિ ઈછે એ વી વાંછા કરે, તે પાંચમો અતિથાર. (એ રીતે સંલેખણાના પાંચ અતિથાર માંહેલો ને કોઈ દિવસ,

કામલોગની વાંછા કીધી હોય ને કોઈ દિવસ

સંજંધિ દોષ લગાડ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફલ થાને

સંજંધિ દોષ લાગો હોય તસ્સગાવદ્વા

અદાર પ્રકારનાં પાપ સ્થાનક સેવવાં બંધ કર્યાં છે, તેમાં ને અતિથાર લાગા હોય, તે આલોજિં છું.

અદારે પાપસ્થાનક લાગાં હોય, તે આલોજિં

પ્રથમ પ્રાણાતિપાત, તે જીવહિંસા, જીનું નૂહું જો લવું, તે પાપસ્થાનક.

પહેલું પ્રાણાતિપાત ૥૧૥ બીનું મૃધાવાદ ૥૨૥

ત્રીનું ચોરી કરવી, તે પાપસ્થાનક, ચોથું પરસ્ત્રી
ગમન કરવું, તે મૈથુન પાપ સ્થાનક, પાંચમું પરિગ્રહ
ઉપર મૂઢછા તે પાપનું સ્થાનક,

ત્રીનું અદત્તાદન ૥૩૥ ચોથું મૈથુન ૥૪૥
પાંચમું પરિગ્રહ ૥૫૥

છઠું ક્રોધનું પાપસ્થાનક, સાતમું અહંકારનું પા
પસ્થાનક, આઠમું કપટ કરવું તે પાપસ્થાનક, નવમું
લોભ સંજ્ઞા તે પાપસ્થાનક,

છઠું ક્રોધ ૥૬૥ માન ૥૭૥ માયા ૥૮૥
લોભ ૥૯૥

દશમું પ્રેમ પાપસ્થાનક, અગીઆરમું રીશ કરવી
તે પાપસ્થાનક, બારમું કલ્હજી કરવો કરાવવો તે ક-
લહ પાપસ્થાનક, તેરમું પરને ન્હૂં આલ દેવું, તે અ-
ભ્યાખ્યાન પાપસ્થાનક,

રાગ ૥૧૦૥ દ્વેષ ૥૧૧૥ કલહ ૥૧૨૥ અભ્યા
ખ્યાન ૥૧૩૥

ચૌદમું પારકી ચાડી કરવી, તે પાપસ્થાનક, પંદરમું
પારકા અપવાદ જોલવા તે પાપસ્થાનક, શોલમું સુ
જપામી શાતા માનવી દુઃખ પામી અશાતા માનવી
તે રતિ અરતિ નામા પાપસ્થાનક.

પૈશૂન્ય ાવજ્ઞા પરપરિવાદ ાવજ્ઞા રતિ
અરતિ ાવજ્ઞા

સત્તરમું કપટની કેલવણી કરીને અંદરથી ખોદું-
ખોલવું, અને બાહિરથી આગલાને મીઠાશ ણિપન્નવવી,
તે માયામૃષા પાપસ્થાનક, અઢારમું જીવને મિથ્યા-
ત્વના યોગે શંકાદિક શલ્ય રહે, તે પાપસ્થાનક.

માયામોસો ાવજ્ઞા મિથ્યા દરસણ શલ્ય ા

એ અઢારે પાપસ્થાનકને પોતે સેવ્યાં હોય અ-
નેરા પાસેં સેવરાવ્યાં હોય,

એ અઢારે પાપસ્થાનક સેવ્યાં હોય, સેવ
રાવ્યાં હોય,

કોઈ સેવતો હોય, તેના ટૂંકાં વજાણ કથ્યાં હોય, એ
રીતેં અઢારે પાપસ્થાનકમાં દિવસ સંજંધિ ને કોઈ
સેવતાં પ્રત્યેં અનુમોદ્યા હોય ને કોઈ દિવસ
દોષ લાગ્યો હોય, તે પાપ નિષ્ફળ હોને ાવજ્ઞા

સંજંધિ દોષ લાગો તસ્સ મિછામિ દુઃ ાવજ્ઞા

એ પૂર્વોક્ત બારે વ્રત તેને હું અતિક્રમ્યો હોઈં એ
વ્રતોથી વ્યતિક્રમ્યો હોઈં, અતિથાર લગાડ્યા હોય,
અનાથાર લગાડ્યા હોય,

અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિથાર, અનાથાર

પાંચ મૂલગુણમાં તથા દશ ઉત્તર ગુણમાં ને કો
ઈ દિવસ

મૂલગુણ ઉત્તરગુણને વિષે ને કોઈ દિવસ
સંજંધિ દોષ લાગ્યો હોય, તે મહાર્શિ પાપ, મિથ્યા
એટલે નિષ્ફલ હોને ૥૧૮૥

સંજંધિ દોષ લાગો હોય તસ્સ મિછાના ૧૮૫

ઈછું છું હું આતોવવાને ને મેં દિવસ સંજંધિ
ઈછું આતોએમિ ને મે દેવસિઓ
અતિચાર દોષ કીધો હોય, તે અતિચાર દોષ અ-
નેક પ્રકારના છે, તે કહે છે. કાચાયેં કરી, વચનં કરી,
મને કરી અથવા મનયોગેં કરી

અઈચારો કર્યો કાઈઓ વાઈઓ માણ
સિઓ

ઉત્સૂત્ર જોલવા થકી, બિન્માર્ગ સ્થાપવાના ચોગેં કરી,
ઈત્યાદિ ઈછામિ ઠામિનો પાઠ સંપૂર્ણ થાવત્
આવડના ધર્મની ને જંડના કીધી હોય,

ઉસ્સુતો ઉમ્મગ્ગો ઈત્યાદિ થાવત્ નં જંડિયં
ને કાંઈ વિરાધના કીધી હોય, તે મહાર્શિ કુદૃત એ
ટલે પાપ, મિથ્યા એટલે નિષ્ફલ હોને ૥૧૯૥

નં વિરાહિયં તસ્સ મિછામિ કુદ્કુડં ૥૧૯૥

સર્વે પણ દિવસ સંજંધિ અતિથાર તે દુશ્ચિંતિત
ને પરદેષાદિક દુષ્ટ કાર્ય તેને ચિંતવવા થકી થયો.

સવ્યસ્સવિ દિવસિઅસ્સ દુશ્ચિંતિઅસ્સ

વલી દુર્ભાષિત તે અનિષ્ટ દુષ્ટાદિક ભાષા જોલવા
થકી થઓ તથા દુશ્ચેષિત તે કાયાની દુષ્ટ ચેષ્ટા રૂપ પ્ર
વૃત્તિ થકી થયું તેને નિવારવાને અર્થે સૂત્ર લણુંકું.

દુપ્પાસિઅસ્સ દુશ્ચિદ્ધિઅસ્સ સૂત્રલણેમિ

ખીન્ને કોઈ સૂત્ર લણે તે સાંલણું તે હે પૂન્ય સૂત્ર
લણવાનો મુન્ને આદેશ આપો ॥૧૧॥ ઈતિ આવક
ના અતિથારનો અર્થ સંપૂર્ણ ॥

સૂત્ર સાંલલેમિ સૂત્રનો આદેસ ॥ ઈતિ

અતિથાર સંપૂર્ણમૂળ

અથ વંદિત્તા સૂત્ર પ્રારંભઃ ॥

ઈછ્છા સહિત સર્વ વસ્તુના નળા તીર્થકરને તથા
સિધ્ધને તથા ધર્માચાર્યને અ શબ્દ થકી ઊપાધ્યા
યને તથા સર્વ સાધુ એ પાંચ પદ ને છે તેમને વં-
દિત્તુ કેળે વાંદીને નમસ્કાર કરીને

ઈછ્છં ॥ વંદિત્તુ સવ્વ સિધ્ધે, ધમ્માચરિએ

અ સવ્વ સાહુ અ ॥

ઈછ્છું છું. વાંછું છું. પડિક્કમવાને ઐટલે નિવર્તવા

ને શ્રાવક ધર્મને વિષે ને અતિથાર લાગ્યો હોય તે થ
ડી નિવર્તવાને ઈચ્છું છું ॥૧૧॥

**ઈછામિ પડિહ્મિભિં, સાવગધમ્મા ઈ-
આરસ્સા ॥૧૧॥**

ને મુલ્લને વ્રત છે, તેને વિષે અતિથાર હુઓ હો
ય, તથા (નાણે કે) જ્ઞાનને વિષે (તહ કે) તથા-
(દંસણે કે) દર્શનને વિષે (ચરિત્તે કે) દેશવિરતિ થા
રિત્તને વિષે ચ શાબ્દ થડી તપાચારને વિષે

**ને મે વચાઈઆરો, નાણે તહ દંસણે ચ-
રિત્તે આ ॥**

સૂક્ષ્મ તે ન્હાના દોષ, બાદર તે મહોટા દોષ, લાગા
હોય (તં કે) તે અતિથાર પ્રત્યે આત્મ સાજે હું નિંદું
છું. (ચ કે) વલી ગુરુ સમક્ષ હું ગર્હું છું ॥૧૨॥

**સુહુમો અ બાયરો વા, તં નિંદે તં ચ ગ-
રિહામિ ॥૧૨॥**

બે પ્રકારે પરિગ્રહ છે એક સચિત્ત અને બીજા અ
ચિત્ત પરિગ્રહ છે. અથવા બાહ્ય અને અત્યંતર એ
વો બે પ્રકારનો પરિગ્રહ છે. તેની બિસત્તિનું કારણ સા
વજ્ઞ એટલે પાપ સહિત એવા બહુવિધ અનેક પ્રકાર
રના કૃષી પ્રમુખ આરંભ છે તેને

દુવિહે પરિગ્ગહમિ, સાવજ્ઞે બહુવિહે અ

આરંભે ॥

(કરણે કે) પોતે કરવા થકી તથા અનેરા પાસે
(કારાવણે કે) કરાવવા થકી અ શબ્દ થકી બીજા
આરંભ કરતા હોય તેને અનુમોદન દેવા થકી ને અ
તિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિથાર
પ્રત્યે પ્રતિક્રમું છું, નિવર્તું છું ॥૩૫

કારાવણે અ કરણે, પડિઝમે દેસિઅં સવ્યાં ॥૩
ને ઈન્દ્રિયેં કરીને અશુભ કર્મને બાંધ્યું હોય, ત
થા ક્રોધાદિક ચાર કષાયેં કરીને તથા અપ્રશસ્ત તે
માઠા ઓછાદિક લાવના બિદ્યેં કરી

નં બધ્યમિંદિએહિં, ચગિહિં કસાએહિં અ
પ્પસથ્યેહિં ॥

રાગેં કરી અથવા દ્વેષેં કરી ને અશુભ કર્મ બાંધ્યું
હોય, તે આત્માની સાજેં હું નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં
ગુફની સાજેં હું ગંદું છું ॥૩૬

રાગેણવ દોસેણવ, તં નિંદે તં ચ ગરિ
હામિ ॥૩૭

મિથ્યાત્વીના ઓછવાદિક બેવાને અર્થે આગ
મન નિર્ગમન કરવું એટલે આવવું, તથા નવું, તથા
મિથ્યાત્વીને સ્થાનકેં બિલો રહેતાં તથા ચંકમણ
એટલે તિહાંન અરહાં પરહાં કરતાં, અણાલોગે એ

ટલે અનજિપયોગ થકી

**આગમણે નિજામણે, ઘણે ચંક્રમણે અ
ણાત્નોગે ॥**

અભિયોગ એટલે રાનના આદેશ તથા ઘણા
લોકના આગ્રહ થકી નિયોગ તે પરાધીન આલ્લવિડા
થતાવવા થકી, દાસ પણ કરવા થકી મિથ્યા દૃષ્ટિ સં
જંધિ રથ યાત્રા પ્રમુખ નેવાને અર્થે ને અતિથાર
લાગા હોય તે સર્વ દિવસ સંજંધિ અતિથાર પ્રત્યે
પડિકકમું છું ॥૫૫॥

**અભિઓગે અ નિઓગે, પડિકકમે દેસિ
અં સવ્યં ॥૫૫॥**

પ્રથમ જ્ઞાન વચનને વિષે સંદેહ કરવો તે શંકા,
જીને પરદર્શનનો અભિલાષ કરવો તે કાંક્ષા, ત્રીને
ધર્મના ફલનો સંદેહ કરવો તે વિગિછા, ચોથું કુ
લિંગી ને મિથ્યાત્વી તેની પ્રશંસા કરવી તે પ્રશંસા,
તથા પાંચમો મિથ્યાત્વીનો સંસ્તવ, પરિચય કરવો
તે સંસ્તવ ન્નણવો.

**સંકા કંજ વિગિછા, પસંસ તહ સંથવો
કુલિંગીસુ ॥**

એ પાંચ સમ્યક્ત્વને વિષે અતિથાર ન્નણવા તે માં
હેલો અતિથાર લાગો હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધિ

પાપ પ્રત્યે હું પડિહ્મું છું ॥૬॥

સમ્મતસ્સ ઈયારે, પડિહ્મમે દેસિયં સવ્વં ॥૬॥

પૃથિવી, પાણી, અગ્નિ, વાયુ, વનસ્પતિ અને ત્રસ-
એ છઠ્ઠા યના નવોને સમારંભ એટલે પરિતાપ ઊ-
પદ્ધતિ હુઓ હોય, તે શાને વિષે હુઓ હોય ? તો કે
(પયણે કે) અન્નાદિકને પચાવવે કરી પચાવણે એ
ટલે જીવન પાસે પચાવતે થકે એ શબ્દ થકી જીવન
પચાવતાં હોય તેને અનુમોદન દેવા થકી ને દોષ
લાગા હોય,

**છઠ્ઠા ય સમારંભે, પયણે અ પચાવણે
અ ને દોસા ॥**

તે કોના વાસ્તે અન્નાદિક રંધાવ્યું ? તે કહે છે. (અ-
ત્તહા કે) પોતાને અર્થે (પરહા કે) પર પ્રાણુ-
દિકને અર્થે (ઊલયહા કે) પોતાના તથા પરના જે
હુના ભોગને અર્થે તથા (એવ કે) નિશ્ચે પર ઊપર
દેવ કરવા થકી, ને અતિથિયાર લાગ્યો હોય તે પ્રત્યે
હું નિંદું છું ॥૭॥

અત્તહા ય પરહા, ઊલયહા એવ તં નિંદે ॥૭॥

સ્થૂલ પ્રાણુનિપાતાદિક પાંચ અણુવ્રતને વિષે ત-
થા દિશિ પરિમાણાદિક ત્રણ ગુણવ્રતને વિષે ને અ-
તિથિયાર લાગ્યો હોય,

પંચનૃ ભણવ્યયાણં, ગુણવ્યયાણં ચ તિ
નૃ મઠચારેણ

તથા સામાયિકાદિક ચાર શિક્ષાવ્રતને વિષે ચ
શબ્દ થકી સંલેષણાદિકને વિષે ને અતિથાર લાગ્યો
હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિથાર પ્રત્યે પડિઠ્ઠ મું છું
સિખ્જાણં ચ ચઊનું, પડિઠ્ઠ મે દેસિયં
સવ્યાંતાટા

પ્રથમ અણુવ્રતને વિષે ને અતિથાર લાગ્યા હોય,
તે કહે છે. સ્થૂલ એટલે જેન્દ્રિયાદિક ત્રસ ઋત્ર સંજં
ધિ ને પ્રાણનો અતિપાત એટલે વિનાશ કરવો તેની
વિરઠ્ઠનો એટલે વિરતિ નિવૃત્તિ કરી છે

પદમે અણુવ્યયંમિ, થૂલગ પાણાઠવા
ચ વિરઠ્ઠનોણ

તે થકી ને (આયરિય કે) અતિક્રમવું ઓલંઘવું, તે
(ઈથ્ય કે) અહિંજાં અતિથાર ભણવો, તે અતિથાર
પ્રમાદના પ્રસંગે કરીને અપ્રશસ્ત અશુભ માઠ કષ્ટ
યાદિક ઝોદયિક લાવ હુએ છતેં થાય છે તાજા

આયરિય મપ્પસથ્યે, ઈથ્ય પમાય પ્પ-
સંગેણં તાજા

હવે એ પ્રથમ અણુવ્રતના પાંચ અતિથાર કહે છે.
પ્રથમ દ્વિપદ ચતુષ્પદ ભવને વધવું, હણવું, તાડવું,

તે વધ કહિયેં- જીનું આકરે જંઘને જાંઘવું, ત્રીને
છવિ તે જલદાદિકને સમારવા, તથા છેદ તે કા
ન નાકનું છેદન કરવું. ચોથો તેમના ઊપર અતિ-
ભાર ભરવો. પાંચમું તે જીવોને ભાત પાણીનો વિછે
દ કરવો, એ પાંચ.

**વહુ જંઘ છવિ છેએ, અઠીભારે ભત્તપા
ણા વુછેએ ॥**

પ્રથમ અણુવ્રતને વિષે અતિચાર ન્ણવા. તે માં
હેલો ડોઈ અતિચાર લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ
સર્વ અતિચાર પ્રત્યેં પડિકકમું છું ॥૧૧૧॥

**પદ્મ વયસ્સ ઈયારે, પડિકકમે દેસિયં
સવ્યં ॥૧૧૨॥**

જીન અણુવ્રતને વિષે અત્યંત પણે મહોટું ને અલિ
કવચન તે થકી વિરમ્યો છું. એટલે તેની વિરતિ કીધી છે.

**જીએ અણુવ્યંમિ, પરિશૂલગ અલિઅ
વયણ વિરઈઓ ॥**

તેથકી ને આચરિઅ એટલે અતિક્રમવું, ઓલંઘવું,
તે (ઈચ્છ કેવે) અહીંજાં જીન અણુવ્રતને વિષે અ-
તિચાર થાય, તે અતિચાર પ્રમાદના પ્રસંગેં કરી અપ્ર-
શસ્ત, અશુભ ભાવ હુએ છતે થાય તે કહે છે ॥૧૧૩॥

આચરિય મપ્પસથે, ઈચ્છ પમાયપ્પસંગેણં

એક સહસ્રાહારેં કોઈને માથે અણવિચાર્યું નૂ
 હું આલ દેવાથી થાય, જીનું કોઈને એકાંતેં છાની
 વાત કરતાં દેખીને કહે કે, તમેં અમુક અમુક રાન્ય
 વિરધ્ય વિચાર કરો છો તેથી થાય, ત્રીનું પોતાની સ્ત્રી
 ની છાની વાત જીન આગલ પ્રગટ કરવાથી થાય,
 ચોથું કોઈને ખોટો ઊપદેશ દેવાથી થાય, પાંચમું દૂ-
 ડા લેખ લખવાથી થાય.

**સહસ્સા રહસ્સ દારે, મોસુવએસે અદૂડ
 લેહે આ ॥**

એ જીન વ્રતના અતિથાર આશ્રયિ ને મહારે અ
 તિથાર લાખ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિથા
 ર પ્રત્યેં પડિફડમું છું ॥ ૧૨ ॥

**જીજ વયસ્સ ઈઆરે, પડિફડમે દેસિયં
 સવ્યં ॥ ૧૨ ॥**

ત્રીન અણુવ્રતને વિષે મહોટકું પારકું દ્રવ્ય હરણ
 કરવું તે થકી વિરત્યો છું. નિવત્યો છું. તે વિરતિ થકી
 તઈએ અણુવ્યયંમિ, થૂલગ પરદવ્ય હર
 ણ વિરઈઓ ॥

(આયરિય કે) અતિક્રમવું, ઓલંઘવું, તેથી અ-
 તિથાર (ઈથ્ય કે) અદ્વીજાં પ્રમાદને પ્રસંગેં કરી અ
 પ્રશસ્ત અશુભ ભાવ હુએ છતે થાય ॥ ૧૩ ॥ તે કહે છે.

આયરિજ મપ્પસથ્યે, ઈથ્ય પમાયપ્પ- સંગેણાં ૥૧૩૥

પ્રથમ ચોરની ચોરી આણેલી વસ્તુને સોંધી ન્હાવી
લેવી તે સ્તેનાહત અતિચાર, જીન્ને ચોરને સંજલ
આપવું તે પ્રયોગ અતિચાર, ત્રીન્ને સારી વસ્તુમાં ન
રસી વસ્તુ લેલીને સારીને ભૂલેં વેચવી, તે તત્તેતિ-
રૂપ અતિચાર, ચોથો ઘાણચોરી પ્રમુજ રાત્ર્ય વિરૂધ્ધ
આચરવું તે વિરૂધ્ધગમન અતિચાર પાંચમું ૥
તેનાહડપ્પરજોગે, તપ્પડિ રૂવે વિરૂધ્ધ ગ-
મણે અ ૥

ફૂડાં તોલાં, ફૂડાં માપ, પાયલી, ગલ્લ પ્રમુજ રાજેવાં
અધિકેં લેવું અને ઝોછે દેવું, તે ફૂડતુલ ફૂડમાન અ-
તિચાર ન્હાવો. અને ત્રીન્ન વ્રતના અતિચાર આશ્ર-
વી ને કોઈ અતિચાર લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ
સર્વ અતિચાર પ્રત્યેં પડિહ્હમું છું ૥૧૪૥

ફૂડ તુલ ફૂડ માણે, પડિહ્હમે દેસિયં સજ્જં ૥

હવે ચોથા અણુવ્રતને વિષે નિરંતર પરદારાગમ-
ન કરવું, જેટલે પરસ્ત્રી સેવન કરવા થકી નિવર્ત્યો
છું. વિરતિ કીધી છે તે થકી

થળિથ્યે અણુવ્વયંમિ, નિશ્ચં પરદાર
ગમણ વિરઈઓ ૥

ને (આયરિય કે) અતિક્રમવું, ઓલંઘવું, તેણેડ
રી અહીંનાં પ્રમાદના પ્રસંગેં કરી અપ્રશસ્ત અશુભ
લાવ હુએ છતે અતિથાર થાય ॥૧૫॥ તે કહે છે.

**આયરિયમપ્પસથ્યે, ઈથ્ય પમાય પ્પ-
સંગેણં ॥૧૫॥**

પ્રથમ અપરિગ્રહિતા, તે વિધવા તથા કુમારિકા
તથા દાસી નેને જીન્ન કોઈયેં ગ્રહણ કરી ન હોય,
તેની સાથેં મૈથુન સેવવું, જીન્ને ઈત્યર તે જીન્નની
રાખેલી વેશ્યા સાથેં મૈથુન સેવા કીધી હોય, ત્રીન્ને
કંદર્પ વિહાર ભગે, તેવી રીતેં સ્ત્રીની સાથેં હાસ્યાદિ
કથેષ્ટા કરવી, થોથું

**અપરિગ્રાહિઆ ઈત્તર, અણંગ વીવાહ તિ
વ્ય અણુરાગે ॥**

પારકા છોડના વિવાહ મેલવ્યા હોય, પાંચમું તીર્થ
અનુરાગ તે કામ લોગને વિષે અત્યંત અભિલાષા
નું કરવું, કામ દીપાવવાની વસ્તુ ઝોષધાદિક જાવાં
એ થોથા વ્રતના અતિથાર આશ્રયી ને અતિથાર
લાગ્યો હોય, તે દિવસ સંજંધિ સર્વ અતિથાર પ્રત્યેં
પડિહ્કમું છું ॥૧૬॥

**થઊથ્ય વયસ્સ ઈઆરે, પડિહ્કમે દે-
સિયં સવ્યં ॥૧૬॥**

ઈત્તો કેળે એ થોથા વ્રત કહ્યા ઊપરાંત પાંચમું અ-
ણુવ્રત કહિયેં છેયેં. એ વ્રતને વિષે ને અપ્રશસ્ત અ-
શુભ લાવ થયે છે તે અતિયાર અતિસ્થો હોય,

**ઈત્તો અણુવ્યજ્ઞે પંચમંભિ આયરિજ્ઞ
મપ્પસથ્યંભિ ॥**

પરિગ્રહના પરિમાણ પ્રત્યેં પરિછેદ કરે થકે એ
તલે ઊલ્લંઘન કરવા થકી (ઈથ્ય કેળે) અહીંઆં એ
વ્રતને વિષે ને અતિયાર પ્રમાદના પ્રસંગથી લાગ્યો
હોય ॥૧૭૮॥ તે અતિયાર આગલ કહે છે.

**પરિમાણ પરિછેએ, ઈથ્ય પમાયપ્પ-
સંગેણં ॥૧૭૯॥**

પ્રથમ ધનનું અને ધાન્યનું પરિમાણ, તે થકી ઊ-
લ્લંઘવું. જીનું જેત્ર તે ઊઘાડી લૂમિ અને વાસ્તુ તે
ઢાંકેલી લૂમિ, તેના પરિમાણ થકી ઊલ્લંઘવું, ત્રીનું
ફૂપું અને સોનું એ જેફુના પરિમાણ થકી ઊ-
લ્લંઘવું, ચોથું કુપિત તે ઘરવજરીના પરિમાણ
થકી ઊલ્લંઘવું,

**ઘણ ધન્ન જિત્તવથ્થૂ, રૂપ્પ સુવન્ને અ
કુવિજ્ઞ પરિમાણે ॥**

પાંચમું દાસ દાસી તથા ગાડી રાંધણી વાણો
તર પ્રમુજ તે દ્વિપદ તથા ગાય, ભેંસ, ઘોડા, ગિંટ,

જલદ, વેસર, જકરાદિક એ ચતુષ્પદ નળાવા એ બે
કુના પરિમાણ થકી બિલ્લંઘવું, એ પાંચ અતિચાર
સંજ્ઞાંધિ ને કોઈ અતિચાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ દિવ
સ સંજ્ઞાંધિ અતિચાર પ્રત્યે હું પડિહ્મું છું ॥૧૮॥

**દુપગ્ને ચબિપ્પયંમિ, પડિહ્મમે દેસિયં
સવ્વં ॥૧૮॥**

હવે ત્રણ ગુણવ્રતમાં પ્રથમ દિગ્ પરિમાણ વ્રત
કહે છે. (દિસાસુ કે) બિલ્લંઘવું અને તિર્છિ દિ
શિને વિષે (ગમણસ્સબિ કે) નવનાનું પરિમાણ
કર્યું છે તેને વિષે ને અતિચાર લાગ્યો હોય તે આ
ગત નિંદિયે છે. એક તો બંધી દિસીના પરિ-
માણ પ્રત્યે બિલ્લંઘવું. બીજું નીચી દિશિના પરિ-
માણ પ્રત્યે બિલ્લંઘવું. ત્રીજું તિર્છિ દિશિના પરિ-
માણ પ્રત્યે બિલ્લંઘવું.

**ગમણસ્સ બિપરિમાણે, દિસાસુ બિદ્ધં અ
હે અ તિરિયં ચ ॥**

ચોથું એક દિશિ ઘરાડીને ને દિશિયે નવાનું
કામ પડે, તે દિશિયે યોન્નની વૃદ્ધિ કરવી, પાંચમું
સ્મૃતિ અંતર્ધ્યા, પરિમાણ બાંધેલું હોય, તે થકી બિપરાં
ત ભૂલમાં આપ્યા હોઈયે એ પ્રથમ ગુણવ્રતને વિષે
પૂર્વોક્ત પાંચ અતિચાર માંહેલો ને અતિચાર લાગ્યો

હોય તે હું નિંદું છું ॥૧૮૧॥

**બુદ્ધિ સઘં અંતરધ્યા, પદમંમિ ગુણવ્ય
એ નિંદે ॥૧૮૨॥**

મદિરા, માંસ તથા જે ચકાર થકી જીભ પણ
અલક્ષ સ્વચ્છ અહણ કરવાં. તથા પુષ્પ તે સર્વ ન્નતિનાં
ફૂલ ન્નણવાં. ચ શબ્દ થકી કુંથુ આદિક ભવેં કરી સ
હિત એવા નાગરવેલીના પાન ન્નણવાં, તથા તંજૂ,
જીલાં, પીણ્ણ, જીર પ્રમુજ અલક્ષ ફૂલ ન્નણવાં તથા
ખરાસ, અત્તર, અજીર, પ્રમુજ ગંધ વસ્તુ ન્નણવી.
(મલ્લેઅ કે) ફૂલાદિકની માણા.

**મન્નંમિ અ મંસંમિ અ, પુષ્પે અ ફલે અ
ગંધ મલ્લેઅ ॥**

એ ઊપલોગ પરિલોગ નામેં જીભ ગુણ વ્રતને વિષે
ને અતિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ પ્રયેં હું નિંદું છું ॥૧૮૩॥

**ઊવલોગ પરીલોગે, બીઅંમિ ગુણવ્યએ
નિંદે ॥૧૮૪॥**

હવે એ વ્રતના પાંચ અતિથાર અને કર્મ આશ્રયિ
પંદર અતિથારને પડિદ્ધમિયેં છેયેં. પ્રથમ સખિત્ત વ
સ્તુના કરેલા પ્રમાણ ઊપરાંત લોગવી હોય, જીભે સ
ખિત્તની સાથેં જાંધેલી બેડેલી વસ્તુને અખિત્તની જુ
ધિયેં વાપરવાથી ત્રીને અપહ્વાહાર, તે તરતનો પી

સેલો લોર, અણચાલ્યો લોર, ચોથો દુપડ્ડાહાર તેઓ
લા, ઊંજી, પોંક, પ્રમુજ.

**સચિત્તે પડિજધે, અપોલ દુપ્પોવિજંચ
આહારે ૥**

પાંચમું તુછોષધિ લક્ષણ અતિથાર, તે મગ પ્ર-
મુજની કોમલ ફૂલી તથા જોર પ્રમુજ તુછ અસાર
વસ્તુ ઘણી જાઘાથી પણ તૃપ્તિ ન થાય, તેને સચિ-
ત્ત વસ્તુ જાવાનો નિયમ હોય, તેને એ પાંચ અતિ-
થાર સંતલવે, એ લોબ્ધન વિધિયિક પાંચ અતિથાર આ-
શ્રયી ને મહારે અતિથાર લાગ્યો હોય તે દિવસ
સંજંધિ અતિથાર પ્રત્યે પડિફ્ફમું છું ૥ ૨૧ ૥

**તુછોસહિ લજ્જણચા, પડિફ્ફમે દેસિ-
ચં સચ્ચં ૥ ૨૧ ૥**

હવે પંદર કર્મો જાનના પંદર અતિથાર કહે છે. પ્ર-
થમ સોનાર ફુંલારાદિકનાં ને કર્મ, તે અંગાર કર્મ. -
જીનું છેઘાં, અણછેઘાં વન વેથવાં, તે વન કર્મ. ત્રી-
નું ગાડા પ્રમુજ જનાવીને વેથવાં તે સાડી કર્મ. ચોથું
જલદ ઊંદ, ઘર પ્રમુજ રાજીને ભાડે આપવાં તે ભા-
રિક કર્મ. પાંચમું ફૂવા, વાવિ. પ્રમુજ જણાવવાં પૃ-
થિવિકાય પ્રમુજની ફોડ તોડ કરવી તે ફોડી કર્મ. એ
પાંચ કર્મ પ્રત્યે આવડ અત્યંત પણ વર્ણ ૥

ઈંગાલી વણ સાડી, ભાડી ફોડી સુવન્ન એ કમ્મં ॥

હવે પાંચ કુવાણિન્ય કહે છે. એક દાંત, નજાદિક
નો વ્યાપાર તે દંતવાણિન્ય. જીને લાજ, ધાવડી, પ્ર
મુજનો વ્યાપાર, તે લજ્જવાણિન્ય. ત્રીનું ઘૂત, તેલ,
ગોલ, મઘાદિકનો વ્યાપાર, તે રસવાણિન્ય નળાવો.
થોથો મનુષ્ય તથા પશુનો વ્યાપાર, તે કેસવાણિન્ય.
પાંચસું અડીણ, સોમલ, વછનાગ પ્રમુજનો વ્યાપાર,
તે વિષ વિષય વાણિન્ય કહિયે ॥ ૨૨ ॥ એ પાંચ
કુવાણિન્ય વર્ણવાં ॥ ૨૨ ॥

વાણિન્નં ચેવ ય દંત, લજ્જ રસ કેસ- વિસ વિસયં ॥ ૨૨ ॥

હવે પાંચ સામાન્ય કર્મ કહે છે. એમ નિશ્ચય એક
સુસલ, ઘંદી, થરજી, રેંદીઓ પ્રમુજ બનાવીને વેચ
વા, તે યંત્ર કહિયે. તથા એરંડાદિક પીલવાના યં-
ત્ર, તે યંત્ર પીલનકર્મ. જીને જાલકના કાન વિંધાવ
વા, ઘોડા, જલદ સમરાવવા. પૂંછડાં છેદવાં, તે નિસ્તં
છન કર્મ. ત્રીને વન, ભડી પ્રમુજને અગ્નિનું (દાન કે)
આપવું તે દવદાન કર્મ ॥

એવં જુ નંત પિલ્લણ, કમ્મં નિલ્લંછણં
થ દવદાણં ॥

ચોથું સર, દહ, તલાવ, ફૂવા પ્રમુજ પાણીનાં સ્થા
 નડોનું શોષણ કરવું, તે અતિચાર. પાંચમું ફૂડા,
 મોર, જિલ્લાડાં, ફૂતરાં પ્રમુજ હિંસક જીવોનું પોષણ
 કરવું. તથા કસાઈ, માછી, વાઘરી, તેલી સાથે વ્યા
 પાર કરી તેનું પોષણ કરવું. તેમજ કુશિલિણી સ્ત્રી દુ
 શ્ચ પુત્રાદિકનું પોષણ કરવું. એ સર્વને અસતિ કહિ
 યેં ॥ એ પાંચ સામાન્ય કર્મ કહિયેં તે શ્રાવકે નિશ્ચયે
 કરી વર્ણવાં એ પંદર અતિચાર માંહેલો ને અતિચાર
 લાખ્યો હોય, તે સર્વ પ્રત્યે હું નિંદુ છું ॥૨૩॥

**સર દહ તલાવ સોસં, અસઈ પોસં ચ
 વન્નિન્ન ॥૨૩॥**

. હવે અનર્થદંડ વિરમણ નામા ત્રીન્નું ગુણવ્રત ક
 હે છે. શસ્ત્ર તે તરવાર પ્રમુજ અગ્નિ, મુસલ, યંત્ર,
 તે ધંદી પ્રમુજ, તણ તે સાવરણી પ્રમુજ તથા કાષ્ઠ
 લાડડી લાતી પ્રમુજ, તથા સાપ જીલવા પ્રમુજના
 યંત્ર નાગદમણી પ્રમુજ નડી તથા ગર્ભસાતન પાતન
 તે મૂલ કહિયેં ગોલી ચૂરણ પ્રમુજ જે વસ્તુ આદિના
 મેલાપથી થાય તે લેખન્ય કહિયેં ॥

**સથ્થજિ મુસલ નંતગ, તણ કહે મંત
 મૂલ લેસન્ને ॥**

ઈત્યાદિક વસ્તુને દાક્ષિણતા દાવી જીનને દેવા

થકી તથા જીન પાસેથી અપાવવા થકી અથવા જી
ન આપનારને અનુમોદવા થકી ને અતિથાર લાગ્યા
હોય, તે સર્વ દિવસ સંજંધી અતિથાર પ્રત્યે હું પડિ
ઝમું છું ॥૨૫॥

દિન્ને દવાવિએવા, પડિઝમે દેસિયં સવ્વં ॥૨૬॥

અન્યણાયેં જીવાદૂલ લૂમિયેં અથવા અણગલ
પાણીયેં સ્નાન કીધું હોય જીવદુણ તે પીઠી પ્રમુજેં ક
રી શરીરનો મેલ જીતાઓ હોય, વર્ણક વસ્તુ તે અખી
ર, ગુલાલાદિક, કેસર, ચંદન, કુંકુમાદિક તે વિલેપન વ
સ્તુ નાણવી. રાજ તે વંશ વીણાદિકના નાણવા. સ્ત્રી
પ્રમુજના રૂપ નેવાં, રસ તે મધુર આંખાદિકના નાણ
વા. સુગંધી કરૂર કસ્તૂરી પ્રમુજ ગંધ વસ્તુ નાણવી.

**ન્યાણુ વદુણ વન્નગ, વિલેવણે સદ્ રૂવ
રસ ગંધે ॥**

વસ્ત્ર, જેસવાનાં આસન, એને સંજંધેં કામાસન
કોકશાસ્ત્ર પ્રમુજ સીજવાં તે પણ નાણી લેવાં તથા
મુકુટ કુંડલ પ્રમુજ આભરણ નાણવાં એમ અનેક જીપ
લોગ પરિલોગ વસ્તુ આશ્રયી અયલાથી અણ જીપયો
ગથી ને કોઈ મહારે અતિથાર લાગ્યો હોય, તે સર્વ દિવ
સ સંજંધી અતિથાર પ્રત્યે હું પડિઝમું છું ॥૨૬॥
વથ્યાસણ આભરણે, પડિઝમે દેસિયં

સવ્યંતરપા

હવે એ વ્રતના પાંચ અતિથાર કહે છે. એક કામ
લોગની કથાનું કરવું, તથા ને થકી કામવિકાર ન્નગૃ
તથાય, એવા હાસ્યકારી વચનનું જોતવું. જીન્ને
લૂકરી, નેત્ર, નાક, હાથ પ્રમુજની ચેષ્ટા કરી લોકોને
હાસ્ય ઊપન્નવવું તે કૌક્ય. ત્રીનું વિચાર રહિત વા
ચાલપણો જોતવું તે મુજરી કહિયે. ચોથું શસ્ત્ર,
અગ્નિ, મુસલ, પ્રમુજ અધિકરણને સન્ન કરી રાજ
વાં. કોઈ માગવા આવે તેને આપવા, અગ્નિ પ્રમુજ
અધિકરણની પ્રથમ પ્રવૃત્તિ ચલાવવી. પાંચમું લોગ
ઊપલોગ વસ્તુ અતિરિક્ત એટલે પોતાના જ પકર
તાં પણ વધારે રાખવી, એટલે તેલ, કંકોડી, પાણી
પ્રમુજ ન્કાવાની વસ્તુ તથા લોન્ન પ્રમુજ ખાધાની વ
સ્તુ અધિક કરી રાજે ને દેખી જીન્નને મન થાય એ
થકી લોગાદિક વસ્તુનો અધિક દોષ લાગે.

કંદપ્પે કુક્કુઈએ, મોહરિ અહિગરણ લોગ
અઈરિત્તે ॥

એ અનર્થ દંડ વિરમણ નામ ત્રીન્ન ગુણવ્રતને વિષે
ને અતિથાર લાગ્યો હોય તે પ્રત્યેકું નિંદું છું ॥૨૬॥
દંડમિ અણહાએ, તઈયંમિ ગુણવ્યએ
નિંદે ॥૨૬॥

હવે ચાર શિક્ષા વ્રત કહે છે. મન, વચન અને કાયા
એ ત્રણ પ્રકારેં દુષ્પણિધાન એટલે દુષ્ટ વ્યાપાર સા
વધ વ્યાપાર છે, તેના ત્રણ અતિચાર ન્ણવા. ચોથો
સામાયિકનો કાલ પૂર્ણ થયા વિના સામાયિક પારવો
તથા આદર રહિત પણે કરવો, તે અનવસ્થાન અતિ
ચાર. પાંચમું નિઠાદિક પ્રમાદના વશ થકી સામાયિ
કમેં કીધો કે નથી કીધો એવું બિપયોગ શૂન્ય પણું તે
સ્મૃતિ વિહીન અતિચાર ન્ણવો.

**તિવિહે દુષ્પણિહાણે, અણવઢાણે તહા
સર્થવિહૂણે**

એ સામાયિક પ્રત્યેં વિતથ એટલે ભૂઠો કીધે થ
કે પ્રથમ સામાયિક નામા શિક્ષા વ્રતને વિષે પૂર્વેક્તિ
પાંચ અતિચાર માંહેલો ને અતિચાર લાગ્યો હોય,
તે પ્રત્યેં હું નિંદું છું તારજા

**સામાઈઅ પિતહુ કઅ, પઢમે સિખ્જાવ
એ નિંદેતારજા**

એક પ્રમાણ કરેલી ભૂમિથી બિપરાંત જાહિરની
ભૂમિથી કોઈ વસ્તુ મંગાવી હોય, બીન્ને પ્રમાણ ક
રેલી ભૂમિથી બિપરાંતની ભૂમિને વિષે દાસ પ્રસુખ-
સાથેં કોઈ વસ્તુ મોકલાવી હોય, ત્રીન્ને ભુંજારાદિક
શબ્દેં કરી પોતા પણું નણાવવું. ચોથો બંધો થઈ પો

તાનું રૂપ દેખાણું હોય. પાંચમું નનાર માણસને કાંક-
ચાદિઠ નાખી પોતા પાસું છતું નણાવ્યું હોય તે પુણ્ય
લ પ્રક્ષેપ નામા અતિથાર.

**આણવણો પેસવણો, સદે રૂવે અ પુણ્યલ
ખેવે ॥**

એ દેશાવગાશિક નામેં જીન શિક્ષા વ્રતને વિષે ને
અતિથાર સાગ્યો હોય, તે પ્રયેં હું નિંદું છું ॥૨૮॥

**દેસાવગાસિઅંમિ, જીએ સિજનાવએ
નિંદે ॥૨૮॥**

સચ્ચા સંચારો જીવ્યાર તે વડિનીતિ અને લઘુની-
તિના ઠંડિલ એનો વિધિને પ્રકાર, તેને વિષે ને પ્રમાદ
કરવો, તે અતિથાર ચતુષ્ચ ન્નણવો. તે કહે છે. એક
સચ્ચા સંચારાને ન પડિલિહે, અથવા પડિલિહે તો
કાંઈક પડિલિહે કાંઈક ન પડિલિહે. જીને સચ્ચા સં-
ચારાને ન પ્રમાર્ને અથવા પ્રમાર્ને, તો કાંઈક પ્રમાર્ને,
કાંઈક ન પ્રમાર્ને. ગ્રીને વડીનીત તથા લઘુનીત પર-
ઠવવાની ભૂમિને ન પડિલિહે અથવા પડિલિહે તો કાં-
ઈક પડિલિહે, કાંઈક ન પડિલિહે. ઓથો વડીનીત ત
થા લઘુનીત પરઠવવાની ભૂમિને ન પ્રમાર્ને, અથવા
પ્રમાર્ને તો કાંઈક પ્રમાર્ને કાંઈક ન પ્રમાર્ને. પાંચમું
તેમન વલી લોભનનો આલોગ કરવો ચિંતવન કરવું.

એટલે પોસહ લીધા પછી લોભનાદિકની ચિંતા કરે,
 ક્યારેં પોસહ પૂર્ણ થશે ક્યારે ખાતણું કરી શું ?

**સંચારચારવિહી, પમાય તહયેવ લો
 અણા લોએા**

એ પોસહ વ્રતનો વિધિ ને પ્રકાર, તે વિપરીત કરે-
 થકે ત્રીન્ન શિક્ષાવ્રતને વિષે ને અતિચાર લાગ્યો હો
 ય તે પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥૨૭॥

**પોસહ વિહિ વિવરીએ, તઈએ સિજ્જા
 વએ નિંદે ॥૨૮॥**

એક સાધુને દેવાયોગ્ય આહાર સચિત્ત ઊપર-
 મૂક્યો હોય. જીને પ્રાશુક નિર્દોષ દેવાયોગ્ય વસ્તુ
 ને સચિત્તેં કરી ઢાંકી હોય. ત્રીને પોતાની વસ્તુને
 અણ દેવાની જુધ્ધિયેં પારકી કહિ હોય, તે વ્યપદે-
 શ નામા અતિચાર. થોથો મત્સર ધરી જીન્નનું દા
 ન દેખી મુનિને દાન આપવું. જીન્નનું સારં નેઈ
 ન શકવું (યેવ કે) નિશ્ચયેં

**સચિત્તે નિજિવણે, પિહિણે વવએસ
 મછરે થેવ ॥**

પાંચમું સાધુનો ગોચરીનો ઠાલ અતિક્રમાવીને
 તેડવું, તે ઠાલાતિક્રમ દાન નામા અતિચાર અણ
 વો. એ થોથા શિક્ષાવ્રતને વિષે સાધુને અલ્પ દેવા

ની જુધિયેં તથા અણદેવાની જુધિયેં કરીને ને અ
તિથાર લાગ્યો હોય તે પ્રત્યેં હું નિંદું છું ॥૩૦॥

**કાલાર્થક્રમદાણે, થગિથ્યે સિખજાવચે
નિંદે ॥૩૧॥**

સુહિત એવા સાધુ વલી રોગેં કરી પિડિત તપેં ક
રી પુર્જલ, તુછ નર્ણ બિપધિયેં કરીને દુઃખીઆ
પોતાની સ્વેચ્છાયેં વિચરનારા નહીં પણ શ્રી તીર્થ-
કરની આજ્ઞાયેં વિચરનારા, એવા સુસાધુને વિષેને
અનુકંપા કરી પરંતુ કેવી રીતેં અનુકંપા કરી ?

**સુહિએસુ અ પુહિએસુ અ, ન્મ મે અસ્સં
નએસુ અણુકંપા ॥**

. તો કે આ મહારો પુત્ર ભાર્થ પ્રમુજ છે, એવા રા
ગેં કરી અથવા આ સાધુ તુજ્યો છે, આ બાપડા
ને આપણે આહાર નહીં આપીશું તો જીલ્ને કોણ
આપશે ? એવા દ્વેષેં કરી ને અશનાદિક પ્રમુજ દા
નેં કરી દયા લક્ષિ કીધી હોય તે પ્રત્યેં હું આત્મા-
સાજેં નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં હું ગુરૂની સાજેં ગ
હું છું ॥૩૨॥

**રાગેણ વ દોસેણ વ, તં નિંદે તં થગરિ
હામિ ॥૩૩॥**

સુસાધુને આહાર આપવા સંજંધિ સંવિલાગન

કચ્ચો હોય તે સાધુ કહેવા છે ? તો કે તપેં કરીને ચરણસીત્તરિયેં કરીને તથા કરણ સીત્તરિયેં કરીને નુત્ત જ્ઞેતલે સહિત જ્ઞેવા છે તેવા સાધુને

**સાહુસુ સંવિભાગો, ન કચ્ચો તવ ચરણ
કરણ નુત્તેસુ**

દેવા યોગ્ય પ્રાશુક નિર્દોષ જ્ઞેવો અરનાદિક દા ન દસંતે કેળે છતે પણ મહારે જીવેં ને સંવિભાગ ન કચ્ચો હોય, તેથી ને અતિચાર કુચ્ચો હોય, તે પ્રત્યેં હું આત્માની સાખેં નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં હું ગુફની સાખેં ગર્ફું છું ॥૩૨૧॥

**સંતે કાસુજ દાણે, તં નિંદે તં ચ ગરિ
હામિ ॥૩૨૨॥**

એક રાત્રપદવી, શીઠ પદવી, પામવાની વાંછા તે ઈહલોકાસંસ પ્રયોગ અતિચાર. જીને દેવ દેવેંદ્ર ની પદવી પામવાનો અભિલાષ તે પરલોકાસંસ પ્રયોગ અતિચાર. શ્રીને સુખીઆ લણી જીવવાની વાંછા તે જીવિઆસંસ પ્રયોગ અતિચાર. થો થો દુઃખિયા લણી મરવાની વાંછા કરવી તે મરણાસંસ પ્રયોગ અતિચાર ચ શાન્દથકી પાંચમો કામલોગ ભોગવાની વાંછા તે કામલોગાસંસ પ્રયોગ અતિચાર. અહીં આસંસા જ્ઞેતલે અભિલા

ષ તેનો પ્રયોગ એટલે મનનો વ્યાપાર ન્નણવો.

**ઈહલોએ પરલોએ, ભવિષ્ય મરણે અ
આસંસ પમોગે ॥**

એ પાંચ પ્રકારની વાંછાનું કરવું તે સંલેષણા સં
જંધિ પંથવિધ અતિથાર ન્નણવો. તે મરણને અં
તેં મુળને મ હોને ॥૩૩॥

**પંથવિહો અઈઆરો, મા મળ્લં ફુળ્લ
મરણં તે ॥૩૩॥**

કાયાયેં કરી કરેલાં એવાં ને વધાદિ પાપ, તે
ને કાયોત્સર્ગાદિક તપ અનુષ્ઠાન ને કાયાના શુભ
વ્યાપાર, તેણેં કરી યુક્ત એવા શરીરેં કરીને છાંડું.
તથા સહસાલ્યાખ્યાનાદિ વચનેં કરી કરેલું પાપ,
તેને વચનેં કરી મિથ્યા દુકકડ દેવું. ઈત્યાદિ વચનના
શુભ વ્યાપારેં કરી નિવર્ત્તાવું.

**કાર્એણ કાઈઅસ્સ, પડિહ્કમે વાઈઅ
સ્સ વાયાએ ॥**

દેવ તત્ત્વાદિકને વિષે મનેં કરી, શંકાદિકને કરવે
કરી, કચ્ચું એવું ને પાપ, તેને અનિત્ય લાવનાદિક મ
નના શુભ વ્યાપારેં કરી એટલે હા મેં દુષ્ટ કામ કચ્ચું? ઈ
ત્યાદિક આત્મનિંદાયેં કરીને છાંડું, એમ સર્વ વ્રતના
અતિથાર મત્યેં ત્રિકરણ શુદ્ધેં કરીનેં ફું પ્રતિક્રમું છું ॥૩૪॥

મણસા માણસિજસ્સ, સવ્યસ્સ વયા
ઈજારસ્સ ાઝના

એક ગુરવાંદણાં, બીજા જાર પ્રકારનાં વ્રત, ત્રીજી
શિક્ષા, ચોથા ત્રણ ગારવને વિષે, પાંચમો ચાર સં
જ્ઞા, છઠો ક્રોધાદિક ચાર કષાય, સાતમો ત્રણ દંડ,
વંદણ વચ સિજ્ઞા, ગારવેસુ સન્ના ક
સાય દંડેસુ ા

આઠમો મનાદિક ત્રણ ગુપ્તિ, નવમો ઈર્યાદિક પાં
ચ સમિતિ, એ નવ જોલ મધ્યે ને નિષેધ કરવા યો
ગ્ય છે. તેને કરવા થકી તથા ને કરવા યોગ્ય છે તે
ને ન કરવા થકી ને અતિચાર મને લાગ્યો હોય, તે
પ્રત્યે હું નિંદું છું ાઝપા

ગુત્તીસુ અ સમિર્ઘસુ અ, ને અઈજારો
અ તં નિંદે ાઝપા

સમ્યક્ દષ્ટિ ભવ ને પણ કિંચિત્ માત્ર કૃષી
પ્રમુખ આરંભ રૂપ પાપને સમાચરે છે (હુ કે) તો
પણ તેને

સમ્મદિઠ્ઠી ભવો, નઈવિ હુ પાવં સમા
ચરઈ કિંચિ ા

અલ્પ કર્મનો જંઘ પડે કેમ કે સમ્યક્ દષ્ટિ ને છે, તે
નિર્દયપણે હિંસાદિક વ્યાપાર કરે નહીં ાઝપા

અપ્પોસિ હોઈ જંધો, નેણન નિધંધસં
કુણઈ ૥૩૬૫

તંપિ કે) તે અલ્પકર્મના જંધ પ્રત્યે પણ કુ ઈતિ
નિશ્ચે પડિહકમણાને કરવે કરીને વલી પરિતાપ સહિત
પશ્ચાત્તાપ કરવે કરીને ઊત્તર ગુણે સહિત થકો એટ
લે ગુરુત્ત પ્રાયશ્ચિત્તને કરવે કરીને

તંપિ કુ સપડિહકમણાં, સપ્પરિઆવં સઊ
ત્તરગુણં ચ ૥

ક્ષિપ્ર એટલે શીઘ્રપણે ઊતાવતો તે પાપને ઊપ
શમાવે છે કોની પેરેં તોકે નેમ ત્વતો શીજેતો વૈદ્ય
તે (વાહિ કે) વેદના પ્રત્યે તરત ઊપશમાવે છે, તે
વત્ ન્નણવો ૥૩૭૫

જિપ્પં ઊવસામેઈ, વાહિ વ્વ સુસિજ્જિ
ઓવિન્ને ૥૩૭૫

નેમ કોષ્ટગત એટલે શરીરમાં વ્યાપેલું એવું ને સ
પાદિહનું વિપ્પ, તેને મંત્ર મૂલના વિસારદ એવા ને
બહા વિસં કુહુ ગયં, મંત મૂલ વિસારયા ૥
વૈદ્ય છે તે મંત્રોયેં કરીને હણે છે, તેવારેં તે શ
રીર નિર્વિષ હોય છે ૥૩૮૫

વિન્ન હણંતિ મંતે હિં, તો તં હવઈ નિવ્વિસં ૩૮
એ પ્રકારેં શ્રાવકેં પણ આઠ પ્રકારનું કર્મ ને રાગ,

દેષેં કરીને સમાર્જિત કરેલું ઊપાર્જેલું એવું ને કર્મ,
એવં અહુવિહં કમ્મં, રાગ દોસ સમન્નિજ્ઞા

તેને પણ સુઆવક ને છે, તે ગુરૂ સમિપેં આ-
 લોવતો (અં કે) વલી નિંદતો થકો સાચા મન
 થી મિછામિ ડુકડા દેતો થકો સિધ્ધ એટલે ઊતાવ
 લો હણે છે ફેડે છે ાડલા

આલોજંતો અ નિંદંતો, જિપ્પં હણઈ સુ
સાવજો ાડલા

પાપનો કરનાર એવો પણ મનુષ્ય તે ગુરૂ સમિપેં
 પાપને આલોવતો થકો પાપની નિંદા કરતો થકો

કયપાવોવિ મણુસ્સો, આલોઈઅ નિંદિ
અ ગુરૂ સળાસે ા

અતિરેક એટલે અત્યંત પાપ થકી (લહુઓ કે) હસવો થાય, કોની પેરેં તોડે નેમ લારનો વહેનાર વ
 હિંતરું કરનાર મનુષ્ય, લાર પ્રત્યેં ઊતારીને હસવો
 થાય છે તેની પેરેં એપણ કર્મ રૂપ લારેં કરીને હસ-
 વો થાય છે ાજ્ઞા

હોઈ અઈરેગ લહુઓ, ઓહરિઅ લર
વ્ય લારવહો ાજ્ઞા

(નઈવિ કે) ને પણ ઘણો નવો કર્મબંધ રૂપ ર
 બવાલો એવો આવક હોય, તો પણ (એએણ કે)

એ પડિહમણાદિક આવશ્યકને કરવે કરીને

**આવસ્સએણ એએણ, સાવઓ નઠવિ
જહુરઓ હોઈ પા**

તે દુઃખોની અંતક્રિયા એટલે વિનાશક્રિયાને ક
રશે. (અથિરેણ કાલેણ કેવે) થોડા કાલ માંહે તે પા
પોનો વિનાશ કરશે પાછપા

**દુખ્ખાણમંત કિરિઅં, કાહી અથિરેણ
કાલેણ પાછપા**

ગુરૂ આગલ પાપ, પ્રમાદ, આલોચવાની પ્રકાશ ક
રવાની રીતિ તે જહુવિધ એટલે ઘણા પ્રકારની છે,
તે પડિહમણા કરવાના અવસરે ન સાંભરી હોય, તે
ન સાંભરવા થકી

**આલોઅણા જહુવિહા, નય સંભરિઆ
પડિહમણ કાલે પા**

મૂલગુણ તે પાંચ અણુવ્રત, તેને વિષે તથા જી
ત્તરગુણ તે ત્રણ ગુણવ્રત અને ચાર શિક્ષાવ્રત તેને
વિષે ને અતિથાર લાગ્યો હોય, તે પ્રત્યેં હું આત્મા સા
જેં નિંદું છું. વલી તે પ્રત્યેં હું ગુરૂની સાજેં ગર્હું છું પાછપા

**મૂલગુણ ઉત્તરગુણે, તં નિંદે તં થ ગ
રિહામિ પાછપા**

તે ગુરૂ પાર્શ્વને વિષે પ્રતિપન્ન એવો હું કેવલી

ત્નાષિત આવડ ધર્મની,

તસ્સ ધમ્મસ્સ કેવતિ પન્ન તસ્સા

ને (આરાહણા કે) આરાધનાને માટે (અપ્પહિ
ઓમિ કે) હું સારી રીતે પાલન કરવાને ઊઠ્યો છું.
અને તે ધર્મની વિરાધના થકી વિરત્યો છું, નિવ
ત્યો છું.

**અપ્પહિ ઓમિ આરા હણાએ વિરત્તો
મિ વિરાહણાએ**

બિવિધેં કરી એટલે મન, વચન, અને કાયાએ
કરી પડિઝ્ઝમતો થકી નિવત્યો થકી અપ્પત્તાદિઝ્ઝો
વીશ નિન પ્રત્યેં હું વાંડું છું ॥ ૪૩

**તિવિહેણ પડિઝ્ઝંતો, વંદામિ નિણે ચળિ
બ્બીસં ॥ ૪૩ ॥**

ઈતિ વંદિતા સૂત્રાર્થ સમાપ્ત. અહીં થોથું આવ
શ્યક સંપૂર્ણ થયું ॥

ઈતિ વંદિતાસૂત્રં સંપૂર્ણ ॥

અથ ગુરૂ જામણાનો પાઠા

તમારી ઈછાયેં કરી હું ભગવન્ ! આદેશ આપો.
આવસ્સ ઈછાકારેણ સંદિસહ ભગવન્
હું ઊઠ્યો છું સાવધાન થયો છું. દિવસ માંહે કી-

ઘા હોય ને અપરાધ તે પ્રત્યે જમાવવાને

અહ્નિશ્ચોમિ અહ્નિતર દેવસિન્નં જામેભિ

ઈછું છું. તેવારે ગુરુ કહે છે શિષ્ય ! જમાવો, પછી શિ
ષ્ય કહે છે પૂન્યલ ! હું તમને જમાવું છું. ને કાંઈ

ઈછું જામેભિ પૂન્યલ જામેભિ નંકિંચિ

અપ્રીતિ લાવ ઊપન્નવ્યો હોય, ઉપરપત્તિન્નં કે
વિશેષથી અપ્રીતિ લાવ ઊપન્નવ્યો હોય, તે શાને
વિષે ઊપન્નવ્યો હોય ? તો કે લાતને વિષે, પાણીને
વિષે, વિનયને વિષે,

અપત્તિન્નં પરપત્તિન્નં ભત્તે પાણે વિણ્ણે

વૈચ્યાવચ્ચને વિષે, એકવાર જોલવું તે આલા
પ કહીયેં, તેને વિષે, ચારંવાર જોલવું તે સંભાપ
કહીયેં તેને વિષે, ગુરુથી બંધ્યા આસને બેસવા
ને વિષે,

વેજ્ઞાવચ્ચે આલાવે સંભાવે બચ્ચાસણે

ગુરુની પાસેં સરખા આસને બેસવાને વિષે ગુ-
રુ વાત કરતા હોય તેની વચ્ચેં વાત કરવી, તેને અં-
તર ભાષા કહીયેં, તેને વિષે ગુરુ વાત કરી રહ્યા પ-
છી તેહીન વાત વિશેષ પણે કરી દેખાડવી તેને ઊપ-
રિ ભાષા કહીયેં તેને વિષે,

સમાસણે અંતરભાસાચ્ચે ઊવરિભાસાચ્ચે

ને કાંઈ મહારે વિનય લક્ષિ રહિત પણું થયું હોય,
તેમાં ને થોડા પ્રાયશ્ચિત્તે શુદ્ધ થાય તે સૂક્ષ્મ

નંડિયિ મઝ્ઝ વિણય પરિહિણં સુહુમં વા

અથવા ને ઘણા પ્રાયશ્ચિત્તે શુદ્ધ થાય, તે જાદ
ર કહીયેં, એવું વિનય હીન પણું તે સર્વ તમેં ન્ણો
છો. હું મૂઢપણા માટે નથી ન્ણાતો.

જાયરં વા તુલ્લે ન્ણાહ અહં ન ન્ણામિ

પૂન્યલ્લનો અવિનય રૂપ આશાતના થઈ હોય,
પૂન્યલ્લનો અવિનય આશાતના થઈ હોય

તે પાપ, મહારં મિથ્યા થાઓ.

તસ્સ મિહ્હામિ દુહ્હંતા

અથ જીવરાશી જમાવુંજા

સાત લાજ પૃથિવી કાય ૥ સાત લા-
જ અપ્પ કાય ૥ સાત લાજ તેજી કાય ૥
સાત લાજ વાજી કાય ૥ દશ લાજ પ્રત્યેક
વનસ્પતિ કાય ૥ ચૌદ લાજ સાધારણ
વનસ્પતિ કાય ૥ જે લાજ બેંદી, જે લાજ
તેંદી ૥ જે લાજ ચૌરિંદી, ચાર લાજ દેવ-
તા ૥ ચાર લાજ નારડી ૥ ચાર લાજ તિ-
ર્યંથ પંચેંદી ૥ ચૌદ લાજ મનુષ્ય, એવંકા

રે ॥ ચૌરાસી લાજ જીવાયો નિમાંહિ ॥ મા-
 હારે જીવે ને કોઈ જીવ ॥ હણ્યો હોય હણા
 વ્યો હોય ॥ હણતાં પ્રત્યે અનુમોદો હોય
 ॥ તે સવ્વે મને વચને કાચાયેં કરિ ॥ તસ્સ
 મિછામિ દુક્કડં ॥ ઈતિ ॥

આચાર્યને ઊપાધ્યાયને શિષ્યને સાધર્મિકને
 એક આચાર્યના પરિવારને કુલ કહીયેં તેને તથા
 ઘણા આચાર્યના શિષ્ય સંતાનને ઘણા કહીયેં તેની
 ઊપર અર્થાત્ એ સર્વની ઊપર

આચરિય ઊવજ્જને, સીસે સાહમ્મિ.
 એ કુલ ગણે આ ॥

મહારે જીવે ને કાંઈ કષાય કીધો હોય, તે સર્વ
 મન, વચન અને કાચાયેં કરી હું જામું છું ॥ ૧ ॥

ને મે કોઈ કસાયા, સવ્વે તિવિદેણ જા
 મેમિ ॥ ૧ ॥

સર્વ અમણ સંઘ રૂપ લગવંતના કીધા ને અપ-
 રાધ તે સર્વ અપરાધ પ્રત્યે જે હાથ પ્રત્યે મસ્તકેં કરી
 ને એટલે અંનલી અડાવીને

સવ્વસ્સ સમણ સંઘસ્સ, લગવજ્જો અંન
 લિ કરિઅ સીસે ॥

તે સર્વ અપરાધ પ્રત્યે જમાવીને વલી એમ કહે
ને તે સર્વના કરેલા અપરાધ પ્રત્યે હું પણ જમું છું ॥૨૧॥

**સવ્યં જમાવર્ઠતા, જામેમિ સવ્યસ્સ
અહયંપિ ॥૨૧॥**

એકેંદ્રિયાદિક સર્વ જીવની રાશિ પ્રત્યે એટલે-
થોરાશી લાજ જીવા યોની પ્રત્યે લાવથી ધર્મને વિષે
સ્થાપ્યું છે નિહ પિત્ત નેણું થે વોછતો

**સવ્યસ્સ જીવ રાસિસ્સ, લાવજો ધમ્મ
નિહિય નિયચિત્તો ॥**

તે જીવોના સર્વ અપરાધ પ્રત્યે, જમાવીને તે સ
ર્વ જીવરાશીના કીધા ને અપરાધ, તે પ્રત્યે જમું છું ॥૩॥

**સવ્યં જીવ જમાવર્ઠતા, જમામિ સવ્યસ્સ
અહયંપિ ॥૩૧॥**

ઈતિ જામણાં સંપૂર્ણા ॥

અવશ્ય વાંછું છું, હે પૂજ્ય ! તમારી ઈચ્છાએ મને આ
દેશ આપો તે દિવસ સંજંધિ પાપનો

**આવસ્સ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગ-
વન્ દિવસિ**

પ્રાયશ્ચિત્ત લેવાને અર્થે વિશુદ્ધિ કરવાને અર્થે
કાજિસ્સગ્ગ કરું ॥

પાયછિત્ત વિશુદ્ધનાર્થં કરેમિ કાઠિસ્સજ્ઞં

અથ નમુકકાર સહિનું પચ્ચજ્ઞાણા

સૂર્યના ઊદયથી માંડીને જે ઘડી પ્રમાણ નવકાર સહિત એટલે નવકાર કહીને પાંચ એવી રીતે-
પચ્ચજ્ઞાણા કરે છું.

ઊણ્ણએ સૂરે નમુકકાર સહિયં પચ્ચજ્ઞામિ

હવે શાનું પચ્ચજ્ઞાણ કરે? તે કહે છે. ચાર પ્રકારનો આહાર ન કરવો તે કહે છે. એક અન્ન, બીજું પાણી, ત્રીજું જાદિમ તે સુખડીની ભત, ચોથો સ્વાદિમ તે મુખ વાસની ભત. એ ચાર પ્રકારના આહારનો નિયમ લઈ છું.

**યજિવિહંપિ આહારં અસણં પાણં જાઈ-
મં સાર્ધમં**

હવે એને વિષે આગાર કહે છે. અત્યંત વિસર્જન થયાથી, મુખમા વસ્તુ પ્રક્ષેપવાથી પચ્ચજ્ઞાણભંગ ન થાય. જીભને સહસાહારે વર્ષાદ પ્રમુખનો છાંટો ઊડી મુખમાં પડે, તો પચ્ચજ્ઞાણ ભંગ ન થાય. એ પ્રકારના આગારે કરી જે ઘડી સુધી ચારે આહારને વોસિરાવું છું. અહીં વોસિરામિ એ શિષ્યનું વચન છે, અને ગુરૂ પચ્ચજ્ઞાણ આપે, તો વોસિરે કહે. એમ જ-

ધાં વ્રતોને વિષે આગલ પણ ન્હાણી લેવું તાપા
 અન્નથ્યાણા લોગેણું સહસ્તાગારેણું વો
 સિરામિ ઠાઈતિ તાપા

પોરિસીનું પશ્ચિજ્ઞાણા

સૂર્ય ઊગ્યા પછી પોરિસી લગેં એટલે દિવસના ચો
 થા લાગ લગેં નિયમ લખેં છું. એમન સાથ પોરિસી
 હોય તો દોઢ પોહોર લગેં

ઊગ્યાએ સૂરે પોરિસીયં સાથ પોરિસીયં

પશ્ચિજ્ઞાનું છું ચાર પ્રકારના આહાર પ્રત્યે એક અંશન
 પશ્ચિજ્ઞામિ થઈવિહુંપિ આહારં અસણું
 જીનું પાણી, ત્રીનું જાદિમ, ચોથું સ્વાદિમ, હવે
 આગાર કહે છે. એક અન્નથ્યાણા લોગેણું.

પાણું જાઈમં સાઈમં અન્નથ્યાણા લોગેણું

જીન્ને સહસ્તાગારેણું, ત્રીન્ને પ્રછન્ન કાલ, તે સૂ
 ર્ય વાદલે કરી અથવા રત્ન પ્રમુજેં કરી ઢંકાઈ ન્નય
 તેથી વજતની જરાજર જાજરન પડવાથી પશ્ચિજ્ઞા-
 ના લાંગે નહીં. ચોથો દિસામોહેણું ને દિગ્મૂઢ પણું ને
 ટલે પૂર્વને પશ્ચિમ કરી ન્હાણે અને ઊત્તરને દક્ષિણ કરી
 ન્હાણે એવા અન્નણ પણાથી લંગ ન થાય

સહસ્તાગારેણું પ્રછન્નકાલેણું દિસામોહેણું

પાંચમું સાધુના વચ્ચેને કરી પોરિસી પૂર્ણ થઈ ન્ન
 ણીને નમે તો વ્રતતંગ દોષ ન લાગે. છઠું સર્વ પ્રજા
 રેં શરીરમાં અસમાધિ રહે એટલે પચ્ચજ્જાણ કહ્યા
 પછી તીવ્ર શૂલાદિક રોગ બિપન્ને અથવા સર્પાદિક ડંશે
 એમ અકસ્માત્ અસમાધિ બિત્પન્ન થયાથી ઓષધા
 દિકના કારણે પાલતાં પચ્ચજ્જાણ તંગ ન થાય એ
 વા છ આગારેં કરી વોસિરાવું છું.

**સાહુવયણેણં સલ્લસમાહિવત્તિ આગારે
 ણં વોસિરામિતારા**

પુરિમદ્દનું પચ્ચજ્જાણા

સૂર્યના બિદ્યથી માંડીને પૂરિમાર્થ એટલે પં
 હેલા જેમ્પહોર સૂધી અશનાદિક ચારે આહાર પ-
 ચ્ચજ્જનું છું.

**બિગ્ગએ સૂરે પુરિમદ્દં પચ્ચજ્જામિ
 થબિવિહંપિ આહારં અસણં પાણં ખાઈમં
 સાર્થમં અન્નથ્થણાલોગેણં સહસ્સાગારેણં
 પછ્છન્ન કાલેણં દિસા મોહેણં સાહુવયણેણં**

(મહત્તર કે) મહોટે કારણે એટલે નેટલો પચ્ચ-
 જ્જાણમાં લાલ્લ થતો હોય તે કરતાં પણ અત્યંત
 મહોટો નિર્બંશનો લાલ્લ ને કાર્યમાં થતો હોય, તો

વખત પૂર્ણ થયા વિના પણ ને પાલવામાં આવે તો
પશ્ચજ્જાણ લંગ ન થાય એ સાત આગારેં કરી
વોસિરાવું છું ॥૩૫॥

**મહત્તરાગારેણં સવ્યસમાહિવત્તિઆગા
રેણં વોસિરામિ ॥૩૬॥**

એકાસણા જિયાસણાનું પશ્ચજ્જાણ.

ન્યાં એકવાર (એસણ કેને) લોભન કરવું, તેને
એકાસણું કહિયેં, અથવા એકલ આસન છે માટે
એકાસણું કહેવાય, તથા ન્યાં બે વાર અશન એ
રહે લોભન કરવું, તે બેયાસણું કહેવાય છે. તેનું પ
શ્ચજ્જાણ કરેં છું. બે

એગાસણં જિયાસણં પશ્ચજ્જામિ દુવિહંપિ

આહાર, એક અશન અને બીજાને જાદિમ છાંડું
છું. અને નમ્યા પછી પાણી અને સ્વાદિમ. તે સોપારી
પ્રભુજા જાવાની છૂટ છે. ત્યાં આગાર કહે છે. પ્રથ
મ અન્નથ્યાણાલોગેણં આ આગાર.

આહારં અસણં ખાઈમં અન્નથ્યાણાલોગેણં

બીજાને સહસાહાર આગાર ત્રીજાને સાગારી તે
નેની દૃષ્ટિ માઠી હોય, તેની દૃષ્ટિ પડે, અથવા સર્પ,
ચોર, જંદીવાન, આવેથી બિલ્લો રહે અથવા અગ્નિ

સાગે, ઘર પડે, પાણીની રેલ આવે, તેથી એક સ્થા
નકથી ઊઠી જીને સ્થાનકે નઈ એકાસણું કરે, ન્તિ
લંગ નહીં.

સહસ્સાગારેણં સાગારિયાગારેણં

ચોથો અંગોપાંગ પસારતાં લંગ નહીં, પાંચમું ગુર
આવ્યાધી ઊઠવું પડે તો પશ્ચજ્ઞાણ લંગ નહીં.

અગિટણ પસારેણં ગુરુઅપ્પુઠાણેણં

છઠ્ઠું વધેલો આહાર પરઠવવો પડે તેને ગુરુની આ-
જ્ઞાથી લેતા લંગ નહીં, સાતમું મહત્તરાગાર

પારિહ્વાવણિયાગારેણં મહત્તરાગારેણં

નવમું સર્વ સમાધિ વતિરેક આગાર, એઆઠ આ-
ગારેં કરી જે આહારને ચોસિરાવું છું તાજા

સચ્ચસમાહિવત્તિઆગારેણં ચોસિરામિતાજા

એમ એકલઘાણાનું પશ્ચજ્ઞાણ પણ કહેવું, પરંતુ
તેમાં અગિટણ પસારેણં એ એક આગાર ન કહેવો
જાકી સાતઠ આગાર કહેવા તપા

અથ આયંજિલનું પશ્ચજ્ઞાણા

પાણીમાં રોટલી ચોલીને નમવું, તે આંજિલને
પશ્ચજ્ઞનું છું. એના આગાર કહે છે. એક અન્ન-

થ્યણા લોગેણં

આયંજિલં પથ્યજ્ઞામિ અન્નથ્યણાલોગેણં

જીને સહસ્સાગારેણં, વીને લેપાલેપ તે ઘટાદિ
કના લેપવાલા લાભન અથવા લેપવાલા હાથ હો
ય તેને સારી રીતે લૂછી નાખ્યું હોય તે વારે અ-
લેપકદીયેં, એવા લેપાલેપના હાથે અથવા લાભને
લેવાથી લંગ નહીં. થોથું ગૃહસ્થે પોતાને અર્થે કોઈ
વસ્તુને લેલવી મુકેલ છે, તે લેતાં લંગ નહીં.

**સહસ્સાગારેણં લેવાલેવેણં ગિહથ્ય
સંસદ્દેણં**

પાંથમું ગોલ પકવાન્નાદિક રોટલી ઊપર મૂકેલા
હોય તેને પાછા લઈ લીધા હોય પરંતુ શેષ અંશ.
ગોલાદિકના રહેલા હોય, તેવા રોટલા લેતાં લંગ ન
હીં. છઠું પારિહાવણિઆગારેં.

ઉજ્જિન્તવિવગેણં પારિહાવણિઆગારેણં

સાતમું મહત્તરાગાર, આઠમું સર્વ સમાહિવત્તિ-
આગાર,

મહત્તરાગારેણં, સવ્યસમાહિવત્તિઆગારેણં

હવે પાણીના આગાર કહે છે. એક લેપકૃત, તે
ઓસામણ ગલીને પીવા થકી પથ્યજ્ઞાણ લંગ ન
થાય, જીને અલેપકૃત તે કાંઈ પ્રમુજનું પાણી

ગલી પીયે, ત્રીન્નું અછ્છ તે નિર્મલ બિણ્ણ પાણી
પીવાથી લંગ નહીં.

પાણસ્સ લેવેણ વા અલેવેણ વા અછ્છેણ વા

યોથું બહુ જોહોલું, યોજા પ્રમુજનું ધોવણ,
તેને ગલીને પીયે, પાંચમું સીથ સહિત દાથરા પ્ર-
મુજનું ધોવણ ગલીને પીયે. છહું સીથ રહિત ક
ણક પ્રમુજેં હાથ બરડ્યો હોય, તેનું ધોવણ ગલી
ને પીવાથી, એટલાં ટાલી બાકીના પાણીને વોસિ
રાવું છું તાડા

**બહુલેણ વા સસિથ્થેણ વા અસિથ્થેણ
વા વોસિરામિ તાડા**

અથ તિવિહાર ઊપવાસનું પથ્થબ્બાણ તા

સૂર્યના ઊદયથી માંડીને અભિક્તાર્થનો નિયમ લઈ છે.

ઊગ્ગએ સૂરે અપ્પત્તહં પથ્થબ્બામિ

ત્રણ પ્રકારના આહારનું અરાન, જાદિમ અને સ્વાદિમ,

તિવિહંપિ આહારં અસણં જાઈમં સાઈમં

એના આગારોનો અર્થ લખાઈ ગયો છે.

અન્નથ્થણાન્નેગેણં સહસ્સાગારેણં

પારિહ્વાવણિઆગારેણં મહત્તરાગારેણં

સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણં વોસિરામિ તાજા

अथ यथविहार उपवासनुं
पथ्यज्जाणा ॥

सूरेजिगे अल्लत्तहं पथ्यज्जामि यथवि
हंपि आहारं असणं पाणं जार्धमं सार्धमं
अन्नथ्यणात्तोणेणं सहस्सागारेणं
पारिह्वावणियागारेणं महत्तरागारेणं
सच्च समाहिवत्ति आगारेणं वोसिरामि
॥ १ ॥

विगयनुं पथ्यज्जाणा ॥
विगर्थयं पथ्यज्जामि अन्नथ्यणात्तोणेणं
सहस्सागारेणं लेवालेवेणं
गिह्थसंसहेणं उज्जित्तविवगेणं
रोटवादिडने वगारेड घृतादिडं भक्षित उरे, नै ले
तां हाष नहीं, परंतु धारायें डरी भक्षित उरेला न ले
वाय अे पडूथ्यमज्जिअेणंनो अर्थ.
पडूथ्यमज्जिअेणं पारिह्वावणिआगारेणं
महत्तरागारेणं सच्च समाहिवत्ति आगारे
णं वोसिरामि ॥

અથ સાંભે ચગિવિહારનું પશ્યજ્ઞાણા
 દિવસચરિત્રં પશ્યજ્ઞામિ ચગિવિહંપિ આ
 હારં અસણં પાણં જાઈમં સાઈમં અન્ન
 થ્યણા લોગેણં સહસ્સાગારેણં મહત્તરા
 ગારેણં સવ્વસમાહિવત્તિઆગારેણં વોસિ-
 રામિઆશાઈતિ ચગિવિહાર પશ્યજ્ઞાણા

ગાંઠ છોડી નમવું, તે ગાંઠસહિયં અને મુઠ્ઠ ઊઘા
 ડી નમવું તે મુઠ્ઠ સહિત પશ્યજ્ઞાણા વિંદી, ફેરવી નમ
 ણા હાથની અંગુઠીમાંથી ડાબા હાથની અંગુઠી મધ્યે
 ઘાલવી પછી નમવું તે વિદ્ સહિત પશ્યજ્ઞાણા.-
 એના આગાર નવકારસી પ્રભુજ ને પશ્યજ્ઞાણા સા
 થે એ પશ્યજ્ઞાણા લઈયે તેમ કહેવા.

ગાંઠસહિયં મુઠ્ઠસહિયં વિદ્સહિયં પશ્ય
 જ્ઞામિતા

અથ ધારણા પ્રમાણેં પશ્યજ્ઞાણા
 પોતાના મનમાં ધારણા કરીને કોઈપણ પ્રકારનું
 ને પશ્યજ્ઞાણા લેવું, તેને ધારણા પ્રમાણે પશ્યજ્ઞા
 ણા કહિયે. તે શ્રી અરિહંત દેવની સાજેં શ્રી સિદ્ધે
 લગવંતની સાજેં,

ધારણા પ્રમાણે અરિહંત સજ્જિયં સિ
ધ્ય સજ્જિયં,

સાધુ મુનિરાજની સાજેં કેવલી લગવાનની સા
જેં ચતુર્વિધ શ્રીસંઘની સાજેં

સાહુસજ્જિયં કેવલિસજ્જિયં સંઘસજ્જિયં

પોતાના આત્માની સાજેં, આગારોના અર્થ સુલભ છે.

અપ્પસજ્જિયં સહસ્સાગારેણં મહત્તરાગા
રેણં વોસિરઠાટાઠિતિ પશ્ચજ્જાણ સંપૂર્ણ

સામાયિક, ચેતિવિસથ્યો, વાંદણાં, પ-
ડિક્કમણ્ણ, કાલિસ્સણ્ણ, પશ્ચજ્જાણ, એ
છએ આવશ્યકને વિષે કાનો, માત્ર, પદ,
અક્કર, આંછો અધિકો લેયો હોય, લ
ણાવ્યો હોય, શ્રીવીતરાગ દેવની આજ્ઞા
વિખંડી હોય, તસ્સ મિછામિ દુક્કડં

સ્તવના કરું છું. માંગલિક હેતુ ગૌતમાદિક ગણ-
ધરને નમસ્કાર કરીને

થોઈ થઈ મંગલંગોયમાઈ ગણહરાણં

સિધ્ધ લગવાનને નમસ્કાર કરવાને નમુશ્યુણં હું
લણું છું. ઈતિ શ્રી ૫

નમોઽયુગં ત્વણેભિ ા ઈતિશ્રી ા

છ આવશ્યક રૂપ પ્રતિક્રમણ સૂત્રાર્થ સંપૂર્ણ ા

પડિઠ્ઠમણા સૂત્ર સંપૂર્ણ ા

અથ ચૌદ નિયમની ગાથા ા

એક સચિત્ત વસ્તુનું પરિમાણ, બીજું નેટલાં રચ્યા
ખાવાને મોડલાં રાખવાં હોય, તેનું પ્રમાણ, ત્રીજું
ઘૂતાદિક છ વિગયનું પરિમાણ, ચોથું બિપાનક તે પ
ગરખાનું પરિમાણ, પાંચમું પાન સોપારી પ્રમુજ
તંજોલનું પ્રમાણ, છઠ્ઠું વસ્ત્રનું પ્રમાણ, સાતમું
ફૂલની નતિનું પ્રમાણ,

**સચિત્ત દવ્ય વિગઈ, વાણદુ તંજોલ વ
ચ્ચ કુસુમેસુ ા**

આઠમું ગાડલા પ્રમુજ વાહનનું પ્રમાણ, નવમું સ
યન એટલે શય્યા, દોંચ, કુરસીનું પ્રમાણ, દશમું
વિલેપન કરવાની વસ્તુનું પરિમાણ, અગીઆરમું
જ્વલ્લચર્યનું પ્રમાણ, બારમું દિશિવિદિશીનું પ્રમા
ણ, તેરમું અંધોલના પાણીનું પ્રમાણ, ચૌદમું ભાત-
પાણી વાવરવાનું પ્રમાણ, ઈતિ નિયમગાથા સંપૂર્ણ

**વાહણ સયણ વિલેવણ, બંલ દિસિન્હા
ણ લત્તેસુ ા ા**

અથ સામાયિક લેવાનો વિધિ

પ્રથમ પોંછણાનાં સર્વ વસ્ત્ર પડિલેહવાં તથા ચ
લાયેં આસનિયું પાથરવું, તે પછી ગુફને ઈચ્છામિ
ખમાસમણો ॥ એ પાઠેં કરી ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પ-
છી સીમંધર સ્વામીને ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પછી ની
થો બેસીને નવકાર ગણવો, પછી પંચિંદિઅનો પા
ઠ કહેવો. પછી ઈરિયાવહિયં તસ્સગિત્તરી કહી એ
ક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાગિસ્સગ્ગ કર
વો, પછી કાગિસ્સગ્ગ પારવા નમો અરિહંતાણં એ
પદ કહીને પ્રગટ લોગસ્સ કહેવો. પછી ગુફની પાસેં
સામાયિકની આજ્ઞા માંગવી. કદાપિ ગુફ ન હોય
તો સીમંધર સ્વામી પાસેંથી આજ્ઞા માગીને કરેમિ
ત્તેનો પાઠ કહેવો. પછી ડાબો દીંથણ બિંથો રાખી
ને નમોચ્ચુણં કહેવું. ઈતિ સામાયિક લેવાનો વિધિ.

અથ સામાયિક પારવાનો વિધિ

પ્રથમ નવકાર ગણી ઈરિયાવહિનો પાઠ લણી,
તસ્સગિત્તરી કહી, એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકાર
નો કાગિસ્સગ્ગ કરી નમો અરિહંતાણં પૂર્વક કાગિસ્સ
ગ્ગ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહીને ડાબો દીંથણ બિંથો
કરી નમોચ્ચુણંનો પાઠ કહેવો. પછી સામાઈય વચન્નુ

તો કહી, દશ મનના, દશ વચનના, બાર કાયાના,
ઈત્યાદિ પાઠ કહેવો ॥ ઈતિ ॥

અથ દેવસિક પ્રતિક્રમણ વિધિ ॥

પ્રથમ ગુરૂ પાસેં જીવી રીતેં આજ્ઞા માગીયેં છેથેં, તે
વી રીતેં આજ્ઞા માગીને પછી નવકાર ગણી, લોગસ્સ
કહી, ડાબો ઢીંચણ ઊંચો કરી, નમોચ્ચુણનો પાઠ ક-
હેવો, પછી બે બામણાં દેવાં, તિહાં પ્રથમ બામણો આ
વસિઆએ કહેવું અને બીજે બામણો આવસિઆએ
એ પાઠ ન કહેવો પછી પડિક્રમણ ઠાવવું તેમાં આવ
સ્ત ઈછાકારેણ એ પાઠ લણવો. પછી બિલાથઈ ન
વકાર ગણવો. પછી કરેમિલંતે કહીને ઈછામિઠામિ
કાઠિસ્સણ એ પાઠ લણવો. પછી તસ્સગિત્તરીનો પાઠ
લણી તપનો કાઠિસ્સણ કરવો. પછી નમો અરિહંતા
ણ કહી કાઠિસ્સણ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહેવું. પછી વલી
બે બામણાં દેવાં, તેમાં પહેલે બામણે આવસિઆએ
પાઠ કહેવો અને બીજે બામણે આવસિઆએ એ પા
ઠ ન કહેવો. જીવી રીતેં બામણાં દેઈને પછી અતિથા
રનાં બે થૂલ તેમાં એક તો શ્રી જ્ઞાનને વિષે અને બી
જે દર્શન એટલે સમ્યક્ત્વ રત્નને વિષે એ બે પાઠ ગુ
રૂ પાસેં કહેવરાવવા, અને ગુરૂ ન હોય તો પોતેં કહેવા,

તે કહીને પછી શ્રાવકના અતિથાર કહેવા. પછી તસ્સ
 સબ્બસ્સવિ દેવસિય દુચ્ચિંતિઅ એ પાઠ સંપૂર્ણ કહેવો,
 પછી નવકાર ગણવો, પછી કરેમિત્તંતે કહેવું. પછી ઈ-
 ણ્ણામિઠામિ સૂત્ર પઠિઠ્ઠમિઠિં એ પાઠ કહેવો. પછી વં
 દિત્તું કહેવું, તે કહી રહ્યા પછી પૂર્વોક્ત રીતે જે જામ
 ણાં દેવાં. પછી અભુદ્ધિઓ કહીને જમાવવું. પછી સાત
 લાજ કહેવા. પછી આચરિય ઊવન્નએ કહેવું. પછી
 આવસ્સ ઈચ્છાકારેણ સંદિસહ ત્તગવનૂ દેવસિયં પા
 યચ્છિત્ત વિશોધનાર્થે કરેમિ કાઠિસ્સગ્ગં એ પાઠ કહી
 નવકાર ગણી કરેમિત્તંતે કહેવું. પછી ઈચ્છામિઠામિ
 નો પાઠ કહી તસ્સગિત્તરી કહી ચાર લોગસ્સ અથવા
 શોલ નવકારનો કાઠિસ્સગ્ગ કરી નમો અરિહંતાણાં
 કહી કાઠિસ્સગ્ગ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહીને. વતી પૂર્વો
 ક્ત રીતે જે જામણાં દેવાં. પછી ચેઠિવિહારનું પચ્ચ
 જ્ઞાણ લેવું. પછી સામાયિક, ચેઠિવિસચ્ચો, વાંદણાં,
 પઠિઠ્ઠમણ, કાઠિસ્સગ્ગ, અને પચ્ચજ્ઞાણ, એ છ આવ
 શ્યકને વિષે ને દોષ લાગો હોય તસ્સમિચ્છામિ દુક્કડં
 એ પાઠ કહી, ડાબો ઢીંચણ ઊંચો કરી નમોચ્ચુણં ક
 હેવું. પછી નવકાર ગણી સ્તવન કહેવું. તેવાર પછી ક
 મ્મક્ષય નિમિત્તનો કરેમિ કાઠિસ્સગ્ગં એમ કહીને ચાર
 લોગસ્સ અથવા શોલ નવકારનો કાઠિસ્સગ્ગ કરી કા

જીસ્સણ પારી પ્રગટ લોગસ્સ કહી, પછી નવકાર ગણી
ને સજ્જાય કહેવી. પછી નંદિ કહેવી. તેનો પાઠ લખી
યં છેયં:—

ન્યઈ ન્ગલ્લવ નેણી, વિઆણઓ ન્ગ
ગુરૂ ન્ગાણંદો ॥ ન્ગનાહો ન્ગજંધૂ, ન્યઈ
ન્ગપ્પિયા મહો લયવં ॥ ૧ ॥ ન્યઈ સુઆ
ણં પ્પલવો, તિથ્થયરાણં અપછિમો ન્ય
ઈ ॥ ન્યઈ ગુરૂતોગાણં, ન્યઈ મહુપ્પા
મહાવીરો ॥ ૨ ॥ લદં સવ્વળ ગુન્ને, યગસ્સ
લદં નિણસ્સ વીરસ્સ ॥ લદં સુરાસુર ન
મં, સિયસ્સ લદં ધૂયરયસ્સ ॥ ૩ ॥ ગુણ લ
વણ ગહણ સુયરયણ, ભરિય દંસણ વિ
સુધ્ધ રથ્યાગા ॥ સંઘ નયર લદંતે, અ
જંડ પરિત્ત પાગારા ॥ ૪ ॥ સંનમ તવતું ખા
રસ્સ, નમો સમ્મત્ત પારિયલ્લસ્સ ॥ અપ્પ-
ડિયક્ક સલ્લઓ, હોંઠી સયા સંઘથક્કસ્સ
॥ ૫ ॥ લદં સીલપડા ગૂસિયસ્સ, તવ નિય
મતુરય ભુત્તસ્સ ॥ સંઘ રહુસ્સ લગવઓ,
સજ્જાય સુનંદિઘોસસ્સ ॥ ૬ ॥ નંદિ, -
આનંદિ સદા સંઘને ન્ય ન્ય કારણી, આ
નંદ કારણી, કલ્યાણ કારણી, શ્રી ભિનેન્દે

વ શ્રીગુરુદેવને ત્રિકાલ વંદના ા ઈતિ દેવ
સિક પ્રતિક્રમણ વિધિ ા

અથ રાઈ પ્રતિક્રમણ વિધિ ા

પ્રથમ ગુરુ પાસેં આજ્ઞા માગી સામાયિક કરવો
પછી નવકાર ગણી રાઈ કર્મક્ષય નિમિત્તેં કરેમિ કાળ
સ્સગ્ગં કહી જે લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ પારી, પ્રગટ લોગ
સ્સ કહી નીચેં જેસી નવકાર કહી, ચળિવ્વિસથ્થો ક
હિયેં પછી વાંદણાં તથા ખામણાં લીનેં, પછી ઊભા થ
ઈને રાઈ પાચછિન્ત વિશોધનાર્થેં કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં
કહી, એક નવકાર ગણી, કરેમિલંતે ઈછામિ ઠામિકા
ળિસ્સગ્ગં ન્નેમે રાઈન્નો અઈન્નારો કર્મો ઈસાદિક ક
હી, તસ્સગિત્તરીનો પાઠ કહેવો. પછી આર લોગસ્સનો
કાળિસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી પછી તરત ઊભા
થઈને આવસ્સ ઈછાકારેણ સંઘિસહુ લગવનૂ! રા
ઈ પઠિક્કમણેં ઠાએમિ રાઈ જ્ઞાન, દર્શન, આરિત્ર, ત
પ, વીર્ય, અતિઆર થિંતવનાર્થેં કરેમિ કાળિસ્સગ્ગં
એમ કહી એક નવકાર ગણી, કરેમિલંતે ઈછામિ ઠા
મિં તન્સગિત્તરીં કહી પછી નાણાંમિનો કાળિસ્સગ્ગ
કરીયેં. પછી દેવસિની પેઠેં સર્વ પાઠ કહિયેં. પરંતુ ન્યા
આર લોગસ્સનો કાળિસ્સગ્ગ આવે, તે સ્થાનકેં વરસી

તપનો કાળિસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ લોગસ્સ કહી પછી જે વાં
દણાં આપીને યથાશક્તિ પથ્થજ્જાણ લીનેં તેવાર
પછી સ્તવન, સઙ્કાઓ, ને પ્રત્તાતનાં કહેવાંતાં હોય
તે કહેવાં તારપછી નંદિ કહેવી ાઈતિ ॥

અથ પાસિડ પ્રતિક્રમણવિધિ ॥

પ્રથમ તો દેવસિની પેઠેં વંદિતા સુધી સર્વ કહેવું,
પછી આલોખંતો નિંદતો દેવસિયં આલોખેમિ પજ્જિ-
લણેમિ એ રીતેં કહેવું, પછી ત્યાંથી પાછું વલી જે ખામ
ણાથી માંડીને ચાર લોગસ્સના કાળિસ્સગ્ગ પર્યંત કહેવું
પણ ચાર લોગસ્સને ઢેકાણો અહીં બાર લોગસ્સનો -
કાળિસ્સગ્ગ કરવો, અને છઠ્ઠો પથ્થજ્જાણ આવશ્યક -
આવે, તેવારેં થળિવિહારને સ્થાનકેં ધારણા પ્રમાણે
પથ્થજ્જાણ લેવું, ત્યાંથી પાછો આલોખંતો નિંદતો
પજ્જિજં આલોખેમિ દેવસિજં લણેમિ કહીને તેવાર
પછી તો વંદિતા સૂત્ર કહી રહ્યા પછી ને જે ખામણાં
આપીયેં છેયેં, ત્યાંથી સર્વ દેવસિ પડિક્કમણાની પેઠેં
ચલાવવું ાઈતિ ॥

અથ ચોમાસી પ્રતિક્રમણ વિધિ

પજ્જનીની પેઠેં ચોમાસી પ્રતિક્રમણનો સર્વ વિધિ

નાણાઓ, પરંતુ ને ઢેકાણો જાર લોગસ્સનો કાઢીસ્સગ્ગ
 આણે છે, તે ઢેકાણો વીરા લોગસ્સનો કાઢીસ્સગ્ગ કરવો
 તથા ને ને સ્થાનકેં પખ્ખીયં પાઠ આણે તે તે સ્થાન
 કેં ચ્ચિમ્માસીયં પાઠ કરવો ॥ ઈતિ ॥

અન્ય સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણવિધિ

પાંજીની પેઠે સંવત્સરી પડિહમણાનો પણ સર્વ
વિધિ નાળુવો. પરંતુ એટલું વિશેષ કે ને ઠેકાણે જા
ર લોગસ્સનો કાઢીસ્સગ્ગ ચાવે છે, તે ઠેકાણે અહીં
ચાલીશ લોગસ્સનો કાઢીસ્સગ્ગ કરવો. તથા નેને
સ્થાનકેં પજ્જિયં પાઠ ચાવે, તે તે સ્થાનકેં સંવદ્ધ
રિયં પાઠ કહેવો ॥ ઈતિ ॥

अथ वरसी तपना इति स्सृज्जनो पाठा

અણસણ મૂળોયરિયા, વત્તિ સજ્જેવણં રસથ્યા
ઓ પાકાયકિલેસો સંલી,ણ આય જઝડો તવો હોઈ
પાપાપાયછિત્તં વિણ્ઞો, વેગ્ગાવચ્ચં તહેવ સજ્જાઓ
પાન્નણં ઊસ્સગ્ગોપિય, અપ્પિંતરઓ તવો હોઈ
પાશા ધન્ય શ્રીઋષભદેવ સ્વામીને નેણેં વરસી તપ કર્યું,
ધન્ય શ્રી મહાવીર સ્વામીને નેણેં છમ્માસી તપ કર્યું,
એમન ને પંથમાસી તપ કરે, તેને ધન્ય, ને આદમાસી

તપ કરે, તેને ધન્ય, ને ત્રીમાસિ તપ કરે, તેને ધન્ય, ને
 બેમાસી તપ કરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચાવન ઊપવાસ
 કરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચાશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને પીસ્તાલીશ આગમના પીસ્તાલીશ ઊપવાસ કરે,
 તેને ધન્ય, ને ચાલીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને પાં
 ત્રીશ વાણીરૂપ સત્ય વચનના પાંત્રીશ ઊપવાસ કરે,
 તેને ધન્ય, ને ધોત્રીશ અતિશયના ધોત્રીશ ઊપવાસ
 કરે, તેને ધન્ય, ને તેત્રીશ આશાતના ટાલવા નિમિત્ત
 તેત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને જત્રીશ યોગસંગ્ર
 હના જત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને એકત્રીશ સિ
 ધ્ધના ગુણ પામવાને એકત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધ
 ન્ય, ને ત્રીશ પ્રકારે મહા મોહનીય કર્મ ટાલવાના ત્રી
 શ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને ઝોગણત્રીશ પાપશાસ્ત્ર
 ટાલવાના ઝોગણત્રીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને સા
 ધુની અઠ્ઠાવીશ લઙ્ગિના અઠ્ઠાવીશ ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને સાધુના સત્તાવીશ ગુણના સત્તાવીશ ઊપ
 વાસ કરે, તેને ધન્ય, ને છઠ્ઠીશ દશા કલ્પના છઠ્ઠી
 શ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને પચ્ચીશ ક્રિયા ટાલ
 વાના પચ્ચીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને ધોવીશ તી
 ર્થકરના નામના ધોવીશ ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને
 શ્રીસૂય ગણંગના ત્રેવીશ અધ્યયનના ત્રેવીશ ઊપવા

સ કરે, તેને ધન્ય, ને જાવીશ પરિસહ જીતવાના જાવી
 શ જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને જોડવીશ સજલ દોષ
 દાલવાને જોડવીશ જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને વીશ
 અસમાધિના સ્થાનક દાલવાને વીશ જીપવાસ કરે, તે
 ને ધન્ય, ને શ્રીજ્ઞાતાસૂત્રના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના જો
 ગણીશ અધ્યયનના જોગણીશ જીપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને અઢાર પાપસ્થાનક દાલવાના અઢાર જીપ
 વાસ કરે, તેને ધન્ય, ને સત્તર પ્રકારે સંયમ પાલવા
 ના સત્તર જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને શ્રીસૂયગડાંગ
 ના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધના શોલ અધ્યયનના શોલ જીપ-
 વાસ કરે, તેને ધન્ય, ને પંદર પરમાધામિના કર્મ નિવા
 રવાના પંદર જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને થોંદ પ્રકારના
 જીવની દયા પાલવાના થોંદ જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને તેર કાઠીઆ નિવારવાના તેર જીપવાસ કરે, તેને ધ
 ન્ય, ને લીજ્જુની જાર પડિમાના જાર જીપવાસ કરે,
 તેને ધન્ય, ને આવકની અગીઆર પડિમાના અગી-
 આર જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને દશવિધ યતિધર્મ
 પામવાના દશ જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય, ને નવ પ્રકા
 રે જ્ઞાત્યર્થ પાલવાના નવ જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને આઠ કર્મ દાલવાના આઠ જીપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને સાત વ્યસન નિવારવાના સાત જીપવાસ કરે,

તેને ધન્ય, ને છકકાયની રક્તાના છ ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને પાંચ પ્રમાદ દાલવાના પાંચ ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને ચાર કષાય દાલવાના ચાર ઊપવાસ કરે, તેને
 ધન્ય, ને ત્રણ દંડ દાલવાના ત્રણ ઊપવાસ કરે, તેને ધ-
 ન્ય, ને રાગ દ્વેષ દાલવાના બે ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય,
 ને એક ઊપવાસ કરે, તેને ધન્ય, જ્ઞાયંજિત કરે, તેને
 ધન્ય, એકાસણું કરે, તેને ધન્ય, ને એક ટાણું કરે, તેને
 ધન્ય, ને પૂરિમાર્ધ્ય કરે, તેને ધન્ય, ને પોરિસિ કરે,
 તેને ધન્ય, ને નવકારસિ કરે, તેને ધન્ય, ને ગંઠસી-
 ગિં, મુઠ્ઠસીગિં કરે, ને કોઈ શ્રીનિનાજ્ઞા પ્રમાણ થાલે
 તે જીવને ધન્ય છે, ધન્ય ધન્ય ધન્ય ધન્ય ધન્ય નમો
 અરિહંતાણાં ॥ ઈતિ વરસી તપના કાળિસ્તગ્ગનો પા
 ૪ સંપૂર્ણ ॥

અથ પોસહ લેવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ વસ્ત્ર પડિલેહીને પછી ગુરૂને ત્રણ વાંદણાં
 દેવાં. પછી સીમંધર સ્વામિને ત્રણ વાંદણાં દેવા, પછી પં
 ચિંદિય કહી ઈરિયાવહી, પડિક્કમિ, તસ્સગિત્તરી, કહી
 ચાર નવકારનો કાળિસ્તગ્ગ કરી લોગસ્ત કહીયેં. પછી
 વલી ગુરૂને ત્રણ વાંદણાં તથા સીમંધર સ્વામીને ત્રણ
 વાંદણાં આપી દિસાઓ ધારવી. પછી પોસહ લેવાના

પાઠનો જીજ્ઞાસ કરીયે, તે પાઠ લખિયે છેયે:-

કરેમિલંતે પોસહં આહાર પોસહં દેસ
ઓ સવ્યઓ, સરીર સક્રાર પોસહં સવ્ય
ઓ, અલ્યાવાર પોસહં સવ્યઓ, જંલયેર
પોસહં સવ્યઓ, થીવિહે પોસહં ઠાએમિ
નવદિવસં પન્નુવાસામિ દુવિહં તિવિહેણં
મણેણં વાયાએ કાએણં ન કરેમિ ન કારવે
મિ તસ્સ લંતે પડિહ્મમામિ નિંદામિ ગરિ
હામિ અપ્પાણં વોસિરામિ ॥ ઈતિ પોસહં
પાઠ સમાપ્ત ॥

એ પાઠ લખીને પછી ગુરુને ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પ
છી સીમંધર સ્વામીને ત્રણ વાંદણાં દેવાં, પછી કરેમિ
લંતેનો પાઠ કહેવો, પછી નમુચ્ચુણંનો પાઠ કહેવો, પ
છી દેવ વાંદવા, તે ત્રણ કાલ વાંદવા, પછી પહોર રાત્રિ
ગયે છતે, પ્રથમ ઈરિયાવહિ કહીને પછી સંધારા પોરિ
સીનો પાઠ લણવો, તે લખીયે છેયે:-

નિસિહિ નિસિહિ નિસિહિ નમો જમા-
સમણાણં ગોયમાઈણં મહામુણીણં આટ
લો પાઠ, તથા નમો અરિહંતાણં તથા કરેમિ
લંતે સામાઈયં આટલા પાઠ, ત્રણ વાર કહી
ને પછી, અણુન્નણહ નિહિન્ન, અણુન્નણહ

નિહિન્ન ॥ અણ્ણણહ પરમગુરુ, ગુરુ ગુણ
 રયણેહિં મંડિઅ સરીરા ॥ જહુપડિપુન્ના
 પોરિસી, રાઈઅ સંધારઅ ઠામિ ॥ ૧ ॥ અ
 ણ્ણણહ સંધાર, જાહુવહાણેણ વામ પા
 સેણ ॥ હુહુડિપાય પસારણ, અંતરંતુ પ
 મન્નઅ ત્તૂમિં ॥ રા સંકોઈઅ સંડાસા,
 ઊવટ્ટંતે ય કાય પડિલેહા ॥ દ્વ્યાઈ ઊવઅો
 ગં, ઊસાસ નિરૂંલણા લોઅ ॥ ૩ ॥ નઈ મે
 હુન્ન પમાઅો, ઈમસ્સ દેહસ્સ ઈમાઅે રય
 ણીઅે ॥ આહાર સુવહિ દેહ, સવ્વં તિવિ
 હેણ વોસિરિઅ ॥ ૪ ॥ અત્તારિ મંગલં, અ
 રિહંતા મંગલં, સિધ્ધા મંગલં, સાહૂ મંગલં,
 કેવલિ પન્નત્તો ધમ્મો મંગલં ॥ ૫ ॥ અત્તારિ
 લોગુત્તમા, અરિહંતા લોગુત્તમા, સિધ્ધા
 લોગુત્તમા, સાહૂ લોગુત્તમા, કેવલિ પન્નત્તો
 ધમ્મો લોગુત્તમા ॥ ૬ ॥ અત્તારિ સરણં પવ
 ન્નમિ, અરિહંતે સરણં પવન્નમિ, સિધ્ધે સ
 રણં પવન્નમિ, સાહૂ સરણં પવન્નમિ, કે
 વલિ પન્નત્તં ધમ્મં સરણં પવન્નમિ ॥ ૭ ॥
 પાણાઈવાય મલિયં, ચોરિહં મેહુણં દવિ
 ણમુછં ॥ ૮ ॥ માણં માયં, લોત્તં પિન્નં ત

હા દોસં ॥ ટાકલહં અપ્પજ્જાણં, પેસુન્નં
 રઈ અરઈ સમાઠિત્તં ॥ પરપરિવાયં મા
 યા, મોસં મિદ્ધન્ત સલ્લં ચ ॥ જાવોસિ
 રિ સુઈ માઈ, મુજ્જ મજ્જ સંસજ્જ વિગ્ધ
 ભૂઆઈ ॥ દુગ્ગઈ નિજંઘણાઈ, અઠ્ઠારસ
 પાવ ઠાણાઈ ॥ ૧૧૦ ॥ એગો હં નચ્ચિ મે
 ડોઈ, નાહ મન્નસ્સ કસ્સઈ ॥ એવં અ
 દીણ મણસો, અપ્પાણ મણુ સાસઈ
 ॥ ૧૧૧ ॥ એગો મે સાસઓ અપ્પા, નાણ દં
 સણ સંન્નુઓ ॥ સેસા મે જાહિરા ભાવા,
 સલ્લે સંન્નેગ લજ્જણા ॥ ૧૧૨ ॥ સંન્નેગ મૂ
 લા ભવેણ, પત્તા દુજ્જ પરંપરા ॥ તમ્હા સં
 ન્નેગ સંજંઘે, સલ્લં તિવિહેણ વોસિરિયં ॥
 ॥ ૧૧૩ ॥ અરિહંતો મહુ દેવો, ભવન્નવં સુ
 સાહુણો ગુરુણો ॥ નિણ પન્નત્તં તત્તં, ઈય
 સમ્મત્ત મજ્જે ગહિયં ॥ ૧૧૪ ॥ ઈતિ સંથા
 રા પોરિસિ સંપૂર્ણા ॥

અથ પોસહ પારવાનો વિધિ ॥

પ્રથમ ઈરિયાવહિયં કહી, પછી તસ્સઠિત્તરી કહી
 ચાર નવકારનો કાઠિસ્સગ્ગ કરી પ્રગટ તોગસ્સ કહી

નમુશ્યુણંનો પાઠ કહેવો, તેવાર પછી સાગરચંદો
નો પાઠ કહીયે, તે લખીયે છેયે:-

સાગરચંદો કામો, ચંદવડિંસો સુદં
સણો ધન્નો ॥ નેસિં પોસહ પડિમા, અજંડિ
આ ભવિયં તેવિ ॥ ૧ ॥ ધન્ના સલાહણિ
ઝડા, સુલસા આણંદ કામદેવાય ॥ નેસિં
પસંસઈ લયવં, દદવ્યયં તં મહાવીરો ॥ ૨ ॥
સામાઈય પોસહ સંઠિયસ્સ, ભવસ્સનઈ
ને કાલો ॥ સો સફલો જોધવ્યો, સેસો સં
સાર ફલ હેળિ ॥ ૩ ॥ પોસહ વિધેં લીધું હો
ય, વિધેં પારીજિં હોય, પોસહના અઢા
ર દોષ માંહેલો ને દોષ લાગો હોય, તસ્સ
મિછામિ દુક્કડં ॥ ઈતિ ॥ પછી નમુશ્યુણં
નો પાઠ લણવો, પછી સામાઈય વચનુ
ત્તાનો પાઠ લણવો, પછી ચાર નવકાર ગ
ણીને ઊઠવું ॥ ઈતિ ॥

અથ ચોવીશ તીર્થકરનું સ્તવન ॥

પ્રભાતિ રાગમાં ॥

આદિ ભિનેસર પહેલા દેવ, બીજા અનિતના
કીને સેવ ॥ ત્રીજા શ્રીસંલવ લય હરે, અલિનંદ

ન થોથા સુજ કરે ॥૧૧૥ પાંચમા સુમતિ સુમતિ
 દતાર, પદ્મ પ્રલં છદ્ધા નગ સાર ॥ સાતમા શ્રી સુ
 પાર્શ્વ ળિદાર, ચંદ્ર પ્રલ આઠમા ન્યકાર ॥ આસુ
 વિધિનાથ નવમા અરિહંત, શીતલ દશમા છેલ
 ગવંત ॥ અગિઆરમા શ્રેયાંસ વદંત, વાસુપૂન્ય
 બારમા ન્યવંત ॥૩૭૥ વિમલનાથ તે તેરમા હોય,
 ભિન અનંત થી બીદશમા નેય ॥ ધર્મનાથ પંચર-
 મા લણું, શ્રી શાંતિ ભિન શોભમા યુણું ॥ આઠાકુંથુ
 નાથ સત્તરમા ભિનેસ, અરનાથ અઢારમા યુણેસ
 ॥ શ્રી મસ્તિભિન ઝોગણીશમા, મુનિસુવ્રત વાંદું
 વીશમા ॥૪૦૥ નમિભિન એકવીશમા મહંત, નેમ-
 ભ બાવીશમા મહિમાવંત ॥ ત્રેવીશમા ભિનેસર
 પાસ, વીર થોવીશમા પૂરે આશ ॥૪૧૥ એ થોવી
 સે ભિનનાં નામ, લેતાં લાલે અવિથલ ઠામ ॥
 કર નેડીને કરૂં વીનતિ, ધન્ય માનવ ને પામ્યા
 મુગતિ ॥૪૨૥ ઈતિ ॥

અથ પારશનાથનું સ્તવન ॥

પ્રભાતિ રાગમાં ॥

પ્રણામું પાસ ભિણુંદ, દરિસન દીઠે આનંદ ॥
 નયરિ વણારસી ઠાય, તિહું શ્રી અમ્બસેન રાય ॥

॥ १ ॥ वाभा तस पटराणी, रूपें रंल समाणी ॥ त
 स गिर पास जिपन्न, लाघा थजिह सुपन्न ॥ शापोस
 वदि दशमी सार, न्नभ्या श्री पास कुमार छप
 न्न कुमारिजा आवे, ते हेतें उरी गुण गावे ॥ उता सो
 ह्रम सुरपति रंगें, लछि गया भेशनी शृंगें ॥ छंरु
 सर्वे तिहां भलिया, न्नभ भहो छव करि बलिया
 ॥ न्ना भूझ्या भाताळने पासें, थिरंल वो ओमला
 से ॥ तातें भहो छव डीघो, पास कुमर नाम दी
 घो ॥ पा ॥ यौवन वय न्न न्नी, नेड भलावती
 राणी ॥ परण्या श्री निनराय, सेवे सुर नर पाय
 ॥ ३ ॥ लोण तणा इल लेछि, दान संवच्छरी देछि ॥ त्र
 एशें नर वर साथें, संयम लीघो श्री ल्गनाथें ॥ गा
 तप संयमें उरभने वाभी, श्री निनवर डेवल पाभी ॥
 पोहोता मुक्ति मोनर, नाम न्नपतां न्य न्य कर ॥ टा
 ओडशो वर्षनु आय, नवकर शोलित डाय ॥ त्रेवीश
 भा श्री निनराय, न्नस नामें नवनिधि थाय ॥ ला श्री
 पारस जिपसर्ग थूरे, मन वंछित सुज पूरे ॥ स इल
 इले तस आस, नाम न्नपे ने श्री पास ॥ १० ॥ स्तवन
 सदा सुजकारी, लणशे ने नर नारी ॥ लोळ ल
 ए उर नेडी, श्री पामे डल्याण डोडी ॥ ११ ॥ ॥
 छति श्री पार्श्वनि स्तवनं संपूर्ण ॥

अथ श्री शान्तिब्नि विनति ॥ देशी योपावनी.

शारद भाय नभुं शिरनाभि, हुं गाणिं त्रिलुवन-
 जो स्वामी ॥ शान्ति शान्ति नंपे सज ओई, ता घर शान्ति
 सदा सुज होई ॥ शा शान्ति नंपी ने डीनें काम, सोई
 काम होवे अलिराम ॥ शान्ति नंपी परदेश सधावे,
 ते कुशलें कामला लेई आवे ॥ शागर्ल थडी प्रलु भा
 रि निवारी, शान्ति न नाम दीयो निरधारी ॥ ने नर
 शान्ति तणा गुण गावे, ऋद्धि अयिंति ते नर पावे
 ॥ आन्न नरहुं प्रलु शान्ति सहई, ता नरहुं ज्या-
 आरति भाई ॥ ने कुछु वंछे सोई पूरे, दालिद दुः-
 ज मिथ्या भति थूरे ॥ न्ना अलज निरंजन न्योतं
 प्रकाशी, घट घट अंतरके प्रलु वासी ॥ स्वामि स्वरू-
 प कह्यो नवी नय, उहेतां मोभन अथिरन थायाप
 ॥ जार दीजे सज हीं हथियारा, लत्यां मोह तणां द
 ल सारां ॥ नारि तल शिवशुं रंग राये, राब तन्यो
 पण साहेज साथे ॥ दाभा हा जलवंत उहीनें देवा, डा
 थर हुंथु न ओउ हणोवा ॥ रिद्धि सयल प्रलु पास
 लहीनें, लिखा आहारी नाम उहीनें ॥ जा निंदक पून
 उहुं सम लायक, पण सेव उहीहुं सुज दायक ॥ त
 ल परिग्रह लये न्गनायक, नाम अतीत सजे सि

ધિ સાયકાટાશત્રુ મિત્ર સમચિત્ત ગણીનેં, નામ
 દેવ અરિહંત લાણીનેં ॥ સયલ લ્હવ હિતવંત કહીનેં,
 સેવક નાણી મહા પદ દીનેં ॥ જા સાચર નૈસા હોત
 ગંલીરા, દૂષણ એક ન માય શરીરા ॥ મેરે અથલ
 નિમ અંતર નમી, પણ ન રહે પ્રલુ એકણ ઠામી ॥
 ॥ પગાલોક કહે બિનલ સજ દેખે, પણ સુપનાંતર
 કજ હું ન પેખે ॥ રીસ વિના જાવીશ પરીસા, સેન્યા
 ભૂતી તે ભગદીસા ॥ ૧૧૧ ॥ માન વિના ભગ આણ મ
 નાઈ, માયા વિના શિવશું લય લાઈ ॥ લોલ વિના
 ગુણ રાશિ ગ્રહીનેં, લિજ્જુલયે ત્રિગડો સેવીનેં ॥
 ॥ ૧૧૨ ॥ નિગ્રંથ પળે શિર છત્ર ધરાવે, નામ યતિ પ-
 ણ ચમર ઢલાવે ॥ અલયદાન દાતા સુખ કારણ, આ
 ગલ થેન્ન થાલે અરિદારણ ॥ ૧૧૩ ॥ શ્રીભિનરાલ દ
 યાલ લાણીનેં, કરમ સજે કો મૂલ ખણીનેં ॥ થિજીવિ
 હું સંઘહ તીરથ થાપે, લછ્છી ઘણી સેવકને આપે
 ॥ ૧૧૪ ॥ વિનયવંત લગવંત કહાવે, ન કાઠુકું શિશ ન
 માવે ॥ અકિંચનકો બિરદ ધરાવે, પણ સોવન પ
 દ પંકજ ઠાવે ॥ ૧૧૫ ॥ રાગ નહીં પણ સેવક તારે,
 દેષ નહીં નિગુણા સંગ વારે ॥ સ્તન્યો આરંભ નિભ આ
 તમ પ્યાવે, શિવ રમણીકો સાથ ચલાવે ॥ ૧૧૬ ॥ તે
 રો મહિમા અદ્ભુત કહિયેં, તોરા ગુનકો પાર ન લ

હીયેં ॥ તું પ્રભુ સમરથ સાહેબ મેરા, હું મન મોહન
 સેવક તોરા ॥ ૧૭ ॥ તું રે ત્રિલોક તણો પ્રતિપાલ, હું રે
 અનાધી તું છો દયાલ ॥ તું શરણાગત રાજણ ધી
 રા, તું પ્રભુ તારક છો વડ વીરા ॥ ૧૮ ॥ તું હિ સમો
 વડ લાગ ન પાયો, તો મેરો કાલ ચ્યોરે સવાયો
 ॥ ૧૯ ॥ બેડી પ્રભુ વીનવું તોસું, કરો દુપા બિનવરલ
 મોસું ॥ ૨૦ ॥ નમ મરણના દોષ નિવારો, લવ સા
 ગરથી પાર બિતારો ॥ શ્રી હથીણાગિર મંડણ સો
 હે, તિહાં શ્રી શાંતિ સદા મન મોહે ॥ ૨૧ ॥ પદ્મ
 સાગર ગુફરાન પસાયા, શ્રી ગુણ સાગરકે મન
 લાયાં ॥ ૨૨ ॥ નર નારી એક ચિત્તે ગાવે, તે મન વં
 છિત નિશ્ચેં પાવે ॥ ૨૩ ॥ ॥ ઈતિ શ્રી શાંતિ બિન
 વિનતિ સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રીવર્ધમાન બિન સ્તુતિ ॥

શ્રીસિધ્ધારથ કુલ શણગાર, ત્રિશલા નંદન
 ગ આધાર ॥ સુંદર સોહે સોવન વાન, શરણ તુમ
 રં શ્રીવર્ધમાન ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ તુમ નામેં ના
 વે આપદા, લૂત પ્રેત અંતર નવિકદા ॥ રોગ શોભ
 ચિંતા નવિ બળ, શરણનાશા તુમ નામેં લહિયેં
 સંપદા, તુમ નામેં મન વંછિત મુદા ॥ તુમ નામેં લ

હિયેં સમાન ॥ શરણા ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ દુર્લ્ભ ન દુષ્ટ વૈરી વિ
 કરાલ, તુમ નામેં નાસે તહાલ ॥ તુમ નામેં દિન
 દિન કલ્યાણ, શરણા ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ ગ્રહાદિક પીડા ન
 વિ કરે, નામ તુમારેં ને અનુસરે ॥ ધર્મસિંઘ મુ
 નિ ત્વાવ પ્રધાન, શરણા ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ ઈતિ ॥

॥ અથ શ્રીગૌતમસ્વામીની સઝડાય ॥
 દેશી ચોપાઈની.

વીર બિનેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ ન્ખો
 નિશ દીશ ॥ ને કીલેં ગૌતમનું ધ્યાન, તો ઘર વિ
 લસે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ નામેં ગયવર ચઢે,
 મન વંછિત હેલા સંપલે ॥ ગૌતમ નામેં નાવે રોગ,
 ગૌતમ નામેં સર્વ સંભેગ ॥ ૨ ॥ ને વૈરી વિરજ્યા વં
 કડા, ભસ નામેં નાવે દૂકડા ॥ ભૂત પ્રેત નવિ મંડે
 પ્રાણ, તે ગૌતમના કડે વજાણ ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામેં
 નિર્મલ કાય, ગૌતમ નામેં વાધે આય ॥ ગૌતમ નિ
 નશાસન શણગાર, ગૌતમ નામેં ન્ય ન્ય કારા ॥ ૪ ॥
 શાલ દાલ સુરહાં ઘટ ગોલ, મન વંછિત કાપડ તંજો
 લા ॥ ૫ ॥ ઘરેં સુઘરણી નિર્મલ ચિત્ત, ગૌતમ નામેં પુત્ર
 વિનીત ॥ ૬ ॥ ગૌતમ બિદ્યો અવિચલ લાણ, ગૌત
 મ નામ ન્ખો ન્ય ન્ય ॥ મોટાં મંદિર મેરે સમાન,

गौतम नामें सइल विहाण ॥६॥ घर भयगत
 घोडानी न्हेड, पहोंये चाई वंछित डोड ॥ भइय
 लभाने मइरोटा राय, न्हे तूडे गौतमना पाय ॥ ७ ॥
 गौतम प्रणम्यां पातिउ टले, उत्तम नरनी संगति
 मले ॥ गौतम नामें निर्मल ज्ञान, गौतम नामें वा
 धे वान ॥ ८ ॥ पुण्यवंत अवधारो सहु, गुई गौत
 मना गुण छे जहु ॥ उहे वावण्य समय हर न्हेड,
 गौतम तूडे संपत डोड ॥ ९ ॥ छिति ॥

॥ अथ शांतिनाथनुं स्तवन ॥

प्रलाते उहेवानुं.

सुणो शांतिनिणंद सोलागी, हुंतो थयो तुम
 गुण रागी ॥ तुमें नीरागी लगवंत, न्हेतां डिम प
 डसे तंत ॥ १ ॥ हुंतो क्रोध उषायें लरिओ, तुंतो स
 मता रसनो हरिओ ॥ हुंतो अज्ञानें आवरियो, तुं
 तो केवल ऊमला वरियो ॥ २ ॥ हुंतो विषया सुजनो
 आशी, तेंतो विषय डीध निराशी ॥ हुंतो ऊरमने ला
 रें लख्यो, तुमें ऊर्मनो लार निवाख्यो ॥ ३ ॥ हुंतो
 मोह तणे चरा पडिओ, तुंतो सजल मोहने नडिओ
 ॥ हुंतो लव समुद्रमां जूतो, तुंतो शिव मंदिरमां पो
 होतो ॥ ४ ॥ माहारे लन्म भरणानो न्हेरो, तेंतो तो-

ઝ્યો તેહનો ઘેરો ॥ મહારો પાસો ન મેલેલ રાગ, પ્ર
 લુ તુમેં તો થયા વીતરાળ ॥ પાપા મુને માયાયેં મે
 લી કંસી, તુમેં નિરબંધ થયા અવિનાશી ॥ હું તો
 સમકેન થીરેં અધૂરો, તૂંતો સકલ પદારથેં પૂરો ॥
 ॥ હામાહારે તો તુંહિલ એક, તાહારે મુઝ સારિ-
 જા છે અનેક ॥ હું તો મનથી ન મેલું માન, તુમેં
 માન રહિત લગવાના ॥ જામાહારેં કીધું તે શું થા
 ય, તમેં રંક તણેં કરો રાય ॥ તુમેં એક કરો મેહે
 રખાની, માહારો મુઝરો લેન્ને માની ॥ ટાએક વા
 રન્ને નબરેં નિરખો, તો હું થાજિં તુમ ગુણ સરિ-
 જો ॥ ને સેવક તુમ ગુણ ગાસે, તે તુમ સરિજો ગુ
 ણી થાશે ॥ જાલવો લવ તુમારી સેવા, હું તો મા
 ગું છું દેવાધિ દેવા ॥ સાહામૂં ન્યૂવોને સેવક નાણી,
 એમ બિદયરતનની વાણી ॥ જાઠ ઈતિ ॥

॥ અથ પારસનાથ સ્તોત્ર પ્રારંભઃ ॥
 આપણા ઘર જેઠા લીલ કરો, નિલ પુત્ર કલ-
 ત્રશું પ્રેમ ધરો ॥ તુમેં દેશ દેશાંતર કાંઈ દોડો, નિત્ય
 પાસ નપો શ્રીન્નિ રૂડો ॥ જામન વંછિત સઘલાંડા
 ન સરે, શિર બીપર થામર છત્ર ધરે ॥ કલમલ થા
 લે આગલ ઘોડો, નિત્ય પાસ નપો શ્રીન્નિ રૂડો ॥

૥શાલૂત પ્રેત પિશાચ વલી, સાયણીને દાયણી
 નય રતી ॥ છલ છિદ્ર ન ડોઈ લાગે બેડો ॥ નિત્ય
 ૥ઝાઝેકાંતર તાવસીઝો દાહ, ઝોષધ વિણ ન
 ચેં જણ માંહ ॥ નવિ દુઃખે માથું પગ ગૂડો ॥ નિત્ય
 ૥જ્ઞાકુંઠમાલા ગડ ગુંજડ સજલા, તસ બિદર રો
 ગટલે સઘલા ॥ પીડા ન કરે ફીણ ગલ ફીડો, નિ
 ત્ય ॥ પે ॥ નગતો તીર્થંકર પાસ જહૂ, એમ નાણે
 સઘલો નગત સહૂ ॥ તતક્ષણ અશુભ કરમ તોડે,
 નિત્ય ॥ ગાદા પાસ વણારસિ પુરિ નગરી, તિહાં જી
 દ્યો બિનવર બિદ્ય કરી ॥ સમય સુંદર કહે કર
 બેડો ॥ નિત્ય ॥ ૭ ॥ ઈતિ ॥

અથ પંથપરમેષ્ઠિ ગુણવર્ણન સજ્જાય.
 પ્રભાત સમય કહેવાની.

સુજ કારણ લવિયણ, સમર્થ નિત નવકાર ॥
 બિનશાસન આગમ, ચૌદ પૂરવનો સાર ॥ ૧ ॥ ઝે
 મંત્રનો મહિમા, કહેતાં ન લાલે પાર ॥ સુરતરે ભેમ
 સંચિત, વંછિત ફેલ દતાર ॥ શાસુર ઘનવ માનવ,
 સેવ કરે કર બેડ ॥ લુભિ મંડલ વિથિરે, તારે લવિ
 યણ કોડ ॥ ૩ ॥ સુર છંદે વિલસે, અતિશય ન-
 સ અનંત ॥ પદ પહેલે પ્રણમું, અરિગંભન અરિ-

હું તાજાં ને પનરે ભેદે, સિધ્ધ થયા લગવંત ॥
 પંચમી ગતિ પોહોતા, અષ્ટ કરમ કરી અંત ॥ પા
 કલ અકલ સરૂપી, અક્ષય પદવી તેહ ॥ નિનવર
 પય પ્રણમું, જીને પદવલી એહ ॥ દુઃખ છલાર
 ધુરંધર, સુંદર શશિ નેમ શોભે ॥ કરે સારણ વા
 રણ, ગુણ છત્રીશેં ચોભે ॥ જા સૂત્ર ન્નણ શિરોમ
 ણિ, સાગર નેમ ગંભીર ॥ ત્રીને પદ નમિયેં, આ
 ચારણ ગુણ ધીર ॥ ટા શ્રુતધર ગુણ આગર,
 સૂત્ર ભણાવે સાર ॥ તપ વિધ સંભેળેં, ભાંજે અર્થ
 વિચાર ॥ બા મુનિવર ગુણ ભુક્તા, કહિયેં તે ઊવ
 ઝડાવ ॥ ચોથે પદ નમિયેં, અહોનિશ તેહના પાય
 ॥ ૧૧ ॥ પંચાશ્રવ દાલે, પાલે પંચાચાર ॥ તપસી
 ગુણ ધારી, વારે વિષય વિકાર ॥ ૧૨ ॥ ત્રસ થાવર
 પીયર, લોક માંહે ને સાધ ॥ ત્રિવિધેં કરી પ્રણમું,
 પરમારથ નેણેં લાધ ॥ ૧૩ ॥ અરિ કરિ હરિ સાર્થ
 ણી, દાર્ઘણી ભૂત વેતાલ ॥ સવિ પાપ વિણાસે,
 ભાસે મંગલ માલ ॥ ૧૪ ॥ એણેં સમસ્ત્રાં સંકટ,
 દૂર દલે તહાલ ॥ એમ નપે નિન ગુણ, સુંદર શિ
 ષ્ય રસાલ ॥ ૧૫ ॥ ઈતિ ॥

અથ સીમંધર બિન સ્તવન પ્રારંભઃ ॥

શ્રી સીમંધર સ્વામી સુણો, નામ પ્રતાપ ઘણો

તમ તણો ॥ લવલવનાં ટાલીનેં પાપ, ભગમાં ઘ
ણો તુમ નામ પ્રતાપ ॥ ૧ ॥ તુમ દરિસનથી નાસે પા
પ, તુમ દરિસનથી રહે સંતાપ ॥ તુમ સેવા નિત્ય
નિત્ય કીલ્યે, માનવ લવ લાહો લીલ્યે ॥ ૨ ॥ રત્ન
ચિંતામણિ સરજું નામ, કામ ધેનુ ભિમ પૂરે હામ
॥ કલ્પવૃક્ષ ભિમ વંછિત દીગ્ને, તિમ પ્રભુજી રૂપ રા
જો હીયે ॥ ૩ ॥ દેવ અનેક નિહાલ્યા ઘણા, તેમાં કિ
હાંથી તુમ ગુણ તણા ॥ ચરણ કમલની સેવા ક
રૂં, સદા તુમારું ધ્યાનલ ધરું ॥ ૪ ॥ મોહોટા મહેર
કરે સહિ દેવ, નાણે નહીં સેવકની સેવ ॥ ચાકર
તો ચૂંકે ચાકરી, ઠાકુર પાલે હેતલ ધરી ॥ ૫ ॥ મેં
સેવ્યો તાહારો દરજાર, દીઠો બિરદ મુગતિ દાંતાર
॥ તાહારી સેવા અતિ સુખકાર, ત્રિલુવનમાં એ
ક તું કિરતાર ॥ ૬ ॥ માહા વિદેહમાં પ્રભુનો વાસ,
ભયવંતા બિન પૂરે આસ ॥ અવધની ને વંદન કરે,
લલિત લવની મનમાં ધરે ॥ ૭ ॥ કાકડીના નિધિ કી-
નેં આનંદ, વદન બિરાલે પૂનમ ચંદ્ર ॥ ચોરાશી-
લજ પૂરવ આય, ધનુષ પાંચશેં જાંચી કાચ ॥ ૮ ॥
ભિમ ભલધર વરશે એક ધાર, તિમ પ્રભુની દેશના

સુવિચાર પાનીરથકી નેમ દલે દુકાલ, તેમ પ્રલુ-
 નામે મંગલ માલ પાલા ત્વાજ્ય અમારાં બિદ્યાં
 ન્નેય, દૃપા તમારી પૂરણ હોય પાન્મ ન્મના પા
 તિક ગયાં, ને બિનવરલ થઈ તુમ દયા પાળા
 દુર્લભ ન્મમાં તાહુકિં નામ, તે ધન નર ને સમ
 રે સામ પારસ થકી નેમ કુંચન થાય, તેમ પ્રલુ
 નામે નિર્મલ કાય પાળા સીતલ નેમ ગંગાનું નીર,
 તેમ સુજ દાયક સામિ સધીર પા મહેર નર પ્રલુ-
 ન કીલ્યે, વંછિત અવિચલ પદ દીલ્યે પાળા
 સંવત સતર એકોતેર ન્નણ, ભાદરવા સુદિ તેર
 સ ગુણ જાણા પાગાયા બિન કુંતલ પુર ગામ, ગં
 ગા મુનિ કહે કરી પ્રણામ પાળા ઈતિ

અંચ સામાયિકમાં બ્રહ્મીશ દોષ દાલવાની
 સજ્જાય પ્રભાતે કહેવી, તે લખીયે છેયે પા
 આવક વ્રતધારી, ગુણ સામાયિક કીને પાએ
 અવતારે, શિવસુખ ફલ ભિમ લીને પાતસ દોષ બ્ર
 હ્મીશો, ધિર ચિત્તે પરહા કીને પાદશ દશ મનવચન
 ના, જાર કાયાના કહીને પાળા પગ બિપર પગલાં,
 થિડાવી નવી જેસે પા અધિરાસન છંડી, દષ્ટિ ચંચ
 લતા વિશેષે પા ઘર કાલ ન કીને, ઓઠિંગણ નવિ

લેવો ॥ તનુયે અંગ મોડન, આલસ ખરન ન જણો
 વો ॥ શાટાયિકા ન વગાડે, મેલ નહીં ઊતરાવે ॥ ન
 કરાવે વિસામણ, ઊંધ તને લલે લાવે ॥ એ બાર
 કાયાના, દોષ તને બુધ્ધિવંત ॥ એક વિધ સામા
 યિક, લાંબ્યો શ્રી લગવંત ॥ ૩ ॥ તને વચન દૂષણ
 દશ, દુવિધ સામાયિક લાંબે ॥ કુવચન નવિ જો-
 લે, નિબુણ નવિ પરકાશો ॥ ઊચિરે ન અન્નણ્યું,
 અલિક વચન નવિ આજે ॥ નિબ છંદે ન જોલે, દૂ-
 ષણ પરનાં ન દાજે ॥ ગા વિકથા થઈ વર્ણે, બડ બ
 ડ કરતો ન જોલે ॥ ન્નઓ આવો ન ભલપે, હસતાં
 છિન્ન ન જોલે ॥ હવે મનનાં દૂષણ, દોષ તને બુ
 ધ્ધિવંત ॥ એ ત્રિવિધ સામાયિક, ગ્રહો સદા ગુણ
 વંત ॥ પાપન લોલ ધરીને, સામાયિક નવિ સેવે
 ॥ નિબ કીર્તિ સુણીને, હરજે નહીં સ્વયમેવ ॥ અધ
 કીને ઓછી, વેલા વિચાર ન જોણે ॥ કીરતિ નવી
 વંછે, મન અભિમાન ન આણે ॥ દા બીહીતો ન
 વી બેસે, હૃદય થેડાવીને રીસ ॥ ન કરે નીઆણું,
 ધનાદિક નિસદીસ ॥ સામાયિક ફલનો, હૃદય
 સંશય નવિ રાજે ॥ અવિનય મન નાણે, શ્રી ભિન્
 ન એમ લાંબે ॥ ૪ ॥ આવશ્યક નિર્યુક્તે, જોલ્યા
 બગીશ દોષ ॥ ન્નણીને આવડ, કરે સામાયિક પોષ

પૂજ્ય શ્રી તેજસિંઘજી, સૂરત નયર ચોમાસે ૧૧
 રસ સત્તર અઢાવને, ગણિ કાઠાનજી એમલાંજે
 ૧૮ ૧૧ ઈતિ સામાયિક બ્રહ્મીશ દોષ ટાલવાની સ
 ઝઝાય સંપૂર્ણ ૧૧

અથ શ્રાવકના એકવીશ ગુણની સઝઝાય
 ચોપાઈ રાગમાં ૧૧

સરસતિ ચરણ નભાવું શીશ, શ્રાવકના ગુણ
 કુંદું એકવીશ ૧૧ પહેલે જોલે લન્ન ઘરે, જીને જો
 લેં દયા આદરે ૧૧ ૧૧ આનંદ કારી પરસન પિત્ત,
 આગમ વચન વિશ્વાસી નિત ૧૧ ઢાંકે વલી પરાયા
 દોષ, પર ઊપગારી સહેજ સંતોષ ૧૧ ૧૧ સૌમ્ય નન્ન
 સમ દષ્ટેં નૂલે, અવગુણ ઢાંકીને ગુણ લીએ ૧૧ જોલે
 મધુર વચન ન્ન ઈષ્ટ, દીર્ઘ વિચારી હોય ગરિષ્ઠ
 ૧૧ કાચાલે નિત્ય લલી પરેં સદા, નિરમલ બુ-
 ધ્ધિ વસાવે રિદા ૧૧ કીધો ગુણ ન વીસારે નેહ, ધ
 મ દયા લય લીનો તેહ ૧૧ જાનહીં દીન નહીં મુજ
 અહંકાર, નવિ લોપે કુલનો આચાર ૧૧ વંદે બિન
 દરિસન સંભતિ, ન ચલે દૃષ્ટા પરેં સમકિતિ ૧૧ ૧૧
 પાપ કર્મનો મારગ તને, બિનની આણા મન
 માં લને ૧૧ એ એકવીશ જોલ પરિભાણ, ધન

ધન શ્રાવક તેહ સુન્નણા ૥૬૥ ઈતિ ૥

અથ શિખામણની સઝાયા ૥

લગવતિ લારતિ થિરણ નમેવ, સહગુરૂ નામ
સદા સમરેવ ૥ જોલીશ હું એણી પરેં આચાર, ને
ઈ લેને ન્હણ વિચાર ૥ ૧૧ ૥ પંડિત તે ને નાણે ગર્વ,
જ્ઞાની તેને ન્હણે સર્વ ૥ તપસી તેનેં ન ધરે ક્રોધ,
અષ્ટ કરમ છંપે તે નેધ ૥ ૨ ૥ ઊત્તમ તેને જોલે
ન્યાય, ધર્મી તેને મન નિરમાય ૥ ઠાકુર તેને પા
લેવાસ, સદ્ગુરૂ તેને લાંબે સાથ ૥ ૩ ૥ ગીરૂઓ
તેને ગુણ આગલો, પરનારી છંડે તે લલો ૥ મેલો
તેને નિંદા કરે, પાપી તે હિંસા અચિરે ૥ ૪ ૥ મા
તા તેને બિનવર તણી, કીરતિ તેને બીજે સુણી
૥ લબ્ધિવંત ગૌતમ ગણધાર, જુષ્ઠિવંત તે અલ
ય કુમાર ૥ ૫ ૥ શ્રાવક તેને લહે નવ તત્ત્વ, કાચર
તેને મૂકે સત્ત્વ ૥ મંત્ર જરો ને શ્રી નવકાર, દેવ
જરો ને મુક્તિ દાતાર ૥ ૬ ૥ પદવી તે તીર્થકર ત
ણી, મતિ તેને ઊપને આપણી ૥ સમકિત તે ને
સાથો ગમે, મિથ્યા મતિ તે ભૂલો લમે ૥ ૭ ૥ મહો
ડો ને ન્હણે પર પીડ, ધનવંત તેને લાંબે લીડ ૥
નવશ આણે તે જલવંત, આલસ થડી અલ

ਗੋ ਪੁਏਯਵੰਤ ॥੮॥ ਭਾਮੀ ਨਰ ਤੇ ਭਹਿਯੋਂ ਅੰਧ, ਮੋਹ
 ਨਲ ਤੇ ਮਹੋਰੀ ਯੰਧ ॥ ਧਰਿਸੀ ਨੇ ਧਰਮੇਂ ਹੀਨ, ਦੁ
 ਰ੍ਗਤਿ ਮਾਂਹੋਂ ਭਲੇ ਤੇ ਧੀਨ ॥੯॥ ਅਗਮ ਤੇਨੇ ਯੋ-
 ਲੇ ਦਯਾ, ਮੁਨਿਵਰ ਤੇਨੇ ਪਾਲੇ ਕ੍ਰਿਯਾ ॥ ਸੰਤੋਖੀ ਤੇ
 ਸੁਜਿਯਾ ਥਯਾ, ਦੁ:ਜਿਅਾ ਤੇਨੇ ਲੀਲੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥੧੦॥
 ਨਾਰੀ ਤੇਨੇ ਹੋਯੇ ਸਤੀ, ਦਰਸਨ ਤੇ ਅਯੋਧੀ ਮੁਹਪਤੀ ॥
 ਰਾਗ ਦੋਖ ਟਾਲੇ ਤੇ ਨਤੀ, ਸੂਧੁੰ ਨਯੋ ਤੇ ਨਿਨਮਤਿ ॥
 ॥੧੧॥ ਭਾਯਾ ਤੇਨੇ ਸੀਧਲੇਂ ਪਵਿਤ੍ਰ, ਵਡਪਣਾ ਪਾਲੇ ਤੇ
 ਹਿਨ ਪੁਤ੍ਰ ॥ ਮਾਯਾ ਰਹਿਤ ਹੋਯੇ ਤੇ ਮਿਤ੍ਰ, ਧਰਮ ਹਾਏ
 ਭਰੇ ਤੇ ਸਾਥੁ ॥੧੨॥ ਵੈਰਾਗੀ ਤੇ ਵਿਰਮੇ ਰਾਗ, ਤਾਰਿ
 ਤੇ ਲਵ ਤਰੇ ਅਥਾਗ ॥ ਰੌਰਵ ਨਰਕ ਤਯੋ ਅਥਾਗ,
 ਘਾਗ ਹੁਈਨੇ ਮੰਡੇ ਨਗ ॥੧੩॥ ਦੇਹੁ ਮਾਂਹੋਂ ਤੇ ਸਾਰੀ
 ਗੁਹ, ਧਰਮ ਥਾਧ ਤੇ ਲੇਯੋ ਦੀਹੁ ॥ ਰਸ ਮਾਂਹੋਂ ਭਿਖਾਰੀ
 ਮਰਸ ਲੀਹੁ, ਥੂਲਿਲਨ ਮੁਨਿਵਰਮਾਂ ਸਿੰਹੁ ॥੧੪॥
 ਸਾਧਿਯੁੰ ਤੇਨੇ ਨਿਨਜੁੰ ਨਾਮ, ਨਿਨਵਰ ਧਰਮ ਭਰੋ ਅਲਿ
 ਰਾਮ ॥ ਨ੍ਯਾਧਵੰਤ ਨੇਮਾਂ ਭਹਿਯੋਂ ਰਾਮ, ਨੇਯੀ ਤੇਨੇ ਭੁੰ
 ਤੇ ਭਾਮ ॥੧੫॥ ਅਯੋ ਯੋਲ ਯੋਲ੍ਯਾ ਮੇਂ ਯੋਰਾ, ਸਾਰ ਨ
 ਥੀ ਅਯੋਧੀ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਭਹੇ ਪੰਡਿਤ ਲਕਸ਼ਮੀ ਭਲੋਲ,
 ਧਰਮ ਰੰਗ ਮਨ ਧਰਨੇ ਥੋਲ ॥੧੬॥ ਧਰਿਸੀ ॥

અથ શ્રાવકની કરુણીની સઝાયા થોપાઈની દેશીમાં

શ્રાવક તું ઊઠને પરભાત, ચાર ઘડી લેઈ પા
 છલી રાત ॥ મનમાં સમરે શ્રીનવકાર, નિમ પા
 મે ભવ સાચર પાર ॥ ૧ ॥ કવણ દેવ કવણ ગુરૂ ધ
 મ, કવણ અમારે છે કુલ કર્મ ॥ કવણ અમારે છે
 વિવસાય, એહવં ચિંત ને મન માય ॥ રા સામા
 યિહ લેને મન. ર્મ તણી હિયડે ધરિ છુ
 ધ્ય. યાગી તણું, પાતક આલો
 વને ને ફરે પશ્ચાન્નાણ,
 ને ગણને સૂત્ર
 ાના ચિંતય
 યાં સીમાડ

મેલીશ એકે ઘડી ॥૮॥ વાઙ્ મુઘ્ય કરને વ્યાપાર,
 ઓછા અધિકાનો પરિહાર ॥ મ ભરીશ કેહની દૂ
 ડી સાજ, દૂડા ન્નશું કથન મ ભાજ ॥૯॥ અનંતકા
 ચ કહિયે જત્રીશ, અલક્ષ્ય જાવીશે વિસવા વી
 શ ॥ તે ભક્ષણ નવિ કીને કિમે, કાચા ફૂણ ફલ
 મત ભિમે ॥૧૦॥ રાત્રિ લોન્નના જહુ દોષ, ન્ન
 ણીને કરને સંતોષ ॥ શાન્ સાજૂ લોહને ગલી, મ
 ઘુ ધાવડી મત બેચો વલી ત્રી મ કરાવીશ
 રંગણ પાશ, દૂષણ ઘણાં ક ત ગ
 લને જે જે વાર અ વારા
 ॥૧૧॥ ભવાણી
 પુન્ય ॥ છાણ
 પાપ ન. હોર
 ગાં

આરંભ, પાલો શીલ તલ મન દંભ ૥૧૭ ૥ દિવસ
છતાં કરને ચલિવિહાર, ચારે આહાર તણો પ-
રિહાર ૥ ચારે શરણાં કરી દૃઢ હને, સાગારી અણસ
ણ લઈ સુને ૥ ૧૮ ૥ શ્રાવકની કરણી છે એહ, એહ-
થી લહિયેં લવનો છેહ ૥ આઠે કરમ પડે પાતલાં,
પાપ તણા છૂટે આમલા ૥ ૧૯ ૥ વારે લહિયેં અમર વિ-
માન, અનુક્રમે લહિયેં શિવપુર થાન ૥ કહે ગણિ-
કાન શિજામણ એહ, કરણી દુઃખ હરણી છે તે
હાશના ઈતિ ૥

અથ શોલ સતીની સજ્જાય ૥

આદિનાથ આદે ભિનવર વંદિ, સફલ મનોરથ
કીલ્યેં એ ૥ પ્રલાતેં ઊઠી મંગલિકા કામેં, શોલ સ-
તીનાં નામ લીલ્યેં એ ૥ ૧ ૥ જાલ કુંવારી બગદિત
કારી, જાહ્લી લરતની જેહેનડી એ ૥ ઘટ ઘટ આ-
પિ અક્ષર રૂપી, શોલ સતીમાં ને વડી એ ૥ ૨ ૥
જાહુ બલ લગિની, સતિય શિરોમણિ, સુંદરી નામેં
અપ્પલ સુતા એ ૥ અંગ સરૂપેં ત્રિભુવન માંહે, નેહ
અનોપમ ગુણ યુતા એ ૥ ૩ ૥ ચંદન જાલા જાલપણે
થી, શીયલવતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ ૥ અડદના જાન-
કુસા વીર પ્રતિ લાલ્યા, કેવલ લહિ વ્રત લાવિકા એ ૥

॥ ज्ञानाग्निसेन धूम्रा धारणी नंदनी, राक्षसती नेम
 वल्लभा ॥ १ ॥ यौवन वेशों कामने बंती, संयम लीजे
 देव दुल्लभा ॥ २ ॥ पंथ तरनारी पांडवनारी, सौ
 पद तनया वजाणीये ॥ ३ ॥ अकशो आठे थीर पूरा
 एा, शीयल भद्रिमा तसु नणीये ॥ ४ ॥ दशरथ
 नृपनी नारी निरपम, डौशल्या दुल्यंद्रिका ॥ ५ ॥
 शीयल सल्लूणी रामनेता, पुण्य तणी परना-
 लिका ॥ ६ ॥ कौशंजिक नामें सतानिक नामें, रा-
 न्य करे रंग रागओ ॥ ७ ॥ तस धर धरणी भृगा
 वती सती, सुर लवनें बरा गागओ ॥ ८ ॥ सु-
 लसा साथी शीयल न डायी, साथी नहीं विषयार
 से ॥ ९ ॥ सुजडुं नेतां पाप पलाओ, नाम लेतां भ-
 न गिल्लसे ॥ १० ॥ राम रघुवंशी तेहनी कामि-
 नी, बनक सुता सीता सती ॥ ११ ॥ सहु नणे
 घीळ करतां, अनल शीतल थयो शीयलथी ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥ डाये तातणे थारणी जांधी, इवा थडी बल
 डाढीयुं ॥ १४ ॥ कलंक गितारवा सतिज सुलभा, थंपा
 पोल गिघाडीओ ॥ १५ ॥ सुर नर वंदित शीय-
 ल अजंडित, शीवा शिवपद गामिनी ॥ १६ ॥ नेहने
 नामें निर्मल थछये, जलिहारी तसु नामनी ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥ हस्तिनापुरें पांडुरायनी, कुंता नामें कामि

ની એ ૥ પાંડવ માતા દશે દશારની, જેહેન પતિ
 વ્રતા પશ્ચિની એ ૥ ૧૩ ૥ શિલવતી નામે શીલવ્રત
 ધારિણી, ત્રિવિધે તેહને વંદિયે એ ૥ નામ નપંતા
 પાતક ન્હા, દરિસને દુરિત નિકંદિયે એ ૥ ૧૪ ૥
 નિષેધા નગરી નલય નરિંદની, દમયંતી તસુ ગેહિ
 ની એ ૥ સંકટ પડતાં શીયલ ન રાજ્યું, ત્રિભુવન કી
 ર્તિ તેહની એ ૥ ૧૫ ૥ અનંગ અનિતા ભગ્ન પૂનિ
 ત, પુષ્પ ચૂલાને પ્રભાવતી એ ૥ વિશ્વ વિખ્યાતા કા-
 મિત દાતા, શીલભી સતી પદમાવતી એ ૥ ૧૬ ૥ વીરે
 લાંબી શાસ્ત્ર છે સાંબી, ઊદય રતન નંપે મુદા એ ૥
 ક્ષાણું વાહતાં ને નર ભણશે, તે લેશે સુખ સંપદા
 એ ૥ ૧૭ ૥ ઈતિ ૥

અથ નવકારનો છંદ પ્રારંભઃ ૥

૥ ઘોષ ૥ વંછિત પૂરે વિવિધ પરે, શ્રી ભિન્નશા-
 સન સાર ૥ નિશ્ચય શ્રી નવકાર નિત, નપતાં ન-
 ય નયકાર ૥ ૧ ૥ અડશઃ અક્ષર અધિક ફલ, ન
 વ પદ નવે નિધાન ૥ વીતરાગ સ્વયં મુજવદે, પંથ
 પરમેષ્ઠિ પ્રધાન ૥ ૨ ૥ એક ન અક્ષર એક ચિત્ત, સમ
 રૂપ સંપત થાય ૥ સંચિત સાગર સાતનાં, પાતક દૂર
 પલાય ૥ ૩ ૥ સકલ મંત્ર શિર મુકુટ મણિ, સદ્ગુર

લાખિત સારા સોલવિયા એક ચિત્તશું, નિત્ય ન
 પિયેં નવકારા ના છંદ હાટકીની ચાલ નવકાર
 થકી શ્રીપાલ નરેસર, પામ્યો રાન્ય પ્રસિદ્ધાસમ
 શાન વિષે શિવનામ કુમરને, સોવન પુરી સો સિ
 દ્ધા નવ લાજ નપંતાં નરક નિવારે, પામે લવનો પાર
 ॥ સોલવિયા ભત્તેં થોખેં ચિત્તેં, નિત નપિયેં નવકાર
 ॥ પાએ આંકણી ॥ જાંધી વડ સાખા છીકે જેસી, હે
 ઠલ કુંડ હુતાસ ॥ તસ્કરને મંત્ર સમર્પ્યો શ્રાવકે,
 ઊડ્યો તે આકાશ ॥ શુભ રીત નપ્યો વિષધર વિષ
 ટાલે, ઢાલે અમૃત ધાર ॥ સોલવિયા ॥ ૨ ॥ બી
 ન્નેરા કારણ રાય મહાબલ, જ્યંતર દુષ્ટ વિરોધા
 નેણેં નવકારેં હુત્યા ટાલી, પામ્યો ચક્ષ પ્રતિજો
 ધા નવક્રોડ નપંતા થાયે ભિનવર, ઈશ્યો છે અ
 ધિકાર ॥ સોલવિયા ॥ ૩ ॥ પત્તિપતિ શીખ્યો મુ
 નિવર પાસેં, મહા મંત્ર મન શુદ્ધ ॥ પરલવ તે રા
 સિંધ પૃથિવી પતિ, પામ્યો પરિગલ બ્રહ્મા ॥ એ મં
 ત્ર થકી અમરાપુર પહોતો, આરિદત્ત સુવિચાર ॥
 સોલવિયા ॥ ૪ ॥ નાજા સંન્યાસી કાશી તપ સાધંતો, પં
 આગ્નિ પરન્નલ ॥ પેખ્યો શ્રીપાસ કુમારેં પન્નજ,
 અધ બલતો તે ટાલ ॥ સંલલાલ્યો નવકાર સ્વયં
 મુજ, ઈન્દ્ર લુવન અવતાર ॥ સોલવિયા ॥ ૫ ॥ મન

शुद्ध नपतां भयणा सुंदरी, पामि पीयु संयोगा
 श्रीगे ध्यानें कष्ट दल्युं गिंजरनुं, रक्त पीतनी रोग
 ॥ निश्चें डरी नपतां नव निधि थाय, घरभ तणो
 आधार ॥ सोलवियाणा ॥ दाघट भांहें हृष्टा लुयं
 गम घाल्यो, घरणी डरवा घात ॥ परमेष्टि प्रलावे
 हार ते डुलनो, वसुधा भांहें विज्यात ॥ कमसाव
 तीये पंगूल डीघो, पाप तणो परिहार ॥ सोलवि
 याणा ॥ गयणांगण नति राजी गृहिणी, पाडी
 जाण प्रहार ॥ पट पंथ सुणतां पांडु रायनी, तेथ
 ठ कुंता नार ॥ अं भंत्र अमुलिक भदिमां भहीटो, ल
 व दुजे लंगन हार ॥ सोलवियाणा ॥ संजलने डं
 जल डाव डाव्या, शडट पांथशें परिमाण ॥ दीघो
 नवडार गया देवलोडे, विलसे अमर विमान ॥ अं
 भंत्र थडी संपत्त वसुधातवे, विलसे नैन विहार ॥
 सोलवियाणा ॥ आगे थोवीशी हुंठ अनंती,
 होशे वार अनंत ॥ नवडार तणी डोठ आदि न
 नणी, ठम लांजे लगवंत ॥ पूरव दिशि गणिये
 आदि प्रपंथे, समस्यां सपत्त सार ॥ सोलविया
 णा ॥ पांथ परमेष्टि सुरपट पामे, ने हृत कर्म ङ्गो
 रा ॥ समवसरण भां प्रत्यक्ष पोण्यो, भणिघरने अं
 ड मोरा ॥ सद्गुने सन्भुज विधिये समरतां, सई

લલ્લમ સંસાર ॥ સોલવિયાના ૧૧ ॥ સૂલિકા રોપ
 ૧૫ તસ્કર ડીધો, લોહ જરો પરસિધ્ધ ॥ તિહાં શેઠે
 નવકાર સુણાવ્યો, પામ્યો અમરની રિધ્ધ ॥ શેઠ ઘ
 ર આવી વિદ્ધ નિવાસ્યાં, સુર કરી મનોહાર ॥ સો-
 લવિયાના ૧૨ ॥ પંથ પરમેષ્ઠિ જ્ઞાનન પંથ, પંથ દા
 ન આરિત્ર ॥ પંથ સજ્જાય મહાવ્રત પંથ, પંથ સ-
 મિતિ સમકિત ॥ પંથ પ્રમાદ વિષય તલ પંથ હ, પા
 લો પંથ આર ॥ સોલવિયાના ૧૩ ॥ કલશ ॥ નિત્ય
 પિયે નવકાર, સાર સંપત્તિ સુજ દાયક ॥ શુદ્ધ મં
 ત્ર એ શાશ્વતો, એમ નંપે જ્ઞાનાયક ॥ શ્રી અરિહંત
 સુસિધ્ધ આચારન ગણિને, શ્રી જીવજ્ઞાય લાવે
 સુસાધુ પંથ પરમેષ્ઠિ થુણીને ॥ નવકાર સાર સં-
 સાર છે, કુશલ લાલ વચિક કહે ॥ એક ચિત્તે આરા
 ધતાં, વિવિધ અધિ વંછિત લહે ॥ ૧૪ ॥ ઈતિ ॥ ॥

અથ માહાવીર નિન સ્તવન પ્રારંભઃ ॥
 વીર નિણંદ થોવીશભા, ત્રિશલા નેહની માય ॥
 ભૂપ પિતા ભગવંતનો, નર સિધ્ધારથ રાથ ॥ ૧ ॥ સિ
 ધ્ધારથ કુલ જીપનો, વર્ધ્યમાન નેહનું નામ ॥ તે પ્ર
 ભુના હું ગુણ સ્તવું, પ્રેમે કરું પ્રણામ ॥ ૨ ॥ આઠે મ
 દ નેણે બંધ્યા, રાલ્યા દોષ અઢાર ॥ સકલ પાપ પર

ન્નવિજ્ઞાં, હણી કપાયે ચાર ॥૩૮॥ અનિત્ય લાવના
 લાવતાં, લીધું કેવલ જ્ઞાન ॥ તે બિનવરને સમરિ
 થેં, સો અ ધરે નિત ધ્યાન ॥ ૩૯ ॥ પંથ મહા વ્રતનો
 ધણી, વાણી ગુણ પાંત્રીશ ॥ સમીસરણે બેઠા
 પ્રભુ, નગત નમે નિશ દિશ ॥ ૪૦ ॥ અતિશય થો
 ત્રીશ બિનતણા, રંગે દીએ બિપદેશ ॥ વેર વિરોધ
 સર્વે દલ્યા, દાલ્યા સકલ કલેશ ॥ ૪૧ ॥ તે બિનવ
 રને સમરિથેં, આદિ દેવ અરિહંત ॥ સૂક્ષ્મ જાદ
 ર બવને, ન હણે તું ભગવંત ॥ ૪૨ ॥ મૃધા સુજ જો
 લે નહીં, વચન વદે અતિ જાશ ॥ તું સામી તું જા
 ધવા, તું ઠાકોર હું ઘસ ॥ ૪૩ ॥ મણિ મુગતા ફલ
 દેખીને, ન થલે સ્વામી મન ॥ કંચન પથર સમ
 ગણે, તું બિનવર ધન્ય ધન્ય ॥ ૪૪ ॥ સ્ત્રી સંગથી
 વેગલો, નેણે વશ કીધો છે કામ ॥ તે પરમેસર દે
 વતા, તેહનું લીને નામ ॥ ૪૫ ॥ ધણ કણ કંચન ગા
 મપુર, મૂર્છા નહીં ભગવંત ॥ તે બિનવર સમરેસ
 ઘા, નિમ લહું સુજ અનંત ॥ ૪૬ ॥ સમસ્થો રાગ
 ધરે નહીં, દુહવ્યો ન કરે દ્વેષ ॥ ક્રોધ માન માયા
 નહીં, લોભ નહીં તસરેજ ॥ ૪૭ ॥ મોહ મધ્ધર ન
 હીં વીરને, નહીં પરનિંદા ઢાલ ॥ પરનાં મર્મ મુજ
 નવિ કહે, નવિ દીએ અવરને આલ ॥ ૪૮ ॥ હાસ્થ

વિનોદ ક્રીડા નહીં, નહીં લય નહીં અજ્ઞાન ॥ નિસ્ત
 નહીં મહા વીરને, સ્વામી નિર્મલ જ્ઞાન ॥ ૧૧ ॥ વીર
 દુર્ગંધા નવિ કરે, ન કરે શોક સંતાપ ॥ તે બિનવર
 ને સમરતાં, નન્યે પૂરવ પાપ ॥ ૧૨ ॥ પાંચેં ઈદ્રિ
 ય વશ કરી, ટાલ્યાં આઠે કર્મ ॥ તલવિક્ક લલવ પ્રતિ
 જોધિઆ, દીપાવ્યો બિન ધર્મ ॥ ૧૩ ॥ સંયમ ચોજું
 પાલિયું, નિર્મલ ગંગા નીર ॥ સકલ કર્મને ક્ષયક
 રી, મોક્ષ ગયા મહા વીર ॥ ૧૪ ॥ અરિહા દેવ ને સિધ્ધ
 હુવા, સોય નમું નિશ દિશ ॥ રિષલ દાસ ચરણે ન
 મે, સંઘની પૂરો નગીશ ॥ ૧૫ ॥ ઈતિ ॥

અથ મહાવીરાષ્ટક પ્રારંભઃ ॥

નમો નિત્ય દેવાધિદેવં ચ વીરં, ગરિષ્ઠં ગુણે-
 જ્ઞાનિદં ધ્યાન ધીરં ॥ ૧ ॥ નરા નન્મનાં દુઃખ નયે તે દૂ
 રેં, મનોવાંછિત શ્રી મહાવીર પૂરે ॥ ૨ ॥ નસ ધ્યાન-
 થી ન્હૂઓ શ્રેણિક રાન્ન, પદં તીર્થનાથં ચ જંઘં સ
 કાન્ન ॥ તલવ એક માંહે ચતુર્ગતિ ચૂરે, મનોનાશ
 દુષ્ટ ચંડ કોશી અહીં ડંક દાસ્યો, કૃપાનાથ તેહને
 કૃપાએન તાસ્યો ॥ દીઓ દેવ વાસો કીઓ દુઃખ
 દૂરેં ॥ મનો ॥ ૩ ॥ ગિરા વાદ વાદીઅ ગૌતમ આયો,
 ગણાધાર પદવી લહી પ્રેમ પાઓ ॥ ૪ ॥ અહીં ત્રીપદી

ज्ञान अज्ञान धूरे ॥ मनो ॥ नारथे विगडो देव
 ता देव राया ॥ भक्ति चितुःषष्टि सजे छंभ आया
 ॥ लवो ताप निर्नाशिनी लज्जि लूरे ॥ मनो ॥ पा
 अतिशय वली त्रीशने थार घारी, गुणा पंथ त्री
 शंथ वाणी विथारी ॥ आठे प्रातिहार्य संघें सनू
 रे ॥ मनो ॥ गादा प्रलु लज्जिथी शुध्व समडित पा
 वे, प्रलु लज्जिथी अष्ट सिद्धि न्युं आवे ॥ प्रलु ल
 ज्जिथी पापनां थक्र धूरे ॥ मनो ॥ गादा प्रलु नामथी
 पाभियें मुक्तिमावा, प्रलु ध्यानथी न्वावीयें कर्म
 न्वावा ॥ प्रलु ध्यानथी आपदा दुःख दूरे ॥ मनो ॥ गादा
 छंभ अष्टकं प्रातः कालें पढेने, इताना दिनां कर्म प्रा
 थें कटे ते ॥ महानंद पदवी नहीं तास दूरे ॥ मनो ॥ गा
 दा ॥ कलशा ॥ अमे वीर निनवर संघ सुजडर, शा
 सन नायक सुरत ॥ सिध्धारथ नृप कुलें दिनडर,
 विशाला नंदन न्यडर ॥ में पुण्ये पायो गुणें गायो,
 अंतर आतम गिल्लश्यो ॥ हवे सेवक तारो कर्म वा
 रो, हर्ष घरी सुन ह्यडे वसो ॥ १० ॥ छति ॥

अथ महावीर स्तव प्रलाते कहेवानुं ॥
 शासन नायक समई सदा, पद पंडन हुं प्राणभुं
 मुदा ॥ शम दम क्षमाना सागर धीर, मन वंछित

पूरे महावीर ॥ १ ॥ ज्ञानीय कुंड सिध्दार्थ राय, नि
 शला देवी प्रलुनी भाय ॥ शीत गुणों ने भ गंगा
 नीर, मन गाशा अशाठ शुद्धि छह स्वर्गधी ये
 व्या, येन शुद्धि तेरश नन्मन लद्या ॥ भागसिर
 वह दशमी दीक्षा धीर, मन गाडा ॥ जार वरस छ
 दस्ये रद्या, त्यां तप प्रलुब्धये जहुतां डीयां ॥
 भास यिगीभास छभास सधीर, मन गा ॥ १ ॥ पार
 एा नृणां शो ओगाण पथ्याश, जीन दिन सर्वे-
 णिपवास ॥ णिपसर्गादिह सद्या शरीर, मन गा
 ॥ १ ॥ ध्यातां प्रलुब्ध शुद्धल ध्यान, प्रेगस्थो डेव
 ल ज्ञान निधान ॥ वर्णशाज शुद्धि दशमी दिन धीर,
 मन गा ॥ १ ॥ समवसरण सुर रथिना डरी, अधिड
 लाव णिलट मन दरी ॥ त्रिगट रूप सुवर्ण भणि
 हीर, मन गा ॥ १ ॥ गौतमादि गणधर अणी आर,
 साथे शुम्भालीश सो परिवार ॥ श्रुतधारी संय-
 म शत धीर, मन गा ॥ १ ॥ सिंह लंछन सोपन डाय, व
 रश जहोनेर पावी आय ॥ थिहुं गति छेदी थर
 भ शरीर, मन गा ॥ १ ॥ डार्तिड वदि अभावास्या
 तिथि, पंथम गति पाम्या न्नित पति ॥ डेवल लहेगो
 तम गंलीर, मन गा ॥ १ ॥ थिगीह सहस साधु संय
 म धार, छत्रीश सहस्स श्रमणी परिवार ॥ डर्म

जपाची पाभ्यां तीर, मनगावशा खेड लाज जो
 गणशाह हुनर, आवड प्रलुना सभडित घारा
 आविडा त्रिगुणी शीथल सघीर, मनगावशा शा
 सन नायड गायो सही, शुध्द सभडितनी अध्या
 लही ॥ लगे गुणे नर लावें लेह, महानंद पदवी
 पावे तेह ॥ १३ ॥ ४३ ॥

અથ હિતોપદેશ પરચીશી ॥ દોહામાં પ્રારંભ
શ્રી સદ્ગુરુ જ્ઞાનીયેં ગચ્છ્યસ્તુ, આગમસાર સિ
ધ્યાંત ॥ ધર્મદત્ત ગુરુ દાજવા, પૂરણ જ્ઞાન મહાંત
॥ ૧ ॥ ઊપદેશ અમારો અગમ્ય છે, મહા રસ આ
ગમ સાર ॥ આતમ જ્ઞાન અનંતમેં, સિધ્ધ શાસન
સિણગાર ॥ ૨ ॥ દ્વાદશ અંગ સિધ્યાંતમાં, અસંખ્ય
સમુદ્ર પ્રમાણ ॥ શ્રી ભિનરાજ પ્રકાશિઓ, વીંદા
લેદ વજાણ ॥ ૩ ॥ તેવી દામ હીરા મણિ થકી, કા
લ્યો અગમ સાર ॥ પરમ સિધ્યાંત વાણી વદે,
કરવા લક્ષિતિ ઊદાર ॥ ૪ ॥ ગુહ્ય પણે રાખી ગણી,
કીનેં ચલ અપાર ॥ આતમ અર્થી ને હુવે, દીનેં
જ્ઞાન વિથાર ॥ ૫ ॥ ને ગુરુ લક્ષિતિ સંગ્રહે, રાખે ચ
તન વિશેષ ॥ ૬ ॥ સદ્ગુરુ ધર્મને આદરે, ગુહ્ય ગતિ
છે અશેષ ॥ ૭ ॥ વાણી ગુરુ ઊપદેશની, સકલ શા

સ્વ મયી સાર ॥ કુંથી હિત આગમ તણી, રાજો ગુ
 હ્ય વિચાર ॥ ૭૮ ॥ ઊત્તમ પ્રાણી દેખીને, કીને ગુરુ-
 ઊપદેશ ॥ આગમ વાણી સુણાવીયે, નિહિત લા
 વ વિશેષ ॥ ૮૦ ॥ ક્રોધી કપટી કદા ગ્રહી, હિત વા
 ણીના ચોર ॥ તેહને શ્રુત ન વિદાખિયે, રાજો ગુ
 હ્યની હોર ॥ ૮૧ ॥ બિહાં તિહાં વાણી રૂપીઓ, રત
 ન ન નાખે કોય ॥ ને સદ્ગુરુ મારગ સંગ્રહે, તિહાં
 પ્રકાશો સોય ॥ ૮૨ ॥ પારખ પારખ પારખી, દીને
 નિહિત ઊપદેશ ॥ સમકિત રતન શિખાવિયે, રાજી
 હેત વિશેષ ॥ ૮૩ ॥ પણ ચોરે કુંથી જ્ઞાનની, લેશે
 અનર્થ વિચાર ॥ તેહને હિત ન વિદાખિયે, ગુરુ લા
 ખે નિરધાર ॥ ૮૪ ॥ સમકિત સમકિત સહુ કરે,
 પણ સમકિત વિરલા પાસ ॥ અંદુલી વાણી અનુ
 લવી, તેહને સમકિત લાસ ॥ ૮૫ ॥ સમકિત અ-
 ર્થિને દાખવી, કુંથી વચન રસાલ ॥ અનુભવસે આ
 દર કરે, સમકિત લહે તહાલ ॥ ૮૬ ॥ નેહને સમ
 કિત દીલ્યે, કીને વાણી ઊપદેશ ॥ શ્રીભિન આ
 ગમ વાણી લહે, સદ્ગુરુ જ્ઞાન વિશેષ ॥ ૮૭ ॥ વિર-
 લા વિરલા દેખીને, લલ્ય પ્રાણી નર નાર ॥ તેહને
 ધર્મ શિખાવિયે, કીને હિત ઊપગાર ॥ ૮૮ ॥ સદ્ગુરુ
 ની અં આગના, લાંખી ધર્મદત્ત ગુરુ દેવ ॥ ને કોઈ

धर्मने संग्रहे, लांज्यो आगम लेव ॥ १७ ॥ मुनि
 थिंदनाथल नगगुई, लविड छिंधारण ऊन ॥ वा
 एणी अविचल आपवी, देवा शिवपुर गुन ॥ १८ ॥
 लही भारग गुई देशना, पाले सद्गुई धर्म ॥ गुई
 भारग वधतो डरे, तेहने दीनें लरम ॥ १९ ॥ श्री
 नायक न्ग गुई, धर्मदत्त गुई राय ॥ आगम शास
 न न्गुगधणी, निनवाणी नित गाय ॥ २० ॥ राजे गुई
 परनालिका, निन भारग हित शोय ॥ तेहने समकित
 हाजिये, सीने प्राणी सोय ॥ २१ ॥ हित शिजामण हा
 जेवी, मुनिथिंदनाथ भइत ॥ गुई भारग लही पातशे
 तारे तस लगवंत ॥ २२ ॥ गुह्य धणी राजो सही, वा
 एणी गुई छिपदेश ॥ धरमदत्त गुई समरतां, इतशे
 अगम अशेष ॥ २३ ॥ हित शिजामण ग्रंथनी, लां
 जी सद्गुई देव ॥ हित पथीशी आजवी, रतन न
 तन करी लेव ॥ २४ ॥ धन धन सद्गुई देवळ, धन
 धन सेव ते न्गण ॥ ग्रंथ तणी अथूतिका, गातां
 होड कल्याण ॥ २५ ॥ ॥ ॥

अथ ज्ञान पथीशी प्रारंभः ॥

सुर नर तिरि नग योनिमें, नरक निगोद ल
 त ॥ माहा मोहडी निंदमें, सोवे डाल अनंत ॥ १ ॥

नैसैं न्वरडे नेरसैं, लोन्नडी शिथि नय तातैसैं कु
 उरम डे छिद्य, घरम जयिन न सुहाय तातगे लूज
 न्वरडे गये, शिथिशुं लेत आहार आशुल हीन शु
 लंडे नगे, सो नने धर्म जिथार आडा नैसैं पवन
 नडोलथें, नलमें छिडे तुरंग तातुं मनसा थिथल ल
 खे, परिग्रह डे परसंग तात्ता निहां पवन नहीं संथ
 रे, निहां नहीं कस्तोत तातुं सज परिग्रह त्यागथें, म
 नसा होखे अडोल तात्ता न्युं डाहु विष घर डंशे, शि
 थिशुं नीज यजाय तातुं तुम भभता शुं भेदे भगन
 विषय सुज थाय तात्ता नीज रस रस नही, निर्विष
 तनु नज होय ता भोह घटे भभता भिटे, विषय न वं
 छे डोय तात्ता न्युं सछिन्न नौका थिटे, जूडे अंध अ
 देज तातुं तुम लवणलमें पडे, जिनुं विवेक घरी लेजा
 तात्ता नहां अजंडित गुण लगे, जेवट शुभ विथारा
 आतम शिथि नौका थिटे, पावे लवणल पार तात्ता
 न्युं अंकुश माने नहीं, महा मतंग गनराता तातुं म
 न तृसनामें दिरे, गिने न डाल अडाला वणा न्युं न
 र हाय छिपाय करि, गही आने गनराता तातुं मन
 या वस करन कुं, निर्भल ग्यान सभा तात्ता नि
 र रोगसैं नयन न्युं, लजे ओरडी ओर तातुं मन
 संशयमें परे, मिथ्या मतडी घोर तात्ता न्युं औष

अंलन डीअने, तिमिर रोग भिट नय ॥ त्युं सहगुर
 णिपदेशथें, संशय वेग पलाय ॥ १७॥ तैसैं सज
 न्दु नरे, द्वाराभतिडी आग ॥ त्युं भायामें तुम
 पडे, उहा नजोगे लाग ॥ १८॥ द्वीपायनसों ते ज
 थे, ने तपसी निग्रथ ॥ तल भाया समता ग्रहो
 जेह भुगतिडो पंथ ॥ १९॥ न्युं कुघातुके लेटशुं,
 घटवधे कंथिन कंत ॥ पाप पुण्य करतो लवें, भूढ
 भति जुहु लंत ॥ २०॥ कंथिन निबगुण नहीं तने,
 वान हीन नहीं होत ॥ घट घट अंतर आतमा, स
 हेन स्वलाय णियोत ॥ २१॥ पना पीठ पड्डाछियें,
 शुध्य कनक न्युं होय ॥ त्युं परगट परमातमा, पु
 ण्य पाप भल घोय ॥ २२॥ परव राहुके गहनसैं, स
 र सोम छजि छीन ॥ संगत पाछे कुसाधुडी, स
 न्न होत भलीन ॥ २३॥ नीजादिउ थिंन उरे,
 भलयायिलडी जास ॥ दुर्जनथें सन्न लये, र
 हुत साधुके पास ॥ २४॥ तैसैं तलाव सहा लरे, नल
 आवत थिहुं ओर ॥ तैसैं आश्रव द्वारथें, कर
 म जंधडो नेर ॥ २५॥ न्युं नल आवत भुंहीयें,
 शूडे सरवर पान ॥ तैसैं संवरडे डीअने, करम-
 निरन्नरा नन ॥ २६॥ न्युं जूटी संयोगथें, पारा
 भूछित होय ॥ त्यों पुद्गलसुं तुम मिले, आतम

સક્તિ સમોય ૥૨૩ ૥ મેલ જરાઈ માંઝયેં, પારા પ
 રગટ રૂપ ૥ શુકલ ધ્યાન અલ્યાસયેં, દરશન જ્ઞા
 ન અનૂપ ૥૨૪ ૥ કહે બીપદેશ બનારસી, ચૈતન અ
 બ કછુ ચૈત ૥ આપ બુનવત આપડું, બિદય ક
 રનકે હેત ૥૨૫ ૥ ઈતિ ૥

અથ જાલચંદ જત્રીશી પ્રારંભઃ ॥

૥કવિત્ત ૥ અન્નર અમર પદ પરમેશ્વરકોં ધ્યા
 ઈયેં ૥ સકલ પાતક હર વિમલ કેવલધર, નકો વા
 સ શિવપુર તાસોં લય લાઈયેં ૥ નાદ બિંદૂ રૂપ રંગ
 પાણિ પાદ બિત્તમંગ, આદિ અંત મધ્યલંગ નકોં
 નાહિં પાઈયેં ૥ સંઘેણ સંઘાણ ન્નણ, નહિં કોઈ અ
 નુમાન, તાહિંકો કરત ધ્યાન શિવપુર નઈયેં ૥ લણે
 મુનિ જાલચંદ સુનોહો લવિક વૃંદ, અન્નર અમર પ
 દ પરમેશ્વરકોં ધ્યાઈયેં ૥ ૧ ૥ એક અરિહંત દેવ દેવ
 કરિ ન્નનિયેં ૥ નકોં ક્રોધ નાહિં મૂર માન માયા-
 લોલ દૂર, કર્મ કિયે ચક્રચૂર નિને મોહ નાણીયેં ૥
 નકોં નમે ઈંદ ચંદ સુરિંદ મુનિંદ વૃંદ, નંત ગુણહિ નિ
 નંદ ત્રિલુવન માનિયે ૥ નકોં હે અનંત જ્ઞાન દેત હે
 મુગતિદાન, અહોનિશ તાકો ધ્યાન મનમાંહિ આનિ
 યેં ૥ લણે મુનિ જાલચંદ સુનહો લવિક વૃંદ, એક અ

ਰਿਹੰਤ ਦੇਵ ਦੇਵ ਕਰਿ ਨਿਨਿਯੋਂ ॥੨॥ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਗੁਰਿ ਤਾਰੇ
 ਲਵ ਪਾਰਯੋ ॥ ਪਾਂਥੇ ਚੰਦ੍ਰਿ ਸੰਵਰਤ ਨਵ ਵਿਧਿ ਯਜ੍ਞ
 ਵਰਤ, ਧਰਤ ਤਨਤ ਨਿਤ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕ ਧਾਰਯੋ ॥ ਮਹਾ
 ਵ੍ਰਤ ਪੰਥ ਧਾਰ ਪਾਲੇ ਹੇ ਪੰਥ ਆਧਾਰ, ਸੁਮਤਿ ਗ੍ਰੰਥਿ
 ਸਾਰ, ਮਾਤਾ ਨਿਯਤਾਰ ਯੋ ॥ ਯੋਸੇ ਗੁਨੇ ਗੁਰਿ ਹੋਯ ਯੋ
 ਯਾਯ ਪਾਲੇ ਸੋਯ, ਗੋਤਮ ਭੀਸਮ ਨੇਯ ਮੁਗਤਿ ਯਾਤਾ
 ਰਯੋ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ੍ਰ ਸੁਨਹੋ ਲਵਿਕ ਵ੍ਰੰਦ, ਤ
 ਰਨ ਤਾਰਨ ਗੁਰਿ ਤਾਰੇ ਲਵ ਪਾਰਯੋ ॥੩॥ ਯੋ ਚੰਦ੍ਰ
 ਵ ਦਯਾ ਧਰਮ ਸੁਯਦਾਯੋ ॥ ਧਰਮਹਿੰਦੇਂ ਭੁਧਿ ਬੁਧਿ
 ਧਰਮਹਿੰਦੇਂ ਨਵਨਿਧਿ, ਧਰਮਹਿੰਦੇਂ ਸਭਲ ਸਿਧਿ ਯਹੁ
 ਯੋ ਪਾਯੋ ॥ ਧਰਮਹਿੰਦੇਂ ਦੇਵਲੋਕ ਧਰਮਹਿੰਦੇਂ ਸਯ
 ਯੋਕ, ਯਹੁ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਧਰਮ ਸੁਯਦਾਯੋ ॥ ਯਾਤੁੰ
 ਮੇ ਸੁਰਵਰ ਨਰਵਰ ਯਹੁ ਪਰ, ਧਰਮਹਿੰਦੇਂ ਸੁੰਨਿ ਨਰ ਯੋ
 ਯਲਥ ਲਾਯੋ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ੍ਰ, ਸੁਨਹੋ ਲਵਿ
 ਕ ਵ੍ਰੰਦ, ਯੋ ਚੰਦ੍ਰ ਵ ਦਯਾ ਧਰਮ ਸੁਯਦਾਯੋ ॥ ਯਾ
 ਯੋ ਯੋ ਧਰਮਕਰ ਸੋਯੇ ਮੂਢ ਯਹੁ ॥ ਯੁਸਤਰ ਸਾਗਰ
 ਯੋ ਯੋ ਤਟ ਪਾਯ ਯੋ, ਸੋਯੇ ਯਿਹਾਂ ਨਿੰਦਲਰ ਯੋ
 ਯਾਯੇ ਯਿਹਾਂ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਯਾਂਹਿ ਯੋ ਯਾਦਿ
 ਯੰਤ ਨਾਂਹਿ, ਯਮਤ ਯਮਤ ਯਾਂਹਿ ਪੁੰਧਲ ਯਿਹਾਂ ॥
 ਯਾਂਹੋ ਹੇ ਮਾਨਵ ਲਵ ਨੀਯ ਮੂਢ ਪਾਯੋ ਯੋ, ਸੋਯੇ ਯੋ
 ਯੀਨ ਲਵ ਯਿਤੁ ਯੋ ਯਹੁ ॥ ਲਯੋ ਮੁਨਿ ਜਾਲਥਿੰਦ੍ਰ

सुनहो लविक वृंद, गिठ गिठ धर्मकर सोवे भूढ डहारे
 ॥ पा ॥ सुरतरि डाटकर आऊवावे तेहरे ॥ थिंताभणि
 पायकर भूढ ताड़ुं परहर, ऊयि ग्रहे रंगलर तासों
 कर नेहरे ॥ गनपति वेथि कर सोतो भूढ लेत फर, पावे
 नहि डेर डेर भुह परे जेहरे ॥ भहा भूढ होत सोय डा
 मलोग रक्त होय, हारे हे रतन न्नेय भुनुष्य डो देह
 रे ॥ लणो मुनि जालथिंद सुनहो लविक वृंद, सुरत
 रि डाटकर आऊवावे तेहरे ॥ ६ ॥ गित्तमडो संग कर
 नीथि संग टालडें, देजो हो सागर संग जारी होत
 भहा गंग, नींज न्युं थिंदन संग थिंदन न्युं लालडें ॥
 नते जीर होत नीर ताड़ुं मिले नसु वीर, शोजी जेठ
 नत जीर निगुण गालडे ॥ पात्र जिन तारे चार
 टाले रक्त डो पिडार, तुंज लेह लये चार लिन्न संग
 थालडें ॥ लणो मुनि जालथिंद सुनहो लविक वृंद, गि
 त्तमडो संग कर नीथि संग टालडें ॥ जा घडी घडी
 भूढ तेरो आयु बल न्नेथि ॥ डार मो कुटंज ओह ड
 हेडुं करत नेह, हारे हे भनुष्य देह डेर उहां पाठि ॥
 भाय ताय घर जार जेदा जहू परिवार, आवे नाहिं
 तोरी जार नसों मन वाठि ॥ ओक मेरी सीज सु
 न धर्मकर ओक मन, मानव लव रतन डामे डो गमा
 ठि ॥ लणो मुनि जालथिंद सुनहो लविक वृंद, घडी

घडी मूढ तेरो आयु नल न्छेअं ॥ टाढीनमद क
 हा लयो करे अयुं न ग्यान रे ॥ जीपन्यो तुं गर्लवास
 जसियो सवानोभास, नईकी जीपभा नस दूज-
 नहि डाए रे ॥ जीह जोडी सोई रोम थांपे जोई रो
 म रोम, आह गुणो प्रतिलोभ गर्ल दुःज नए रे ॥
 अज तुं ननम पाय संसारके लागे वाय, ईर रद्यां
 ज्यों लुलाय तुंतोहे अग्यान रे ॥ लणो मुनि जा
 लथेंद सुनहो लविक वृंद, जीनमद कहा लयो करे
 अयुं न ग्यान रे ॥ जालरा दूर नज लगे तज लगे
 नग रे ॥ नरा नज आय लगे लाव पडि मुज मज,
 दंत गये सजे लग डग भग पग रे ॥ नरा आछिज
 छि जुधि रही नही उछु शुधि, रोग लगे विध विध
 नरा पडो धीग रे ॥ उद्यो जोई माने नाहिं दुःज घ
 रे मनभाहि, यौवनकी दीस नय जीठी घर्म लगे ॥
 लणो मुनि जालथेंद सुनहो लविक वृंद, नरा दूर न
 ज लगे तज लगे नग रे ॥ १० ॥ यमकी विसास नां
 हि मूढ तुं संलाव रे ॥ डाहे लूले देज लाव थेते-
 ज्यों न प्राणी लाव, अहेगो दुर्लन डाल जालही गोपा
 ल रे ॥ सरग पाताव नय औषध लेषध जाय, करे
 जहूही जीपाय तोहि असे डाल रे ॥ घटत घटत न
 त पव घडी दिन रात, आयुष गलत लात करत नन

लरे ॥ लगे मुनि जासथिंद सुनहो लविड वृंद, यम-
 जो विसास नांहि भूढ तुं संलावरे ॥ ११ ॥ संसार अ-
 सार तासें सार अेऊ धर्म रे ॥ संसार असार अेह
 दीसत प्रलात नेह, सांढ सभे नांहीं तेह डांहिं परो
 लभरे ॥ भेरो भेरो ऊहा ऊरे सगो नांहि जोई तेरो,
 लवही अेडि लो डिरे जिये नीथें कर्म रे ॥ संसार सागर
 घोर लभ्यो लव घोर घोर, डाहे होत अेऊ घोर डीघो
 नांहिं अमरे ॥ लगे मुनि जासथिंद सुनहो लविड वृंद,
 संसार असार तासें सार अेऊ धर्म रे ॥ १२ ॥ आप
 सभ राजो प्रान हिंसा दूर टालडें ॥ हिंसा हे अनर्थ
 प्रान हिंसा तिहां पाप न्नन, लव हिंसा छोडी प्रान
 राग द्वेष गालडें ॥ हिंसा हितें रोग शोग प्रान पान
 हीन लोग, जहु दुःख सहे लोग हिंसा हितें लावडें
 ॥ सुलूम अक्रवरति देजो यम दणपूत, सातमी न
 रापत्त हिंसा पंथ थावडें ॥ लगे मुनि जासथिंद सु-
 नहो लविड वृंद, आप सभ राजो प्रान हिंसा दूर टा-
 लडें ॥ १३ ॥ अले दान जट डाय लव नित दील्यें ॥
 अले दान जडो धर्म टाले हे दुःइत कर्म, ओरहे मि-
 थ्यात लर्म डाहेकुं डीबियें ॥ देज्यो राज्यो पारापत मे-
 धरथ नरपत, सिंथानेकुं डहे नृप भेरो भांस लीबियें
 ॥ अले दान दियो तिन अक्रवर्ति हुवो बिन, शांति ना-

थ दिन दिन त्रिलुपन पूनियें ॥ लणो मुनि जावयिं
 द सुनहो लविड वृंद, अले घन जट काय लवनि
 त दीनियें ॥ १८ ॥ काहेडों जोलत हे तूं जुड नरा-
 तावरे ॥ १९ ॥ लाषा महा दुष्ट पापहीडों करे पुष्ट,
 लोड सहू करे जष्ट तुंतोहे लजाररे ॥ २० ॥ जोलो
 डहे लोय माने न वयिन डोय, तिरयंथ होत सोय
 आणम संलाव रे ॥ २१ ॥ राजा वसु लोर भीसर व
 थिन जोल, सातमी नरड घोर गयो करी जावरे ॥
 लणो मुनि जावयिंद सुनहो लविड वृंद, काहेडों जो
 लत हे तूं जुड नरा तावरे ॥ २२ ॥ विमल वयिन स
 ल्य सहू सुज डारहे ॥ २३ ॥ विमल वयिन लणो सुज घा
 र्ठ सहू नन, ननडी सुनत डन अभूतडी धार हे
 ॥ २४ ॥ सिध्द ने साधक नर ताडी विद्या सिध्द डर, सुसे
 वित मुनिवर सत्य लंग सार हे ॥ २५ ॥ सत्यतें पावक लव
 महोदधि होत थल, दुष्ट विष विषधर अभूत अ-
 पार हे ॥ २६ ॥ लणो मुनि जावयिंद सुनहो लविड वृंद,
 विमल वयिन सत्य सहू सुज डार हे ॥ २७ ॥ थोरी
 डरो डोर्ध भक्त थोरीतें विनाशरे ॥ २८ ॥ थोरीतें ले रान्न
 छंड मार डरे सत जंड, गंधे थडे शिरभूंड डेरवत
 तास रे ॥ २९ ॥ मार मार डरे नन आरत डरत मन्न, रा
 न्न नने ततजिन्न देत जलझंसरे ॥ ३० ॥ हो अलं

गसेन थोरी जघ पायो तेन, कुटंज सहित नेन डि
 यो नरकुवासरे ॥ लणो सुनि जालथिंद सुनो हो ल
 विड वृंद, थोरी करो कोठ भक्त थोरी ते विनाशरे ॥
 ॥ १७॥ पाठिये अभरपद दत्तव्रत पावते ॥ देज हू
 अंजड सीस संज्या वीस पेंतरीस, नेह भास अंक
 दिस पंथशिर थावते ॥ तृषा लागी परिजल पि-
 यो नां हि गंगल, व्रत पाव्यो निरमल दूषण्डे-
 टावते ॥ सत सय डाल कर हुआ महर्षि ड सुर, सा
 ण लाले ठनपर आगम संलावते ॥ लणो सुनि जा
 लथिंद सुनो हो लविड वृंद, पाठिये अभरपद दत्तव्र
 त पावते ॥ १८॥ भमडर भमडर परनारी संगरे ॥
 परनारी संग करे कटाक्ष नयन लरे, आपद पावत
 नर दीपन्यु पतंगरे ॥ क्षन मात्र होत सुज देजे लव
 सत दुःख, करत विषय विष भूरति डो लंगरे ॥ छिट
 छिट करे लोथ अन्स कीरति होय, रमणि डारण
 नेय होत मोटा नंगरे ॥ लणो सुनि जालथिंद सुन
 हो लविड वृंद, भमडर भमडर परनारी संगरे ॥
 ॥ १९॥ शील व्रत पावो निभ शिवपूर न्धिये ॥ शी
 लहीते नमे देव सुरनर सारे सेव, शीलवंत नित्य
 मेव देव हीनुं ध्याये ॥ ॥ देजो हो सुहरान शील
 पाव्यो अंक मन, शीलहीते त्रिलुवन नस गुणगान

र्छये ॥ शीलते संकट दले संपदकुं आय मिले, मांहे स
 भक्ति लले तोषि कहा पाछये ॥ लगे मुनि जालथिंद
 सुनो हो लविड वृंद, शील व्रत पावो निभ शिवपूर
 न्छये ॥ २० ॥ अति घणो परिग्रह दुःज ही डोहे तेरे ॥
 डोछ नर नरपति थलत परतगति, परिग्रह देज भी
 त साथ नांही लेतरे ॥ देजो ज्युंन जल्लक्ष्म सयंलू
 भ थिक्वर्त्त, सात भी नरकपत्त सूत्र साजि देतरे ॥ भा
 त पिता लाछि जंध पाप थडे तोरे जंध, कांछ भूढ
 होत अंध हिये कछु थेतरे ॥ लगे मुनि जालथिंद
 सुनो हो लविड वृंद, अति घणो परिग्रह दुःज ही डे
 हेतरे ॥ २१ ॥ संतोष करत लव नित्य सुज पाछिं
 ॥ संतोष करत नर दुःज डो सागर तर, परम आनंद
 घर ततस्तिन पाछिं ॥ देजो हो कपिल मुनि संतोष
 करत निन, पायो हे डेवल धन धन्य गुणु गाछये ॥
 निनवर गणधर गणिवर मुनिवर, परम संतोष कर
 शिवपुर न्छिं ॥ लगे मुनि जालथिंद सुनो हो ल
 विड वृंद, संतोष करत लव नित्य सुज पाछिं ॥ २२ ॥
 क्रोध हे अनर्थ भूल क्रोध दूर छोडरे ॥ क्रोधते नर
 क नय बाघ सिंध सर्प थाय, क्रोधहीते लवे ला
 य लव डोडा डोडरे ॥ क्रोधहीते प्रीत नय क्रोध ही
 ते विष जाय, क्रोध जहू दुःज दाय लव आने जो

उरे ॥ क्रोध कियो वन्हि आल न्नेओ तुमें ततकाल, उ
 री नाजो आलमाल पीछा मन मोडीरे ॥ लगे मुनि
 जालथिंद सुनोहो लविक वृंद, क्रोध हे अनर्थ भूल
 क्रोध दूर छोडरे ॥ २७ ॥ क्षमा करो लरपूर भम उ
 रो रीशारे ॥ क्षमाहीते वेर न्नय दुषमन लागे पाय,
 बिलुचन नस थाय सही विम्बावीसरे ॥ देजो गन
 सुकुमाल क्षमा करि क्रोध भार, संसारको पायो पार
 वंदो निशदिशारे ॥ राय परदेशी घन्य क्षमा करिओ
 उमन, देवलोड पायो तिन्न पूरी हे ण्गीशारे ॥ लगे-
 मुनि जालथिंद सुनोहो लविक वृंद, क्षमा करो लर
 पूर भम करो रीशारे ॥ २८ ॥ काहे कुं करत हेतुं भूढ
 अहंकार रे ॥ लक्ष्मी तो नांहि थिर आत न्त झिर
 झिर, यौक्न ली न्त जीर तुंतो हे गभार रे ॥ नांहि
 ओ करत गर्व सोय जिणस न्त सर्व, पावे नांहि-
 णिहि सर्व सीतो वारवार रे ॥ रावहीते रंड होय रंड
 हीते राव न्नेय, थिर रह्यो नांहि डोय अथीर संसा
 र रे ॥ लगे मुनि जालथिंद सुनोहो लविक वृंद, काहे
 कुं करत हेतुं भूढ अहंकार रे ॥ २९ ॥ भम कर भूढ मा
 या झूझी उपट्टरे ॥ मायाते नरु घोर माया हीते
 होत ढोर, मायाहीते पावे न्नेर दुःखही ओ थट्टरे ॥
 न्ने करत परहोइ मंडत उपट भोइ, आपकुं सोषण

जोह डांहे होत नट्टरे ॥ हियां हीसु थैत डर मोह मा
 या परिहर, संसार सागर तर पायोहि तें तट्टरे ॥
 लगे मुनि जालथिंद सुनोही लविड वृंद, भम डर
 भूढ भाया डूडही डपट्टरे ॥ २६ ॥ सुज होत लोलव
 स डरत डरतरे ॥ लोलहितें रात दिन थितें मेळुं मे
 लुं घन्न, दुःज होत लोल मन धरत धरतरे ॥ नरे
 घन्न रस रस आयु घटे पल पल, नत न्युं अंल
 लत डरत डरतरे ॥ सुलभ प्रभुज लूप डरत ने-
 दोर लूप, छोड गये लोल रूप लरत लरतरे ॥ लगे
 मुनि जालथिंद सुनोही लविड वृंद, सुज होत लोल
 वस डरत डरतरे ॥ २७ ॥ डांहेडुं डरत लोल घेत ड्युं
 न घनरे ॥ घन शिव सुज घाय घनयें घालिंद नथ,
 घरे नवनिधि थाय भाने राय रानरे ॥ घन देवो
 थित लाय घने घन वृद्धि थाय, नेसें वाडी रूप
 पाय होत वृद्ध भानरे ॥ २८ ॥ जोहो सुभुज निन प्र-
 ति लाल्यो महा मुन, कुंभर सुजाहू तिन रूपडो
 निघानरे ॥ लगे मुनि जालथिंद सुनोही लविड
 वृंद, डांहेडुं डरत लोल घेत ड्युं न घनरे ॥ २९ ॥ ज
 जो व्रत व्रत मांहे शीलव्रत ननरे ॥ सागर आगर
 मांहि स्वयंलू जीवधि मांहि, वडो घन घन मांहि अ
 लय न्युं घनरे ॥ थिंद ग्रह गण मांहि जल लोक

उत्पमांहि, जडो ज्ञान ज्ञान मांहि डेवल न्युं ज्ञानरे
 ॥ अरिहंत भुनि मांहे मनोरम गिरि मांहे, जडो घ्या
 न घ्यान मांहे सुकल न्युं घ्यानरे ॥ लणो भुनि जा
 लथिंछ सुनो हो लविड वृंछ, जडो व्रत व्रत मांही शी
 लव्रत न्ननरे ॥ रज ॥ लवडोटि हृतकर्म तपहीतें दा
 लियें ॥ तपतें वांछित इल होत लव निरमल, तप
 डूप घावानल कर्म वन जालियें ॥ देजो घना अणगा
 र दुडुकर तपडार, छोडकें जतीस नार बिनव्रत पा
 लियें ॥ सागर तेनीस वर हूया अणुत्तर सुर, न
 डे गुणडूप लल आतम पजालियें ॥ लणो भुनि जा
 लथिंछ सुनो हो लविड वृंछ, लवडोटि हृतकर्म तप-
 हीतें दालियें ॥ उणा लावहीतें होत सिध्य लावहीं प्र
 धानरे ॥ जहू विधि व्रत लीध तप डीध घन दीध,
 लावविंना नाहिं सिध्य होत इलहानरे ॥ सुल ला
 व लावे नेह लवनिधि तरे तेह, पायो न्युं भुगति गे
 ह लरत रान्ननरे ॥ भरीदेवी भात घन दुडुकर तप
 जीन, शिव पद पायो बिन घ्याछ शुल घ्यानरे ॥
 लणो भुनि जालथिंछ सुनो हो लविड वृंछ, लावहीतें
 होत सिध्य लावहीं प्रधानरे ॥ उणा धर्म हे मंगल भू
 ल धर्महीडुं सेवरे ॥ धर्म हे डलप वृक्ष देजो नतें
 परतक्ष, लोगवेहीं लोक लक्ष सुज नित्य मेवरे ॥ ध

મીકે ઊત્તમ ફેલ નતિ કુલ રૂપ જાલ, વિઠટ સંકટ ટ
 લ નતે તતજેવ રે ॥ ધર્મહીતેં દુષ્ટત દહે ઈન્દ્રાદિ
 પદ લહે, ધર્મે શિવ સુજ કહે અરિહંત દેવ રે ॥ લણે
 મુનિ જાલયંદ સુનોહો લવિઠ વૃંદ, ધર્મહે મંગલ
 મૂલ ધર્મહીં સેવ રે ॥ ૩૨ ॥ મહાનંદ સુજકંદ રૂપ-
 યંદ ન્નિયેં ॥ શ્રીય રૂપ ભવગણિ કુંઝર શ્રી મલ્લ
 મુનિ, રતનસી નસ ધની ત્રિલુવન માનિયેં ॥ વિ
 મલ શાસન નસ મુનિ શ્રીય ગંગદાસ, હસ્ત દીક્ષિ
 ત તાસ જત્રિસી જોજાનિયેં ॥ જાણ વસુ રસ-
 યંદ દીવાલી મંગલ વૃંદ, અહમ્મદાવાદ મ્હગ રંગ મા
 ન આનિયેં ॥ લણે મુનિ જાલયંદ સુનહો લવિ
 ઠ વૃંદ, મહાનંદ સુજકંદ રૂપયંદ ન્નિયેં ॥ ૩૩ ॥ ઈ
 તિ શ્રી જાલયંદ જત્રીશી સંપૂર્ણા ॥

અથ આદિ ભિન વિનતિ પ્રારંભઃ ॥

ન્યપદમ ભિનેસર અતિ અલવેસર, આદેશ
 ર ત્રિલુવન ઘણીઅં ॥ તું શિવ સુજ કારણ સુણ
 લવિ તારણ, વીનતડી સેવક તણિ અં ॥ ૧ ॥ આદેશ
 ર અરિહંત અવધારો, દૃપા કરી સેવકને તારો ॥ તું
 ત્રિલુવનપતિ તાત અમારો, લાવ સાયર જૂડત નિ
 વારો ॥ ૨ ॥ હું લખિઓ લવ ડોડડોડી, તાહરી લક્ષિ

में डीधी थोडी ॥ तत्त्व तणी में वात विजोडी, पा
 प तणी भती लजे पर न्नेडी ॥ उा ३६५० निगोद
 अनंतो डाल, सूक्ष्म जादर अेहिन् ढाल ॥ तुं प्र
 लु लवदया प्रतिपाल, डर डर स्वाभि सार सं-
 लाल ॥ च्चापृथिवी पाणी तेछि वाय, सात सात
 लाज तेह डेहवाय ॥ वणसर्ध दसलजे जादर मां
 हे, थोद लाज अनंती डाय ॥ पा ॥ जिति थौरिंदि
 दो दो लाज, तिरिय पंथेंदि नी थेछि द लाज ॥ सुर
 निरय गर्ध थेछि थेछि लाज, थेछि द लाज भणुआ
 तणी दोज ॥ दु ॥ लवा योनि ने लाज थोरासी, ते
 प्रलु नगतमें पुहवी प्रकाशी ॥ में न्नेयुं मनभांहे वि
 भासी, ते में वार अनंत अल्यासी ॥ जा स्वाभी
 थेछि द ह रान संपूत्या, सूक्ष्म जादर पुह्याल पू
 र्या ॥ वार अनंति में प्रलु पूर्या, डेता डर्म अंश
 नवि थूत्या ॥ टा ॥ डोड डीघा में लव डेरा, थिरण
 न लेल्या निनवर डेरा ॥ दीन देव अने ड अनेरा,
 डंछ डार्य न सिध्यां मेरा ॥ जा ॥ छंभ थेछि गति
 शैलीयो तुं प्रलु भलियो, सद्गुर साथो लेद डह्यो
 ॥ निनशासन न्नेणी, हैयडे आणी, भुगति तणो
 में भारग लह्यो ॥ १० ॥ देश अनारन डुले अवत
 रियो, पापें पिंड घणी परें लरिओ ॥ धर्म तणो

લવ લેશ ન કરિયો, પિહું ગતિ માંહેં દુઃખલર કે-
 રિઓ ॥૧૧॥ દુલ્લહો આરજ દેશ અવાન્ન, કલ
 મોટો મન દૂલ્લહો દીવાન્ન ॥ બીજમ ન્નત દૂલ્લ
 હો બિન રાન્ન, દૂલ્લહો પાંથેં ઈન્દિય સાન્ન ॥૧૨॥
 દૂલ્લહો દેહ લહું નિરોગ, દૂલ્લહો ચિરંજીવિનો
 નેગ ॥ દૂલ્લહો સદ્ગુરૂ તણો સંનેગ, દૂલ્લહો ઘ
 ર લજેમીનો યોગ ॥૧૩॥ દૂલ્લહો સાથો ધર્મ સુ-
 યોગી, દૂલ્લહો પાપ તણો પરિહરવો ॥ દૂલ્લહો ધ
 ર્મ તણો મન ધરવો, દૂલ્લહો ધર્મ શરીરેં કરવો ॥
 ॥૧૪॥ સમકિત વિણહું અતિ રડવડિઓ, મૂઢપ
 યો મિથ્યામતિ પડિયો ॥ બિમ ન્નેગી કર મંકડ-
 થિડિયો, કરમ નટાવે તિમ હું નડીયો ॥૧૫॥ ધર્મ
 કરું પિંતું મન માંહેં, આવસ વૈરી આડો થાય ॥
 તે પાપી પરહો કરી ન શકાય, બનમ દિવસ એ-
 મ એલેં ન્ય ॥૧૬॥ આરત ન ટલી એકે વાર, બ
 ન્ન મરણ વિથ એક લગાર ॥ લવ સાચર હું લ
 મ્યો અપાર, તુમ વિણ સ્વામિ કહો કુણ તાર ॥૧૭॥
 ઘર ઘરણીને લારેં જુતો, આગે બનમ ઘણા વિગૂ
 તો ॥ માયા મોહ નિદા લર સૂતો, પાપ કરમ કલિ
 કાઢવ જૂતો ॥૧૮॥ બાલ પણે ક્રીડા વશ હુંતો, યો
 વન વય યુવતી મુજ નેતો ॥ વડ પણે વ્યાધિ ઘણો

લોગવતો, ઘરમહીણ પણે એમ નિગમતો ॥૧૬૫॥
 ઈમ નવ નવ રસ રાતો મહલર માતો, કરતો લક્ષ
 અલક્ષ ઘણા ॥ પાતક ન વિઠાલ્યાં અંગ વિઠાલ્યાં,
 વચન ન પાલ્યાં સ્વામી તણાં ॥૧૬૬॥ તૃષ્ણા તરિણી ન
 વિ ઓલાય, લાલેં લોલ ઘણેરો થાય ॥ સત્ય વ
 ચન ન રહ્યો મન માય, ક્ષણ ક્ષણ કરમ અધિ
 ક જંઘાય ॥૧૬૭॥ મહિયલ ડૂંગર મેરૂ સમાન, તે
 હથી અધિક આરોગ્યા ધાન ॥ સાયર સલીલ
 અધિક ને માન, મેં પીધા માતાના થાન ॥૧૬૮॥ મેં
 માનવ લવ દેહ પુરાણે, સુજે લોગવિયાં ને મન
 માને ॥૧૬૯॥ રમાડ્યા છાને માને, તોહી પ્રાણી તૃપ્તિ
 ન પામે ॥૧૭૦॥ ન્ગ ન્ગવડલો કિમ સંતોષું, આ કા
 યા કહો કેણી પરેં પોષું ॥ ન્ગપતિ નામ નિવારેં જો
 ણું, તપ ન્પ કાયા તિવારેં શોષું ॥૧૭૧॥ તવ જો
 લ્યો પ્રાણી મુઝ પ્રાય, ભૂજે તરસ લાવઠ નજ
 માય ॥૧૭૨॥ લાણી ધુરેં ચિત્ત ન નય, પરવશ દુઃ
 જે ઘણાં સહવાય ॥૧૭૩॥ પ્રેમદા પ્રેમદેખાડે,
 મોહ પાસ મુજ ફિરી ફિરી પાડે ॥૧૭૪॥ ક્રોધ મુજ
 ક્ષમા ન સમાડે, વિનય વિવેક વિચાર માંડે ॥૧૭૫॥
 વિષયા રસ વાહ્યો પરનારી, તેણેં કર્મે સદ્ગતિય
 નિવારી ॥ મેં તો ન્ગ દયા વિસારી, એમ હું ગયો

घणा लव हारी ॥ रजा घता गुण मुल मोहन भंडे,
 रूपण पाणुं मुळ डेड न छंडे ॥ आठे मह भयंगल
 मुल दंडे, भाया सापणी उसवा हीडे ॥ रटा वहेतो
 करपण घन मुल लेतां, अणजे हुंति घर्मे घन द
 तां ॥ डीघां हूड निनेसर लेतां, तुं त्रिलुवन पति
 नये तेतां ॥ रजा राख रिधि रामाशुं रातो, घन
 कुंथन नेवन मह मातो ॥ घन्य लणी ध्यावा घुर
 नतो, लगपति नेजण शो णिनतो ॥ उगादेश विदे
 शे न्छे घन लाव्या, महोरा मंदिर हाट थणाव्यां
 ॥ घर घरणीने घाट घडाव्या, घर्मेने थानक ते घ
 न नाव्यां ॥ उवाव्यां वटेतर घोढ सवांछे, अम क
 री डीघी डोड कमांछे ॥ सात व्यसन पोष्या दढ था
 छे, घर्मे काम कांछे काल न आंछे ॥ उशासामी स
 गा सहोदर वंथी, अरथ अनेक अणी परें संथी
 ॥ घरम न डीघो में रोमांथी, लाव सहित प्रलु पा
 य न अंथी ॥ उवा प्रगत सात जेतर नवी पोष्यां,
 सुदृत तणां थानक सवि शोष्यां ॥ सहगुरे गुरेणी
 नवि संतोष्यां, उहोने स्वामी हुवे किम होश्यां ॥ उवा
 ॥ लोल लगे में परघन लीघां, संपद साई में दान
 न दीघां ॥ पाप करम में नडई लीघां, सुदृत अभृ
 त परिघल नवि पीघां ॥ उवा पश्यज्जाण पोस

હ અનુસરતાં, સામાયિક પડિક્કમણું કરતાં ॥ સંભ
 મ ધ્યાન ધરમનું ધરતાં, ન રહ્યું મન નિશ્ચલ
 પ્રભુ નિરતા ॥ ડહાનાલિ નરેસર નંદન કહિયેં, મા
 તા મરિદેવ્યા ઊર લહિયેં ॥ કસ્યાં કર્મ હવે કહિયેં
 સ્વામી, ધ્યાન તમારું હું શિર નામી ॥ ડહાનિમલ
 લહર મોરા ચંદ ચકોરા, દીન કર વંછે કમલવન ॥
 નેગીસર ધ્યાને ઊત્તમ માને, તિમ હું દરિશન -
 આદિ ભિનં ॥ ડહાઆલ લયો માનવ લવ મીઠો, શુ
 ભ ચિત્તે આદેસર દીઠો ॥ દુઃખ ઘલિન્ન સવિ ન્નયે
 લાગાં, ને આદેશર ચરણો લાગાં ॥ ડહા મુગતિ
 રતન મેં મહિમા લાધું, ને આદેશર શું મુઝ મન
 જાધું ॥ હું અપરાધી છું પ્રભુ ગાઠો, તોહી જોલ
 દીઓ મુલ ટાઢો ॥ જ્ઞા છોરે હોય કુછોરે સોય,
 માય તાય સા સેવે તોય ॥ કોય નહીં મૂરજ મુલ
 સરિજો, કાલાં કથન સુણી મન હરજ્યો ॥ જ્ઞા
 જાલૂડો ભિમ જોલે વાણી, માય તાય મન અભિચ
 સમાણી ॥ તું ઘડુર તું માયલ જાપ, જ્ઞાનમ જ્ઞાનમ
 મુલ લાગાં પાપ ॥ જ્ઞાતાતેહ તણો ટાલો સંતાપ, ભિ
 મ કાયા અનુ આણું આપ ॥ રાલ રિધિ નવિ માણું
 સ્વામી, મુનિ લાવણ્ય સમય શિરનામી ॥ જ્ઞા સેવક
 માંહી સમો તો થાપો, આદેશર અવિથલ પદ આપો ॥

લવ લવના ઘણો સંતાપ, કેવલ જ્ઞાન તણી દીઓ-
છાપ ॥ જ્ઞાપનર જાશઠેં આદિ ન્નિ તૂઠે, વીનત
ડી સેવક તણી અં ॥ આશો મસવાડે દશમી ઘઠાડે,
મુનિ વૈરાગેં એમ લણી અં ॥ રૂપ ॥ ઈતિ ॥

અથ સરસ્વતીનો છંદ પ્રારંભઃ ॥

સકલ સિધ્ધિ ઘતારં, પાર્શ્વ નલા સ્તવે પ્યહં
॥ વરદાં શારદાં દેવીં. સુખ સૌભાગ્યકારિણીં ॥ ૧ ॥
છંદ અડીઅલ ॥ સરસતિ ભગવતિ ભગ વિજ્યાતા,
આદ્ય ભવાનિ કવિભન માતા ॥ શારદ સ્વામિની તુ
ભ પાય લાગું, દોય કર નેંડી હિત બુધ્ધિ માગું ॥ શા
પુસ્તક હાથ કમંડલુ શોહે, એક કર કમલ વિમલ
મન મોહે ॥ એક કર વીણા વળે જાણા, નાદ ચતુ-
ર વિશ્વક્ષણ લીણા ॥ ૩ ॥ હંસ વાહિની હરજેં ધ્યા
ળેં, રાત દિવસ તોરા ગુણ ગાળેં ॥ ૪ ॥ તુલ સુત
સેવક કહેવાળેં, તેણેં કારણ નિર્મલ મતિ પાળેં ॥
૫ ॥ જ્ઞાકાશમીર મુખ દેશની રાણી, હરિ હર બ્રહ્મા
ઈન્દ્ર વજાણી ॥ ૬ ॥ ભગદંજા તું વિશ્વ ગોરાણી, ત્રિલુવન
કીરતિ તુલ વજાણી ॥ ૭ ॥ બ્રહ્માણી રેન્દ્રાણી રા-
ણી, ગિરવાણી લાષા શુભ ન્નણી ॥ ૮ ॥ મુક્તિ જીભ
ની તુંહી નિશાની, તું ત્રિપુરા લારતિ બ્રહ્માણી ॥

॥દાઘુર થકી તું બાલ કુંવારી, તું ચામુંડા થોશઠ
 નારી ॥ આદ્યશક્તિ આરાસણ બેઠી, પ્રગટ પણે
 શો નયણેં દીઠી ॥જા તું નારા તોતલા હર સિધ્ધિ,
 જનનરી તું પુહવી પ્રસિધ્ધિ ॥બ્વાલા મુખી તું ન
 ગની માતા, લરજીવી તું નગ વિજ્યાતા ॥ટા
 શોલ સતીમાં તું કમલા વિમલા, વાઘેશ્વરી તોરા
 ગુણ સખલા ॥તું મહાસતિ ગુણવંતિ ગંગા, શાસન
 દેવિ તું ચતુરંગા ॥જા તું પળિમાવઈ તું શ્રુતદેવી,
 પિદ્ધેસરી તું સુરનર સેવી ॥જ્જહ્ન સુતા તું દુશ્મા-
 ગૌરી, અહોનિશ આસ કરે હું તોરી ॥૧૦ ॥બલ થલ
 લંગલ વસે કૈલાસા, ગિરિ કિન્નર પુર પાટણ વા-
 સા ॥સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલેં નણું, નામ અનેક કવિ
 ચ વંજાણું ॥૧૧ ॥ગૌર વરણ તનુ તેજ અપારા,
 નણેં પૂનમ શશિ આકારા ॥શ્વેત વસ્ત્ર પહેશ્યાં
 શણગારા, મહકે મૃગ મદને ઘન સારા ॥૧૨ ॥ની
 લવટ દીલી તેજ વિશાલા, જોપે આરીસા સમ
 ગારા ॥અઘર જિંજ દશના વલી હીરા, નાશા દી
 પ શિખા ચંચુ કીરા ॥૧૩ ॥નાકેં મોતી મનોહર
 લકે, અધુર ઊપમ તે જણ જણ ચલકે ॥મૃગલો
 ચન પિક સુસ્વર બલકે, સુણતાં ચતુર તણા ચિ
 ત્ત થમકે ॥૧૪ ॥અણિઆલી આંજ આજડલી, -

લમુહક જાણ સમી વાંકડલી ॥ મસ્તક રૂઝડી મ
 ણિ રાજડલી, તુલ કર હીરે નડિત મુંદરડી ॥ ૧૫ ॥
 મુજ નિર્મલ શારદ શશી ઘીપે, કાને કુંડલ રવિ શ-
 શિ ભંપે ॥ ઊન્નત પીન પયોઘર માતા, કંચુક કસિ
 થા નીલા રાતા ॥ ૧૬ ॥ ઊર ઝોપે મુગતા ફેલ હારા,
 તારાની પરેં તેજ ઊઘારા ॥ જાનુજંઘ માદલીઆ
 જાંહે, નેવાને સુર નર મન ચાહે ॥ ૧૭ ॥ કટિ મે
 જેલા જેલકે કર ચૂડી, રતન નડિત સોવન મય રૂ-
 ડી ॥ ચિરણે ધૂધરી ધમ ધમ ધમકે, નંભરી રણઝ
 ણ રણઝણ રણકે ॥ ૧૮ ॥ હસ્ત ચિરણ અલતા સમ
 વાન, ભંધા યુગલ વલિ કેલ સમાન ॥ હરિલંડી કટિ
 વિપુલ નિતંજી, અલિ કલ્લ સમ વેણી લંજી ॥ ૧૯ ॥
 ॥ હંસગમનિ ચાલે મલપંતિ, મુજ જોલે હંસી અમિ
 થ નરંતી ॥ નવ યૌવન ગુણવંતી જાલા, કદલી
 દલ તનુ અતિ સુકમાલા ॥ ૨૦ ॥ ત્રિલોચિના તુલ
 બહુ ઠકુચઈ, ચારિ વિચક્ષણ અતિ ચિતુરાર્ઠાનહિં
 કોઈ નાણ પણું તુલ ભગમલ, દૈત્ય અસિતેં ભંત્યા
 લુલ્લજલ ॥ ૨૧ ॥ સૂર પણે પણ તું પરચંડી, વિદ્યા
 પરવત સઘલે મંડી ॥ તાહારી ફુંડી કિણે નવીજં
 ડી, રાય રાણા તુલ માને ચંડી ॥ ૨૨ ॥ અલિક નજો
 લું એકહીં માયા, તિન લુવન સહી તેં નીપાયા ॥ તું

સર્પી નગ ત્રિહુંની માયા, સુર નર કિન્નર તુલ ગુ
 ણ ગાયા ॥૨૩॥ તારે તેન તપે ત્રિલુવનં, હરિ હર
 બ્રહ્મા સહુ તુલ મનં ॥ માર્ઘ અક્ષર ને જાવનં, તે
 નીપાયા નગ તું ધનં ॥ ૨૪ ॥ અલરહ લેદ પીંગલ-
 ની વાણી, શાસ્ત્ર સકલને વેદ પુરાણી ॥ નાદ લેદ
 સંગીત વંજાણી, પરગટ કીધાં તેં શુભ નાણી ॥ રૂપ
 ॥ કામિત પૂરણ સુરતરે સરજી, વિદ્યા દાન તું આપે
 હરજી ॥ પર ઊપગારણી મેં તુલ પરજી, તું હી સદા
 મુજ અમૃત વરજી ॥ ૨૫ ॥ નગ સહુ બેઠો જોલે તોરે,
 ભવ સકલની આસ્યા પૂરે ॥ અલિય વિદ્ય તું તેહ
 નાં શૂરે, તેણે કારણ તું વશ મન મોરે ॥ ૨૬ ॥ ને તું
 સ્વામિની સુત્રજ્ઞ દાણે, તો કવિ ભાવ ભલેરા આ-
 ણે ॥ કાવ્ય કવિત ગદ્ય ગીત વંજાણે, રાજ સભામાં-
 જોલી નાણે ॥ ૨૭ ॥ સારદ માતા નેહને તૂઠી, અવિર-
 લ વાણી લહે અતિ મીઠી ॥ માતા નેહ સામું ભવ-
 લાલ્યું, તેહ તણું દાલિદ સજ ધાલ્યું ॥ ૨૮ ॥ ને
 ડ મૂઠ મતિ બુદ્ધિ હીણા, તે તેં કીધા નિપુણ પ્રવી-
 ણા ॥ ને મુંગા વાયા નવિ જોલે, તે તેં કીધા સુર ગુ-
 રે તોલે ॥ ૨૯ ॥ નિર્ધનને વલી તેં ધન દીધાં, તસ વ-
 લી કીધા પુહુવિ પ્રસિધ્ધા ॥ રાજ રમણી સુખ ભો-
 ગ વિલાસા, તેં આપ્યા શુભ થાનક વાસા ॥ ૩૦ ॥

તારા ગુણનો પાર ન નાણું, ગુણ કેતાં એક જલ
 વળાણું ॥ શરણાગત વધ્ધલ કહે વાણી, મેં નાણી
 ત્રિલુપન ઠકરાણી ॥ ૩૨ ॥ આઈ આશ કરે દીન
 રાતં, શુધ્ધ વટ તું સહી મોરી માતં ॥ અંજુટ જ
 નનો તાહારો કહિયેં, સમુદ્ર પરેં પણ પાર ન લ
 હિયેં ॥ ૩૩ ॥ માતા આશ પૂરો સેવકની, તુમ વિણ
 કોણ લીડ લંને મુજ મનની ॥ આશ કરી આજ્યો
 તુમ ચરણે, તું જા સાચી દીન ઊધ્ધરણે ॥ ૩૪ ॥
 વલતું માતા જોલી વચણે, નેતું આજ્યો માહા
 રે ચરણે ॥ ૩૫ ॥ તું તૂઠી તું સહિ કરી માને, મન
 કદી સંદેહ મ આણે ॥ ૩૬ ॥ તું લક્ષ્મિ મેં સા-
 ચી નાણી, તું જીપર મેં કરેણા આણી ॥ અંહોનિ
 શ કરશું તોરી સાર, એ પરીક્ષક પરમમર્થ વિ-
 ચાર ॥ ૩૭ ॥ વલી આવી માતા સુત પાસેં, હિત આ
 ણી શુભ વાણી પ્રકાશી ॥ ૩૮ ॥ હિયડે કાંઈ વિમા
 સે, હું આવી વશી તું મુજ વાસે ॥ ૩૯ ॥ માતા-
 વચન પામ્યો જિલ્લાસ, મેં આણ્યો અજ તુમ વિ
 મ્વાસ ॥ ૪૦ ॥ હવે સહિ સદ્ગત ફેલી મુજ આશ, હું તું
 ન ચરણ કમલનો દાસ ॥ ૪૧ ॥ તારો મહિમા મ-
 હોતો જામાં, તું તૂઠી સકલ રિધ્ધિ દે ક્ષણમાં ॥
 દેવિ અવર નહિં તું તોલે, ગુણ છતાં કવિચણ-

સિંઘ જોડે ॥૩૬॥ પ્રણવ અક્ષર વલી માયા જી
 નં, હ્રીં શ્રીં નમો કર જીનં ॥૩૭॥ હ્રીં મહા મંત્રે
 નં, વાગ્વાદિની નિત સમરેનં ॥૩૮॥ લગવતિ
 લારતિ તુલ નમિનં, મંત્ર સહિત એક પિત્તલ
 ણીનં ॥૩૯॥ અષ્ટ મહાસિધ્ધિ શીઘ્ર લહીનં, લણ
 તાં ગણતાં લીલ કરીનં ॥૪૦॥ સંવત્ ચંદ્ર કલા
 અતિ બિન્વલ, સાયર સિધ્ધિ આસો સુદિ નિ
 મિત ॥૪૧॥ પૂનમ સુરગુરૂ વાર બિદારા, લગવતી છં
 દ રચ્યો ન્યકારા ॥૪૨॥ શારદ નામ નપો નગ
 નાણં, શારદ ગુણ ગાયો સુવિહાણં ॥૪૩॥ શારદ આપે
 બુધ્ધિ વિન્નાણં, શારદ નામેં કોડ કલ્યાણં ॥૪૪॥
 ક્વલશ ॥૪૫॥ ઈહ લરેલતિ તરેણ, અડીયલ છંદે
 ણ સંથુયાદેવી ॥૪૬॥ લગવઈ તુલ પસાયા, હોઈ
 સયા સંઘ ચેકકસ્સ ॥૪૭॥ ઈતિ ॥

અથ શ્રી સંલવનાથ સ્તવન પ્રારંભઃ ॥

પ્રેલુ પ્રણમું રે, સંલવનાથ શોહામણા ॥૪૮॥
 સુણતાં રે, સંદેહ લાભે લવતણા ॥૪૯॥ કર નેડીરે, લા
 વ ધરી શિર નામિયેં ॥૫૦॥ ગુણ ગાતાં રે, મુક્તિ તણાં
 સુજ પામિયેં ॥૫૧॥ બિયલો ॥૫૨॥ પામિયેં સહિ મુક્તિ-
 નાં સુજ, લાવથી ને ધ્યાર્થ્યેં ॥૫૩॥ ગુણવંત ગિરવાદે

વ ત્રીન્ન, શ્રી સંતવનાથ આરાધિયેં ॥ રા નયરી સા
 વથ્થી તણો નરેસર, રાથ બિતારી બાણિયેં ॥ રા-
 ણી તે સૈન્યા તણો નંદન, શ્રી સંતવનાથ વજા-
 ણીયેં ॥ ડા થાલ ॥ થ ઊદ સુપન શું રે, સ્વામિભ
 આવીને ઊપના ॥ તવ દેશમાં રે, દાનના સંતવ
 નીપના ॥ તેણેં ગુણેં કરી રે, સંતવ નામભ થા
 પિયું ॥ પુત્ર ભન્મે રે, દાન રાયેં બહુ આપિયું ॥ ના
 ઊથલો ॥ આપિયું બહુ દાન રાયેં, પુત્ર ભન્મ ન્યા
 રેં હૂઓ ॥ તવ દેવ દેવી ઈન્દ્ર આવી, ભન્મ મહોત્સવ
 સુર કીઓ ॥ પા ॥ અનુક્રમેં યૌવન વયે નાણી, પાણિ
 ગ્રહણ કરાવિયો ॥ સંસારનાં સુખ લોગવી પછી, સં
 ભ્રમશું મન આણિયો ॥ ડા થાલ ॥ એક કોડને રે,
 આઠ લાખ દિન દિન પ્રત્યેં ॥ સંવત્સરી રે, દાન દી
 ઘાં એવા બિનવરેં ॥ તેવ દેવતા રે, ચોશઠ ઈન્દ્ર મ
 હોત્સવ કરે ॥ નર સહસ્રશું રે, સ્વામિભ સંયમ ઊચ્ચ
 રે ॥ ડા ॥ ઊથલો ॥ ઊચ્ચરે સહી સ્વામિ સંતવ, સુર થ
 ઈને સંથરે ॥ મુનિવર તિહાં સહે પરિસહ, મેઝૂની
 પરેં નવિ થલે ॥ ટા ॥ તપ સંયમ ક્રિયા સંવર, જ્ઞાન
 કેવલ તવ લહ્યો ॥ પરષદા આગલ સ્વામિ સંતવ,
 દયા માર્ગ ધરમ કહ્યો ॥ ડા ॥ થાલ ॥ બિનની વાણી
 રે, યોગન લગેં સહુ કો સુણે ॥ વૈરીનાં રે, વેર સર્વે

તિહાં ઊપશમે ॥ સોવન વાને રે, ચારશેં ધનુષ કાયા
 કહું ॥ આયુ પૂરવ રે, શાઠ લાજે બિનનું લહું ॥ ૧૦ ॥
 ઊથલો ॥ બિન તણારે વજાણ કીધા, ગુરૂ થકી એ
 વું લહું ॥ જીવો તે જીવો સાધે જીવો, જીવ રિજે ભેણે
 કહું ॥ ૧૧ ॥ દયા ધર્મ નાણી લાવ આણી, બિન ત-
 ણા ગુણ જે સ્તવે ॥ અભેરાલ કહે સંસાર સાગર,
 સુજે હેલાં તે તરે ॥ ૧૨ ॥ ઈતિ ॥

અથ દ્રૌપદીની સઝાચ પ્રારંભઃ ॥ ગરજાની દેશી.

આવ્યા નારદ મુનિવર પાંડવ, પાંચ તણે ઘરે રે
 લો ॥ મલિઆ ઊઠી યુધિષ્ઠિર રાયકે, લીમ હર્ષ ધ
 રીરે લો ॥ અર્જુન નિકુલ જે બેડી હાથકે, નમન લ
 લેં કરેં રે લો ॥ સહદેવ તિમ વલી લાગે પાય, પધા-
 રો મુજે ઊચ્ચે રે લો ॥ ૧ ॥ માંહેં જેઠા કુંતી માયકે,
 દ્રૌપદી પરિવાર શું રે લો ॥ તિહાં ગયા નારદ દેખી,
 સત્તા સદુ ઊઠી હર્ષ શું રે લો ॥ દ્રૌપદી ઊઠી ન લગા
 રકે, નવી પૂર્વ કરી રે લો ॥ રોષેં ભરિયો નારદ મ
 ન માંહેં જોલે રીશેં કરી રે લો ॥ શા દ્રૌપદી પાંચ પાં
 ડવની નારકે, મુલને કિમ નમે રે લો ॥ એહને સંકટ
 માંહે નાજું તો, મહાર્ષિ મન ગમે રે લો ॥ ચિંતવી ચા

લ્યો ન્ય આકાશકે, ઘાતકી જંડમાં રેલો ॥ તિહાં
 છે પમોત્તર વલી રાયકે, સ્ત્રીના નૂંકડમાં રેલો
 ॥ ૩ ॥ જોલે નારદ સુણા પમોત્તર, મુળ એક વાત
 ડીરેલો ॥ એક છે સૌપદી નામેં નારકે, રતિ સમઝૂ
 અડીરેલો ॥ સુણી તેહ પમોત્તર વલી રાયકે, દેવ આ
 રાધીઓ રેલો ॥ દેવ પાસેં તેડાવી સૌપદી નારકે,
 નેહ નગાવીઓ રેલો ॥ ના સૌપદી તાહારે કારણ
 મેં, કઠોર તે દુઃખ સહ્યું રેલો ॥ ત્રીને દિવસેં તુલ
 મુજ કમલનું, મેં દરિશન લહ્યું રેલો ॥ મુળને મલિ
 યો તાહરો યોગ, વંછિત સુખ વિલસીયેં રેલો ॥
 સુનળેં નેને સાહામું નારકે, દરિશન દીઠયેં રે
 લો ॥ ૫ ॥ તવ કહે સૌપદી નામેં નારકે, બંધવ રહે
 વેગલો રેલો ॥ મહારે વ્રત છે મોટું છમાસકે, શી
 લ પાલું નિર્મલું રેલો ॥ જોલ્યાનું નહીં હમણાં કા
 મકે, સહી પછેને હોસે રેલો ॥ એમ કહી વિનિતા
 તિહાં રહીવાસકે, વલતું ઈહાં શું થયું રેલો ॥ ૬ ॥
 પ્રચલાથી ઊઠ્યો યુધિષ્ઠિર રાયકે, અરહું પરહું નુ
 વેરેલો ॥ રાતની રાતમાં કિહાં ગઈ નારકે, એમ
 યાકીને સૂવેરેલો ॥ પ્રલાતેં ઊઠી યુધિષ્ઠિર રાય
 કે, ગામ ઢઢોલીઁ રેલો ॥ કિહાં યેં દીઠી સૌપ
 દી નારકે, પડહો વળડા વીઓ રેલો ॥ ૭ ॥ નમલી

બિનતા શુધ્ધ લગારકે, નગરીને દેશમાં રે લો
 ત્યારે કુંતિ નઈ નદુનાથકે, કહ્યું સુજ વેસમાં રે લો
 પાદીકરા સૌપદી લઈ ગયો કોઈક, વેરી દેવતારે
 લો ॥ અમને ન મલી તેહ ત્રિજંડમાં, શુધ્ધ કરી
 ઘો સુતારે લો ॥ વા નારાયણે તવ દીધો કોલ
 કે, જોલ છે માહરો રે લો ॥ સૌપદી સોં પું તુમ હા
 થો હાથકે, લત્રિને તાહરો રે લો ॥ એમ કહી જ
 જર કરાવી ત્રિજંડમાં, થઈ નહીં તે છતીરે લો ॥
 એહવે આજ્યો નારદ તેણે, પ્રગટ કરી સતીરે લો
 ॥ ૧ ॥ પાંડવ પાંચને વાસુદેવ સાથકે, પહીતા કંકા
 પુરી રે લો ॥ જલ્યો પશ્ચોત્તર વલી રાયકે, સૌપદી -
 વાલી હરી રે લો ॥ વન્નવી તિહાં જતનો શંખકે,
 આજ્યા સહુ ઘરે રે લો ॥ મંગલ થાએ શીલ પ્રભા
 વકે, ઘર ઘર ગુડી બિછલે રે લો ॥ ૧૦ ॥ સૌપદીયે
 પાલ્યું નિર્મલ શીલકે, લીલ પામી ઘણું રે લો ॥ પા
 લી આયુ પામી જ્ઞહ્નલોકકે, આગમ વચ્ચેને સુણું
 રે લો ॥ પોરજંદરમાં રહી થૌં માસકે, સતી ગુણ વ
 રણવ્યા રે લો ॥ મુનિ મયાચંદને આવડ સહુએ,
 લલે લાવે વીનવ્યા રે લો ॥ ૧૧ ॥ ઈતિ ॥

અથ મેઘ કુમારની સજ્જાય પ્રારંભઃ

ધારણી મનાવેરે મેઘ કુમારને રે, તું મુન એ
 કલ પુત્ત ॥ તુલવિણ સુનાંરે મંદિર મલિન્નાંરે, રા
 ખો રાખો ઘર તણાં સૂતા ધારણીના ॥ તુલને
 પરણાવીરે આઠ કુમારિકા રે, તે તો વહુ અતિ સુ
 કુમાલ ॥ મલપતિ ચાલેરે વન લેમ હાથણીરે, નય
 ણ વચણ સુવિસાલ ॥ ધારણીના ॥ મુઝ મન-
 આશા રે પુત્ર હતી ઘણી રે, નાણું રમાડીશ વહુ
 નાંરે બાલ ॥ દેવ અટારોરે દેખી નવિ શક્યોરે, કી
 ધો કીધો કવણ લંબલ ॥ ધારણીના ॥ ડાઘણ ક
 ણ કંચનરે રાજરિધિ ઘણી રે, લોગવો લોગ
 સંસાર ॥ છતી રિધિ વિલસોરે નયા ઘર આપ
 ણોરે, પછે લેને સંયમ ભાર ॥ ધારણીના ॥ ના મેઘ
 કુમારેંરે માતા પ્રત્યે જૂઝવી રે, દીક્ષા લીધી વીર
 લની પાસ ॥ પ્રેમ મુનિસર રે ઈણી પરેં ઓચરેરે,
 પામ્યા પામ્યા અનુત્તર વાસ ॥ ધારણીના ॥ પાઈતિ

અથ અરણીક મુનિની સજ્જાય ॥

અરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગોધરી, તડકે દાને
 શીશોળા પાય અણવાણોરે વેલૂ પરલે, તનુ
 સુકુમાલ મુની શોળા ॥ અરણીના ॥ મુજ કરમા

છું રે માલતી ફૂલ ન્યું, ઊલો ગોંખની હેઠોળા
 ખેરે ખપોરેં રે દીઠો એકલો, મોઢી માનની મીઠો
 લા અરણીનારા વચણ રંગીલો રે નયણેં વેધિ
 જો, રેખી થંભ્યો તેણેં ઠામોળા દાસીને કહે ન્ન
 તું ઊતાવલી, એ રિખી તેડી આણો લા અરણી
 પાડા પાવન કીનેં રે રિખી ઘર આંગણું, વોહોરો
 મોદક સારો લા નવ ચૌવન રસ કાયા કાં દહો,
 સફલ કરો અવતારો લા અરણીનાજા થંદા વ
 દની રે ચારિત્ર ચૂડવું, સુખ વિલસે દિન રાતોળ
 પાખેઠો ગોખેં રે રમતો સોગઠે, તવ દીઠી નિભ મા
 તો લા અરણીનાપા અરણીક અરણીક ક
 રતી મા ફરે, ગલિયેં ગલિયેં તિવારો લા ક
 હો કેણેં દીઠો રે મહારો અરણીલો, પુઠેં લોક હ-
 નરો લા અરણીનાદા ઊતરી તિહાંથી રે ન્ન-
 નીને પાચ નમ્યો, મનશું લાન્યો તિવારો લા વ
 છ તુલ ન ઘરે રે ચારિત્ર ચૂડવું, નેહથી શિવ સુ
 ખે સારો લા અરણીનાજા એમ સમન્નવી રે પા
 છો વાલિઓ, આણ્યો ગુફેને પાસો લા સહ
 ગુફે દીએ રે શીખે લલી પરેં, વૈરાગેં મન લાશ્યો
 લા અરણીનાટા અગની ધખંતી રે શીલા ઊ-
 પરેં, અરણીકે અણશણ કીધો લા રૂપ મુનિક

હે ઘન તે મુનિ વડૂ, પામ્યા સુજ અલંગોળાશ્ન
રણીનાલા ઈતિ ॥

અથ રેવતીની સજ્જાયા ॥

સોવન સિંધાસણ રેવતી, જેઠી જેઠી મંદિર
મોનર રે ॥ ગળ ગતે દીઠા મુનિ આવતાં, સુંદર
શીઓ અણગાર રે ॥ મંદિર પધારો રે મેરે પૂન્ય
લાવા પૂરો પૂરો મન તણા કોડ રે ॥ હૈયડા માંહે હુ
રજ ધરી ઘણો વંદે વંદે જે કર નેડ રે ॥ મંદિરનારા
આલ સુરતડૂ કલ્યો આંગણો, મીતીડે વૂહડા મેહુ
રે ॥ શીઓ અણગાર પધારીઆ, પ્રગલ્યો છે ધર્મ
સ્નેહ રે ॥ મંદિરના ડાગંગારે નલ માંહે નેમક
મલડી, મધુકર કેલિ કરંત રે ॥ તિમ પૂન્ય કમલ
મહારિ મન મધુ, ઊલટ અંગ ધરંત રે ॥ મંદિરના
પાજા પૂન્ય જીનું વદન નિહાલતાં, તિમ તિમ રંગ
ની રેલ રે ॥ વલ્લભ પૂન્ય છે સોહામણા, મૂરતિ
મોહન વેલ રે ॥ મંદિરના પાજા આદર માન દેઈ ઘ
ણો, પુછીઓ સીઓ અણગાર રે ॥ કહો પૂન્ય
કેમ પધારીઆ, આદેશ દીઓ સુવિચાર રે ॥ મંદિ
રનાલા મુન ગુરૂ તુન ઘરે મોકલ્યો, માતાળ પાક
વોહીરાવ રે ॥ રેવતી કહે ગુરૂ કેમ લલ્યો, કેવલ-

જ્ઞાન પ્રભાવ રે ॥ મંદિર ગાજા શુભ પરિણામ ક-
 રી તદા, આપીઓ પાક ઊદાર રે ॥ મણિ રે માણિ
 ક મોતી તણી, વૃષ્ટિ હુઈ તેણી વાર રે ॥ મંદિર
 ॥ ટા ॥ તીર્થંકર ગોત્ર તવ લહ્યો, રેવતીયેં સુવિચાર
 રે ॥ વીર પ્રભુ સુખ સંપદા, સફલ ફલ્યો અવતાર
 રે ॥ મંદિર ગાજા પુરૂષ ભવારે સંસાર માં, તિમ
 ભલી નાર સંસાર રે ॥ રાત્રિ મતિ સીતા કુંતા સૌંપ
 દી, મૃગાવતી ચંદન બાલ રે ॥ મંદિર ગાજા ઈત્યા
 દિ નિન ધર્મ આદરે, ધન ધન તે નર નાર રે ॥ વલ્લ
 ભ મુનિ એમ ઊશ્વરે, દાનથી નય નય કાર રે ॥
 મંદિર ગાજા ઈતિ ॥

અથ પાર્શ્વનાથનો છંદ ॥

નય નય નગનાયક પાર્શ્વનિનં, પ્રણિતાખિલ
 માનવ દેવ ધનં ॥ નિન શાસન મંડન સ્વામિ નયો,
 તુમ દરિસન દેખી આનંદ થયો ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન
 કુલાંબર લાનુ નિલં, નવ હસ્ત શરીર હરિત પ્રતિલં
 ॥ ધરણેંદ્ર સુસેવિત પાદ યુગં, ભર ભાસુર કાંતિ સ
 ધ સુલગં ॥ શા નિન રૂપ વિનિર્નિત રંભપતિં, વ
 દન ધુતિ શારદ સૌંભતિં ॥ નયનાં ખુન દીપ્ત વિ
 શાલતરા, તિલ કુસુમ સંનિલ નાસા પ્રવરા ॥ ૭ ॥

रसनाभृत उंद सभान सदा, दशनावलि अनार-
 डलि सुजदा ॥ अघराइएा विद्रुम रंग घनं, नय
 शंज पुरालिधे पार्श्वनिनं ॥ १ ॥ अतिथारि मुकुट
 भस्तक दीपे, जाने कुंडल रवि शशि कृपे ॥ तुन भ
 हिमा भहि मंडल गाने, नित्य पंथि शब्द वान्नं वा
 ने ॥ ५ ॥ सुर किन्नर विद्याघर आवे, नर नारी ता
 रा गुण गावे ॥ तुन सेवे थोशठ छंद सदा, तुन ना
 में नावे कष्ट कदा ॥ ६ ॥ ने सेवे तुनने लाव घरो,
 नवनिधि थाये घर तेहु तणे ॥ अडवडियां तुं आ
 धार कह्यो, समरथ साहेज में आन लह्यो ॥ ७ ॥
 दुःजीयाने सुजदायड तुं दाजे, अशरणे शर-
 णे तुं राजे ॥ तुन नामें संकट विकट टले, चीछ-
 डीयां वालां आवी भले ॥ ८ ॥ नट बिर लंपट दूरें
 नासे, तुन नामें थोर थरड ब्राशे ॥ ९ ॥ राणा राजिल
 नथ तुन नाम थडी, सघले आगल तुन सेव थ
 डी ॥ १० ॥ अक्ष राक्षस किन्नर सवि गिरगा, डरी
 डेशरी दवानल विहंगा ॥ वध जंधन लय सघ
 लां नये, ने अडे भना तुनने ध्याये ॥ ११ ॥ लूत
 प्रेत पिशाच छली न शडे, नगदीश तवालिध
 नप थडे ॥ १२ ॥ भहोरा नेटिंग रहे दूरें, दैत्यादि कना
 तुं भद थरे ॥ १३ ॥ जायणी सायणी नये हुटडी, ल

गवंत थया तुन लनन थडी ॥ कपटी तुन नाम ली
 यां ऊं पे, दुर्जन मुजयी ल ल नं पे ॥ ११ ॥ भानी भ-
 छरा ला मुहु मोडे, तेपण आगलथी कर न्नेडे ॥ दु-
 भुज दुष्टादिउ तुंही दमे, तुन नपें महोटा भ्तेछ
 नमे ॥ १२ ॥ तुन नामें माने नृप सजला, तुन नश
 छिन्न ल नेम थंरुडला ॥ तुन नामें पामे रिधि ध
 एी, नथ नथ नगदीश्वर त्रिन्ग घएी ॥ १३ ॥ थिं
 तामणि डाभगवी पामे, हुय गय रथ पायड तुन
 नामें ॥ नन पद डुराई तुं आपे, दुर्जन नननां
 दारिद्रु डापे ॥ १४ ॥ निरघनने तुं धनवंत करे, तूणे
 डोहार लंडार लरे ॥ घर पुत्र डलत्र परिवार घणो,
 ते सहु भहिमा तुम नाम तणो ॥ १५ ॥ भणि मा-
 णिड, मोती रत्न नड्यां, सोवन लूषण जहु सुघड
 घड्यां ॥ वली पैहेरण नवरंग वेश घएा, तुम ना
 में नवी रहे ऊंछ भएा ॥ १६ ॥ वेंरी विश्णो नवि
 ताडी शडे, वली थड थुगल मनथी थमडे ॥ छव
 छिद्र उदडेहनो न लगे, निनरा न सद्य तुन न्योति
 लगे ॥ १७ ॥ ङग ङाडुर सवि थर हर ऊं पे, पाजंडी
 पण डो नवि डेरडे ॥ लूटादिउ सहु नाशी नखे, मा
 रण तुन नपतां नथ थाय ॥ १८ ॥ नड भूरजे ने भ
 ति हीनवली, अज्ञान तिभिर तसु नथ टली ॥

तुल्य समरएथी डाह्या थाये, पंडित पदपामीपू
 न्नशे ॥ शशाजश ज्ञाश ज्ञय न पीडा नासे, दुर्जल
 भुज दीन पणुं त्रासे ॥ गड गुंजड दुष्ट निडे संज
 लां, तुल्य नपें रोग शमे सघला ॥ शशा घहिला-
 गुंगा जहिराय लडे, तुल्य ध्यानें गत दुःख थाय
 तिडे ॥ तनु डांति डला सुविशेष वधे, तुल्य समर
 एशुं नवनिधि सधे ॥ शशा डरीडे सरी अहि रण
 जंध सया, नल नलए नलोहर अष्ट लया ॥ रां-
 गण पमुहा सवि नय टली, तुल्य नामें पामे रंग
 रली ॥ शशा ओं ह्रीं अहूं श्रीपार्श्व नमो, नमि-
 णि नपंतां दुष्ट दमो ॥ शिंताभणि मंत्र निडे ध्या
 ये, तिण घर दिन दिन दोलत थाय ॥ शशा नि
 डरए शुद्धें निडे आराधे, तस नस कीर्ति लंग
 मां वाधे ॥ वली डामित डाम सवे साधे, संमहि
 त शिंताभणि तुळ लाधे ॥ शशा भट भछर भ
 नथी दूर तने, लगवंत लली परें नेह लने ॥ त
 स घर डमला डल्लोव डरे, वली रान्य रमणी-
 जहु लील वरे ॥ शशा लय वारड तारड तुं त्राता,
 सन्न मन गति भतिनी दाता ॥ मात तात स-
 होहर तुं स्वामी, शिवदायक नायक हितडाभी ॥ श
 ॥ डरीणाडर डाडर तुं महारो, निशिवासर नाम न-

पुं ताहरो ॥ सेवकशुं परम कृपा करने, वातेसर वं
 छित इत देने ॥ २८ ॥ निन राव सदा तुं न्यकारी,
 तुल सूरति अति मोहन गारी ॥ गुब्बर नन पद
 मांहे राने, त्रिलुवन ढकुराँ तुल छाने ॥ २९ ॥ ठि-
 म लाव लले निनवर गायो, वाभा सुत देजी ज
 हु सुज पायो ॥ रवि मुनि शशी संवच्छर रंगें, देव
 सूरि मांहे सुज संगें ॥ ३० ॥ न्य शंजपुरालिधे पा
 र्थ विलो, सडलार्थ समीहित देहि प्रलो ॥ जुध ह
 र्ष शिथि विन्याय मुदा, तप लब्धि शिथि सुज था
 य सदा ॥ ३१ ॥ डलश ॥ ठिथ्यं स्तुतः सडलडाभि
 तसिध्दिघता, यक्षाधिरान नतशंजपुराधिरानः
 ॥ स्वस्ति श्री हर्ष शिथिपंडन सुप्रसादात्, शिष्येण
 लब्ध शिथिनेति मुदा प्रसन्नः ॥ ३२ ॥ ठिति पार्श्व
 निन छंद संपूर्ण ॥

अथ भांगलिक प्रारंभः ॥

भांगलिक पहेलुं डहुं अहे, उत्तम रावे सयल
 संदेह ॥ अरिहंत अरि नेहने नहिं डोय, सोय शर
 ण स्वामी मुन होय ॥ १ ॥ भांगलिक जीनूं मन घ
 रूं, लोड मांहे उत्तम छे जई ॥ सिध्दि गयाते सि
 ध्द अनंत, सोय शरण लव हृदय धरंत ॥ २ ॥ भां

ગલિક જોલું હવે તૃતી, લોકમાં બિત્તમ છે ને જાતિ ॥
 સાધુ શરણ લવિયાં અનુસરી, નિમ લવ સાયર
 હેલાં તરી ॥ ૭ ॥ માંગલિક થોથું અવધાર, કેવલિ
 લાંબ્યો ધર્મ સંલાલ ॥ ચલે રોગ શોગ લય મરણ,
 સાથું જીવ દયાનું શરણ ॥ ૮ ॥ સરણ ચાર કરે નર ને
 હ, લવ સાયર નવિ જૂડે તેહ ॥ સકલ કરમનો આણે
 અંત, મોક્ષ તણાં સુજ લહે અનંત ॥ ૯ ॥ કહે કવિય
 ણ ઈણિ વિધ કરે, તે વેહેલો મુકતે સંચરે ॥ લાવ
 ધરીને ને ગુણ ગાય, તે જીવ તરીને મુકતે જ
 ય ॥ ૧૦ ॥ અનાદિનો ધર્મ પાંજે હું રત્યો, હવે સા-
 થા દેવ ગુરૂને મલ્યો ॥ લલેં લાધો નિન શાસન ધ
 મ, નેહથી નાઠા સર્વે ભરમ ॥ ૧૧ ॥ દોહા ॥ પુણ્યે-
 મલિયા સદ્ગુરૂ, બિદ્યો જ્ઞાન દિણંદ ॥ કુલ લાધું
 આવક તણું, લાધા વીર નિણંદ ॥ ૧૨ ॥ જલ હલ તું ને
 રાજશે, શીયલને સમકિત ॥ વડો વ્યવહારી તે ક
 હિયેં, નેહને એ જે વ્રત ॥ ૧૩ ॥ સુતાં જેસતાં બિઠતાં,
 ને સમરે અરિહંત ॥ ૧૪ ॥ બિયાનાં દુઃખ લાંબશે, લેશે
 સુખ અનંત ॥ ૧૫ ॥ અંધ કલંકી બિનો લાણ, ચિંતા
 મણિ સન્યો પાષાણ ॥ સમુદ્ર સહેનેં ખારો હોય,
 નિનવર તોલેં નિનવર નેય ॥ ૧૬ ॥ શીતલ નિનવ
 ર કડું પ્રણામ, શીત સતીનાં લેશું નામ ॥ ૧૭ ॥ સ્ત્રી

थिंदन राळमती, द्यौपदी डौशल्या भृगावती ॥ १३ ॥
 ॥ सुखसा सीता सुलक्ष्मणा, शिवा कुंती शी
 लवती वज्राणा ॥ नल घराणी दमयंती सती, शू
 वा प्रलावर्ध पद्मावती ॥ १४ ॥ ०० नाभें सवि सं
 डट रत्ने, मन थिंतव्या मनोरथ इत्ते ॥ ०० नाभें
 सवि शीने डाल, वहियें भुक्ति पुरीनुं राळा ॥ १५ ॥
 लूत प्रेत ०० नाभें रत्ने, रिधि वृधि घर आवी
 भले ॥ ०० नाभें लग होय लगीश, तेह लणी सा
 भरीं निशदीश ॥ १६ ॥ ०० भोगाविक पडिऊ
 मणाभां उहेवानुं संपूर्ण ॥

अथ अनित निन स्तवन ॥

देशी नेमळना सातेवारनी ॥

अनित निनेसर देव, महारा स्वाभीरे ॥ भें
 पूरणा पुण्य पसाय, सेवा पाभीरे ॥ थिंतितनो द
 तार, मुळने भलिओरे ॥ हुवे मिथ्या मतनो नेर,
 सरवे दलिओरे ॥ १ ॥ तुम सम जीने देव, महारे
 नथणें रे ॥ नावे ओणें संसार, साथे वयणें रे ॥ नी
 रागी लगवंत, डरेणा रसीयारे ॥ आवीने मनडा
 मांदे, लडतें वसीयारे ॥ शा विन्या राणीना नंद,
 महेर डरीने रे ॥ निनशात्रु नृपकुल थंद, पुरित ह

રિતેં રે ॥ મન મોહન મહારાજ, કંચન કાચારે ॥
 અવલંબ્યા મેં મહારાજ, તોરા પાચારે ॥ ૭ ॥ એમ
 નાણીને નગદીશ, મુનને તારો રે ॥ તલવોલવ તથ
 થી નાથ, મુનને ઊગારો રે ॥ ઘણી ઘણી શી વાત,
 તુમને કહિયેં રે ॥ પ્રભુ બાંહે ચઢ્યાની લાજ, હવે-
 નિરવહિયેં રે ॥ આ તુમને છોડી ઓર, કેહને નચૂં રે
 ॥ પ્રભુ ઘાજો મુનને તેહ, કહિયેં સાચૂં રે ॥ અખય
 દસૂરીશ, ચરણ પસાચરે ॥ ધુશાલ મુનિ મન
 બંત, પ્રભુ ગુણ ગાયરે ॥ ૮ ॥ ઈતિ ॥

અથ વંકચૂલની સઝાથ પ્રારંભઃ ॥
 ડોઈલો પર્વત પૂંધલો રે લાલ ॥ એ દેશી ॥ નં
 બુદ્ધીપમાં દીપતું રે લાલ, જેત્ર ભરત સુચિશાલ રે
 ॥ વિવેકી ॥ શ્રીપુર નયરનો રાજાઓ રે લાલ, વિમ
 લજાશા લૂપાલ રે ॥ વિવેકી ॥ ૧ ॥ આદરને કાંઈ-
 આજડી રે લાલ ॥ એ આંકણી ॥ સુમંગલા પદરા
 ણીયેં રે લાલ, નન્યા તે યુગલ અમૂલ રે ॥ વિવેકી ॥
 નામ ઇચ્છું દોય બાલનું રે લાલ, પૂર્વે થૂલા વંકચૂ-
 લ રે ॥ વિવેકી ॥ આદરગારા ॥ અનુક્રમે ઊઘ્યત થ
 યો રે લાલ, લોક કહે વંકચૂલ રે ॥ વિવેકી ॥ લોક વ
 ચનથી લૂપતિ રે લાલ, કાલ્યો સુત વંકચૂલ રે ॥ વિવે

ડી ॥ આગાડા પૂજી શૂલા લઈ બેનડી રે લાલ, પલ્લી
 માંગયો વંડ શૂલ રે ॥ વિવેકી ॥ પલ્લી પતિ કીઓ ભિ
 લલડે રે લાલ, ધર્મ થકી પ્રતિજ્ઞા રે ॥ વિવેકી ॥ આગ
 ॥ જા સાત વ્યસન સરસો રમે રે લાલ, નગમે ધર્મ
 ની વાત રે ॥ વિવેકી ॥ ગાર પાડે ને ચોરી કરે રે લાલ,
 પાંચિશે તેણે સંઘાત રે ॥ વિવેકી ॥ આગાખાગળ પુ
 ર પતિ દીએ દીડરી રે લાલ, રાજવા નગરનું રાજ રે ॥
 વિવેકી ॥ સિંહ ગુફા તિણે પાલમાં રે લાલ, નિરલ
 ચ રહે ભિલ્લ રાજ રે ॥ વિવેકી ॥ આગાદા સુસ્થિત
 સદ્ગુરૂથી તેણે રે લાલ, પામ્યા નીમ તે ચાર રે ॥
 વિવેકી ॥ ફલ આગાદાગ માંસનું રે લાલ, પટ રાણી
 પરિહાર રે ॥ વિવેકી ॥ આગાજા સાત ચરણ ઓ
 સત્યા ધિના રે લાલ, ન દેવો રિપુ શિર ઘાય રે ॥
 વિવેકી ॥ અનુક્રમે તે ચારે નિયમના રે લાલ, પા
 રજું લહે ભિલ્લ રાય રે ॥ વિવેકી ॥ આગાદા વંડ
 શૂલે ચારે નિયમના રે લાલ, ફલ લોગવ્યાં પ્રત્ય
 ક્ષરે ॥ વિવેકી ॥ પરલવેં સુર સુખ પામિયો રે લા
 લ, આગલેં લેહેશે મોક્ષ રે ॥ વિવેકી ॥ આગાજા
 કષ્ટ પડે ને સાહસી રે લાલ, ન લોપે નિન્સ સીમ રે ॥
 વિવેકી ॥ કહે મતિ નીકી તેહની રે લાલ, નેહ કરે ધ
 મ નીમ રે ॥ વિવેકી ॥ આગાજા ઈતિ ॥

અથ ચોવીશ તીર્થંકર સ્તવના

પ્રથમ ભિનરે, આદિ ભિનેસર ધ્યાયિયેં ॥ મ
 ન શુધ્ધેરે, બીન્ન અન્નિત ભિન ગાઈયેં ॥ ભગના
 ચક્રે, ત્રીન્ન સંલવ બ્રહ્મણીયેં ॥ અભિનંદનરે, ચો
 થા દેવ વંજાણીયેં ॥ પાઞિથલો ॥ વંજાણીયેં અ-
 ભિનંદન ચોથા, પાંચમા શ્રી સુમતિ ॥ ધન્ય ધ-
 ન્ય પદ્મ પ્રભુલ છટ્ટા, નેણેં રાન્ય રિધિ સર્વે તલ
 ॥ શાસુપાર્શ્વ સ્વામીને મુક્તગામી, સાતમા શ્રી ભ
 ગ ગુરુ ॥ આઠમા શ્રી ચંદ્ર પ્રભુલ, સકલ સંધને
 સુજ કર ॥ ડા ॥ ઢાલ ॥ વંછિત પૂરણ પાસ ॥ એ દે
 શી ॥ નવમાં સુવિધિ ભિનંદ ॥ હાંભ નવમા ॥ ઈ
 રુ સહુ પાય નમેરે ॥ ઈરુ સહુ ॥ શીતલ દશમા
 દેવ, હાંભ શીતલ દશ ॥ સેવક ભન મન ગમેરો ॥
 સેગાજી ॥ અગ્યારમા શ્રેયાંસ ॥ હાંભ ॥ આશા
 પૂરે સહીરે ॥ આશ્યા ॥ વાસુ પૂન્યનું લીભિયેં ના
 મા ॥ હાંભ ॥ પાતક રહે નહીંરે ॥ પાતક ॥ પાતેર-
 મા કહિયેં દેવ ॥ હાંભ ॥ વિમલનાથ સ્વામિ આરે
 ॥ વિમલનાથ બીદમા ભિન અનંત ॥ હાંભ ॥ અનંત
 સુજ પામિયારે ॥ અનંત ॥ ડા ॥ ઢાલ ॥ ધર્મનાથ
 વંદૂરે, ધર્મનાથ ધરમમતિ ॥ શાંતિ ॥ શોભના
 રે, સુજ આપે તે અતિ ॥ ડા ॥ બિથલો ॥ અતિ સુજ

આપે શ્રી શાંતિ સ્વામિ, દુઃખ દાલિદ નિવારણો ॥
 એક રોગ રોગ અપહરણ કહિયેં, લલિત પાર ॥
 તારણો ॥ ૮ ॥ નવનિધ્ય છંડી સંયમ મંડી, કર્મ આ
 ઠે કાયેં કરી ॥ શ્રી શાંતિ બિનનું નામ નપતાં, મુક્તિ
 રમણી હેતાવરી ॥ ૯ ॥ ઢાલ ॥ સુખકારણ લલિય
 ॥ ૧૦ ॥ એ દેશી છે ॥ સત્તરમા કહિયેં, કુંથુ બિનેસ
 રસ્વામી ॥ અહોનિશ પાથ વંદૂં, મુક્તિ સંપદ પામી
 ॥ ૧૧ ॥ અરનાથ અઢારમા, ગુણવંત ગુણ તંડારામ
 લિલિન ઓગણીશમા, પામ્યા લલનો પાર ॥ ૧૨ ॥
 મુનિસુવ્રત વીશમા, એકવીશમા નમિ દેવ ॥ નેમ
 નાથ બાવીશમા, એહની કીલેં સેવ ॥ ૧૩ ॥ પાર
 સનાથ ત્રેવીશમા, ચોવીશમા વર્ધ્યમાન ॥ એ બિ
 ન ચોવીશો, ગાતાં નવે નિધાન ॥ ૧૪ ॥ સંવત શો
 લો કહિયેં, ચાલીશો તે સાર ॥ એ સ્તવન નર
 થીયું, વણથલિ નયર મોનર ॥ ૧૫ ॥ સેવક લા
 ઈયંદ વીનવે, ઊતારો લલપાર ॥ એ સ્તવન નગ
 તાં, હોય તે ન્ય ન્ય કાર ॥ એ સ્તવન ન લણતાં,
 હોય તે મંગલ માલ ॥ ૧૬ ॥ ઈતિ ॥

અથ સુવિધિ બિન સ્તવન ॥
 પ્રવચન વચન શોહામણ ॥ એ દેશી ॥ સુવિધિ

નિનેસર સુંદરૂં રે, સુવિધિ તણો કિરતાર રે ॥ નિણં
 દરાય ॥ સુવિધિ ઘાતા સહુ સંઘને રે લાલ ॥ ગુણ મ
 ણિ રથણ લંડાર રે ॥ નિણં દરાય ॥ ૧ ॥ સુવિધિ
 નિનેસર સેવિયેં રે લાલ ॥ એ આંડણી ॥ નયરીકા
 કંડીનો રાજ્યો રે લાલ, સુગ્રીવ નામેં લૂપ રે ॥ નિ
 ॥ તસ ઘરણી રામા ઊરેં રે લાલ, ઊપનો કુમર અ
 નૂપ રે ॥ નિ ॥ સુગાર ॥ અનુક્રમેં સંભમ આદત્યો
 રે લાલ, સહસ્ત પુરૂષ થયા સાથ રે ॥ નિ ॥ ચાર
 માસેં કેવલ લહ્યું રે લાલ, થયા થયા ત્રિલુવન ના
 થ રે ॥ નિ ॥ સુગાડા ॥ બે લાજે પૂરવ આઊજું રે
 લાલ, પાલી પામ્યા સુખ અનંત રે ॥ નિ ॥ નર
 નારી નિત ભપે રે લાલ, તસ ઘર થાયે શંત રે ॥ નિ
 ॥ સુગાર ॥ ગુજરાતી ગદ્ય મંડણો રે લાલ, શ્રી પૂ
 ન્ય કેશવજી બુણીંદ રે ॥ નિ ॥ તસ શિષ્ય લણે તે
 જસિ ઘણ રે લાલ, સંઘ સહુને આણંદ રે ॥ નિ ॥ ણં
 ॥ સુવિધિ ॥ ૫ ॥ ઈતિ ॥

અથ ધર્મ નિન સ્તવન ॥

છેડો નાંજી ॥ એ દેશી માં ॥

ધર્મ નિનેસર ધ્યાવો પ્રાણી, જગતારક નિન
 નણી ॥ આતમ અનુલવ રસ ચિત્ત આણી, ગાવો

गुण भणि जाणी ॥ १ ॥ निन गुण गावो ॥ हांरे
 प्रलु गुण गावो ॥ गावो गावो गावो, प्रलु गुण
 गावो ॥ निन गुण गावो ॥ अजे आंडणी ॥ रत्न
 पुरी रान्न श्रीलाए, राणी सुव्रता साथी ॥ भा
 त पिताना मन मोहे, निन घरमें रंग राथी ॥ प्र
 लुगा रा शुद्ध वैशाजनी सातमें थवीने, भातानी
 कुजें आवे ॥ महा शुद्ध वीनें न्नम डल्याणिड,
 छपन्न कुमरी गीत गावे ॥ प्रलुगा डा ठिन्नवल
 तेरसनी दीक्षा, प्रलु वीजे लते लावे ॥ पोष पू
 नमें डेवल पाभी, ध्यान शुद्ध प्रलु घ्यावे ॥ प्र
 लुगा ॥ घेनुष पीस्तालीश डंथन वरणी, देह
 प्रलुनी दीपे ॥ वल संछन प्रलु पाय गिराने,
 मोह सुलटने लपे ॥ प्रलुगा ॥ नेह शुद्ध पंथ
 भीनो दिन न्हाणी, समेत शिजर गिरि राया ॥
 महानंद आनंद पदवी पाया, नय नय श्री निन
 राया ॥ प्रलुगा ॥ इति ॥

अथ अन्वित निनस्तवना ॥

ઓયો આરો નિનવર વારો, અન્તિનાથ અ
ધિહારી ॥ એકશો સિતેર નિનવર વિથિરે, નવકો
ડિ કેવલ ઘારી ॥ આરો સદ્ગુથી સારો રાજ, અન્તિ

તનાથનો વારો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ નવ સહસ્ત
 કોડી મુનિવર મહોટા, અઢી દ્વીપેં ઊપગારી ॥ સાધુ
 સાધવી આચક આવિકા, ઊત્કૃષ્ટ નર નારી ॥ આરોગ
 ॥ શારાયશું રમતાં રાણી ભંત્યાં, ગરલ તણો ગુણ
 લીધો ॥ પુત્ર ભન્ન નાણીને રાન્નયેં, અનિત નામ
 તસ દીધો ॥ આરોગાડા અનિત કામ મોહ અ-
 ભતેં ભલ્યા, જ્ઞાન કેવલ તવ પાયો ॥ થોશદ્ધ ઈન્દ્ર
 મલી મહોત્સવ કીધો, ભિન વરના ગુણ ગાયો ॥
 આરોગાજ્ઞા પૂરવ લાજે જહોંતેર આયુ, પાલી પો
 હોતા મુગતેં ॥ અંગ ઊલ્લાસેં ગણી તેન્સિંધ-
 ભ લાંજે, ભિનવરના ગુણ નુગતેં ॥ આરોગાપા
 ઈતિ અનિત ભિન સ્તવન ॥

અથ દશારણલક્ષ્મી સબ્ધાય પ્રારંભઃ
 શારદા બુદ્ધિ દાયક, સેવક નયણાનંદા ॥ હું પ્ર
 ણમું નિભગુરૂ, લલિત ભન દર્શન ચંદા ॥ સમરૂ-
 શાસન પતિ, સાથો વીર ભિણંદ ॥ ૧ ॥ ઊથલો ॥
 દશારણલક્ષ્મી દેશેં અતિ ઊત્તમ, દશારણ લક્ષ્મી
 સોહે ॥ દશારણ લક્ષ્મી રાન્ન અતુલી જલ, લલિ
 ભનનાં મન મોહે ॥ શાન્યાયરાજ પ્રભ પ્રત્યેં પાલે,
 દાલે પર દલ પીડા ॥ વ્યસન નિવારે ધર્મ વિચારે,

કરે રંગ રસ ત્રીડા ા ડા ઢાલ ા ઈણેં અવસર અ-
 નુક્રમેં, નિનવર વિહાર કરંતા ા પહોતા તિણેં નગ-
 રી, સમવસરણ વિરથંતા ા મુનિવરને ગણધર,
 ખેચિર ભૂચિર વૃંદા ા સુરપતિને નરપતિ, પામ્યા
 પરમાનંદા ા જાગિથલો ા પરમાનંદ પામ્યો વન
 પાલક વેગેં નય ા વધાયા સ્વામી તુમ મન વલ્લ-
 ભ, શ્રી વીર નિનેસર આય ા પા સાત આઠ પગ
 સાહામો નેઈને, ભાવેં વંદન કીધો ા અંગ વિભૂ-
 ષણ સોવન રચિના, લાજ દાન તસ દીધો ા ડા ઢા-
 લ ા હવે ચિંતવે રાન્ન, મુલ સમ અવર ન કોઈ ા
 હય ગય રથ પાચક, મણિ માણિક રિધિ નેઈ ા
 હું તેણી પરેં વંદૂં, નેમ ન વાંઘા કેણેં ા અભિમા-
 ન ધરીને, પડહો વન્ડાવ્યો તેણેં ા જાગિથલો
 ા તેણે નગરી માંહે પડહો વન્ડાવ્યો, વેગેં કરો
 સજ્જાઈ ા સોના રૂપા ઘાટ સાવટૂં, ને નેઈયેં તે-
 લ્યો લાઈ ા ા સરસ સણગાર પાટ પટંજર,
 સકલ સન્નઈ કીનેં ા અચિર આયુષો સાસય
 સુખ, નિનવર વાંદી લીનેં ા ડા ઢાલ ા ભદ્ર ભ-
 તિક સરિજા, હાથી તે સહસ્સ અઢાર ા હયવર
 પાંજરીઆ, ચોવીશ લાજ બીદાર ા વર રથ નેત-
 રીઆ, દઢ એકવીશ હન્નર ા એક સહસ્સ સુ-

ખાસન, અંતે ઊર પરિવાર ॥૧૭૧॥ ઊથલો ॥ અં
 તે ઊર પાંચિશેં મનોહર, સોલ સહસ્ત રાન્નના ॥
 સેવા સારે કોડ એકાણું, પાયક લીમ સમાના ॥
 ॥ શોલ સહસ્ત ધ્વન્ન લહકંતી, આમર ચિહું દિ
 શ સોહે ॥ મેઘાડંબર છત્ર બિરાને, લલિયણનાં
 મન મોહે ॥ ૧૨ ॥ ઢાલ ॥ કરી લલીય સન્નઈ, પુર
 બાહિર નૃપ આવે ॥ પટ ગયંવર ચિહિઓ, રાન્ન
 મન એમ લાવે ॥ ચતુરંગી સૈન્યા, રિધિ દેખી
 એમ જોલે ॥ મહારી રિધિ આગલ, અવર સહુ
 તૃણ તોલે ॥ ૧૩ ॥ ઊથલો ॥ તૃણ તોલે સહુ મુળ
 ગલ, એમ અલિમાનેં હરજે ॥ સુર ભુવનેં તિહાં
 જેડો ઈન્દ્ર, અવધિ જ્ઞાનેં નિરજે ॥ ૧૪ ॥ બિનવર
 લક્ષિ કરી બહુ રાન્ન, પણ અલિમાનેં ચિહિઓ
 ॥ બિનવર લક્ષિ કરી કુણ વંદે, ત્રિભગ આવે
 ન્હીઓ ॥ ૧૫ ॥ ઢાલ ॥ હવે ચિંતવે ઈન્દ્ર, ઐરાવ
 ણ સુર તેડ્યો ॥ અંબલિ નેડીને, આવી બિલો નેડો
 ॥ વીર વંદન નશું, માન બિતારણ કાળ ॥ ઐરાવ
 ણ સરિખા, ચોશઠ સહસ્ત ગભરાળ ॥ ૧૬ ॥ ઊ
 થલો ॥ ગભરાળ એક એકથી સોહે, મસ્તક પંચ
 રો ખાર ॥ મસ્તક મસ્તક આઠ દંતૂશલ, સોહે -
 અતિહિ સફાર ॥ ૧૭ ॥ ઘાંત ઘાંત પ્રત્યે આઠ વાવ-

ડી, વાજ્ય વાજ્યે આઠ કમલ ॥ કમલ કમલ પ્રત્યે લા
 ખ પાંખડી, લાખ નાટડી તિહાં વિમલ ॥ ૧૮ ॥ ઢાલ
 ॥ ડોડા એક એક વિથિ, કમલ પ્રત્યે પ્રાસાદ ॥ અ
 ય મહિષી આઠ આઠ, સાર્યે ઈન્દુ બિલ્લાસ ॥
 પતિ ભુવને બેઠો, આજ્યો ઈન્દુ નમ ॥ બની-
 શ બધે નાટક, રમક નમક વહે તામ ॥ ૧૯ ॥ બિ
 લાલો ॥ તિહાં વીર વાંદીને બેઠો, દશારણ ભર
 નરેશ ॥ શુભ બિન્નલ ગળ ઘંટા સંઘાતે, ઈન્દુ કી
 ઓ પ્રવેશ ॥ રંગાબિંચો વદન વિલોકે રાન, ચિહ્ન ધિ
 શિ રિધિ અસમાન ॥ મહારો મદને એણે બિતા
 ર્યો, તો ભજ્યો અપ્રમાણ ॥ રંગાદાલ ॥ મેં રિધિ
 નો ગારવ, ફોડટ કીઓ આળ ॥ ઈન્દુની રિધિ આ
 ગલ, એ આવે કિણ કાન ॥ હવે ને એ છંદુ, તો હ
 રે સ્વર્ગ વાસી ॥ વીર ચરણે પોહોતો, રાય મન
 ઈશ્યો વિમાસી ॥ રંગાબિંચલો ॥ ઈશો વિમાસી
 ને અભિમાને, રાયે ચારિત્ર લીધો ॥ ઈન્દુ કહે અજ
 મેં નવિ થાલે, તેં બોલ્યો તેમ કીધો ॥ ૨૦ ॥ મેં ને
 હોડ કરી તુમ સાર્યે, તે બમને રિજિરાન ॥ મુન
 માં શક્તિ ઘણી છે બીજી, પણ એ નવિ થાયે
 આળ ॥ રંગાદાલ ॥ ઈન્દુ વાંદીને બોલે, ધન્ય માનવ
 અવતાર ॥ અભિમાન ધરીને, નૃપ પામ્યો લવ પાર

॥ હવે વીર પયંપે, માન માનવને હોય ॥ ઈન્દ્ર પાચ
 લગાડ્યો, જોહ સમો અવર ન કોય ॥ રૂપા ॥ ઊચલો ॥
 જોહ સમ અવર ન કોય દૂને, ભૂને કરમ સં-
 ઘાતે ॥ કેવલ પામી મુક્તે પહોતો, માંગલિક હોઈ
 ॥ વાતે ॥ રડાલણતાં ગુણતાં ઊત્તમના ગુણ, પો
 હોંથે સકલ ભગીશ ॥ શુભ વિનય પંડિત એમ જો-
 લે, લાલ વિનય નિશ દીશ ॥ રજા ઈતિ ॥

અથ પાર્શ્વભિન્ન સ્તવન ॥

દેશી નણદલની ॥

ભિન્નવર હે ભિન્નવર, આદેશર ધરણે નમી
 ॥ મન સમરી ગુરૂરાય ॥ ભિન્નવર ॥ ત્રેવીશમો ભિ
 ન ગાયશું, ઈન્દ્ર નમે ભક્ત પાચ ॥ ભિન્નવર ॥ ૧ ॥ મુ
 ભ મન મોહ્યું પાસલ ॥ આશ પૂરણ નિત્ય મેવ ॥
 ભિન્નવર ॥ ડમઢ મહા હઢ છેદીઓ, તુંતો પ્રત્યક્ષ
 દેવ ॥ ભિન્નવર ॥ મુળ મન મોહ્યું પાસલ ॥ રાએ
 આંડણી ॥ નયરી વણારસીનો ઘણી, અમ્બ સેન
 નૃપ મહા બ્નણ ॥ ભિન્નવર ॥ વામા તસ ધરણી
 કહી, ભેહની અમૃત વાણ ॥ ભિન્નવર ॥ મુળનાડા
 ભિન્નવર હે હો ભિન્નવર ॥ લોહ થડી કંથન કરે, જો
 તુળ નામ પ્રતાપ ॥ ભિન્નાનીલ વરણ નવ હાથના,

નિત્ય પ્રત્યેં જીપીયેં નપ ॥ નિગા મુલ ॥ નિનવ
 ર હે ॥ ના મોર મલ્લાર સુણિ કરી, નિમ રીને
 નગ માંહે ॥ નિગા મયગલ રેવા નલ લહી, પામે
 અંગ બિછાહ ॥ નિગા મુલ ॥ નિનવર હે ॥ ૫ ॥
 તરશ્યાને નલ બેહવું, ત્લૂજ્યાને વલિ અન્નાભિ
 ॥ સીતા મન લેમ રામલ, તિમ તુલ્યું મુલ મ-
 ન્ન ॥ નિગા મુલ ॥ નિનવર હે ॥ ૬ ॥ પારસ પર
 મ પદ પામિયા, શહેર રાણપુર ગામ ॥ નિગા ગુ
 રે લાજમીચિંદ પસાયથી, ગંગેં કસ્યા ગુણ ગ્રામ
 ॥ નિગા મુલ ॥ નિનવર હે ॥ ૭ ॥ ઈતિ ॥

અથ જંજુ સ્વામીની સજ્જાય પ્રારંભ:

સરસતી સામિને વીનવું, સદ્ ગુરે લાણું
 પાથ ॥ ગુણે ગાણું જંજુસ્વામીના, હરજ ધરી
 મન માંહે ॥ ધન્ય ધન્ય ધન્ય જંજુ સ્વામીને ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ સંભ્રમ પંથ સામી દોહિલો, વ્રત
 છે જાંઝની ધાર ॥ વેલુના વાલવા ડોલિયા, તે
 કેમ વાલ્યાલ ન્ય ॥ ધન્ય ॥ ૨ ॥ પાથ અણવાણે-
 લ થાલવું, કરવોલ બિગ્ર વિહાર ॥ જરેરે જપોરે
 કરવી ગોચરી, દિન કર તપેરે નિલ્લાડ ॥ ધન્ય ॥
 ૩ ॥ ડોડ નવાણું સોવન તાહરે, તાહરે છે આઠે

નારિ ॥ લોગ વેલારે નેગ કાંઠીં ધરો, લોગવો લો
 ગ વિલાસ ॥ ધન્યગાજા પરણીને શું ન પરિહરો,
 હાથ મેલ્યાનો સંજંધ ॥ લોગ તણારે સુજ સુહૃદ
 નહીં, લોગવો લોગ સંસાર ॥ ધન્યગાપારામ
 સીતાને વિનેગડે, જહોત કીયા સંગ્રામ ॥ છતીરે
 નારી પીયુડા કાંઈ તન્ને, કાંઈ તન્ને ધનને ધાન્ય
 ॥ ધન્યગાદા સંભ પાલવો સ્વામી દોહિલો, પા
 લવા પાંચે આચાર ॥ પછેને કદશો સ્વામી ઓરતો,
 ભિમ કીધો મેઘ કુમાર ॥ ધન્યગાજાલંબુ કહે ના
 રી સુણો, અમે લેશું સંયમ તાર ॥ સાથો સનેહ
 કરી લેજવો, તો સંયમ લીઓ અમ સાથ ॥ ધ
 ન્યગાટા તિણ સમે પ્રલવો આવિયા, પાંચશેં થો
 રની સાથ ॥ તેહને નંબુ સ્વામિયેં જૂનબ્યો, જૂનવી
 આઠે નાર ॥ ધન્યગાજા સાસુ સસરાને જૂનબ્યાં,
 જૂનબ્યા માયને જાપ ॥ પાંચશેં અઢાવીશ થી,
 લીધોલ સંભ તાર ॥ ધન્યગાજા સુધરમા -
 સ્વામી પાસેં આવિયા, લીધો છે સંયમ તાર ॥ કર્મ
 જપાવી કેવલ પામીયા, પાહોતા છે મુક્તિ મોન
 ર ॥ ધન્યગાજા સંવત સત્તર છબીશમેં, કડૂયર
 નગર મોનર ॥ સેવક સંધો એમ ઓધરે, જુના
 મેં ન્યન્યકાર ॥ ધન્યગાજા ઈતિ ॥

અથ રાત્રિમિતિની સઝઝાય પ્રારંભઃ ॥

સાંલલ રે તું સઢની હમારી, કંથેં કામણ કી
ધાંભ ॥ મોહનભયેં મૂરતિ દેખાડી, ચિત્તડાં હરિ-
હરિ લીધાં ॥ રથડો વાલોભા ॥ ૧ ॥ રથડો વાલો નેહ
નિહાલો ॥ અમને તે પ્રતિપાલોભા ॥ પાતલીયાભ
જાંહુ પસારી, પ્રેમેં પાલવ બલો ॥ રથડો વાલોભા ॥
૧ ॥ શાનારી પરણો નાથભ તમેં, રંગમાં રોષ ન કીને
ભાનેજનીયામાં ભુગત કરીને, પ્રેમેં રસ તે પીને
ભા ॥ રથડો ગાડાતોરણ આવી વિરહ ભગાવી, કિ
મ વલિયેં પ્રભુ પાછાભા ॥ અમેંતો અબલા નારિ
તુમારી, પૂરણ પાલો વાપા ॥ રથડો ગાઠાકેશરી
આ કરેણા કરીને, મનમંદરિયેં આવોભા ॥ હૈયડા
માંહે હર્ષ ધરીને, હસી કરીને જોલાવો ॥ રથડો ગા
પા ॥ પરણો નારી પાતલિયાભ, તે કોહી નવિ મૂકે
ભા ॥ શું કહિયેં શામલિયા તુમનેં, ચતુર યઈને શૂ-
કે ॥ રથડો ગાડા નયણ તુમારાં નિરખી હરખી, હર્ષ
યજું શીતલ થાયભા ॥ લલે મલીઓ વીરભનો વા
લો, લીધા કંત મનાય ॥ રથડો ગાડા ઈતિ ॥

અથ મેઘ મુનિનું ચોઢાલીયું પ્રારંભઃ ॥

પ્રથમ ગણધર ગુણનીલોરે, શ્રીગૌતમ ગણ

ધારામન સમરી હું ગાયશું રે, શ્રેણિક પુત સુ
 જકારો રે ॥ વીર સમોસર્યાં ॥ રાજ્યહી જીવાનો
 રે, સકલ ગુણેં ભર્યા, સુંદર સોવન વાનો રે ॥
 વીર ॥ રાજા વેગેં આવી વધામણી રે, આવી પરજ
 ઘાખાર ॥ મેઘકુમર પણ આવિયારે, વાંઘા ભગદા
 ધારો રે ॥ વીર ॥ ગાઝા મેઘકુમાર વૈરાગીઓ રે, વાણી
 સુણી રે રસાલ ॥ સાર સંનમ સંસારમાં રે, બાકી
 માયા ભલો રે ॥ વીર ॥ ગાઝા ધરે આવી કહે માત
 ને રે, આપો અનુભતિ સાર ॥ વચન કથન કહ્યાં ધ
 ણાં રે, સૂત્રેં છે વિસ્તારો રે ॥ વીર ॥ ગાપા ધીરજ થિ
 ત્ત કરી ધારણી રે, આપે અનુભતિ હેવ ॥ માહા મ
 હોત્સવેં દીક્ષા દીધે રે, શ્રી દેવાધિદેવ રે ॥ વીર ॥ ગાઝ
 ॥ પ્રથમ તો પોરસી લણી રે, ભિનશાસન આપ્યા
 રા ॥ સાધુની રીત તિહાં સાચવી રે, છેડે મેઘકુમા
 ર રે ॥ વીર ॥ ગાઝા ઢાલ જીભ ॥ કોઈક થંપે સાચ
 રો રે હાં, કોઈક સંઘટે અણગાર ॥ મેઘ મુની સૂ ॥
 કોઈક છાંટે રેણુકારે હાં, ચિંતે મેઘકુમાર ॥ મેઘ
 ॥ ગા છોડી રાજ રિધિ ભંડાર, પણ મન ધીર ધ
 રૂં ॥ લીધો સંનમ ભાર, મેઘ મુનિ સૂ ॥ રા ॥ કિહાં
 કંથન કિહાં કાચલાં રે હાં, કિહાં સાચરો કિહાં સે
 ॥ મેઘ ॥ ગા કિહાં સન્ન કિહાં સાધુ ભરે હાં, કિહાં

માતાનાં હેન ॥ મેઘનાડા ॥ કિહાં મંદિર કિહાં મા
 તિઆં રે હાં, કિહાં સાધુની રીત ॥ મેઘનાડિહાં
 પ્રેમઘની પ્રીતડી રે હાં, કિહાં ગૌરીનાં ગીત ॥ મે
 ઘનાડા ॥ કિહાં ફૂલ કિહાં કાંડારે હાં, કિહાં ચંદન
 કિહાં લોચિ ॥ મેઘના પૂરવ લોગ સંતારતો રે હાં, મે
 ઘ મુનિ કરે સોચિ ॥ મેઘના ॥ મેઘ મુનિ કોપેં ચ
 ડ્યો રે હાં, મનમેં ચિંતે એમ ॥ મેઘના લટ પટ
 કરી દીક્ષા દીએ રે હાં, હવે કરે છે કેમ ॥ મેઘના શા
 કાંઈ ન લીધું એહનું રે હાં, નવી કીધો વલી આ-
 હાર ॥ મેઘના મન માન્યું કરેં માહરેં રે હાં, એતો છે
 વ્યવહાર ॥ મેઘના ॥ હાલ ત્રીભા ॥ કોઈલો પર્વત ધૂં-
 ઘલો રે સાલ ॥ એ દેશી ॥ પ્રાત સમય ઊતાવલો રે
 મેઘ, આંવ્યો વીરજીને પાસ રે ॥ મુનીસર ॥ પડિકક
 મણું પણ નવિ કર્યું રે મેઘ, ઊલો મનને ઊઘાસ
 રે ॥ મુનીના ॥ વીર જિનેસર એમ લણે રે મે
 ઘ, તુંતો ઊત્તમ નતરે ॥ મુના ॥ શ્રેણિક સુત ન
 ગ નાણીયેં રે મેઘ, તાહરે મન એ શી વાત રે ॥
 મુના ॥ શા વીર ॥ શા રિધિ મુનિ તેં લ્યજી રે મેઘ,
 તન્યા લોગ વિલાસ રે ॥ મુના ॥ ચિંતામણિ પા-
 મ્યા પછી રે મેઘ, કેમ નિગમિયેં આલ રે ॥ મુના ॥
 ॥ વીરના ॥ ચક્રીયી અધિકો કહ્યો રે મેઘ, સંભ

સુજ સંસાર રે ॥ મુગા એ દુઃખ મુનિ તું શું ગ
 હો રે મેઘ, પૂરવ લવ સંલાલ રે ॥ મુગા આવી
 ॥ પૂરવ લવ તવ સાંભળ્યો રે મેઘ, હાથીનો
 અવતાર રે ॥ મુગા શરીર શુશ્રૂષા નવિ કરે રે મે
 ઘ, કરે દોય નયણની સાર રે ॥ મુગા પાવી ગાઢા
 લ થોથી ॥ પંથ સમિતે સમિતો સદા, નિત પા
 લે રે પાલે પંથાથાર ॥ દીક્ષા પાલે દીપતી, નિત્ય
 લણે રે લણે અંગ ઈચ્છાર ॥ પા ધન ધન મેઘ
 મુની સરૂ, ધન ધન એ ચિતુર સુન્નણ ॥ ધિર ક
 રીને થાપીઓ, વીર વાણી રે વાણી અભિય સમા
 ન ॥ શા ધન ॥ ડુકડર કારક તપ તપી, અંતકાલે
 રે અંતકાલે અણસણ કરી સાર ॥ અનુત્તર ચિ
 માને સુજ લોગવે, વલી સીંચે સીંચો મ
 હા વિદેહ ખેત્ર મોહર ॥ ધન ॥ ડામ્રી પૂજ્ય
 શ્રીગણેશજી, પ્રસાદે રે કીધી એહ સજ્જાય
 ॥ રિજિ ચાદવ યુગતે કહે, નિત્ય લણતાં રે લ
 ણતાં સુજ થાય ॥ ધન ॥ આ ઈતિ ॥

અથ એલાયથિ કુમારની સજ્જાય ॥
 નામ એલા પુત્ર નણિયે, ધનદત્ત શેઠનો
 પુત્ર ॥ નાટક નેવાને નીસર્યો, રાજે ઘરનાં રે સુ

તાપાકર્મ ન છૂટે રે પ્રાણીઆપાએ આંડણીપા
 નટવી દેખી રે મોહિ રહ્યો, પૂરવ મોહ વિકારાણિ
 નકુલ છંડી રે નટ થયો, નાણી સરમ લગારાક-
 મંગાશામાત પિતા કહે પુત્રને, નટ નવિ થાયેરે ન
 તાપુત્ર પરણાવું રે પદમણી, સુખ વિલસે સોહાં
 તાકર્મગાઢા કેણ ન માન્યું રે તાતનું, નજ્યો નેહ
 વિકારા નટ થઈ શીખ્યો રે નાથિવા, નાણી સરમ
 લગારાકર્મગાજાએક પુર આજ્યો રે નાથિવા, થ
 ઢિઓ વંશ વિવેકા નોધારા ઊપર નાથિતો, મલિ
 થાં લોક અનેકાકર્મગાચા ઢોલ વન્નવેરે નટ
 વી, ગાવે કિન્નર સાદાપાય તલ ઘૂઘરા ઘમ
 ઘમે, ગાને અંજર નાદાકર્મગાદા દોય પગ પ
 હેરી રે પાવડી, થઢિઓ વંશ ગળગેલ પાતિહાં રા
 થ આગલ નાથિતો, ખેલે નિત નવા ખેલાકર્મ
 પાજા તવ તિહાં ચિંતે રે ભૂપતિ, મોહ્યો નટવીને
 સાથ પાને નટ પડે રે નાથિતો, નટવી રહે મુળ હ
 થાકર્મગાટા દાન ન આપે રે ભૂપતિ, નટે ન
 ણી રે વાત પાહું ઘન વંછૂં છૂં રાયને, રાય વંછે મુ
 લ ઘાત પાકર્મગાજા દાન લીઊં હું રાયનો, તો
 મુળ ભવિત સાર પાઈમ મન માંહે ચિંતવી, થ
 ઢ્યો થોથી રે વાર પાકર્મગાજા તવ તિહાં મુનિ

વર પેજિયા, ધન ધન સાધુ નિર્ગ્રંથ ॥ મોદક વો
 હોરાવે માનિની, માન્ય કરો કહે મહંત ॥ કર્મગાણ
 ॥ તવ તિહાં મુનિવર વોહોરતાં, નદેં પેજ્યા મહા
 લાગ ॥ ધિગ્ ધિગ્ વિષયારે ભવને, એમ નટ પા
 મ્યો વૈરાગ ॥ કર્મગાણ ॥ સંવર ભાવેં રે કેવલી,
 થયો કર્મ જપાય ॥ કેવલ મહોત્સવ સુર કરે, લ
 જ્ઞિ મુનિ ગુણ ગાય ॥ કર્મગાણ ॥ ઈતિ ॥

અથ મહાવીર જ્ઞિ સ્તવન ॥

નહીં માનું રે અવરની આણ, નારે પ્રભુ નહીં
 માનું ॥ માહારે તાહરેં વચન પ્રમાણ, અવરને નહીં
 માનું ॥ શા એ આંકણી ॥ હરિ હરાદિક દેવ અનેરા,
 દીઠા મેં ભગ માંહેં રે ॥ લામિની લમર કુટિલ સહુ
 ભોગી, તેતો મુઠને ન સુહાય ॥ નારેગારા કોઈ
 ક રાગી કોઈક દ્વેષી, કોઈક લોલી દેવરે ॥ કોઈ
 ક મદ માયાના લરિયા, શી કરવી તસ સેવા ॥ ના
 રેગાઠા મુઠ પણ દીસે નહીં નેહ માં, તારી પ્રભુ
 તિલ માતરે ॥ તે દેખીને દીલ નવી રીને, શી કર
 વી તસ વાત ॥ નારેગાજી ॥ તું ગતિ તું મતિ તું મુન
 સ્વામી, ભવ ભવન આધારરે ॥ રાત દિવસ
 સપનાંતર તું હી, તું હી તું હી મારે નિરધાર ॥ ના

રેનાપા ॥ થોવીશમો બિન ત્રિલુવન સ્વામી, રા
 ન્ન સિધ્ધારથના નંદરે ॥ ત્રિશલાળના નાહા
 નડીયા તુમ, દીઠડે અતિ હિ આનંદ ॥ નારેનાદા
 અવગુણ સરવ ઊવેજીને મુને, સેવક કરીને નિ
 હાલરે ॥ નગજંધુ એ વિનતિ માની, મહારા દુ
 ખને દૂરેં રાત ॥ નારેનાગા સુમતિ વિન્ય ક
 વિરાયનો, કહે રામ વિન્ય કર નેડરે ॥ ઊપગા
 રી અરિહંતલ, મહારા લવ લવ જંધન છોડ
 ॥ નારેના ॥ ૮ ॥ ઈતિ ॥

અથ મહાવીર બિન સ્તવન ॥

ગિરવારે ગુણ તુમ તણા, શ્રીવર્ધમાન બિ
 ન રાથારે ॥ સુણતાં શ્રવણેં અમીઝરે, નિર્મલ
 થાય મોરી કાયા રે ॥ ૧ ॥ ગિરવાના તુમ ગુણ ગ
 ણ ગંગાલલેં, હું લીધીને નિર્મલ થાઊંરે ॥ અવ
 ર ન ધંધો આદરેં, નિશ દિનતોરા ગુણ ગાઊંરે
 ॥ ગિરવાના શા લલ્યા ને ગંગાલલેં, તે છિલ્લર
 લલકેમ પેસે રે ॥ માલતિ ફૂલેં મોહિઓ, તે જાવ
 લ નઈ કેમ જેસે રે ॥ ગિરવાના ગા ઈમ અમેં તુમ
 ગુણ ગોઠશું, રંગેં રાધ્યાને વલી માધ્યારે ॥ તે કિ
 મ પર સુર આદરે, ને પર નારી વશ રાધ્યારે ॥ ૨ ॥

રવાગાજા તું ગતિ તું ભતિ આસરો, તું આલંબન મુ
 ન પ્યારો રે ॥ વાચક નસ કહે માહરે, તું ભવન પ્રા
 ણ આધારો રે ॥ ગિરવાગાપા ઈતિ ॥

અથ શિખામણની સજ્જાય ॥

ધારણી મનાવે રે મેઘ કુમારને રો ॥ એ દેશી ॥
 કાંઈ નવિ થેતો રે ચિત્તમાં ભવડારે, આયુ ગલે દિ
 નરાત ॥ વાત વિસારી રે ગર્ભાવાસની રે, કુણ કુ
 ણ તાહરી ભત ॥ કાંઈ નગાપા દોહિલો દીસે રે
 માનવ લવ તણી રે, શ્રાવક કુલ અવતાર ॥ પ્રાપ
 તિ પૂરી રે ગિરવા ગુરૂ તણી રે, તુલ ન મલેવારો
 વાર ॥ કાંઈ નગાપા તું ભત ભણે રે એ ધન માહુ
 રે રે, કુણ માતા કુણ તાત ॥ આપ સંવારથે સ
 હુ કોઈ મલ્યું રે, મ કર પરાઈ તું તાત ॥ કાંઈ ન
 ॥ ડા પુણ્ય બિહૂણારે દુઃખ પામે ઘણારે, દોષ દી
 એ કિરતાર ॥ આપ કમાઈ રે પૂરવ લવ તણી રે,
 ન મિટે તેહ લગાર ॥ કાંઈ નગાજા કઠિણ કમ્પને
 અહુર્નિશ ને કરે રે, તેહનાં ફલ ને વિપાક ॥ હું ન
 વિ ભણું રે કુણ ગતિ તાહરી રે, તે ભણે વીત રા
 ગ ॥ કાંઈ નગાપા તેં દુઃખ સહ્યારે બહુ રમણી
 તણારે, અનંત અનંતી વાર ॥ લઙ્ગિ કહે રે ને

નિનને લને રે, તે પામે મોક્ષ દુવાર ॥ કાંઈ ન
પાડા ઈતિ ॥

અથ પરનારી પરિહાર સઝાયા ॥

નેહ ન કીનેં રે ભવ પરનારી શું, દેખી અનોપ
મૂંડોળા કિંપાક કલરે દીસે સોહામણાં, પણ છે
દુર્ગતિ મૂંડોળા નેહ ન કીનેં ॥ ૧ ॥ એક સીતાને રે
કારણેં રાવણે, જોયું લંકાનું રાનેળા સત્ય પ્રલા-
વેં રે રામચંદ્ર સમુદ્રમાં, પથ્થરે જાંઘી પાનેળા
નેહ ન ગાશાંઈ નચાવ્યો રે અહિલ્યા તાપસી, સુ-
ભ ન પાવ્યો નારીળા લીજ મંગાવી રે રાન-
મૂંડને, નારી નેહ નિવારોળા નેહ ન ગાડા ચુલણા
રાણી રે સુત હણવા કીઓ, સૂરિ કંતારેં કંતોળા
એહવું નાણી રે લવિયણ પરિહારો, નેહનાં ચિરિત્ર અ-
નંતોળા નેહ ન ગાજા નેમિ નિનેસર લંબુ કુમર
નિશ્યા, ન પડ્યા નારિ પ્રસંગોળા કવિયણ કહે રે-
તે નર પામિઆ, નિહાં છે સુખ અલંગોળા નેહ
ન ગાપા ઈતિ ॥

અથ કુમતિ સુમતિની સઝાયા ॥

વાંશલડીની દેશીમાં ॥ અહો કુર્મતડી, વેરણ

થઈ લીધોરે મહારા નાથને ॥ એ દેડાતુને મ
 મતા માતાયે નઈ છે, તું તો દૂતપણામાં ગાહી છે,
 તું તો વાઘણ થઈને વાહી છે ॥ હો દુરમત ॥ ૧ ॥
 તું મિથ્યાત ચરની થેદી છે, તું કપટપણાની પેદી
 છે, તું તો લોલ સંઘાતે લેદી છે ॥ હો દુર ॥ ૨ ॥ તેં
 મોહ મદિરા પ્યાલો પાયો છે, મહારો નાથ તેણે
 લરમાયો છે, તેં સુદૃત જનનો જાયો છે ॥ હો
 દુર ॥ ૩ ॥ તેં કપટ કેલવણી કીની છે, વલી વાત
 કરે બહુ ભણી છે, પણ ગુણ ઠાણે તું હીણી છે ॥
 હો દુર ॥ ૪ ॥ મહારો કંત પાસમાં પાડ્યો છે, મહ
 રો વિવેક પુત્ર વિણસાડ્યો છે, મહારો સમકિત
 મંત્રી તાડ્યો છે ॥ હો દુર ॥ ૫ ॥ તાહારો માન પુ
 ત્ર મને જારો છે, તેતો દુર્ગતિ પુરનો દારો છે,
 એ તો ભવ અટવીનો આરો છે ॥ હો દુર ॥ ૬ ॥
 કહે દુરમતડી દોષ નહીં મહારો, મેં તેડ્યો નહીં
 સ્વામિ તાહારો, એ જીપાધિ તણો સહિ જીપગા
 રો, હો સુમતિ ॥ મુળને એવડો દોષ દીઓ શ્યા
 માટે ॥ ૭ ॥ એ દેડ છે ॥ નીર વહે નીચે ઢાલે, જંથું
 ન વહે કોઈ ઢાલે, એતો કલબલ કરી કોઈક
 વાલે હો ॥ સુમતિ ॥ ૮ ॥ મેલા ખેલા નિહાં હોવે,
 આણ તેડ્યો નગ સહુ નેવે ॥ એ તો જાતે નિશિ

સઘલી જોવે ॥ હો સુમતિગાજી ॥ તિહાં દેવ ગુરુ
 દર્શન કરવા, કયા સુણી પાતક હણવા, તિહાં મો
 હ આવે છે મન હરવા હો ॥ સુમતિગાજી સાંગે ક
 યા સુણવા નવે, આવસ જિંઘ તિહાં આવે, લગ
 વાન વચન નહીં મન લાવે ॥ હો સુમતિગાજી ॥ હ
 વે કંત તમારો સમન્નવો, પ્રેમ વાયકથી પરચા
 વો, તિહાં દુર્મતિનો નહીં કાંઈ ઘવો ॥ હો સુમતિ
 ગાજી ॥ સમતા ઘરમાં ને ઠરશે, શુદ્ધ સમકિત
 તેહિન ઘરશે, લવ સાગર પણ તેહિન તરશે
 ॥ હો સુમતિગાજી ॥ ને જીપાધિ તણા ઘરથી ટ
 લશે, સમાધિ તણા ઘરમાં લલશે, તેતો મહાનં
 દપદમાં નઈ મલશે ॥ હો સુમતિગાજી ॥

અથ જ્ઞાન પંથમીનું સ્તવન ॥

પંથમી તપ તુમેં કરો રે પ્રાણી, નિમ પામો
 નિર્મલ જ્ઞાન રે ॥ પ્રથમ જ્ઞાનને પછે કિરિયા, ન
 હીં કોઈ જ્ઞાન સમાન રે ॥ પંથમીગાજી ॥ નંદિ સૂત્ર
 માં જ્ઞાન વોજાણું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકાર રે ॥ મન
 તિ શ્રુત અવધિને મનઃપર્યવ, કેવલ જ્ઞાન જી
 ઘાર રે ॥ પંથમીગાજી ॥ મતિ અઢાવીશ શ્રુતના
 ચીજોદહ, અવધિ જર અસંખ્યાત રે ॥ દોય લેદે

મનઃપર્યવ દાણ્યું , કેવલ એક વિખ્યાતરે ॥ પંથમી
 ॥ ડાઠા પંદ સૂર્ય ગ્રહ નક્ષત્ર તારા, એસો તેજ આ
 કાશરે ॥ કેવલ જ્ઞાન ઊદ્યોત લયો નબ, લોકા
 લોક પ્રકાશરે ॥ પંથમીના જા પારસનાથ તણે
 સુપસાર્યે, પૂરો હમારી ઊમેદરે ॥ સમય સુંદર ક
 હે હું પણ માણું, જ્ઞાનનો પંથમો ભેદરે ॥ પંથ
 મીના પાઠિતા

અથ પંથમીની સઝડાય પ્રારંભઃ ॥

સરસતિ લગવતી મન વસી, નિન ચરણે ન
 મીને ॥ જ્ઞાન આરાધો પંથમી, ઈન્દ્રિય વશા કીને
 ॥ તપ કરી નિનવર સેવિયે, સરવ આરંભ દાલો
 ॥ સત્ય વચન મુજ જોલિયે, મહોદય વ્રત પાલો ॥
 ॥ પાપ સાધુ સેવા સુજે કારણે, આલસ મન છંડો ॥
 દૂડ કપટ છલ છેદીને, તીરથ મન મંડો ॥ નવરંગ
 સંગ કરી સદા, નવકાર ગણીને ॥ ચોથને છઠ્ઠ એ
 કાસણું, ત્રિવિહાર કરીને ॥ રાસેણી ભુઈ તપ -
 આદરો, પણ હાર કરીને ॥ ચોરાશી લાજ ભવાયો
 નિની, ચતના નવ કીને ॥ મિથ્યાત્વ પાંચે પરિહરો,
 ધરન્ને સમકિત ॥ પડિક્ક મણું ઊલય કાલનું, ક
 રન્ને મોરા મિત્ત ॥ ડાઠા સદ્ગુરુ પુસ્તક પૂનિયે, ધ

ન પાંચે પ્રધાના પોથીય ઠવણી પંચ પંચ, કવ-
 લી પકવાણા નોકરવાલી ચંદ્રવા, પૂંઢાને રીમાલ
 ાઝાગલ લેખણ ડોથલી, ખેડીઓ ટંકશાલાના
 પંચમી તપવિધિ ને કરે, દેવતા ગુણ ધ્યાયા અ
 વધિ તે પાંશઠ માસની, એમ કહેરે ગનાની સાસિ
 ધ્ય પરમ પદ ને સિધ્યા, જ્ઞાની ગુરુ જોલે અનવા
 લી પાંચમ ને કરે, તપને નહીં તોલે આપા તપ નપ
 સંયમ ધ્યાનથી, લહિયેં દેવલોકા માનવ લવભાં
 છે ઘણું, સુપને નહીં શોકા બ્રહ્મા કલ્યાણિક એ દિ
 ને, પંચમી દિન મહોતો ાદા પંચ જ્ઞાન એમ પા
 મીયેં, કહિયો નવી જોતો ાએ સઝઝાય લાણતાં
 થકાં, લવપાર લહીનેં ા મુનિચંદ અભિચંદ ના
 મથી, શિવ સુજને વરીનેં ાગા ઈતિ ા

અથ ગૌતમ સ્વામીનો રાસ પ્રારંભઃ ા
 ા પ્રથમ લાષા ા વીર નિનેસર ચરણક-
 મલ, કમલા કયવાસો ા પણ મવિ પલણિશું સા-
 મિસાલ, ગોયમ ગુરુ રાસો ા મણ તણુ વચણ એ
 કંત કરવિ, નિસુણો લો લવિયાં ા નિમ નિવસે તુ
 હ્લ દેહ ગેહ, ગુણગણ ગહગહિયા ા ા નંબૂદીવ
 સિરિ લરહ ખિત્ત, ખોણીતલ મંડણ ા મગધ દેસ

सेणिय नरेस, रिछि दल जल जंङ्गला घणवर
 गुब्बर गाम नाम, निहां नण गुण सन्न विप
 वसे वसु लूँ तथ्य, नसु पुहवी लन्न शाताण
 पुत्त सिरि छं दलूँ, लूवलय पसिद्धो ॥ थि छि दह
 विद्या विविहूँ व, नारीरस विद्धो ॥ विनय विवेक
 विचार सार, गुण गणह मनोहर ॥ सात हाथ सुप्र
 माण देह, शूपें रत्नावर ॥ आनयण वयण डर थर
 ए निण, विपंङ्कन नल पाडी ॥ तेनें तारा थिं दस
 र, आकास लमाडिय ॥ शूवें भयण अनंग डरवि,
 मेदिहो निरघाडीय ॥ धीरमें भेश गंलीर सिं
 धु, थंगमयय थाडीय ॥ न्हा पेजवि निश्व भेश
 व न्नस, निण नंपे किंथिय ॥ अंजडी किल लीत
 छथ्य, गुण मेल्हा संथिय ॥ अहवा निश्चें पुब्ब न
 म्म, निणवर छण अंथिअ ॥ रत्ना पणिमा ग
 ठिरी गंगा, रतिहा विधि वंथिय ॥ पानहिं पुध न
 हिं गुइ डवि न डोछ, नसु आगव रहिओ ॥ पंथस
 या गुण पात्र छात्र, हीडे परवरिओ ॥ डरे निरंत
 र यज्ञ कर्म, मिथ्या भति मोहिय ॥ छण छल होसे
 थरम नाण, दंसणह विसोहिय ॥ दा वस्तु छंदा
 नंजू दीवह नंजू दीवह लरह वासंभि, जोणी तल
 मंडणो ॥ भगध देस सेणीय नरेसर, वर गुब्बर

ગામ તિહાં ॥ વિષ્ણુ વસે વસુલૂઈ સુંદર, તસુ લ
 ન્ન પુહવિ સયલ, ગુણ ગણ રૂવ નિહાણ ॥ તાણ પુ
 ત્ત વિઝ્ઝા નિલઝો, ગોયમ અતિહિ સુન્નણ ॥ ૭ ॥
 દ્વિતીય લાષા ॥ ચિરમ નિણેસર કેવલ નાણી, ચ
 ઊવિહ સંઘ પઈઠા નાણી ॥ પાવાપુર સામી સંપત્તો,
 ચિજિવિહ દેવનિજાયેં નુત્તો ॥ ૮ ॥ દેવેં સમવસરણ
 તિહાં ડીનેં ॥ નિણ દીઠે મિથ્યામતિ ણીનેં ॥ ત્રિલુવ
 નગુરે સિંહાસણ જઈઠા, તતજિણ મોહ દિગંતેં
 પઈઠા ॥ ૯ ॥ ક્રોધ માન માયા મદ પૂરા, નયે ના
 ઠા નિમ દિન ચોરા ॥ દેવ ડુંદુહિ આકારેં વાળ, ધ
 રમ નરેસર આવિઝો ગાળ ॥ ૧૦ ॥ કુસુમ વૃષ્ટિ વિ
 રયે તિહાં દેવા, ચોશાહ ઈંદુ નસુ માગે સેવા ॥ ૧૧ ॥
 મર છત્ર સિરોવરિ સોહે, રૂપેં નિણવર નગ સહુ
 મોહે ॥ ૧૨ ॥ ઊવસમ રસત્તર લરી વરસંતા, ને
 નવાણિ વંજાણ કરંતા ॥ નાણવિ વદ્ધ માણ નિણ
 પાયા, સુર નર કિન્નર આવે રાયા ॥ ૧૩ ॥ ઝાંતિ
 સમૂહેં ઝલ હલડંતા, ગયણ વિમાણેં રણ રણક
 તા ॥ પેજવિ ઈંદુલૂઈ મન ચિંતે, સુર આવે અહ
 લગન હોવંતે ॥ ૧૪ ॥ તીર તરંડક નિમ તે વહતા, સ
 મવસરણ પહોતા ગહગહતા ॥ તો અભિમાનેં ગો
 યમ નંપે, ઈણ અવસરેં ડોપેં તણુ ડંપે ॥ ૧૫ ॥ મૂ

લોક અન્નણિગિં જોલે, સુર નાણંતા ઈમ કાંઈડો
 લે ॥ મુન આગલ કોઈ નાણ લણીનેં, મેર અ
 વર કેમ ઊપમા દીનેં ॥ ૧૫ ॥ વસ્તુ હંદ ॥ વીર
 નિણવર વીર નિણવર નાણ સંપન્ન ॥ પાવા પુરિ
 સુર મહિય પત્તનાહ સંસાર તારણ ॥ તિહિં દે
 વેહિં નિમ્મવિય સમવસરણ બહુ સુજ કારણ ॥
 નિણવર નગ બિન્નેય કરે તેનેં કરિ દિનકારાસિં
 હાસણ સામિય ઠવિઓ હુઓ તે ન્યન્યકારા ॥ ૧૬ ॥
 તૃતીય લાષા ॥ તો થિદિઓ ઘણમાણ ગનેં, ઈંદ
 લૂઈ લૂયદેવ તો ॥ હુંકારો કરી સંચરિઓ, કવણ
 સુનિણવર દેવતો ॥ ૧૭ ॥ નેન્ન લૂમિ સમોસરણ
 પેજવી પ્રથમારંલ તો ॥ દહદિસિ દેખે વિબુધ ધ
 ધૂ, આવંતી સુરરંલ તો ॥ ૧૮ ॥ મણિમય તોરણ
 દંડ ધન, કોસીસેં નવ ઘાટતો ॥ વચર વિવર્નિત
 નંતુગણ, પ્રાતીહારન આઠતો ॥ ૧૯ ॥ સુર નર કિ
 ન્નર અસુરવર, ઈંદ ઈંદાણી રાયતો ॥ ચિત્તથમ
 કિંકર ચિંતવે એ, સેવંતાં પ્રભુ પાયતો ॥ ૨૦ ॥ સહ
 સકિરણ સમ વીર નિણ, પેજવી રૂપ વિસાલ તો ॥
 એહ અસંલવ સંલવ એ, સાથો એ ઈંદનલ તો ॥
 ૨૧ ॥ તવ જોલાવે ત્રિભુગ ગુરૂ, ઈંદલૂઈ નામેણ
 તો ॥ શ્રી મુજ સંસય સામિ સવૈ, રૂંડે વેદ પખેણતો

૥૨૨૥માન મેલ્લિ મદ ઢેલિ કરી, લગતેં નામેં સીસ-
 તો ૥પંથ સયાશું વ્રત સિઓએ, ગોયમ પહિલો સી-
 સતો ૥૨૩૥જંઘવ સંભ સુણવિ કરિ, અગ્નિ લૂઈ
 આવેઈતો ૥નામ લેઈ આલાષ કરે, તે પુણ પ્રતિ
 જોધેઈતો ૥૨૪૥ઈણિ અનુક્રમેં ગણ હર રથ
 ણ, થાપ્યા વીર ઈગ્યારતો ૥તો ઊપદેશેં લુચન ગુ-
 રે, સંભશુ વ્રત જારતો ૥૨૫૥ બિહું ઊપવાસે-
 પારણુંએ, આપણપેં વિહિરંતો ૥ ગોયમ સંયમ
 નગ સયલ, નયનયકાર કરંતો ૥૨૬૥ વસ્તુ
 છંદાઈદલૂઈ ઈદલૂઈ ચઢિય જહુમાન ૥ હુંકા
 રો કરિ કંપતો સમવસરણ પુહતો તુરંતો ૥ઈહ
 સંસા સામિ સવે ચરમનાહ ફેડે ફુરંતો ૥જોધજી
 ન સંભનય મને ગોયમ લવહ વિરત્ત ૥દિજ્જ લેઈ
 સિજ્જાસહિય, ગણહર પય સંપત્ત ૥૨૭૥થતુર્ય
 લાષા ૥આન હુઓ સુવિહાણ, આન પથેસિમાં
 પુણ લરો ૥દીઠા ગોયમ સામિ, ને નિય નય
 ણેં અમિય લરો ૥૨૮૥ સિરિગોયમ ચણહા-
 ર, પંથ સયા મુનિ પરવરિય ૥ લૂમિય કરય વિ-
 હાર, લવિયાં નન પડિજોહ કરે ૥૨૯૥સમવસર
 ણ મઝાર, ને ને સંસય ઊપનેએ ૥તે તે પરજીપગા
 ર, કારણ પૂછે મુનિપવરો ૥૩૦૥નિહાં નિહાં દીને દિ

ખજ,તિહાં તિહાં કેવલ ઊપનેએ ॥ આપકન્હે અણ
 હુંત,ગોયમ દીને દાન ઈમ ॥૩૫॥ગુરૂ ઊપરગુરૂ
 લત્તિ,સામી ગોયમ ઊપનિયા ॥ ઈણ છલકેવલ
 નાણ,રાગન રાજે રંગલરે ॥૩૬॥અણપદ શૈ
 લ,વંદે ચઢિ ચૈઊવીસ નિણ ॥ આતમ લઙ્ગિવ
 સેણ,ચરમસરીરી સોઈ મુનિ ॥૩૭॥ઈઅ દેસણ
 નિસુણેઈ,ગોયમ ગણહર સંચવિઓ ॥ તાપસ પ
 ન્નરસએણ,તો મુનિ દીઠો આવતો એ ॥૩૮॥આત
 વસોસિય નિય અંગ,અમ્હુ સક્તિ નવિ ઊપનેએ
 ॥૩૯॥ચિઢશે દૃઢકાય,ગન નિમ દીસે ગાનતો-
 એ ॥૪૦॥ગિરૂઓ એ અભિમાન,તાપસ નેમન
 ચિંતવે એ ॥૪૧॥તો મુનિ ચિઢિઓ વેગ,આલંબવિ દિ
 નકર કિરણ ॥૪૨॥કંચણ મણિ નિપ્પન્ન,હંડ ક
 લસ ઘેન વડ સહિય ॥૪૩॥પેજવિ પરમાણંદ,નિણ
 હર ભરહેસર મહિઆ ॥૪૪॥નિય નિયકાય પ્રમા
 ણ,ચિહું દિસિ સંઠિઅ નિણહજિંજ ॥૪૫॥મવિ
 મન ઊલ્લાસ,ગોયમ ગણહર તિહાં વસિયા ॥૪૬॥
 ॥વચર સામીનો જીવ,તીર્યક નૃંલક દેવ તિહાં
 ॥૪૭॥પ્રતિજોધ પુંડરીક,કુંડરીક અધ્યયન લણી ॥
 ॥૪૮॥વલતા ગોયમ સામિ,સવિતાપસ પ્રતિજો
 ધકરે ॥૪૯॥લેઈ આપણે સાચ,ચાલે નિમ નૂયાધિપ

તિ ॥ જીર જંડ ઘટ આણિ, અમિજ વૂઠ અંગુ
 ઠ ઠવે ॥ ગોયમ એકણ પાત્ર, કરાવે પારણું સવે
 ॥ જીર પંચસયા સુલ લાવ, ઊઝડલ લરિઓ
 ॥ જીર મીશે ॥ સાચા ગુરે સંનેગ, કવલ તે કેવલ
 રૂપ હુઆ ॥ જીર પંચસયા નિણનાહ, સમવસ
 રણ પ્રાકાર ત્રય ॥ પેજવિ કેવલ નાણ, ઊપ્પન્નો
 ઊન્નેય કરે ॥ જીર નાણો નિણાહ પીયૂષ, ગાનં
 તી ઘણ મેઘ નિમ ॥ નિણવાણી નિસુણેઈ, ના
 ણી હુઆ પંચસયા ॥ જીર વસ્તુ છંદા ॥ ઈણે અ
 નુક્રમે ઈણે અનુક્રમે નાણ સંપન્ન ॥ પન્નરહ -
 સય પરચરિય હરિય દુરિય નિણનાહ વંદે ॥ ન્ણ
 વિ નગ ગુરે વયણ તિહ નાણ અપ્પાણ નિંદે ॥ ચિર
 મ નિણેસર ઈમ લણે ગોયમ મ કરિસ જેઓ ॥
 છેહ નઈ આપણ સહી હો સું તુલ્લા જેઓ ॥ જીર
 ॥ પંચમ લાષા ॥ સામિઓ એ વીર નિણંદ, પૂ
 નિમ ચંદ નિમ ઊલસિ અ ॥ વિહરિઓ એ લ
 રહવાસમ્મિ, વરિસ બહુત્તર સંવસિ અ ॥ ઇવતો એ
 કણાય પજિમેવ, પાયકમલ સંઘે સહિ અ ॥ આવિ
 ઓ એ નયણાણંદ, નયર પાવાપુરિ સુર મહિય
 ॥ જીર પેજિઓ એ ગોયમ સામી, દેવસમા પ્રતિ
 જોધ કરે ॥ આપણ એ વિશલા દેવિ, નંદન પહો-

તો પરમ પચ્ચે ॥ વલતો એ દેવ આકાશ, પેજવિ
 ન્નણિય નિણ સમે એ ॥ તો મુનિએ મન વિજવા
 દ, નાદ લેદ નિમ ઊપનો એ ॥ જગા ફુણ સમો એ
 સામિય દેખી, આપ કન્હે હું ટાલિઓ એ ॥ ન્નણ
 તો એ તિહુજણ નાહુ, લોક વિવહાર ન પાલિઓ
 એ ॥ જ્ઞતિ લલું એ કીધલું સામિ, ન્નણિં કેવ-
 લ માગશે એ ॥ ચિંતવિં એ જાલક નેમ, જ
 હવા કેડેં લાગશે એ ॥ જગા હું કિમ એ વીર નિણ
 દ, લગતેં લોલો લોલવિઓ એ ॥ આપણો એ જ
 વિહલ નેહ, નાહુ ન સંપે સાચિઓ એ ॥ સાચો એ
 ઈહુ વીતરાગ, નેહુ ન નેણેં લાલિઓ એ ॥ ઈણ
 સમે એ ગોયમ ચિત્ત, રાગ વૈરાગેં વાલિઓ એ
 ॥ જગા આવતો એ ને ઊલટ, રહેતો રાગેં સાહિ-
 ઓ એ ॥ કેવલ એ નાણ સંપન્ન, ગોયમ સેહેનેં જ
 માહિઓ એ ॥ ત્રિલુવન એ નય નયકાર, કેવલ
 મહિમા સુર કરે એ ॥ ગણા ધરૂ એ કરચ વજાણ
 લલિયણ લલ ઈમ નિસ્તરે એ ॥ પના વસ્તુ છંદ
 ॥ પઠમ ગણાહર પઠમ ગણાહર વરસ પંથાસ ॥
 ગિહિવાસેં સંવસિય તીસ વરિસ સંનમ ચિલૂ
 સિય ॥ સિરિ કેવલ નાણ પુણ જાર વરિસ તિહુ
 યણ નમંસિય ॥ રાયગિહિ નયરી ઠવિજ જાણવ

ठि वरिसाओ ॥ साभी गोयभ गुण निवो होशे सि-
 वपुर हाओ ॥ चपा ॥ षष्ठ लाषा ॥ निभ सहजारे को
 यल टहुडे, निभ कुसुभावनें परिभल महडे ॥ निभ
 थिंदन सुगंधनिधि ॥ निभ गंगानल लहेरें लह-
 डे, निभ कणायल तेनें जलडे, तिभ गोयभ सौ
 लाग निधि ॥ चपा ॥ निभ भानसरोवर निवसे हंसा,
 निभ सुरवर सिरि कणायवतंसा, निभ भद्रुयर
 रान्ठववनी ॥ निभ रथणायर रथणें विलसे, नि-
 भ अंजर तारागण विकसे ॥ तिभ गोयभ गुण
 डेखिवनी ॥ चपा ॥ पूनिभ निसि निभ ससि हर सो
 हे, सुरतरे महिमा निभ नग भोहे, पूरव दिसि
 निभ सहस डरे ॥ पंथायण निभ गिरिवर राने,
 नरवर्ध घर निभ भयगल गाने, तिभ निनशा-
 सन भुनि पवरो ॥ चपा ॥ निभ सुरतरेवर सोहेश
 जे, निभ उत्तम भुज भधुरी लाजे, निभ वनडे
 तडी महमहे ॥ निभ लूमिपति लुयजल थि
 मडे, निभ निनमंदिर घंटा रणडे, तिभ गोयभ
 लज्जि हि गहगहे ॥ चपा ॥ थिंताभणि डरथ
 दिओ आन, सुरतरे सारे वंछित जान, काम
 कुंल सवि वश हुआ ॥ कामगवी पूरे मन डा-
 मिय, अष्ट महासिद्धि आवे धाभीय, साभी गो-

યમ અણુસરોએ ॥૫૬॥પણ વજ્જર પહેલો પ
 લણીને, માયાબીજ અવણ નિસુણીને, શ્રીમતી
 શોભા સંભવે એ ॥દેવહ ધુરિ અરિહંત નમીને,
 વિનયપદ્મ ઊવઝ્ઝાય થુણીને, ઈણ મંત્રે ગોચમ
 નમોએ ॥૫૭॥પુરપુર વસતાં કાંઈ કરીને, દેશ દે
 શાંતર કાંઈ લમીને, કવણ કાન આયાસ કરો ॥
 પ્રહુ ઊઠી ગોચમ સમરીને, કાન સુમંગલ તત-
 ખેણ સીને, નવનિધિ વિલસે તાસ ઘરે ॥૫૮॥
 ચિહ્નિદ્ધ સય બારોત્તર વરસે, ગોચમ ગણહર કેવ-
 લ દિવસે, કિયું કવિત્ત ઊપગાર કરો ॥આદે મંગલ
 એહ પલણીને, પરવ મહોદ્ધવ પહિલો લીને, રિ
 ધ્વિ વૃદ્ધિ કલ્સાણ કરો ॥૫૯॥ધન્ય માતા નિણે
 ઊયરે ધરિયા, ધન્ય પિતા નિણ કુલ અવતરિ-
 યા, ધન્ય સહગુરુ નિણે દિખ્ખિયા એ ॥વિનય વં
 ત વિદ્યા લંડાર, નસ ગુણ પુહુવિ નલક્ષ્મે પાર, વડ
 નેમ સાજા વિસ્તરો એ ॥૬૦॥ગૌતમ સ્વામી ત
 ણો એ રાસ, લણતાં ગુણતાં લીલ વિલાસ, સ
 ચલ સંઘ મંગલ કરો એ ॥ગૌતમ સ્વામીનો રાસ
 લણીને, ચિહ્નિદ્ધ સંઘ રલિઆયત કીને, ખેલા
 ખેલે રંગ લરોએ ॥૬૧॥કુંકુમ ચંદન છડે દેવ
 રાવો, માણક મોતિના ચોક પૂરાવો, રચણ સિં

હાસણ જેસણું એ ॥ તિહાં જેસી ગુરૂ દેશના દે-
શો, લવિડ જીવનાં કાલ સરીશો, વિનય ભદ્ર સુ-
રિ ઈશ લણે એ ॥ ૬૨ ॥ ઈતિ ગૌતમ સ્વામીનો
રાસ સંપૂર્ણ ॥

અથ નેમનાથ સ્તવન ॥

રાયજી અમેં તો હિંદુ આંણી કે, રાજ ગરાશી
ચારે લોપાએ દેશી પાનેમજી તોરણથી રથવાલી કે,
પ્રભુ પાછા વલ્યા રે લોપા ઘણા નેમજી રે લોપા નેમ-
જી તતક્ષણ રાન્નૂલ નાર કે, જલ નયણેં લક્ષ્યાં રે લોપા
ઘણા પાનેમજી એમ કેમ તોડો પ્રેમ, કઠિણ હૃદયું ક-
રી રે લોપા ઘણા નેમજી પૂરવ લવની પ્રીત કે, તે કે
મ વીસરી રે લોપા ઘણા પાનેમજી ચોલ મજી ઠો-
રંગ કે, સુગુણી પ્રીતડી રે લોપા ઘણા નેમજી દિન
દિન થઈતે હેત, ઊત્તમની રીતડી રે લોપા ઘણા પા-
નેમજી વાદલિયાની છાંહે, ઘડી થિર નથિર રહે રે લો-
પા ઘણા નેમજી તેમ નિર્ગુણ નિઃસ્તેહ કે, નેહ નહિં
રહે રે લોપા ઘણા પાનેમજી હુંતો તુઝ ગુણ લીન,
વૈરાગી તું સહી રે લોપા ઘણા નેમજી જલિ જલિ મ-
રેય પતંગ, દીવાને મન નહિં રે લોપા ઘણા પાનેમ-
જી નિરંજન લગવાન, તુનેં કાંઈ નથિ અડે રે લોપા

ધનાનેમળ એહ એડાંગી પ્રીત કે, કેમ પૂરી પડેરે
 લો ॥ ધનાદાનેમળ વિરહ અગ્નિની ન્વાલકે,
 હૈડે પર નલેરે લો ॥ ધનાનેમળ મનના દુઃખની
 વાત, કહિયેં કોણ આગલેરે લો ॥ ધનાજાનેમળ
 સહન સુરંગા સાલન, ક્ષણ ક્ષણ સાંભરેરે લો ॥
 ધનાનેમળ નેહશું લાગ્યું ચિત્ત કે, તે કેમ વિસરે
 રે લો ॥ ધનાદાનેમળ ગુણ અવગુણની વાત કે,
 નેતાં કેમ વિસરેરે લો ॥ ધનાનેમળ જાંહે અધ્યા-
 ની લાન, સુખાણસ સાચિવેરે લો ॥ ધનાજાનેમ
 લ રાન્નૂલ દીક્ષા લેઈ નેં મુક્તિ, મેહેલેં મલ્યાંરે-
 લો ॥ ધનાનેમળ હંસ રતનપ્રભુ હેન, સદૃશ વં
 છિત કલ્યાંરે લો ॥ ધનાજા ॥ ઈતિ નેમનાથ
 સ્તવનં સંપૂર્ણ ॥

અથ નવતત્ત્વની ચોપાઈ પ્રારંભઃ ॥

પાસ નિનેસર પ્રણમિ પાય, સહગુરૂ દાન
 મતણે સુપસાય ॥ નવે તત્ત્વનો કહું વિચાર, સાં
 લલને ચિત્ત દઈ નર નાર ॥ ૧ ॥ ભૂવ અભૂવ પુ-
 ન્યૈ પાપનું હોય, આશ્રવ સંવર નિરંજન નેય ॥
 જંઘ મોક્ષ નવતત્ત્વ એ સાર, હવે કહું એહનો
 વિસ્તાર ॥ ૨ ॥ ભૂવ તત્ત્વ ચૈતન્ય લક્ષણ નાણ, ચૌદ

લેદ એહના વખાણા ॥ અલ્લવ અયેતન લક્ષણ
 નેય, ચૌદ લેદ એહના પણ હોય ॥ ૩ ॥ પુણ્ય તત્ત્વ
 શુભ કર્મનો સંચ, જેતા લીશે લેદેં તંચ ॥ પાપ
 તત્ત્વ અશુભ કર્મને ઊદે, બ્યાશી લેદેં નિનવર વ
 દે ॥ ૪ ॥ આશ્રવ કર્મ આવવાનું ઠામ, જેતા લીશે લે-
 દેં છે તામ ॥ સંવર તત્ત્વ આશ્રવ ઝૂંઘવો, સત્તાવન લે
 દેં તે સ્તવો ॥ ૫ ॥ નિર્ભરા કર્મ ખપાવે તામ, બારે
 લેદેં તપ અભિરામ ॥ જંઘ તત્ત્વના ચાર પ્રકાર, દે
 વ નર તિરિ નરક વિચાર ॥ ૬ ॥ મોક્ષ તત્ત્વ કર્મ ક્ષ
 યેં થાય, નવ લેદેં તેહીન કહેવાય ॥ બેશેં છહોત્તે
 ર લેદ વખાણ, આવક તે ને એહના નળ ॥ ૭ ॥ ચૈ
 તન્ય લક્ષણ એક પ્રકાર, ત્રસ થાવર દોચે વિધિ
 સાર ॥ ૮ ॥ ત્રણ વિધ સ્ત્રી પુરૂષ ન પુસડેં, સુર નર તિ-
 રિ નારક ચિળિ થાનડેં ॥ ૯ ॥ પંચ પ્રકારેં ભવલ કુંઠ,
 એકેંદ્રી બેંદ્રી લહું ॥ તેંદ્રી ચૌરિંદ્રિ સાર, પંચિંદ્રિ
 યના બહુ પ્રકાર ॥ ૧૦ ॥ ષટ્વિધ પૃથિવી અપ તે બિ-
 કાય, વાળી વણસઈને ત્રસ કાય ॥ ૧૧ ॥ વિધ પંચ
 શેં ત્રેશઠ લેદ, ભવ નિનવર ભ લાંબે સદૈવ ॥ ૧૨ ॥
 બે લેદેં એકેંદ્રિ નેય, સૂક્ષ્મ બાહર એ બે હોય
 ॥ ૧૩ ॥ સન્નિ અસન્નિ પંચેંદ્રિય કહ્યા, ગુરૂ વચનેં આ
 ગમચી લહ્યા ॥ ૧૪ ॥ બેંઈદ્રિ તેંઈદ્રિ સાર, ચૌરિં-

દિ એ સાત પ્રકારા એ સાતે પર્યાપ્તો કહ્યા, વસ્તી
 અપર્યાપ્તો સાતે લહ્યા ॥૧૨॥ પર્યાપ્તો તે કહિયે
 તેહ, પર્યાપ્તિ પૂરી કરે તેહ ॥ અપર્યાપ્તો પૂરી નવિ
 કરે, ચોથી પર્યા વિણ કીધા મરે ॥૧૩॥ એહ જી
 વનાચોદ પ્રકાર, ધારે સમદિદિ નર નારા ॥ જીવ
 નાણ્યા વિણ સમકિત નહીં, એહવી વાત બિનેસર
 કહી ॥૧૪॥ હવે કહું પર્યાપ્તિ જ્ઞાન, ને ધાર્યાથી
 આવે વિજ્ઞાન ॥ સંસારી જીવને પરન્ન કહીં, સિધ્ધ
 ના જીવને પરન્ન નહીં ॥૧૫॥ આહાર પર્યાપ્તિ પે
 હેલી નાણ, શરીર પર્યાપ્તિ જીજી વજાણ ॥ ઈન્દ્રિ
 ય પરન્ન ત્રીજી કહી, શ્વાસોચ્છ્વાસ એ ચોથી લ
 હી ॥૧૬॥ લાષા પરન્ન પંચમી નાણ, મન પર-
 ન્ન છઠી વજાણ ॥ એકેન્દ્રિને પરન્ન ચાર, આહા
 ર શરીર ઈન્દ્રિય બેદાર ॥૧૭॥ શ્વાસોચ્છ્વાસ એ
 ચારન નાણ, વિગલેન્દ્રિને પાંચ પ્રમાણ ॥ પાંચ-
 મી લાષા વૃદ્ધિ સાર, સંજીને મનનો વિસ્તાર
 ॥૧૮॥ એકેન્દ્રિને ચારન પ્રાણ, દૂરસેન્દ્રિને કાય
 જલ નાણ ॥ શ્વાસોચ્છ્વાસ અને આગિજો, પ્રા-
 ણ ચાર એમન જોલજો ॥૧૯॥ પ્રાણ જલ
 જે ઈન્દ્રિ નેય, દૂરસેન્દ્રિને કાય જલ હોય ॥ વચ
 ન જલ શ્વાસોચ્છ્વાસ આયુ નાણ, લાંબ્યો સિ

ध्यातें ओह प्रमाण ॥२॥ गते ईश्वरीने सातन प्रा
 ण, ईरस रस घ्राणें ईश्वरी न्ना ॥ ३ ॥ आयजल वाङ्-
 जल श्वासोच्छ्वास, सातभु आयु उहीये तासा ॥
 ॥४॥ प्राण आह थोरिं ईश्वरी होय, ईरस रस घ्रा
 णने थसु नेय ॥ ५ ॥ तनुजल वाङ्जल न्ना ओह,
 श्वासोच्छ्वास आजीजो तेह ॥ ६ ॥ पंथें ईश्वरी ते पंथे
 प्राण, मन वयनें डायजल न्ना ॥ ७ ॥ श्वासोच्छ्वा-
 स अने आजीजो, सन्नि असन्नि नव दस ओल
 जो ॥ ८ ॥ लव तेहीने प्राणधरे, प्राण विना तो
 निश्चय भरे ॥ ९ ॥ नर लवनां प्राण न हरो, ते हिंसा
 ये नर डें संथरे ॥ १० ॥ धर्म अधर्म अने आका
 श, त्रण त्रण लेह ओहना परकाश ॥ ११ ॥ जंघ देस
 अने प्रदेश, दशमो काल उद्यो सुविशेष ॥ १२ ॥
 यतण स्वलाच धर्मास्ति डाय, अधर्मास्ति तेथि
 र सहाय ॥ १३ ॥ अवकाश लक्षणा आकाश उद्यो, गुरि
 प्रसाद आगमथी लक्ष्यो ॥ १४ ॥ काल तेने सभ-
 यादिउ न्ना, हवे हुं उहुं तेहना परिमाण ॥ १५ ॥
 संज्या समयें आवलिडा न्नेय, डोड ओड सड
 सह लज्जे होय ॥ १६ ॥ सत्तोत्तर सहस्सने ज
 शें शील, ओटली आवलिडायें भुहूर्त तोल ॥
 १७ ॥ भुहूर्त दिन रात्रि नय, त्रीशे दिवसें मास

न थाय ॥ रटा ॥ जारे भासें वरसन गणो, पांथे
 वरसें नुग खेम सुणो ॥ वीरो नुगे सोनुं भान,
 डाल संज्यातो ठीणी परें न ए ॥ रजा ॥ पुद्गल
 ना तो थार प्रडार, जंघ देश प्रदेश खे सार ॥
 थोथो लेह ते परभाणुखो, जंघ देश प्रदेशाथी
 नुखो ॥ उगा खे थण्ड लेह खलवना न ए,
 समदिष्टि ते करे प्रभाण ॥ हवे नवविध पुण्यना
 सार, ठीपान्नवानो डहुं प्रडार ॥ उगा ॥ दान मांहे
 जित्तम खन्ने दान, जीनुं पुण्य पाणी प्रधान
 ॥ थान्ड पुण्यनुं श्रीनुं सही, शय्या पार पारलो
 ग्रही ॥ उगा ॥ वस्त्र दान दीनें शीतकाल, पुण्ये श्वे
 मनोरथ भाल ॥ भूण पुण्य वय पुण्य डाय पुण्य
 न ए, नवभो नभस्कार पुण्य वजाण ॥ उगा ॥
 नव पुण्य ठीपान्नवानां डाम, तेहना डया नु-
 नुवां नाभ ॥ पुण्य लोगववानो डहुं प्रडार, जें
 तालीश लेहें ते सार ॥ उगा ॥ साता वेदनीथी सु
 ज थाय, जंथे गोत्रे धुर खासन लेवाय ॥ भनु
 ध्यगति भनुष्यानु पूर्वी, गति नतो नवि लूलो
 लमी ॥ उच ॥ देवगति देव पूर्वी न ए, पंथे श्री
 नी नत प्रभाण ॥ खौहारिड शरीर भनुष्य ति
 रंथ, वैक्रिय देवता नारडी संथ ॥ उगा ॥ खाहार

કચૌદ પૂર્વીને હોય, તેને સ આહાર પચાવે સોય
પાડાં મેળ તે કોઢાલી રૂપ, ઔદરિક આંગો પાંગ
સરૂપ પાડગા વૈક્રિય અંગો પાંગે હુણું, આહા
રક અંગો પાંગે હુ લણું ॥ વન ઋષલ નારાય
સંઘયણ, બિનભના એ સાચાં વચણ ॥ ઉટાવ
બ કહેતાં જીલી નાણ, ઋષલ તેહ પાટો વજા
ણાનારાય જે પાસે મક્કર જંધ, પ્રથમ સંઘ
યણ ઈણી પરે સંઘ ॥ ડગલા વામ દીંચણથી ન
મણો ખંતો, દાહિણ દીંચણથી ડાવો ખંતો ॥
મસ્તક અગ્રથી પલાંઠી અંત, નમણ દીંચ-
ણથી ડાણું નંત ॥ જગા સમ ચિત્તે રસ કહિયે સં
સ્થાન, ચિત્તે લાગે તે સરખો માન ॥ શુભવર્ણ
લાલ પીલાદિક કહો, શુભ રસ તે મધુરાદિક લ
હો ॥ જગા શુભ ગંધે કપૂર પંચાદિ નેહ, શુભ સ્પ
ર્શ સુંહાલો તેહ ॥ અગુરે લેધુ ભારે હલવો સહી,
પરાધોત તે અન્ય ભંપે નહીં ॥ જરા આસોઈ
સ લેતો નણાય, ચોવીશમો એ તેહ કહેવાય ॥
આતે પ તે સૂર્યની પરે, બિદ્યોતે તે અનવાણું ક
રે ॥ જગા નિર્માણ કર્મને સંઘે સાર, અંગો પાંગ
રૂડો આહાર ॥ રૂડી ગતિ હંસ સરખી નાણ, ત્રેસ
શક્તિ આવવાની આણ ॥ જગા જાંદર આવે

દષ્ટિ ગોચરે, પર્યાપ્તો પરન્ન પૂરી કરે ॥ પ્રત્યેક શ
 રીરે એક જીવન ન્નેય, ધિર નામ અંગોપાંગ નિ
 શ્વલ હોય ॥ ૪૫ ॥ શુભ નામ નાલિ ઊપર ફૂડો
 લણું, શુભ^{૩૫}ગતે લોકને સોહામણું ॥ સુસ્વર જો
 લે મીઠે સ્વરે, આદેય^{૩૭} વચન પ્રમાણ ન કરે ॥ ૪૬ ॥
 ॥ નંશ કર્મ નેહનો નશ જોલાય, સુર નર તિ^{૩૮}
 રિ આયુ બંધાય ॥ તીર્થ કર નામ કર્મ ન નણ,
 લેદ બેતાલીશ પુણ્ય પ્રમાણ ॥ ૪૭ ॥ દોહા ॥
 થોથું તત્ત્વ હવે સાંભલો, પાપ તણો બિદ્ય નેહ
 ॥ બ્યાશી લેદ બિનવર કહ્યાં, મત સુધારો તેહ ॥
 ॥ ૪૮ ॥ મતિ શ્રુત અવધિ મનઃ પર્યવ, કેવલ જ્ઞા
 ન એ પંથ ॥ આવરણ ઢાંકત હોય તે, પાપ તણા
 ફૂલ સંથ ॥ ૪૯ ॥ ચોપાઈ ॥ દાનાંતરાય દાન ન
 દેવાય, લાલનાંતરાય લાલ ન વિથાય ॥ લોગાં
 તરાય છતે લોગવવા યોગ્ય, ઊપલોગનો પણ
 એમ વિયોગ ॥ પના હવે કહું વીર્યાંતરાય, જ
 લ પરાક્રમ ન વિશ્રોવાય ॥ ચિદ્ધુ દર્શનાવરણી
 નેત્ર, વિષય ન હોયે તેહને યત્ર ॥ ૫૦ ॥ અચિદ્ધુ
 દર્શનાવરણી નેહ, ઈન્દ્રિયજલેં તે નવી લહે તે
 હા ॥ અવધિ દર્શનાવરણી કર્મ, અવધિ નહીં બિ
 પને એ મર્મ ॥ ૫૧ ॥ કેવલ દર્શનાવરણેં કરી, કે

वल दर्शन न छिपने वली ॥ सुजे नगते निम्न
 नेय, दुजे नगृत निम्न निम्न होय ॥ पडा जेडा नि
 स्त आबे नेह, प्रथला निम्न उहिये तेहा चाटे
 नतां छिद्यतो नय, प्रथला प्रथला तेह उहेवा-
 य ॥ पडा निम्न मांहे करे सर्व डाम, थी एध्मी
 निम्न तेहनं नाम ॥ नीथि गोत्र ने नीथी नत, अ
 शाता वेदनीये पाभे घात ॥ पपा भिथ्यात्वी ने
 माने कुदेव, कुगुरे कुदेवनी करे ते सेव ॥ हाव्या
 थाव्यानी शक्ति न होय, थावरपणुं ते उहिये
 सोय ॥ पडा दृष्टि गोथिर नावे लव, तेह उहिये
 सूक्ष्म सदैव ॥ पर्याप्ति पूरी नवि होय, अपर्या
 प्ति ते उहिये सोय ॥ पडा अंड शरीरने लव अ
 नंत, साधारण ते उहिये नंत ॥ घंत हाथ अंग-
 हावे घणुं, पाप छिद्य ते अथिरन पणुं ॥ पटा
 नालि छिपर पांडुओ आकार, अशुल पणुं ते पा
 प प्रकार ॥ लूंडो जोले लोड सज डोय, दौल ग्य
 पणुं तेह सहि होय ॥ पडा स्वर जोले ते असुहा
 मणुं, पाप छिद्य ते दुःस्वर पणुं ॥ वथिन नभा
 ने नेहनं डोय, अनादेय वथिन प्रभाए न हो
 य ॥ दुगा डूंडु डरतां नस न जोलाय, अपनस प
 णुं ते तेह उहेवाय ॥ नरडगति नरडानुपूर्वी, न

રકાયુયેં પાપ અનુલવી ॥ ૬ ॥ ક્રોધ માન માયા
 લોલ નણ, સંલવના એ પક્ષ પ્રમાણ ॥ ક્રોધ-
 માન માયા લોલ એ ચાર, પ્રત્યાજ્યાની આ મા
 સન ચાર ॥ ૬ ॥ ક્રોધ માન માયાને લોલ, વ
 રસ એક લગેં એહનો થોલ ॥ અપ્રત્યાજ્યાની
 તે કહેવાય, પાપ બિદ્ય ત્યારેં નવિ નય ॥ ૭ ॥
 ક્રોધ માન માયાને લોલ, લવલવના એ ચારે
 મોલ ॥ અનંતાનુજંધિ એહિન ચાર, પાપ બિ
 દ્યેં રહે સંસાર ॥ ૮ ॥ હાસ્ય રતિ અરતિ લ
 ય શોક, છૂટે તે દુગંછા થોક ॥ પુરૂષ સ્ત્રી નપું
 સક વેદ, ગતિ તિર્યંચ એક શઠમો લેદ ॥ ૯ ॥
 તિર્યંચની આનુપૂર્ણ નણ, એકેંદ્રીની નતિ પ્ર
 માણ ॥ જેઠંદ્રી તેઠંદ્રી સહી, ચૌરિંદ્રી પાપ પ્રદ
 તિ લહી ॥ ૧૦ ॥ કુચ્છત ગતિ રાસલ્લની નણ, બિ
 પદાત તે પડલ્લી નાણ ॥ વરણ ગંધ રસ રસ
 વિચાર, એ પામે તે અશુભ અસાર ॥ ૧૧ ॥ પાવે
 જિહુંદિસિ મઝ્ઝડ જંધ, અષ્ણ નારાય ઈણી પરેં
 સંધ ॥ જિહુંદિસિ મઝ્ઝડ જંધ ખીલી નહીં, ના
 રાય સંધયણી વાતન કહી ॥ ૧૨ ॥ એક દિશિ
 મઝ્ઝડ જંધન હોય, અર્ધ્ય નારાય ઈણી પરેં નેય
 ॥ ૧૩ ॥ બિડ ખીલી ઢીલી નેય, છેવટે સંધ લગા-

ડી હોય ॥ દુજાના નાલિ ઊપરેં રૂડો લહ્યો, ન્યયોધ
 સંસ્થાન ઈણી પરેં કહ્યો ॥ નાલિ નીથેં તે રૂડો ન્ન
 ણ, ઊંથો ભૂંડો સાદિ સંસ્થાન ॥ જગાવામન સં
 સ્થાનેં મસ્તક ગ્રીવા, હાથ પગ એ દુંડા હવા ॥ કુ-
 જન પૂંદે ઊદર અસાર, એકયાશી મું પાપ વિચાર
 ॥ ૭૧ ॥ સઘલા અંગો પાંગ કુરૂપ, હુંડ સંસ્થાન
 નું કહ્યું સ્વરૂપ ॥ ગ્યાશી લેદ એ પાપના નેય, સ
 મદષ્ટિ તે છંડે સોય ॥ ૭૨ ॥ દોહા ॥ શ્રી નિનલ્યે
 લાંબેયા, પ્રશ્ન વ્યાકરણ મન્નર ॥ પાપ આવેં તે
 ણેં થાનકેં, તેહના પંથ પ્રકાર ॥ ૭૩ ॥ લેદ જેંતા લી-
 શા જે કહ્યા, સૂત્ર માંહેં વિસ્તાર ॥ સમકિત ધારી તે
 સહી, ન્નણે એહ વિચાર ॥ ૭૪ ॥ થોપાઈ ॥ ઈંદ્રી પાં
 થિ તે નિનવર કહી, પાપ આવેં તેણેં કરી સહી ॥
 ક્રોધ માન માયા લોભ વિચાર, પ્રાણાતિપાત
 ભવનો સંહાર ॥ ૭૫ ॥ મૃષાવાદ ભવ ને ઊચ્ચેરે,
 અદત્તદાન ને ચોરી કરે ॥ મૈથુન ને પરસ્ત્રી સેવ,
 પરિગ્રહ ઊપર મન નિત્યમેવ ॥ ૭૬ ॥ મન વચન
 કાયના યોગ, વિપરીત પણે વર્તિવે લોગ ॥ કાય
 અનયણાયેં કરે નેહ, કાયડી કિરિયા કહિયે તે
 હા ॥ ૭૭ ॥ હલ ઊજલ ઘરંટી કોદાલ, અધિકરણડી
 ક્રિયા એ ચાલ ॥ ભૂખ અભૂખ ઊપરેં બહુ રોશ, પા

ठसिडी किरिया निश दीस पाजटा पारितापिनी
 किरिया घरे, पर आपणने पीडा करे पा प्राणाति-
 पात लवनो संहार, आरंल करशाए हाट प्रकाश
 पाजटा अनेक पदार्थ पर भभता सही, परियहुडी
 किरिया ते कही पा भायावती किरिया नए, पर-
 नी वंथना करे अनए पाटणा भिथ्या दंसए वसि
 देव, दुधर्म दुगुशनी करे सेव पा अपथ्यज्जाए
 पथ्यज्जाए नवि घरे, स्त्री प्रशंसा दृष्टिडी करे पा
 पाटणा पुष्टिडी किरिया अेम उथ्यरे, लालो लूंडो
 देजी राग द्वेषन घरे पा पाडुथीडी किरिया ते क
 हेवाय, किएहिडनी वस्तु देजी नवी नय पाट
 सांभतोपन किरिया आपनडी, ठाम ठाचाडा रा
 ज्यां थडी पा निःशस्त्रडी अन्य पासें शस्त्र,
 स्वहस्तडी ते पोतें शस्त्र पाटडा लव अलवपा
 सें हुणाय, आनपनी किरिया कहेवाय पा विघा
 रिणी किरिया ते नए, लव अलव विघारे आ
 ए पाटणा नभतां लाणाभां भाजी भरे, अना
 लोग किरिया ते घरे पा नेणों डीघे लोकभां लूं-
 डो थाय, अएवकंजि किरिया कहेवाय पाटपा
 अन्य पासें ने पाप कराय, अनापयोगडी किरि
 या लगाय पा घणा नएनुं मन अेकन थाय, स

મુદાયિકી કિરિયા જંઘાય પાટડા મિત્રાદિ અર્થે
 ને કરે કર્મ, પિત્રવત્તિઆ એહનો સરમ પાઅજો
 તેં કિરિયા જંઘાય, દોસવત્તિયા તેહ કહેવાય
 પાટજાઈયાપથિકી કિરિયા વિચરતાં નેચ, પ-
 થીશામી ક્રિયા લાગે સોચ પાલેદ જેંતાલીશ-
 આશ્રવના કહ્યા, ગુરૂ વચ્ચને આગમથી લહ્યા પા
 પાટડા દોહા પાલેદ સત્તાવન હવે કહું, સંવરના ન
 ગ સાર પામન શુદ્ધ પાલે પ્રેમશું, તે જીતરે ભવ
 પાર પાટજાઓપાઈ પાધુસર પ્રમાણે નેવે નેહ, ઈ
 ર્યા સમિતિ કહિયેં તેહ પાસાવઘ ટાલે નિરવઘ જી
 થ્યરે, લાષા સમિતિ ઈણી પરેં ધરે પાજના દોષ
 રહિત ને લીયે આહાર, એષણ સમિતિ કહિયેં
 નગ સાર પાલીયે મૂકે નથણા કરે, આદાન નિ
 જેવણા મન ધરે પાજના ભવ નતન કરીને પરઠ
 વે, પારિહાવણી સમિતિ ચિત્ત ધરે પામનેછાયેં પ
 ણ નવિ કરે પાપ, મનોગુપ્તિ તે ઈણી પરેં થાપા
 પાજના સાવઘ વચ્ચન ને જોલે નહીં, વચ્ચન ગુ-
 પ્તિ તે કહિયેં સહી પાસંવરી રાજે આપની કાય,
 કાયા ગુપ્તિ તેહ કહેવાય પાજડા આરંભ ન કરે
 લૂંચ્યો રહે, ક્ષુધા પરીસહ ઈણી પરેં સહે કાપું
 પાણી ન પીએ લગાર, તૃષા જમે તૃષા પરિસ

હું સારાજીજીશીત પરીસહ શીતન જેમે, અ-
 ગ્નિ ન વાંછે કાયા દમે ॥ ઊષ્ણ પરીસહ લાગે
 તાપ, સ્નાન ન વાંછે કહિયે આપ ॥ જપા ડાંસ
 મંસા પરીસહ સહી, ડાંસ મંસા ઊડાડે નહીં ॥
 વસ્ત્ર છતે વસ્ત્ર વાંછે નહીં, અચેતક પરીસહ ક-
 હીયે સહી ॥ જડા અરતિ પરીસહ મન ઊઢેગ,
 સ્ત્રી દેખી ન પામે ખોલ ॥ ચર્યા પરીસહ વિહાર
 ન કરે, કષ્ટ સહે મન ધીરન ધરે ॥ જાસઝડા
 ય ભૂમિ ડોલે નહીં, નિસિહિઆ પરીસહ એ-
 હીન સહી ॥ ડૂંડું ભૂંડું થાનક નવી કહે, શય્યા
 પરીસહ નિશિદિન સહે ॥ જટા કડવાં વચન
 અહિઆસે નેહ, આક્રોશ પરીસહ કહિયે તેહ
 ॥ માણતાં ફૂટતાં ક્ષમા આદરે, વધ પરીસહ ઈ-
 ણી પરેં ધરે ॥ જજા નિક્ષા માગતા ન કરે અ-
 ભિમાન, યાચના પરિસહ ઈણવિધ ન્નણ ॥ અ-
 ણાલાધે દીન હીન નવિ થાય, અલાલ પરિસહ
 તેહ કહેવાય ॥ જગારોગ આવે ઔષધ નવી કરે,
 રોગ પરીસહ નિશિદિન ધરે ॥ જાલ તરણાંનો
 ફેરસન સહે, તૃણ ક્રાંત પરીસહ ઈણવિધ કહે
 ॥ જગા શરીરનો મેલ ઊતારે નહીં, મલ પરીસહ
 તે કહીયે સહી ॥ આદર દેખી ન કરે અભિમાન,

સહાર પરીસહ એહિન માન ॥૧૦૨॥ લણ્યા ગ
 યાનો ગર્વ ન કરે, પ્રજ્ઞા પરીસહ નિશિદિન ધરે
 ॥ લણતાં નાવડે દીન ન થાય, અન્નાણ પરીસહ
 તેહ કહેવાય ॥૧૦૩॥ સમકિતથી ડોલે નવી નેહ,
 સમકિત પરીસહ કહિયેં તેહ ॥ એ બાવીશ પરી
 સહ કહ્યા, ગુરૂ વચને આગમથી લહ્યા ॥૧૦૪॥
 ક્ષાંતિ ક્ષમા ને ક્રોધ નવિ ઠરે, માર્દવ તે અલિ-
 માન ન ધરે ॥ આર્યવ પણું તે કપટ ન કરે, સરલ
 પણું ચિત્ત માંહે ધરે ॥૧૦૫॥ મુત્તિ તે લોલનો-
 પરિહાર, તપ બારે લેદેં કહીયેં સાર ॥ સંયમ સ-
 ત્તર લેદેં આણ, સત્ય સાચું બોલે તે ન્નણ ॥૧૦૬॥
 ॥ બેળેં કિરિયા કર્મ લાગે નહીં, શૌચ પણું તે ક-
 હિયેં સહી ॥ અકિંચન પણે ધન ન રજાય, નવ
 વાડ સહિત બ્રહ્મચર્ય કહેવાય ॥૧૦૭॥ દશવિ-
 ધેયતિ ધર્મ કહ્યો સાર, બાવીશમો એહ સંવર
 દ્વારા પ્રથમ અનિત્ય લાવના કહી, બીજી અ-
 સરણ લાવના લહી ॥૧૦૮॥ સંસાર લાવના ત્રી-
 જી ન્નણ, ચોથી એકલ લાવના વેજાણ ॥ પાંચ
 મી અન્યત્વ લાવના સુણો, અશુચિ લાવના
 છઠી યુણો ॥૧૦૯॥ આશ્રવ લાવના કહી સાત
 મી, સંવર લાવના લહી આઠમી ॥ નવમી નિર્ભ

रा लावना भान, दशमी लोडसइप भन आणा ॥
 ॥११॥ ज्योधि लावना ठग्यारभी ऊहुं, धर्म लावना
 जारभी लहुं ॥ आभायिड थारिन्न पहेलो उह्यो, छेद्यो
 पस्थापनीय जीने लह्यो ॥११॥ परिहारविशु-
 धि त्रीने नया, सूक्ष्म संपराय थोथो भन आणा
 ॥ यथाज्यात उहियें पांथिभो, संवर लेह सत्ताव-
 न्नभो ॥११॥ सत्तावन लेहें संवर द्वार, आवड ते
 धारे निरधार ॥ छ लेहें जाह्य तप उह्यो, छ लेहें
 अल्यंतर लह्यो ॥११॥ जारे लेहें निर्भरा सा-
 र, पासे ते गितरे लव पार ॥ अनशन छहू अहू
 भादिड करे, गिणोदरी पेट पूरो नवि लरे ॥११॥
 व्रति संक्षेप उह्यो ते सार, सचित्त द्रव्य करे परि-
 हार ॥ रसत्याग ने आचंजिल करे, काय किलेश
 आतापना धरे ॥११॥ अंगोपांग संवरीने र-
 ह्यो, संलीनता तप तेहुने उह्यो ॥ दूषण लागे -
 प्रायश्चित्त धरे, ज्ञानी गुईनो विनयन करे ॥११॥
 ॥ गुईने आणी आपे आहार, वैय्यावस्थ तप उ-
 ह्युं ते सार ॥ भन नथिन ठाम राजी काय, पंथ न
 करें करो सज्जाय ॥११॥ शुद्ध ध्यान धर्म ध्य-
 नन धरो, कर्म जेपावी इतिस्तथा करो ॥ जार
 प्रकारें निर्भरा उही, पांथिभे अंगें गुई मुज लही

॥११८॥ प्रकृति जंघनो अहेन लाव, डूडो पाडूवो
 होय स्वलाव ॥ स्थिति जांधी उर्मै नेटली, निम्ने
 ते लोणवे नेटली ॥११९॥ अनुलाग रूप ते रस डे
 लवो, प्रदेश उर्मनां हल भेलवो ॥ अहे जंघना था
 र प्रकार, टाले ते गितरे लव पार ॥१२०॥ भोक्ष त
 त्त ते नवभो द्वार, तेह तणो हवे डहुं अधिकार ॥
 छतो ग्रहीतो भोक्षन सही, आकाश कुसुम परें
 ते नहीं ॥१२१॥ जीने लेहें रुच्य प्रमाण, भोक्ष वि
 पे सिध्य डेटला न्ना ॥ ७७ व रुच्य सिध्यना छे अ
 नंत, अहेवी बात उही लगवंत ॥१२२॥ सिध्य जे
 न ते डेटली होय, सिध्य रद्या अवगाहि नेया ॥ अ
 र्जाण्यात लागें लोडने न्ना, सिध्य रद्या अडे अ
 नंता ॥ १२३॥ स्पर्श द्वार ते थोथो डह्यो, सि
 ध्य डेटलो क्षेत्र इरसी रह्यो ॥ क्षेत्र थडी भानो नि
 रधार, ननेरो ते स्पर्शना सार ॥१२४॥ सिध्यने
 हुन्नो डेटलो डाल, ते लांज्यो छे दीन घ्याल ॥
 अडे सिध्याग्नि सादि अनंत, सर्वाग्नि अनादि
 अनंत ॥१२५॥ छट्टो डह्यो अंतर द्वार, सिध्य सि
 ध्यमां अंतर सार ॥ सिध्य सिध्यमां अंतर नहीं
 अहेवी बात निनेसरें डही ॥१२६॥ लाग द्वार -
 सातभो वजाण, डेटलेमें लागें सिध्य रद्या न्ना

૥સંસારી ને સઘલા જીવ, અનંતમે લાગેં સિધ્ધ
 સદીવ ૥૧૨૪૥ આઠમો દ્વાર તણો પ્રસ્તાવ, સિધ્ધ
 રહ્યા છે કેવે લાવ ૥જ્ઞાન દર્શન તે ક્ષાયક લાવ,
 જીવ પણું પરિણામિક લાવ ૥૧૨૮૥ જીવ ફીટી
 ને અજીવ ન થાય, અજીવ ફરીને જીવ ન કહાય
 ૥અલગ્ય દલીને અલગ્ય ન હોય, અલગ્ય દલીને લ
 ગ્ય ન નેય ૥૧૨૯૥ પારિણામિક લાવ એહુ ન્નણ
 વો, ન્નણીને સમકિત આણવો ૥સમકિત પામે -
 સુજ અનંત, ઈણી પરેં લાંબ્યો શ્રીલગવંત ૥૧૩૦૥
 અલ્પ જહુત્વ ને સિધ્ધન તણા, કયા થોડાને કયા
 છે ઘણા ૥નપુંસક સિધ્ધ તે થોડા ન્નણ, અસંજ્યા
 ત ગુણી સ્ત્રી સિધ્ધ વખાણ ૥૧૩૧૥ સ્ત્રી સિધ્ધ -
 થી પુરૂષન નેય, અસંજ્યાત ગુણ અધિકા હોયા
 એક સમયેં સિધ્ધ કેટલા થાય, તે પણ વાત કહી -
 ન્નિનરાય ૥૧૩૨૥ દશ નપુંસક સિધ્ધન ન્નણ, વીશ
 તે સ્ત્રી સિધ્ધ વખાણ ૥એકશો આઠ પુરૂષન ક
 હ્યા, ન્નિન વચનેં આગમથી લક્ષ્યા ૥૧૩૩૥ બશેં છ
 હોંતેર લેદન સાર, આગમથી કીધો વિસ્તાર ૥ન
 વતત્ત્વની થોપઈ એહુ, લાણે ગુણે સુજ પામે તે
 હુ ૥૧૩૪૥ શ્રી શ્રીલોકાગચ્છ શણગાર, પૂન્ય શ્રી
 તેજસિંધ ગણધાર ૥તાસ પાદેં બિરાને સાર, કા

નળ આચાર્ય ન્યું દિનકાર ૥૧૭૫ ૥ તાસ શાસન
 માંહે શોભતા, દામ મુનિવર પંડિત હતા ૥ તાસ શિ
 શ્ય રિજસિંચળ કદ્યા, એહ જોલ સિધ્યાંતથી ગ્ર
 હ્યા ૥૧૭૬ ૥ સંવત સત્તર ઘાશઠ્ઠા ઊલ્લાસ, નગર
 કાલાવડ રહ્યા થોમાસ ૥ ગાંધી ગોકુલ વિનતિ કરી,
 દામ મુનિ વાક્ય ચિત્તમેં ધરી ૥૧૭૭ ૥ ઈતિ મન
 હા માંગલિક નવતત્ત્વ થોપાઈ પ્રકરણ સંપૂર્ણ ૥

॥ સમાપ્ત ॥

આ પુસ્તક છાપીને પ્રસિધ્ધ કરવા સાર જે
 નૈનધર્માભિરૂચિ આવડોએ નાણાની મદત કરી છે,
 તે સાહેબોનાં નામ નાણાની રકમ મુઘ્યા આ પુસ્તક
 કના અંતમાં દાખલ કરીયે છેએ.

૧૧૫) શ્રી પૂન્ય લદ્દારક શ્રી કલ્યાણચંદળ નથચંદ-
 નના રૂ. ૧૧૫૫

૧૧૭) શા. કાનળ રાઈચંદ તથા શા. શેનપાલ રાઈ-
 ચંદ શ્રીવેરાવલવાલાના રૂ. ૧૦૦

૨૫) શેઠ ગણેશ વેલળ શ્રીવેરાવલવાલાના રૂ. ૨૫

૨૫) શા. લાલચંદ નાનળ શ્રીવેરાવલવાલાના રૂ. ૨૫

૨૬૫) એ રીતે ઊપર લખ્યા મુજબ નુદા નુદા આવડો-
 ની સહાયથી આ પુસ્તક છપાયું છે.

